

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, dr. Lukács László György,
Móring József Attila, dr. Simicskó István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	17915
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	17915
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	17916
Hohn Krisztina (LMP).....	17917
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	17919
Arató Gergely (DK).....	17921
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	17923
Dr. Szakács László (MSZP).....	17924
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	17926
Dudás Róbert (Jobbik).....	17927
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	17929
Harrach Péter (KDNP).....	17931
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	17932
Csőbör Katalin (Fidesz).....	17934
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	17935
A kulturális intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásáról, valamint egyes kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	17937
Felszólalók:	
Nagy Csaba , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	17937
Kissné Köles Erika , a Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadója.....	17939
Bana Tibor (független).....	17940
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	17941
Dr. Hiller István (MSZP).....	17943
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	17944
Ungár Péter (LMP).....	17946
Nagy Csaba (Fidesz).....	17948
Ander Balázs (Jobbik).....	17949
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	17951
L. Simon László (Fidesz).....	17953
Fekete Péter , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza.....	17956
A Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	17960
Felszólalók:	
Dr. Fazekas Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	17960
Dr. Keresztes László Lóránt , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	17962
Ander Balázs (Jobbik).....	17965
Dr. Szakács László (MSZP).....	17968
Varju László (DK).....	17970
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	17972
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	17975
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	17977
Egyes törvényeknek a piacfelügyelettel összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	17981
Felszólalók:	
Nagy Csaba , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	17981
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17982
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	17985

A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2018. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	17986
Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2018. évi beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	17986
Az ügyészség 2018. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	17986
A kulturális intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásáról, valamint egyes kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17987
A Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17987
Egyes törvényeknek a piacfelügyelettel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17988
A büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17988
A Schengeni Információs Rendszer keretében történő információcserével összefüggő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	17989
Egyes törvényeknek a polgárok biztonságát erősítő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17990
A termelészövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17991
Az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	17993
Az egyházak szociális és gyermekvédelmi ellátások terén betöltött szerepének megerősítéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17993
A Soproni Egyetemért Alapítványról, a Soproni Egyetemért Alapítvány és a Soproni Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17994
Egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról, valamint ingyenes vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	17995
A Mathias Corvinus Collegium tehetséggondozási programjának és a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány oktatási tevékenységének támogatásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17997
A Marek József Alapítványról, a Marek József Alapítvány és az Állatorvostudományi Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	17998

Az Universitas Miskolcensis Alapítványról, az Universitas Miskolcensis Alapítvány és a Miskolci Egyetem részére történő vagyonyjuttatásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	17999
A Moholy-Nagy Művészeti Egyetemért Alapítványról, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemért Alapítvány és a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem részére történő vagyonyjuttatásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18000
A Neumann János Egyetemért Alapítványról, a Neumann János Egyetemért Alapítvány és a Neumann János Egyetem részére történő vagyonyjuttatásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18001
A Széchenyi István Egyetemért Alapítványról, a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány és a Széchenyi István Egyetem részére történő vagyonyjuttatásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18002
A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18003
Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény és a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	18004
Felszólalók:	
Dr. Fazekas Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	18004
Magyar Zoltán (Jobbik)	18005
Zsigó Róbert agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	18006
A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18006
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	18006
Koncz Ferenc , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	18008
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	18009
Nacsá Lőrinc (KDNP)	18010
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	18012
Magyar Zoltán (Jobbik)	18012
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	18013
A klímavészhelyzet kihirdetéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	18014
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	18014
Tordai Bence (Párbeszéd), a napirendi pont előterjesztője.....	18016
Bencsik János , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	18021
Schmuck Erzsébet , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője	18022
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	18023
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18024
Nacsá Lőrinc (KDNP)	18028
Dr. Simicskó István (KDNP)	18030
Tordai Bence (Párbeszéd), a napirendi pont előterjesztője.....	18033
Schmuck Erzsébet (LMP)	18034
Nacsá Lőrinc (KDNP)	18036
Hajdu László (DK)	18037
Bencsik János (Fidesz)	18039
Tordai Bence (Párbeszéd), a napirendi pont előterjesztője.....	18040

Bencsik János (Fidesz)	18041
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18042
Bejelentés napirendi pont visszavonásáról	18046
Az éghajlatváltozási veszélyhelyzetből fakadó, halasztást nem tűró feladatokról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18046
Felszólalások:	
Herczeg Tamás , a Törvényalkotási bizottság előadója	18046
Dr. Keresztes László Lóránt , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	18049
Schmuck Erzsébet (LMP), a napirendi pont előterjesztője	18051
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18055
Bencsik János (Fidesz), a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	18056
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18058
Nacsa Lőrinc (KDNP)	18062
Tordai Bence (Párbeszéd)	18064
Herczeg Tamás (Fidesz)	18066
Hajdu László (DK)	18067
Bencsik János (Fidesz)	18068
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	18070
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	18072
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) előterjesztői válasza	18075
Egyes törvényeknek az örökbefogadások elősegítésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	18076
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	18076
Felszólalók:	
Dr. Selmeczi Gabriella , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18079
Potocskané Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18082
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18084
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18086
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről	18089
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről	18093
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	18096
Bencsik János (független)	18097
Bósz Anett (DK)	18101
Dr. Szél Bernadett (független)	18103
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	18107
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	18112
Hohn Krisztina (LMP)	18114
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának előterjesztői válasza	18115
Az Erzsébet-táborokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	18117
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	18117
Felszólalók:	
Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18119
Csányi Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18121
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18124
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18127
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	18131
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről	18132
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	18133
Dr. Szél Bernadett (független)	18134
Nacsa Lőrinc (KDNP)	18139
Arató Gergely (DK)	18140
Dr. Szél Bernadett (független)	18140
Dr. Simicskó István (KDNP)	18140

Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	18142
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	18144
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának előterjesztői válasza	18146

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	18147
Dr. Hajas Barnabás igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	18148

Felszólalók:

Dr. Budai Gyula , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	18149
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18151
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18155
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18157
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	18159
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	18161
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	18163
Dr. Budai Gyula (Fidesz).....	18164
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	18167
Nacsa Lőrinc (KDNP)	18169
Arató Gergely (DK)	18170
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	18170
Dr. Hajas Barnabás igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18171

Napirend utáni felszólalás:

Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	18172
--	-------

Az ülésnap bezárása	18174
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen volt:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, FÜLÖP ATTILA államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. HAJAS BARNABÁS igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
25. ülésnapja
2020. május 19-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Móring József Attila és
dr. Lukács László György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel **köszöntöm valamennyiüket**, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Lukács László György képviselő urak lesznek segítségemre.

Most **napirend előtti felszólalások** következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A válságkezeléssel kapcsolatban az elmúlt hetekben gyakran emlegették kormánypárti oldalon azt, hogy álságos most számonkérni a szociális intézkedéseket a kormányon, hiszen az ellenzék, a Gyurcsány-kormány az elmúlt időszakban a nyugdíjasoktól elvett egy hónapnyi nyugdíjat.

Ebből egyébként annyi kétségkívül igaz, hogy valóban, de a Bajnai-kormány vette el ezt, vagyis függesztette fel a 13. havi nyugdíjak kifizetését, és ezzel valóban egytizenkettővel kevesebb nyugdíjat fizettek ki, vagyis 8,3 százalékkal kevesebb nyugdíjat kaptak a nyugdíjasok. Ez tény, ezt el kell ismerni.

De maradjunk továbbra is a tényeknél! 2010-hez képest '19-re a nyugdíjak összességében, kumuláltan 33 százalékkal növekedtek nominálisan. Ez egy nagyon szép szám, de ha beszámoljuk az inflációt is, ami 22 százalékos volt ugyanebben az időszakban, akkor azt kapjuk, hogy reálértékben 11 százalékkal emelkedtek. Ez még mindig egyébként egy megsüvegelendő összeg.

Ha azonban megnézzük azt is, hogy a Fidesz-kormány a svájci indexálás módszerét föladta, amely szerint 50-50 százalék súlyarányban kellett volna figyelembe venni a várható fogyasztói árindexet és az előző évi nettó átlagkereset növekedési indexét, és ezzel kellett volna a nyugdíjakat emelni, de ezt hatályon kívül helyezték, akkor a nyugdíjaknak 42 százalékkal kellett volna emelkedniük 2010-19 között. Ehhez képest 9 százalékkal kevesebbet fizettek ki a fideszesek. Tehát következésképpen ez a 9 százalék több mint egyhavi nyugdíjnak felel meg, vagyis mondhatjuk azt, hogy az Orbán-kormány is elvett egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól, mégpedig tette ezt békeidőszakban, és nem egy válságos időszakban.

Mindezek után most a szociálisan érzékeny kormány, legalábbis a szociális érzékenységét próbálja

bizonyítani azzal, hogy egy-, azaz egyheti többlet-nyugdíjat fog adni majd jövő januártól, ami mindösszesen 2 százalékpontos nyugdíjnövekedést fog jelenteni a nyugdíjasok számára.

Nos, tisztelt kormány, önöknek csak akkor lenne erkölcsi alapjuk erről a kérdéstről beszélni, hogyha mindenekelőtt visszaadnák ezt az egyhavi nyugdíjat, amelyet önök nem fizettek ki, valamint a Bajnaiék által szintén elvett egyhavi nyugdíjat. Ez összességében kéthavi nyugdíj lenne, ami 17-18 százalékos nyugdíj-emelést jelentene most azonnal.

Ha erre önök nem képesek vagy nem hajlandóak, akkor, kérem, ne emlegetsek a 13. havi nyugdíj elvételét, mert ez teljesen hiteltelen. Ráadásul egyébként ez azért is jó lenne a válságkezelés szempontjából, mert hogyha önök most többletkeresletet generálnának ezzel a nyugdíjnöveléssel, akkor egy olyan keresletet növelnének, amely egyébként az országon belül maradna, mert a nyugdíjasok túlnyomó többségében fogyasztási javakat vásárolnának, gyógyszereket vásárolnának, rezsire költenének, és ez mind-mind a belső körben maradna, nem generálna importot.

De mindezek mellett még elfelejtettem azt is megemlíteni, hogy a Fidesz-kormánynak el kellene számolni a 3000 milliárdos nyugdíjvagyonnal, a magánnyugdíjpénztárak vagyonával, mert ezt mind ez ideig nem tette meg. Magyarazatot kellene adni arra is, hogy vajon 2011-hez képest eddig miért nem sikerült még mindig bevezetni a névleges egyéni számlás rendszert, mert az volt az ígéret, hogy majd a magánnyugdíjpénztári megtakarításokat arra a számlára fogják átírni, jóváírni. Ezek mindmáig nem történtek meg.

Mivel ezek nem történtek meg, azt gondolom, hogy a kormány nem partnernek tekinti a nyugdíjasokat, hanem manipulálható tömegnek, és azt gondolom, hogy ez nagyon-nagyon rossz üzenet az aktív dolgozók felé is, akik nem láthatják azt, hogy majd nyugdíjas éveikben valójában milyen nyugdíjat tudnak kapni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A polgári kormány 2010-ben kötött egy megállapodást a nyugdíjasokkal, ami úgy szól, hogy amíg nemzeti kormány van Magyarországon, addig a nyugdíjuk vásárlóértéke megmarad. Az elmúlt évek bebizonyították, hogy álltuk a szavunkat. A baloldali kormányok - és a parlamenti patkó azon oldalán ül ön is - ezzel szemben 2,4 millió nyugdíjastól vették el a 13. havi nyugdíjat, és 2006-2010 között 4 százalékkal esett vissza a nyugdíjak reálértéke. A Nyugdíjbiztosítási Alapot pedig 357 milliárd forintos hiánnyal vettük át 2010-ben.

Ehhez képest a nyugdíjak 38 százalékkal emelkedtek, reálértékük is 10 százalékkal nőtt, 2019-ben 2,7 százalékkal, 2020 januárjában pedig 2,8 százalékkal emelkedtek.

Nyugdíjprémium formájában a nyugdíjasok is részesülnek a gazdasági sikerekből. Először '17 novemberében, '18-ban kaptak ilyen juttatást összesen 23 milliárd, illetőleg 40 milliárd forint értékben. 2019 novemberében átlagosan 20 ezer forint nyugdíjprémiumot kaptak 52 milliárd forint értékben. 2016, '17 karácsonyán, '18 húsvétján emellett Erzsébet-utalványban is részesültek a nyugdíjasok, 2019 szeptemberében pedig minden nyugdíjas 9000 forint értékű rezsizutalványban részesült. A „Nők 40” program keretében több mint 270 ezer nő mehetett nyugdíjba 40 év munkaviszony után, és azt gondoljuk, hogy a többszöri rezsicsökkentés is érezhető segítséget jelentett a nyugdíjas korosztálynak is.

Ha jól értem, akkor azon túl, hogy azt gondolom, hogy az itt felsorolt intézkedések önmagukért beszélnek, képviselő úr azt vetette a szemünkre, hogy a 13. havi nyugdíjat miért nem egyszerre és egyáltalán miért vezetjük vissza, tehát hogy miért nem egyben, bocsánat, miért nem egyben vezetjük vissza a 13. havi nyugdíjat. Úgy látom, vagy az ön felszólalását hallgatva számomra az derült ki, hogy ön még jobban támogatná a nyugdíjasokat, és még inkább a 13. havi nyugdíj pártján áll.

A gond az, képviselő úr, hogy ön 2017 októberében a következőket mondta ugyanebben a témában: „Nem attól vagyok jobboldali, hogy mindent elnézek a Fidesznek, hanem hogy konzervatív az értékrendem. Ezért kapok kiütést attól, ha azt hallom, hogy az MSZP be akarja vezetni a 13. havi nyugdíjat.” Ezt mondta képviselő úr 2017 októberében. Ön még 2017 októberében is a 13. havi nyugdíj ellen beszélt.

(9.10)

A parlamenti patkónak a kiváló oldalán van, azon az oldalon, ahol azok a balliberális politikusok ülnek, akik elvették a magyar nyugdíjasoktól a 13. havi nyugdíjat, és jól láthatóan, ha önön múlna és a baloldalon múlna, akkor a 13. havi nyugdíjat a magyar nyugdíjasok soha nem kapnák vissza. A helyzet az, hogy önök elvették, ön nem támogatja, a polgári kormány pedig visszavezeti. Úgyhogy én azt tudom erre mondani, hogy szégyellje magát, és szégyellje magát e miatt a felszólalás miatt! Köszönöm szépen. *(Derült ség. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Hohn Krisztina képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A járvány előtt elindult az egészségügyi rendszer állapotfelmérése, és ha

nincs a járvány, akkor vélhetően követte volna ezt a sokak által nagyon várt egészségügyi reform. Most lehetőség van az újraindításra, de vajon milyen szempontok alapján?

Rengeteg kérdés felmerül az emberben, amikor az egészségügyi ellátórendszerre és a járvány alatti működésre gondol, valamint a vélhető újraindításra. Rengeteg kérdést meg kell válaszolnunk. Fontos lenne, hogy tudjuk, hogy a járvány ideje alatt az utasítások és rendelkezések valóban érthetőek és világosak voltak-e a kórházvezetők számára. Fontos és nagyon-nagyon lényeges, hogy vajon érthető volt-e számukra, és elegendő információval rendelkeztek-e arra vonatkozóan, hogy kiket küldhetnek haza, melyek azok az ágyak, amelyek megszüntethetők, illetve bocsánat, nem megszüntethetők, hanem átadhatók a járvány elleni védekezésnek; kik azok a betegek, akik hazaküldhetők, ez valóban érthető volt-e mindenki számára, mármint a kórházvezetők számára.

Fontos kérdés az, hogy készült-e felmérés azzal kapcsolatban, hogy ezeknek a hazaküldéseknek milyen következményei lettek. Tehát gondolok itt a súlyosabb állapotba kerülő betegek: meg tudták-e oldani minden esetben a hozzátartozók ezeknek a betegeknek az ápolását, vagy sikerült-e más intézményekbe, esetleg szociális ellátóintézménybe kerülnie az ilyen betegeknek?

Fontos, hogy tudjuk azt, hogy ha megvannak a következmények, akkor hogyan orvoslódik ez a jövőben. Jelenleg sokan home office-ban dolgoznak, otthon tanítják a gyerekeiket, távoktatás van, és esetleg otthon gondozzák az időseket. Vajon azok az idősek, akik korábban kikerültek az intézményből, vissza fognak-e kerülni? Nagyon lényeges az, hogy a kórházak visszakapják-e az aktív ágyaikat, illetve azokat, amelyeket vissza kell kapniuk, mert hallottunk korábban már olyan hozzászólásokat államtitkárok részéről, hogy amúgy is voltak olyan ágyak, amelyek nem voltak feltöltve, és amelyeket simán akár meg is lehetne szüntetni a jövőben.

Felkészülünk-e a következő hullámra? A világ nem nagyon ismeri ezt a járványt, kérdés az, hogy lesz-e a járványnak újabb előretörése, újabb hulláma - akkor mit fogunk csinálni? Tehát mit csinál a kormány, mi lesz az egészségüggyel kapcsolatban, ha most újraindulunk, és mikor lesz az? Látjuk, hogy több mérföldkő van ebben az újraindításban, és hogy fokozatosan állunk vissza - de mire? Tehát konkrétan vannak-e ezzel kapcsolatban olyan tervek, amelyek felmérték azt, hogy az elnapolt műtétek, tehát a halasztható műtétek sorra kerülnek-e; hogy mennyire duzzadt meg a várólista, és hogy ez milyen módon lesz kezelve; van-e elegendő kapacitás az egészségügyi ellátórendszerben ezeknek a kezelésére? Milyen következményekkel számolunk, hogy ha most lecsengett a járvány, de mégis újraindul, akkor újra ágyürítések következnek-e, vagy valamilyen hosszú távú megoldásra törekednek?

Nagyon lényeges lenne az, hogy tudjuk, hogy az egészségügyi és a szociális ellátórendszer szorosabb

összekapcsolódásán gondolkodik-e a kormány; hogy vajon az otthonápolás mint ilyen mennyire megbecsült a kormány részéről. Ha az idősök otthon maradnak, akkor vajon elgondolkodtak-e azon, hogy emelkedik majd nemcsak a gyermeküket, hanem idős szüleiket vagy pedig testvéreket otthon ápolóknak esetleg az a díja, amit ezért kaphatnak?

Tehát számos olyan kérdés van, amit most én azért tettem fel, és azért nem tettem ténymegállapításokat, mert a célom ezzel az, hogy válaszokat kapjanak az emberek arra, hogy hogyan tovább az egészségügyben. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, ön a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen a képviselő asszonynak is a higgadt, tárgyyszerű felszólalását; valószínűleg ha több ilyen lenne itt a parlamentben, az emberek bizalma is talán magasabb lenne a parlament irányába.

Egyrészt szerintem érdemes azokat a képviselőtársait egy bocsánatkérésre felszólítani, akik éveken át lesajnálóan beszéltek a magyar egészségügyről, arról a magyar egészségügyről, amely egy óriási erős próba alatt állt és áll most is a koronavírus-járvány alatt. Összehasonlíthattuk más országok egészségügyi rendszereivel, összehasonlíthattuk más európai országokkal, Svédországgal, Olaszországgal, Spanyolországgal, összehasonlíthattuk az amerikai ellátással, és azt kell hogy mondjuk, hogy csak elismerőleg nyilatkozhatunk azokról az emberekről, akik ápolóként, orvosként a kórházakban dolgoznak, akik a kórházakat irányítják akár kórházigazgatóként, akár kórházparancsnokként, és akik ebben a járványhelyzetben igyekeztek ezt kezelni.

Nagyon sokszor hallottuk itt önköztől ellenzéki padosorokból, hogy a magyar egészségügyben is a svéd modellt kellene bevezetni, és mennyire jó lenne, ha Magyarországon is a svéd minta szerint alakulna az egészségügy.

Tisztelt Képviselő Asszony és tisztelt ellenzéki Képviselő Hölgyek és Urak! Magyarország és Svédország körülbelül hasonló fázisában van a koronavírus-járványnak; Magyarországon az egymillió lakosra jutó, koronavírus-betegségben elhunytaknak a száma 46, Svédországban 359. Az a fajta hozzáállás, az a fajta humánus, jóléti északi hozzáállás, amit önök követeltek, bizony közel tízszer akkora halálos áldozattal járt a koronavírus-járvány alatt, mint Magyarországon, tehát szerencsére itt Magyarországon hasonló népesség mellett sikerült több, elsősorban idős ember életét megmenteni, úgyhogy köszönjük mindenkinek.

Azt viszont nem tudjuk megköszönni önöknek szintén, tisztelt ellenzéki képviselő hölgyek és urak,

hogy amikor a gyors reagálásra kellett volna felhatalmazás, azt bizony itt a parlamentben nem adták meg, sem a gyors döntésnek a lehetőségét, sem pedig utána a koronavírussal kapcsolatos döntéseknek a lehetőségét. Más országok, amelyeket sokkal nagyobb belső nemzetiségi vagy más ellentétek sújtanak, tudtak nemzeti konszenzust létrehozni a koronavírus elleni gyors védekezés kérdésében, Magyarországon ez nem sikerült.

A képviselő asszony több fontos kérdést tett fel, az egyik a járvány alatti utasításoknak a nyilvánossága. Az egyik legfontosabb kérdés a 62 szakmai kollégiumnak a felelőssége volt, hogy pontosan egyes szakágakban hogyan kell a betegeket ellátni koronavírus-járvány idején - ezek mind-mind az ÁEEK honlapján nyilvánosságra hozott dokumentumok voltak. A tisztiorvosnak a különböző utasításai is mindenki számára az interneten elérhetőek voltak, és ezeket igyekeztünk mindig frissíteni is, ahogy a WHO is folyamatosan frissítette a saját ajánlásait.

A koronavírusos betegek számára kijelölt ágyak kapcsán fontos elmondani, mert sokszor igyekeznek ezzel kapcsolatban álhíreket mondani, hogy senki olyan beteg nem kellett hogy távozzon a kórházakból semmilyen utasítás nyomán, akinek a kórházból való távozás egészségromlás veszélyét hozta volna magával *(Arató Gergely közbeszól. - Az elnök csenget.)*, azok mind ott kellett hogy maradjanak a kórházban. Azok mehetek haza, akiket otthon is lehetett a továbbiakban gondozni, mert már nem igényeltek kórházi ápolást.

Sokszor elmondtuk, hogy ha valahol ebben hiba történt, ezért van a betegjogi képviselő, ezért keressék a kórház főigazgatóját, vagy forduljanak a tisztí főorvoshoz, hogy ilyen hiba egy se történjen. Az otthoni gondozáshoz különböző utasítások a zárójelentésen találhatóak, hogy a betegeket hogy kell ellátni. Ebben az a fontos, és arra ügyeltek a betegjogi képviselők is, hogy ez az otthoni laikusok számára is, akik nem orvosok, érthető módon legyen megfogalmazva.

A házi gondozásra fordított keret, tisztelt képviselő asszony, tíz év alatt 15 milliárdról 55 milliárd forintra növekedett Magyarországon, pontosan azért, mert mi is tudjuk, hogy egy beteg számára, aki nem igényel kórházi ellátást, a legjobb körülmény a gyógyulásra a család körében vagy a saját lakásában lehetséges, éppen ezért a házi gondozásra 15-ről 55 milliárd forintra, több mint háromszorosára, közel négyeszeresére emeltük a költségvetési kereteket.

(9.20)

Azt is ön is bizonyára tudja, értesült róla, hogy ezen a héten indult el a koronavírus elleni védekezés második fázisának második lépcsője az egészségügyben. A koronavírusos betegek számára elkülönített ágyak egyharmadán most már tervezett műtétet lehet újra elvégezni, ezért fokozatosan így indul újra az egészségügy.

Hogy lesz-e második hullám, tisztelt képviselő asszony: mi azzal számolunk, hogy nagy valószínűséggel lesz, hiszen minden más járvány esetében is volt.

Ezért egyrészt az önellátásra sokkal jobban fel kell hogy készüljünk - ez a magyarországi gyártókapacitásokat jelenti lélegeztetőgépek gyártásában és más eszközök gyártásában -, másrészt pedig valószínűleg hosszú időn keresztül járványügyi készültségre lesz szükség, és ez nyilvánvalóan az egészségügynek a következő években, a következő időszakban való működését nagyrészt befolyásolja majd, hogy egy ilyen járványügyi készültség folyamatosan fennállhasson a magyar egészségügyben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Arról szeretnék ma beszélni, hogy mire költ a kormány és mire nem költ. Kezdjük azzal, hogy mire nem költ, főleg azért, mert itt ma reggel már két téma szóba került. Nem költ a kormány egészségügyre. Rétvári államtitkár úr gyakran dicsekszik azzal, hogy Magyarországon csak - természetesen minden eset sok, „csak”, mondom nagyon erősen idézőjelben - 46-an vesztek el az életüket 1 millió lakosból a koronavírus-járvány miatt, és mond valami távoli egzotikus vagy nyugat-európai példát, és azzal hasonlítja össze.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért nem a környező országokat veszi figyelembe? Magyarországon 1 millió polgárra 46 áldozat jut, Csehországban 28, Lengyelországban 24, Szlovákiában pedig 5, azaz egytizednyi az áldozatok száma 1 millió lakosra. S akkor nem arról beszélünk, hogy Magyarországon az egyik legnagyobb arányban halnak meg azok az emberek, akik megbetegedtek. És ez nem az egészségügyi dolgozók hibája, ők emberfeletti munkát végeznek most is. Ez azok hibája, akik hagyták lerohadni az egészségügyet az elmúlt tíz évben, azok hibája, akik későn kezdtek el tesztelni, és azok hibája, akik későn és alkalmatlan védőeszközöket juttattak el a kórházakba.

Mi a helyzet a nyugdíjakkal? Ha annyira fáj államtitkár úrnak a 13. havi nyugdíj megszüntetése, amire rákényszerült a Bajnai-kormány, akkor miért nem vezették be az elmúlt tíz évben a 13. havi nyugdíjat, és most is miért csak ígéretnek? Akkor most is miért csak azzal a nyugdíjprémiummal dicsekednek, amit egyébként szintén a Bajnai-kormány vezetett be? *(Dr. Rétvári Bence: Soha nem fizetett egy forint nyugdíjprémiumot sem!)* Akkor miért szüntették meg a nyugdíj indexálását, a vegyes indexálást, amivel az elmúlt tíz évben másfél havi nyugdíjat húztak ki a nyugdíjasok zsebéből?

Bizonyára képviselőtársaim is kaptak olyan levelet az elmúlt időszakban, amit elkecseregetett államtitkárok... - államtitkárok?, az államtitkárok

nem elkecseregettek, az ő pénzügyi helyzetük rendben van, most kaptak fizetésemelést -, szóval, elkecseregetett állampolgárok írnak.

Nekem is írt egy pár, nevezzük őket Sándornak és Máriának, akik közül Sándor elvesztette az állását, Máriának pedig a vállalkozása lehetetlenedett el, és nem kapnak a kormánytól semmilyen támogatást. Nem kapnak álláskereső támogatást, mert Sándor másfél hónap alatt nem tudta magát regisztrálni a munkaügyi rendszerbe, és nem kapnak semmilyen támogatást a kisvállalkozások sem. Szijjártó miniszter úr tegnap azzal dicsekedett, hogy már ötszáz vállalkozás kapott beruházási támogatást. Egyrészt a kisvállalkozásoknak nem a beruházás a problémája, hanem a túlélés, másrészt pedig 1 millió 600 ezer vállalkozás van, ezek közül önként ötszáznak segítettek. Gratulálok! Ki vannak segítve a magyar kisvállalkozások.

Azt kérdezik, hogy abból a pénzből, amit önként óriásplakátra költenek most, hogy dicsekedjenek újra, és hogy politikai kampányt folytassanak, nem lehetne-e esetleg a nehéz helyzetbe került magyar családokat támogatni, hogy legalább élelemre teljen, meg arra, hogy kifizessék az albérletüket, és ne kerüljenek az utcára. És nincsenek egyedül! A magyar kormány semmilyen érdemi támogatást nem nyújt a sok százezer munkanélkülnek. Önök beszélnek összevissza a számokról, manipulálják a statisztikákat, de ez a valóságon nem változtat.

S azt gondolnánk, hogy ez a helyzet takarékoságra inti a kormányt, hogy a legfontosabb dolgokra, a nehéz helyzetbe került családok megsegítésére, az egészségügyre több pénz jusson. De ez nem így van. Ami önkéntek fontos, arra bőségesen jut pénz. Jut például a Politikai Hálózat az Értékekért nemzetközi szervezet támogatására 38 millió forint. Ez az a szervezet, amit Novák Katalin államtitkár asszony vezet. Jut 200 millió forint többlet-pénz a Puskás Akadémiának egy törvénymódosítással. Jut 2 milliárd forint a Nemzeti Atlétikai Központ, ami most már lassan 8 milliárdnál tart. Jut a Kocsis Máté által vezetett Magyar Kézilabda Szövetségnek 1,38 milliárd. Jut Rogán Antal minisztériumának további 15 milliárd az eddigi 24 milliárd fölött propagandára.

De nem marad ki a koalíciós partner sem, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra 1 milliárd 957 millió forintot adnak, az egyházi örökség védelmére újabb 1 milliárd forintot, a közösségi célú támogatásokra 100 milliót. De egy másik fontos kereszténydemokrata ügy sem marad ki a támogatásból, több mint 1,5 milliárd forint jut a Vadászati Világkiállítás következő elemére is.

S természetesen üzletfelek, rokonok és barátok sem maradnak az út szélén. 2 milliárdot kapott Mészáros úr és Tiborcz úr kikötőfejlesztésre, 80 milliárd jutott csak kínaiaknak, no meg a vasutat építő, vélhetően Mészáros-cégeknek támogatásra.

Legyen világos: erre kellett önkéntek a támogatás, a pénzosztás, és nem a járvány elleni védekezésre! *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ami a járvány miatti elhalálozást illeti, folytassuk a környező országokkal. Tehát Magyarországon 1 millió emberből 46 halálozott el sajnos, viszont Szlovéniában 49, Romániában, ha már a környező országokról beszélünk, 56, Ausztriában pedig 71. Ennyit az önök statisztikájáról és félrevezetéséről.

Egyébként az ön napirend előtti felszólalásának a címe is azt próbálja sugallni, amit önök tettek a kormányzásuk ideje alatt. Ön is államtitkár volt 2004 és 2010 között, tudja, hogy mi a pénzszozás, tudja, hogy milyen volt a válság 2008-ban, és azt is tudja, hogy a válságot önök hogyan kezelték. Önök a válságot megszorítással kezelték. Elvettek először az emberektől, a családoktól, hogy rosszabb legyen nekik, hogy rosszabbul éljenek. Önöknek az fáj, hogy ez a kormány a válságot nem úgy kezeli, mint ahogy önök szeretnék. Nem úgy kezeli, és azért nem úgy kezeli, mert az önök idején csődbe jutott az egész ország, a gazdaság, az emberek, a családok és maga a költségvetés, az állam is. Az a különbség, hogy ebben a válságban az állam, az állam költségvetése nincs csődben, hanem pontosan hogy egyensúlyban van.

Önöknek az fáj, hogy az ország nem állt le, nem szűntek meg a beruházások, és nem váltak működésképtelenné az országban az állam által irányított szervezetek. Mondok egy példát. Önök ugyanilyen válsághelyzetben elvettek a közalkalmazottaktól egyhavi bért. *(Arató Gergely: Miért nem adták vissza?)*. A jelenlegi kormány pedig mit tett? A pedagógusok ugyanúgy megkapták a bérüket, az óvónők ugyanúgy megkapták a bérüket. Az önök idején viszont elvettek. De a nyugdíjasokat is említette. Pontosán fordított volt a helyzet, hiszen önök úgy gondolkodtak a válság idején, hogy el kell venni; el kell venni a már nem dolgozó, otthon élő nyugdíjasoktól is. El is vettek egyhavi nyugdíjat. A jelenlegi kormány mit mond? Azt mondja, hogy a nyugdíjak vásárlóértékét ebben a nehéz helyzetben is meg kell őrizni, de nemcsak hogy meg kell őrizni, hanem vissza kell adni az önök által elvett 13. havi nyugdíjat, és ez a jövő év elején meg is kezdődik egyhavi nyugdíj visszaadásával.

Azt gondolom, az, hogy a jelenlegi kormány megteremtette a védekezés forrásait, egy kormánydöntéssel egy nap alatt, mert a költségvetés ezt megalapozta, és megteremtette a járványból adódó gazdasági nehézségekre adandó választ, a Gazdaságvédelmi Alapot, ellentétben áll az önök logikájával, az önök gondolkodásával. Önöknek az fáj, hogy az ország ebben a helyzetben sem fog eladósodni, hogy nem kell hitelt felvenni, mint az önök válságkezelése idején, nem kell beruházásokat leállítani, nem kell európai uniós forrásokat leállítani és átcsoportosítani, hanem az az

eredeti célkitűzés szerint kerül felhasználásra. Önöknek az fáj, hogy mi nem két kézzel szórjuk a segélyeket, hogy a kormány népszerű legyen, hanem azt mondjuk, hogy bértámogatást adunk azoknak a cégeknek, amelyek megtartják az alkalmazottaikat, de erre most csak csökkentett munkaidőben képesek. 90 ezer ember kapott már eddig ilyen támogatást. S az fáj, hogy nem segélyt adunk, hanem munkahelyteremtésre adunk támogatást, amit tegnap hirdetett meg a kormány, mintegy 70 ezer embernek 80 milliárd forintot. Ha regisztrált munkanélkülit fog alkalmazni a jövő évben valamely munkáltató, az ebből a támogatásból tud részesülni.

(9.30)

És egyébként ön el van tévedve a pluszforrásokat illetően is, amiket felsorolt: az egyházak semmilyen többletforrást nem kapnak; a kézilabda-szövetség csak azt a működési támogatást kapja meg, ami egyébként is a költségvetésnek a része - én elhiszem, hogy önnek fáj az, hogy egy sportszövetség ebben a helyzetben is működik -; és nem kap többletforrást más egyéb szervezet sem.

A legfontosabb az, hogy ez a kormány a költségvetés tekintetében is a helyén áll, és az egyensúlyt *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, a költségvetési egyensúlyt a jövőben is tudja biztosítani, ebben a nehéz válsághelyzetben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Muszáj azért reagálnom arra, amit itt hallottunk. Most azt hallottuk Tállai államtitkár úrtól, hogy nem adósodik el a magyar állam. Államtitkár Úr! Kínaiaktól veszünk föl hitelt azért, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonalat megépítse Magyarország; oroszoktól vettünk föl hitelt azért, hogy megépülhessen Paks II; a multinacionális cégekkel, amelyek az önök stratégiai partnerei, megállapodtak a magyar munkavállalókról. Konkrétan: önök úgy adósították el az országot, hogy az már szuverenitási kérdés! Hát, miről dönt még ez a kormány, amiről nem Moszkvában döntenek, amiről nem Pekingben döntenek, vagy éppen nem a német multinacionális cégek döntenek?!

Azt hallottam az államtitkár úrtól: gyors döntések kellenek volna. Itt van, kérem szépen, a gazdasági csomag. Milyen gyors döntések történtek ott? Itt állt a miniszterelnök április elején, és azt mondta, április 6-án be fogja mutatni a történelem legnagyobb gazdaságmentő csomagját. Eltelt április 6-a, aztán nem mutatta be. Mindenki bízott abban, hogy ez tényleg egy jó, egy

olyan csomag lesz, ami megmenti a magyar munkavállalókat attól, hogy elveszítsék a munkájukat.

Ehhez képest azt láttuk, hogy Orbán Viktor távolodik ettől a programtól, tolja el magától, aztán már a miniszterei is. Hiszen hiába vártuk Palkovics miniszter urat, hogy eljöjjön a Gazdasági bizottság ülésére, csak az államtitkárait tudtuk meghallgatni. Azóta is azt mondom, hogy nagyon jó, hogy azt az előadást csak szűk körben tudtuk meghallgatni, mert hogyha azt meghallgatta volna a magyar választópolgár, arról szerzett volna tudomást, hogy a jelenlegi kormány pontosan tudja, hogy mi fog történni három meg öt év múlva, de azt nem tudja, hogy mi fog történni három meg öt hét múlva, hogy mi lesz azokkal, akik elveszítették a munkájukat, azt sem tudják, hogy hányan vannak akkor, én azt gondolom, hogy nagyon keserűen néztek volna ezek a választópolgárok önökre.

Azt mondják önök, hogy segínyt akarunk adni. Kérem szépen, tegyük már ezt tisztaba! Nem akar segínyt adni senki! Mi is munkát szeretnénk adni az embereknek. Viszont azokon az embereken, akik most a veszélyhelyzeti védekezés miatt elveszítették a munkájukat, nem azért, mert nincsen rájuk szükség a munkaerőpiacon, nem azért, mert arra a cégre, ahol dolgoznak, nincsen szükség, arra a termékre nincsen szükség, hanem jelenleg a veszélyhelyzeti védekezés miatt nem tudják most ellátni a munkájukat, rájuk gondolni kell, nekik finanszírozni kell az életüket. Ez nem segély. Azokat az embereket önök ne nézzék le! Ők nem érnek kevesebbet annál, mint amennyit értek a járvány előtt!

Önök most újra akarják indítani a gazdaságot. Mi a kezdőpont? Egy hete kérdeztem itt Varga minisztert, hogy mennyi munkanélkülről kell gondoskodni, hiszen a miniszterelnök mindenhol magabiztosan mondja: ahány munkahelyet a vírus elveszejtett, annyit teremtenek. Önök eddig három számot mondtak: Schanda államtitkár úr 163 ezret mondott, a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat 281 ezret mondott, illetve belső egyeztetéseken az ITM-ben 330 ezer munkanélkülről beszélnek. Hogy mennyi az anyyi, azt sem tudják!

Mennyi lesz a magyar gazdaságnak az ideai teljesítménye? Varga pénzügyminiszter úr azt mondja, 3 százalékos recesszió következik; Matolcsy jegybankelnök úr - ne felejtsük el, a gazdaságpolitikának a két nagyon fontos szereplőjéről beszélünk - azt mondja, hogy 3 százalékos növekedés lesz. A kettő között 6 százalék van, 2700 milliárd forint. Azt mondta nekem Varga miniszter úr, hogy lehetnek nézetkülönbségek. Lehetnek. Na de ekkorák?! 2700 milliárd forint?

Én azt gondolom, hogy ebben a tekintetben jobb lenne tisztán látni, és jobb lenne tudni, hogy önök hogyan képzelik el, mennyi munkahelyet kell teremteni, hol fogják ezeket a munkahelyeket megteremteni. Reméljük, nemcsak közmunkában, amiről már önök is elismerték, hogy nem volt megfelelő, nem lehetett visszavezetni az embereket, nem sikerült visszavezetni az embereket az elsődleges munkaerőpiacra.

És még egy dolog: érjenek többen a magyar munkavállalók, mint amennyit ér a Budapest-Belgrád vasútvonal! 82 milliárdot arra költenek, a Mátrai Erőműre (*Az elnök csenget.*) 140 milliárdot költenek, ez pontosan ugyanannyi, mint amennyit a magyar munkavállalókra költenek. Érjenek annyit a magyar munkavállalók, mint a haverok! Köszönöm a türelmet, elnök úr. (*Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Ez a felszólalás is egybecseng az előző DK-s felszólalással. De nem is lehet más kicsengése, hiszen önök teljes egészében együtt gondolkodnak, egy párt is voltak, együtt is kormányozták az országot. Nyilvánvalóan együtt gondolkodtak, amikor kormányoztak, a válságról, ismerjük, hogy milyen módon, és természetesen, hogy együtt gondolkodnak, amikor ellenzékben vannak immár tíz éve, és újabb nehézség van az országban, az ország előtt, és újra véleményt kell alkotni.

Nem is lehet az önök véleménye más, mint amit akkor mondtak több mint tíz évvel ezelőtt. Igen, azt mondják ma is, hogy az embereknek segély kell, az emberek akkor érzik jól magukat, ha egyébként nem is kell nekik azon gondolkodni, hogy hogyan fognak tudni elhelyezkedni, mert megkapják a segínyt, abból úgy-ahogy el tudnak élni.

A jelenlegi kormány nem így gondolkodik, tisztelt képviselő úr. Nem így gondolkodik, nem abban gondolkodik, hogy az embereknek hogy legyen kényelmesebb, jobb, hanem úgy, hogy hogyan tud munkából megélni. Azt gondolom, hogy ezt a féle gondolkodást a munkavállalók, a magyar emberek, a magyar családok teljesen elfogadták, és eszerint éltek és élnek mind a mai napig.

A válság, a járvány okozta gazdasági válság bizony nagy nehézség az ország számára, nagy nehézség a családok számára. Jelenleg 163 ezer munkanélkülit ismerünk és tudunk, hogy az országban már létezik, ennek jelentős részét sajnos ez a világjárvány okozta. Azonban a kormány meghozta a megfelelő döntéseket. Az első döntések között van annak a hitelmoratóriumnak a kihirdetése, ami az egész világon mind a mai napig egyedülálló. Azt gondolom, ez azonnal egy olyan üzenet volt a magyar családoknak, a magyar vállalkozásoknak, hogy számíthatnak a kormányra, számíthatnak a kormány segítségére. Ez így is volt, hetente, lépésenként kerültek bejelentésre az intézkedések.

Még mondanék egy csomagot, az adócsökkentés csomagját. Hihetetlen, hogy a jelenlegi helyzetben a kormány úgy gondolkodik, hogy nem adókat kell emelni, hanem adót kell csökkenteni. Ezek közül kiemelkedik a szociális hozzájárulási adó 2 százalékos

csökkentése, amely ezáltal július 1-jétől 15,5 százalékra fog csökkenni, ugyanúgy a krízishelyzetben lévő ágazatoknál a járuléksökkentés, az önfoglalkoztatóknál, a katásoknál pedig az adónak a három hónapra való elengedése. A kormány gyors lépésként megteremtette a Gazdaságvédelmi Alapot, amelybe 1345 milliárd forint forrást csoportosított át.

(9.40)

Itt is megjegyzem, mint az előző válaszomban is, hogy nem hitelből, nem nemzetközi bankokhoz, nem az IMF-hez, nem az Európai Unióhoz kellett fordulni, mint önöknek, hanem igenis a költségvetés forrásai megfelelő forrást, megfelelő háttérrel, garanciát, biztonyságot adnak arra, hogy a Gazdaságvédelmi Alapban lévő jelentős, 1345 milliárd forintos forrás odakerüljön, ahol a legnagyobb a gond és a nehézség. És hogy az hol a legnagyobb? Ott, ahol meg kell őrizni a munkahelyeket, meg kell őrizni, és itt 70 százalékos támogatást tud adni a kormány a vállalkozásoknak - egyébként ezzel élnek is; mindenféle kommunikáció, ellenzéki kommunikáció és üzenet ellenére élnek ezzel a vállalkozások, meg kívánják tartani a dolgozóikat; igaz, hogy nem tudnak úgy termelni, mert jelentősen visszaesett a megrendelésük. Én a választóközvetemben 10-15 céget kerestem fel, és ismerem, hogy sajnos mi a helyzet, de minden cégnél azt mondták, hogy szeretnék megtartani a munkavállalóikat, és ezért élni fognak a csökkentett munkaidős állami támogatási lehetőséggel; megvárják ezt a pár hónapot, megvárják a június, július hónapot, hogy a megrendelésállományuk merre fog billenni, és azt követően fogják meghozni a gazdasági döntéseket.

Egyébként mindenhol, minden cégnél elfogadták és üdvözlik a kormány döntését, és egyetlenegy helyen nem követelték azt, amit ön is a felszólalásában, hogy az embereknek adjunk támogatást, adjunk segítséget (*Az elnök csenget.*), hogy az embereket tartsuk otthon, és majd a postás viszi a pénzt. Nem kérték ezt, és a kormány nem is így gondolkodik ebben a kérdésben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjától napirend előtti felszólalásra Dudás Róbert képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Ami az elmúlt évtizedben, bő évtizedben az önkormányzatisággal kapcsolatban kormányzati részről történik, arról finoman szólva is kijelenthető, hogy sok esetben tiszteletlenség az önkormányzatok irányába, ami viszont az elmúlt hónapokban történt kormányzati részről, az nagyfokú tiszteletlenségre, sok esetben, én azt gondolom, tudás- és tapasztalathiányra utal. Több kérdést

is szeretnék feltenni, nem tudom, a kormány melyik képviselője fog nekem válaszolni.

Amikor az önkormányzatokat érintő kérdéseket dolgoznak ki, és terjesztenek elő törvényjavaslat formájában, van-e az előterjesztők és az előkészítők között olyan, aki volt már önkormányzati tisztségviselő, sokkal inkább, azt mondom, hogy önkormányzati vezető? Ez nagyon fontos dolog lenne, mert akkor tudnák azt, hogy mi is az önkormányzatok feladata, és hogy valójában mi is maga az, hogy önkormányzatiság. Tudják, az önkormányzatiság - egyébként biztos vagyok benne, hogy tisztában vannak ennek a jelentésével, ugyanakkor csak és kizárólag politikai és egyébként gazdasági oldalról közelítik meg ezt a kérdést, ezek közül is, inkább azt mondanám, pusztán politikai oldalról - az, ami egyébként biztosítja, és az őre annak, hogy az emberekhez a legközelebb születhessenek meg a döntések; ezt egész Európában és a világ számos, sőt minden demokratikus berendezkedésű országában ápolják, őrzik s védik. Ezt hívják úgy, hogy a szubszidiaritás elve, és ez az, ami egyébként az elmúlt időszakban, az elmúlt években, az elmúlt hónapokban pedig rendkívüli módon sérült.

Egy kicsi kis visszatekintést engedjenek meg így az önkormányzatiság kapcsán! 2006-ban, ugye, önök szinte az összes önkormányzatot megszerezték, és itt most a zárójelet be is zárhatnám 2019. október 13-ával, amikor viszont számos önkormányzatot elveszítettek, ez idő alatt viszont igen komoly átalakuláson ment át az önkormányzatiság. 2010-ben és az azt követő időszakban átalakították a megyei önkormányzatokat. Tegnap Gulyás miniszter úr többször is belebakizott abba, hogy megyei jogú városi vagy megyei önkormányzat. Tegyük tisztába ezeket a dolgokat! A megyei önkormányzatok 2011-12-ig intézményfenntartó szerepet láttak el, és fenntartották a megye egészségügyi, szociális, fogyatékkal élők és sok minden más, gyermekvédelmi intézményeit, és egyébként ezt évtizedeken keresztül megfelelő szinten és megfelelő módon látták el. Ezt átalakították, elvették tőlük, majd '14-től a területfejlesztési operatív programok szétosztásával bízták meg őket, amivel egyébként, ha nem is 106, de nagyon sok kiskirályt teremtettek, példának okáért megemlíthető, hogy Boldog Istvánok kerültek olyan pozícióba, aminek eredményeképpen 2019-től már a területfejlesztési operatív program sem került oda hozzájuk.

Most az a cél egyébként a holnap benyújtandó, többek között a gazdasági övezetről szóló törvényjavaslat kapcsán, hogy a megyei közgyűlések diszponáljanak bizonyos források fölött, aminek két oka van; az első, hogy nincs jelenleg semmi feladatuk, ami egyébként nagyon szomorú. Én kilenc évig voltam megyei önkormányzati képviselő, nagyon fontos testületnek tartanám, és azt is, hogy kapjon feladatot is, de ezt ne a települések kárára tegyék, ez az egyik. A másik pedig az, hogy az összes megyei önkormányzat kormánypartí vezető, ezért próbálnak most oda többletforrásokat csoportosítani.

De hogy pozitívumot is említsek egyébként - és ezt már kistéleplési önkormányzatok kapcsán természetesen -, dacára annak, hogy számos feladatot vettek el a kistéleplési önkormányzatoktól, és adtak át járási hivataloknak, amelyek sok esetben ellehetetlenítettek helyi ügyintézéseket, ugyanakkor 2011 környékén adósságkonszolidációt hajtottak végre. Azt is gyorsan meg kell itt jegyezni, hogy az adósságkonszolidációval párhuzamosan, abban a minutumban, abban a pillanatban el is vették a településektől a gépjárműadó 60 százalékát; függetlenül attól, hogy volt-e adósságuk, hogy felelősen gondolkodtak-e vagy sem, részültek-e adósságkonszolidációban avagy sem, elvették a 60 százalékot, az elmúlt hónapban pedig elvették a 40 százalékát. Azokról az önkormányzatokról beszélünk, amelyek a veszélyhelyzetben is helytálltak, szervezték helyben a védekezést, és mindent megtettek annak érdekében, hogy a lakosság élete, életminősége és -helyzete biztosítva legyen.

Államtitkár úr, államtitkár urak, azt szeretném kérdezni, hogy a holnap tárgyalandó, a gazdasági övezetekről szóló törvényjavaslat kapcsán a megyei jogú városok iparüzési adóját érinti-e ez a kérdés, mert ez sok esetben nem világos a leiratban, kérem, erre válaszoljanak, illetve érinti-e a kistéleplések iparüzési adóját, mert amennyiben igen, az a kistéleplések végét (*Az elnök csenget.*), a kötelező feladatok végét, az önkormányzatiság és a szubszidiaritás végét jelentheti. Kérek nagyobb tiszteletet az önkormányzatoknak, nagyobb tiszteletet az embereknek! Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, ön a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön összehasonlította az önkormányzatok helyzetét, mondjuk, 2006-tól napjainkig, és én azt gondolom, hogy ez egy igen izgalmas összehasonlítási időszak. Hogyha ön minimálisan is a realitások talaján maradt volna, akkor látnia kellett volna azt, hogy 2002 után az önkormányzatok fokozatos és folyamatos kifosztása történt, hiszen az állam az elhibázott gazdaságpolitikájának minden következményét megosztotta a társadalommal, és ennek egy jó részét az önkormányzatokon keresztül osztotta ki a társadalomra. Hogyha ön megvizsgálná, vagy ha elővenné az Állami Számvevőszék 2004 és 2009 közötti jelentéseit, akkor jól láthatná, hogy az Állami Számvevőszék megállapította, hogy ebben az időszakban a magyar önkormányzati rendszerből mintegy 2300 milliárd forintot vont ki a költségvetés, úgy, hogy részben elvont támogatásokat, részben pedig folyamatosan feladatokat terhel az önkormányzatokra.

A feladatmegosztás és a feladatok szétesztása egyébként egy izgalmas kérdés, ön itt az európai önkormányzati összehasonlításba is beleharapott egy

pillanatra. Azért érdemes azt megvizsgálni, hogy Európában milyen önkormányzattípusok vannak, ez egy elég hosszú vitát eredményezne. Én azt gondolom, hogy a magyar önkormányzatokon és a magyar önkormányzati rendszeren keresztül a magyar polgárok a saját életükbe, az őket meghatározó településfejlesztési, településüzemeltetési kérdésekbe messzemenőig képesek beleszólni, érvényesíteni tudják az érdekeiket; ezt egyébként az európai önkormányzatok összehasonlításában jól láthatóan be is lehet mutatni.

De visszatérve a feladatmegosztásra, illetve az ön által felvetett feladatok elvonására: ha ön valóban ismeri az önkormányzatok feladatát, megismerte 2010 előtt is, akkor nagyon jól látható az, hogy az önkormányzati feladatoknak titulált feladatok jelentős része nem önkormányzati feladat volt, amely a járási hivatalokhoz átkerült, hanem jegyzői hatáskör, jegyzői feladat volt, különösen a kistélepléseknél.

(9.50)

Az oktatás egy más téma. Nyilván az oktatás fenntartásával, az oktatás üzemeltetésével, az oktatás szervezésével kapcsolatosan egy ideológiai, kormányzati kérdés, hogy hol látja megfelelőnek az oktatás közvetlen irányítását a kormányzat. Mi úgy gondoljuk, hogy egy felülről szervezett, egységesen szervezett oktatás sokkal inkább segíti a területi kiegyenlítést, sokkal inkább segíti azt, hogy minden diák ugyanazt a szolgáltatást megkapja, de nyilván ez is nagyon messzire vezet. Tehát lényegében - különösen egyébként a kistélepléseknél - a járási hivatalok gyakorlatilag néhány jegyzői hatáskört vettek el, illetve vettek át, leginkább egyébként a járási hivatalok a körzetközponti jegyzők okmánykiadással és egyéb központi államigazgatással kapcsolatos, de korábban jegyzői hatáskörben lévő feladatait vették át. Tehát azt gondolom, itt felesleges a két dolgot összekeverni.

A működéssel kapcsolatban pedig még egyszer visszatérnék az Állami Számvevőszék jelentésére. Az Állami Számvevőszék 2009-ben egyértelműen kimondta, hogy a működési lehetetlenséget érték el az önkormányzatok, mérhetetlen eladósodás kezdődött.

Az önkormányzatok részben a vagyonerőtesítésből, részben pedig a hitelek felvételével tudták fenntartani azokat a szolgáltatásokat, amelyeket egyébként a polgárok igénybe vettek, és amelyeket az állam finanszírozás nélkül az önkormányzatokra hagyott. Az adósságkonszolidációt követően, illetve a feladatmegosztás újragondolását követően megteremtődött annak a lehetősége, hogy az önkormányzatok gazdálkodjanak, megteremtődött annak a lehetősége, hogy az önkormányzatok a pályázatokon, a fejlesztési céljaikban önálló döntéseket tudjanak hozni, hiszen van hozzá forrásuk, van hozzá lehetőségük, és meg tudják valósítani mindazokat a településüzemeltetési feladatokat, mindazokat a fejlesztési feladatokat, amelyeket a polgárok tőlük elvárnak.

Az tény egyébként, hogy ma Magyarországon - nyilván részben, vagy nagyobb részben és elsődlegesen a történelmi, gazdaságfejlesztési hagyományok és kialakult helyzet miatt - jelentős területi kiegyenlítetlenségek vannak, és vannak olyan térségek, ahol az önkormányzatok nagyon kis bevétellel működnek, míg más önkormányzatok nagyon magas bevétellel működnek. Meg kell teremteni annak a lehetőségét, hogy valóban kiegyenlítődjék jöhessen létre, és valóban azokon a településeken, ahol nincs lehetőség nagy mennyiségű iparüzési adó vagy más típusú adó beszedésére, azok a kiegyenlítő mechanizmusokból hozzájussanak azokhoz a forrásokhoz, amelyek a kis-települések fejlesztését is segíthetik. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A járvány lassan lecseng, és fel kell tennünk a kérdést, hogy mik a tanulságai, illetve hogyan tovább. Egy krízishelyzet arra való, hogy megoldjuk, és ha jól oldottuk meg, akkor jobb lesz a helyzet, mint előtte volt. Azt kell mondanunk, hogy a kezelés rendben volt. A kormány idejében, hatékonyan intézkedett, a lakosság fegyelmezett volt. Az ellenzék is hozta a formáját - a küzdelemben ugyan nem vett részt, de legalább bekiabált a pálya széléről, jó hangosan.

Milyenek voltak a járvány hatásai? Először talán a negatív hatásról hármat említenék. Veszélyeztette az életünket és az egészségünket, korlátozta a mozgásunkat, és visszavetette a gazdaságot. Viszont sok pozitív hatása is van, ha ezt jól dolgozzuk fel. Először is helyzetetette az önmagunkról alkotott képet. Be kellett látnunk, hogy a szabadságunk korlátozott, a magabiztosságunk néha túlzott, és sok felesleges dolog van a fogyasztásunkban. De nemcsak önmagunk, hanem a közösségek számára is van hatása és tanulsága a járványnak: megmutatta a közösségek erejét, elsősorban a családot, az egymás felé fordulás fontosságát, és a munkánkkal kapcsolatban a távmunka hatékonyságát; és most itt ki kell emelnem az iskolák feladatvállalását, a tanárok, a szülők és a gyerekek helytállását. Meg kell jegyeznem, hogy ha tovább lépünk azokon a területeken, ahol a távmunka alkalmazható, akkor nyilván a vegyes foglalkozás a legjobb megoldás, amikor a munkahelyen is és otthon is tudja hatékonyan a feladatát végezni a munkavállaló.

De az egyik legfontosabb kérdés a gazdaságra gyakorolt hatása. Említettem a negatív hatásnál, hogy visszavetette a gazdaságot, de elindult a gondolkodás abban az irányban, ami ennek a tanulságait vonja le. Részben a globális, részben pedig a lokális gazdaság kérdéseit vetette fel. Ha a globális gazdaságra gondolunk, akkor meg kell jegyeznünk, hogy a keleti nyitás

politikája eredményes volt, de erről nem én, hanem nyilván a miniszter úr többet fog mondani. A lokális gazdaságnál pedig bizonyos területeken az önellátás kérdése merült fel. Itt hadd utaljak arra az oltóanyaggyárra, aminek a célja az, hogy nemcsak a koronavírus kapcsolatos oltóanyag, hanem minden más oltóanyag is Magyarországon önellátást jelentsen.

Sokan felteszik a kérdést, hogy milyen változásokat igényel még az újraindított gazdaság. Nyilván a globális gazdaság korrekciója is szóba kerül. Itt az Európai Unió szándékaira hadd utaljak, ami némi visszatelepítést említ. De a környezetvédelmi szempontok határozottabb érvényesülése is szóba kerül. Ha már ezt kimondtam, hadd utaljak a keresztény megfogalmazás szerint a teremtésvédelem fontosságára és arra az alapvető enciklikára, ami a „Laudato si” nevet viseli, ami öt évvel ezelőtt született, és ezen a héten újból elkerült: az eldobhatóság kultúrájával szemben a teremtett világ törvényszerűségeinek az alkalmazására hívja fel a figyelmet. A természethez való viszonyunk és a másik emberrel való kapcsolatunk közös gyökérből táplálkozik, mondja ez az irat. Tehát akkor, amikor mi az önmagunkról és a másik emberről alkotott képünket alkalmazzuk, ahhoz hasonlót teszünk a természettel is. Tehát a közös gyökér az emberi magatartásban van. Az ő elődje, mármint Ferenc pápa elődje így fogalmazta: a Föld elsivatagosodása és az emberi lélek elsivatagosodása közös gyökérből táplálkozik.

Még egy szempontra hadd hívjam fel itt a figyelmünket. Az új betegségek 75 százaléka állatokról terjed, ezt pedig sokan az élőhely szűkülésével magyarázzák. Én azt gondolom, hogy most a járvány tanulságaként három tanulság mindenképpen adódik: az önmagunkról alkotott helyes képet, a másik emberhez való viszonyunkat és a teremtett világ védelmét kell újragondolnunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban, ma már a nemzetközi politikai közbeszédet az a téma határozza meg, hogy egyes országok milyen intézkedésekkel jönnek úgymond vissza abból a helyzetből, amelyet azok a megszorító, illetve korlátozó intézkedések állítottak elő, amelyek szükségesek voltak a koronavírus okozta világjárvány terjedését sebességének csökkentése érdekében. Magyarországon ezeket a döntéseket idejében sikerült meghozni, ezáltal sikerült a járványgörbét úgymond ellaposítani, magyarul fogalmazva sikerült az egészségügyi rendszerünket felkészíteni, és sikerült kontroll alatt tartani a fertőzés terjedésének sebességét, illetve ütemét.

Köszönettel tartozunk az egészségügyi dolgozóknak, köszönettel tartozunk mindenkinek, aki kivette a részét a védekezésből eddig, és köszönettel tartozunk valamennyi magyar embernek, hiszen példás fegyelmezettséggel vették tudomásul a korlátozó intézkedéseket, és tartották magukat ahhoz.

Nagyon fontosnak tartom én is, tisztelt frakcióvezető úr, hogy levonjuk a megfelelő következtetéseket.

(10.00)

Nyilvánvalóan ez egy hosszabb folyamat lesz, és talán még érdemes is várni egy kicsit, a korai fellélegzés és a korai könnyelműsködés könnyen vezethet újabb bajhoz. Az viszont már világosan látszik, hogy ha egy komplett kontinens kiszolgáltatja magát a stratégiai ágazatok tekintetében egy külső szereplőnek, akkor könnyen bajba kerülhet. Láthatjuk azt, hogy Európát is beleértve az egész világ Kínában áll sorba az egészségügyi védekezés sikerességéhez szükséges eszközök beszerzése érdekében. Fontos, hogy Magyarországon elkezdtük már most kiépíteni azokat a kapacitásokat, amelyek nyomán bizonyos kritikus fontosságú, a védekezéshez szükséges eszközök gyártása tekintetében már saját képességgel fogunk rendelkezni a közeljövőben. Így van ez a maszkok gyártása mellett a sokkal összetettebb tudást igénylő lélegeztetőgépek gyártása vonatkozásában.

Az is világossá vált, hogy azok az országok, amelyek valamilyen módon légiteher-szállítási képességgel bírnak, sokkal könnyebben, sokkal rugalmasabban tudnak reagálni egy ilyen helyzetre, ahol messze földről kell beszerezni a védekezéshez szükséges eszközöket, ezért a légiteher-szállítási kapacitás kiépítése is egy fontos kérdés lesz.

Szeretném elmondani, hogy a járványhelyzet kezelése során mindig azt kell szem előtt tartani, hogy egyetlen magyart sem hagyhatunk magára, egyetlen magyar sem lehet egyedül. Ennek megfelelően több mint tízezer magyar embert hoztunk haza külföldről, akik önhibájukon hazánkban kívül rekedtek az utazási és közlekedési korlátozások miatt, valamint folyamatosan segítséget nyújtottunk és nyújtunk a határon túli magyar nemzeti közösségeknek annak érdekében, hogy a védekezéshez szükséges eszközök az általuk lakott területeken is elegendő mennyiségben megtalálhatók legyenek.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ön utalt a keleti nyitás politikájának sikerességére. Ez nemcsak az egészségügyi védekezés tekintetében bizonyosodott be az eszközbeszerzések tekintetében, hanem hogyha megnézzük, hogy az elmúlt hónapokban, elmúlt esztendőben honnan érkezett a legtöbb beruházás Magyarországra, még a nehéz gazdasági körülmények közepette is, akkor egyértelműen a távol-keleti, kelet-ázsiai területekről kell itt beszámolni, hiszen Koreából, Japánból és Kínából érkeztek az elmúlt időszakban nagymértékben beruházások, munkahelyteremtő

modern beruházások hazánkba, ráadásul olyan beruházások, amelyek lehetővé teszik a környezetvédelem és a versenyképesség kéz a kézben járását, hiszen amikor már a modern technológiájú iparról beszélünk, akkor elsősorban az autóiparról kell beszélünk. Az autóipar az egyik legfontosabb tényező az ipar és a gazdaság zöldítésében. Magyarországon épülnek a világ legnagyobb elektromosakkumulátorgyárai, amelyek lehetővé teszik majd, hogy az autóipar, illetve az autóval való közlekedés az elkövetkezendő években sokkal környezetbarátabb legyen.

Mi nagyon sok erőforrást mozgósítottunk annak érdekében, hogy a magyar gazdaság gerincoszlopának számító autóipart át tudjuk állítani erre az új korszakra. Sikerral jártunk, így Magyarország az elkövetkezendő időszakban élenjárója lesz a környezetvédelem és a versenyképesség közötti kiegyensúlyozott megközelítésnek. Köszönöm szépen mindazt, hogy ezeket a témákat a napirend előtti felszólalásában felvetette. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Csöbör Katalin képviselő asszony jelentkezett. Megvárom, míg képviselő asszony felrakja a mikrofont. Nincsen akasztója, látom, úgy-hogy kénytelen kézben tartani. Nem kér esetleg hordozható mikrofont? *(Jelzésre:)* Nem. *(Csöbör Katalin mikrofonja nem működik.)* Kérek egy hordozható mikrofont odavinni képviselő asszonynak. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben, tíz évvel ezelőtt, a második Orbán-kormány megalakulása utáni napokban Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, szűkebben a pátriámban, a választókerületemben az elmúlt száz év legnagyobb árvize pusztított. A sors szeszélye folytán a katasztrófa egybeesett a trianoni évfordulóval.

Tíz évvel ezelőtt, közvetlenül a kormányváltást követő napokban rögtön megtapasztalhattuk, hogy milyen az, amikor egy kormányzat sikeresen és eredményesen dolgozik. A képviselők a helyszínen lapátolják a homokzsákokat, a kormány tagjai pedig felügyelik a védekezést, és a miniszterelnök pedig úgy, mint napjainkban, személyesen látogatja végig a védekezés kritikus pontjait. 2010-ben egyébként a választókerületem szinte minden településén sújtott az árvíz: Arnóton, Alsószolcán, Szirmabesenyőn, Miskolcon - akkor még a választókerületemhez tartozott -, Gesztelyen, Hernádnémetin, Hernádkakon is, de a legnagyobb károkat Felsőszolcán okozta az árvíz. A város 95 százaléka került víz alá; a 2200 házból 1800 károsodott, 201 pedig összedőlt. 201 család vesztette el az otthonát. Viszont jó volt látni, hogy az ország bármely területéről érkeztek a segítségek, sőt a határon túli magyarság is segített a védekezésben. A

kormány pedig sikeresen végezte a munkáját, megvédte az embereket, újjáépítette a várost, a házakat, helyreállította a közbiztonságot, megépítette a gátat, és a környék közlekedését segítő miskolci elkerülőút is elkészült.

Tisztelt Ház! 2010-ben, tíz évvel ezelőtt a parlament új értelmet adott a trianoni évfordulónak. Május 31-én elfogadta a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényt, az Alaptörvény pedig kinyilvánította, hogy felelősséget vállal minden határon túli magyarért is. A nemzeti összetartozás napján azokról a határon túli magyar tanítókról, polgármesterekről, lelkipásztorokról, papokról és minden magyarról megemlékezünk, akik a múlt század húszas éveitől napjainkig ápolták a magyar kultúrát, ápolják ma is, és ápolják a magyar nyelvet is.

Azóta minden magyar tudhatja, hogy sehol és soha nincsen egyedül. Felelősen gondolkodó magyar kormány minden magyar embernek, éljen bárhol is a világban, legyen kitéve bármilyen veszélynek, árvíznek, járványnak vagy elnyomásnak, meg kell adjon minden segítséget; úgy, ahogy ezt a jelenlegi kormány is teszi, nem törődve az ellenzéki oldalról érkező - egyébként megdöbbentő - tiltakozásokkal.

2010-ben az árvíz idején így volt ez Felsőzsolcán, most pedig a járvány idején mindenütt, ahol a magyar közösségeknek szükségük van a támogatásra, így Kolozs megyében, Maros megyében, Beregszászon, Csíkszeredában, Kovászna megyében, Zilahon, Horvátországban és bárhol a világon.

Tisztelt Ház! A Trianon óta eltelt közel száz év alatt sem halványult meg a magyar történelem legtragikusabb eseményének az emlékezete. A rendszerváltás idején és azóta is több vezető politikai erő azt sugallta, és azt sugallja ma is, hogy mondjunk le a nemzeti öntudatunkról, a szuverenitásunkról azért, hogy az egyesült európai államok része, hogy Európa része lehessünk.

Engedjék meg, hogy ideidézzem gróf Apponyi Albertnek a békeszerződés aláírása után mondott híres figyelmeztetését: önök most megásták Magyarország sírját, de Magyarország ott lesz a temetésén mindazon országoknak, amelyek itt most megásták Magyarország sírját. Soha nem volt annyira aktuális ez a mondat, mint épp napjainkban, amikor Európa országai az önfeladás felé haladnak, mi, magyarok pedig a legnehezebb órákban is az összetartozásból merítünk erőt, és az összefogásból adhatunk leckét másoknak.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszonynak az imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Szijjártó Péter miniszter úr fog válaszolni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a válaszom elején röviden visszaataljak arra, amivel ön is kezdte a napirend előtti felszólalását, a 2010-es Borsod megyei, észak-magyarországi árvízre. Engedjék meg, hogy így tíz év után is a nagy-rabecsülésünkről biztosítsuk mindazokat, akik részt vettek az árvíz elleni védekezésben, akik részt vettek a helyreállításban, és segítséget nyújtottak abban, hogy az árvíz sújtotta területeken visszatérhetett az élet a normális kerékvágásba.

(10.10)

2010 óta szembesülünk hasonló helyzetekkel, Magyarország a folyók országa annak minden szépségével, vonzerejével és néha, bizony, kihívásaival együtt. Természetesen az árvízi védekezéssel, a vízgazdálkodással kapcsolatos beruházások azóta is folyamatosan a költségvetés készítésekor minden évben a prioritások között szerepelnek.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország egy olyan ország és a magyar nemzet egy olyan nemzet, ahol az ország és a nemzet határai történelmi okok miatt nem esnek egybe, és ez alapvetően meghatározza a közép-európai történelmet is. Mi egy olyan ország vagyunk, olyan külpolitikát folytatunk, amely a jószomszédi kapcsolatban érdekelt. Mi arra törekszünk, hogy minden szomszédos országgal jó kapcsolatot ápoljunk. Ez jó nekünk, jó a szomszédos országnak, de mindenekelőtt jó a szomszédos ország területén élő magyar nemzeti közösségnek. Mi mindig igyekszünk elkerülni a feszültségeket, mindig távol tartjuk magunkat más országok, így a szomszédos országok belpolitikai kérdéseitől is, mindaddig természetesen, amíg ezeknek nincs hatása, adott esetben negatív hatása az adott ország területén élő magyar nemzeti közösségre.

Ugyanakkor a jószomszédi kapcsolatoknak részét kell hogy jelentse a kölcsönös tisztelet is. Kölcsönösen tisztelni kell egymás érzéseit, és elvárjuk a szomszédos országoktól, hogy tartsák tiszteletben azt, hogy ami adott esetben az ő számukra történelmi eseményként örömet jelent, az számunkra nemzeti tragédia. Éppen ezért arra törekszünk, hogy minden egyes szomszédos országgal ezt a kölcsönös tisztelet talaján álló kapcsolatot építsük fel. Még egy dologra kellő tisztelettel fel kell hogy hívjuk a szomszédos országok figyelmét: arra, hogy a történelmi tények tiszteletben tartása nem jelent revizionizmust. Ennek a tiszteletben tartását kérjük minden szomszédos országtól.

Szeretném önt tájékoztatni arról, tisztelt képviselő asszony, hogy a határon túli magyar közösségekkel folyamatosan kapcsolatot tartunk, és nem vindikáljuk kormányként magunknak azt a jogot, hogy majd mi Budapestről megmondjuk, mi a jó a határon túl élő magyar nemzeti közösségeknek, hanem megkérdezzük őket, hogy nekik mi a jó, és amikor megmondják, akkor azt végrehajtjuk. A határok túloldalán élő nemzeti közösségeink és az ő képviselőik 2016-

ban azt kérték tőlünk, hogy segítsük őket a gazdasági megerősödésben. Mert ha gazdaságilag meg tudnak erősödni, az életkörülményeik javulnak, akkor mintegy összekötő kapocsként tudnak szolgálni az anyaország és a lakóhelyükül szolgáló ország között, és az mindenki számára jó lesz.

Ezért 2016-ban elindítottuk azt a nagy volumenű gazdaságfejlesztési programunkat, amellyel a határ túloldalán élő magyar nemzeti közösségek vállalkozásait, az ott folyó gazdasági tevékenységet elkezdjük támogatni. Eddig 54 984 határon túli vállalkozás számára adtunk támogatást, amelynek nyomán 230 milliárd forintnyi fejlesztés jött létre azokon a határon túli területeken, ahol magyarok élnek. Tettük ezt a határon túl élő magyar nemzeti közösségek kérésére. Készen állunk arra, hogy ezt a programot folytassuk, ezért a kormány legutóbbi ülésén úgy döntött, hogy újabb 18,5 milliárd forintot bocsát rendelkezésre arra a célra, hogy ezeket a gazdaságfejlesztési programokat, ezeket a mezőgazdasági, ipari vállalkozásokat támogató tevékenységeinket tudjuk folytatni.

Mi egy nemzet vagyunk, a magyar nemzet minden tagja számíthat a nemzeti kormányra, éljenek az anyaországban vagy a határainkon túl. Köszönöm szépen, hogy felszólalásában ezt a témát felvetette.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitáival folytatjuk munkánkat. Tisztelettel felhívom szíves figyelmüket, hogy a veszélyhelyzetre vonatkozó biztonsági előírásokat legyenek szívesek betartani.

Soron következik **a kulturális intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásáról, valamint egyes kulturális tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10098. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Most megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NAGY CSABA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. május 14-én tartott ülésén megtárgyalta a kulturális intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásáról, valamint egyes kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló T/10098. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály

46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kulturális területen közalkalmazottként foglalkoztatottak jelenleg olyan előmeneteli és illetményrendszerrel szembesülnek, amely jelentős lemaradást mutat más humán ágazatokhoz képest. Ennek következtében a humán erőforrás olyan mértékű elvándorlása jelent meg a szektorban, amely az egész országot behálózó kulturális intézményrendszer működését már-már veszélyezteti. Az előttünk fekvő javaslat célja, hogy a gyorsan változó piaci viszonyokra reagálni képes bérek kialakításával versenyképessé tegye ezt a szakterületet. A fenti problémák megoldása tehát a kulturális ágazat dolgozói közalkalmazotti jogviszonyának munkaviszonnyá alakítása, ezáltal az egységes jogállásuk és a munkavégzési feltételek megteremtése, valamint az illetményi helyébe lépő munkabér kialakítása azzal a garanciális rendelkezéssel, hogy az érintettek összességében nem kerülhetnek kedvezőtlenebb bérhelyzetbe, mint amit a hatályos szabályozás számukra jelenleg biztosít.

A törvényjavaslat kizárólag a kulturális alapfeladata vonatkozásában önálló jogi személy levéltárakra, muzeális intézményekre, nyilvános könyvtárakra, közművelődési intézményekre, integrált kulturális intézményekre és előadó-művészeti szervezetekre terjed ki. A közalkalmazottak jogviszonyváltásával párhuzamosan 2020-ban 6 százalékos béremelésről döntött a kormány. A közalkalmazotti jogviszony átalakulásával és az ahhoz kapcsolódó béremeléssel rugalmasabb, a munkaerőpiac dinamikus változásait követni képes munkajogi szabályozás jön létre.

Az előterjesztés további célja egyrészt - és ezt lehet olvasni a törvényjavaslat indoklásában is -, hogy a határon túli magyarok könyvtári ellátottsága szerencsésebb keretek között valósuljon meg, másrészt pedig erősíteni kívánja a vidéki életminőséget. Ennek eszközeként létrehozza a regionális hatókörű könyvtárak rendszerét, amelynek feladata többek között a határainkon túli magyarság könyvtári szolgáltatásainak támogatása, valamint a megyei hatókörű városi könyvtárak együttműködésének, ellátásának koordinálása.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat támogandó, mivel ez alapján a munkáltató intézményvezetőknek szélesebb mozgástere nyílik, hiszen a bértáblához immár nem kötött foglalkoztatás a minőségi közfeladat-ellátás záloga lehet. A foglalkoztatottak egy igazságosabb, a tényleges szaktudásuk és a befektetett munkájuk szerinti bérezéshez juthatnak hozzá. A jogviszony átalakításával a tudásalapú kulturális ágazatban a tudás, a képesség és a tenni akarás válik a legfontosabb társadalmiérték-termelő faktorrá. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel megkérdem az előterjesztő képviselőtől

Fekete Péter államtitkár urat, hogy kíván-e most szólani. *(Fekete Péter: Nem, köszönöm.)* Nem. Akkor csak a zárszóban van lehetősége. Köszönöm szépen.

(10.20)

Arról tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most megadom a szót Kissné Köles Erika - kere sem az új felállásban, a megszokott helyén próbáltam - szlovén nemzetiségi szószóló asszonynak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának. Parancsoljon, szószóló asszony, öné a szó.

KISSNÉ KÖLES ERIKA, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadója: Gospod Predsednik, hvala za besedo! Spoštovane Poslanke in Poslanci, cenjeni Zbor! Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2020. április 28-ai ülésén folytatta le az előttünk fekvő törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság a törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatokról nem foglalt állást, az ülésen további módosításra irányuló szándékot nem fogalmazott meg, ezért a bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot sem nyújtott be.

Ma az őshonos, államalkotó tényezőként elismert 13 nemzetiség kulturális intézményeinek száma Magyarországon megkerülhetetlen tényező. A nemzetiségek a kulturális öngazgatás terén, a kulturális feladatellátás útján sokat tesznek kulturális örökségük ápolásáért, megőrzéséért. Az általuk létrehozott kulturális értékek Magyarország értékeinek szerves részei. A nemzetiség jelenléte a kultúrájában való élés prezentálása révén nyer utat a társadalom többi tagjához, alakítja és formálja saját és környezete világát.

A nemzetiségek nyelve, kultúrája, hagyományai, egész egyszerűen a nemzetiségi identitás olyan érték, amelyet védeni, fejleszteni és átörökíteni kell. Ebben a küldetésben kapnak meghatározó szerepet a nemzetiségi kulturális intézmények, a nem nemzetiségi, de nemzetiségi tartalomhoz kapcsolódó feladatokat is ellátó kulturális intézmények és az abban foglalkoztatott szakmai apparátus.

A kulturális intézmények munkavállalói közül sokan eddig közalkalmazotti jogviszonyban látták el a feladatot. A törvényjavaslat hatálya a munka törvénykönyve szerinti munkaszerződés alapján történő foglalkoztatást határozza meg. Az átalakulás és az abból fakadó bizonyos feszültségek reményeink szerint feloldódnak.

Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága az általa benyújtott, a nemzetiségek jogairól szóló törvény módosítására irányuló javaslatában már a munkaszerződés szerinti foglalkoztatást jelöli

ki a kulturális intézményekben foglalkoztatott munkatársakra vonatkozóan.

E változtatástól a kulturális intézmények munkatársai szakmai előrelépésének, fejlődésének lehetőségét, szakmai kvalitásuk kibontakozását és az ebből fakadó eredményes és sikeresen ellátott munkát várjuk. A részükre juttatandó 6 százalékos béremelésről hiszszük, hogy csak kezdete a további bérkompenzációnak, és a béremelésre a minőségi feladatellátás különböző módokon nyújt majd lehetőséget.

A november 1-je után átalakuló foglalkoztatási módozattól a nemzetiségek kulturális intézményeiben továbbra is létünk, jelenlétünk hathatós bizonyítására is alkalmas, jövőbeni megmaradásunkat, nyelvünk és kultúránk megőrzését jól ellátó munkát remélünk. Hvala za pozornost! Köszönöm a figyelmet! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Az időkeretek a táblán valamennyiük számára folyamatosan követhetők. Tájékoztatom önöket arról is, hogy a vita során kétperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Most pedig az írásban előre jelentkezett képviselőknél adok szót. Elsőnek Bana Tibor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BANA TIBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy arról az általános vita során is beszélünk, közel 20 ezer kulturális dolgozó közalkalmazotti jogviszonya szűnik meg a tervek szerint, a törvényjavaslat szerint november 1-jétől, és amint arról a tegnapi azonnali kérdésben is beszéltem, amikor Gulyás Gergely miniszter úrral váltottunk szót, vitáztunk különböző ügyekről, bizony a kulturális dolgozók elsöprő többsége egyáltalán nem tekint annyira pozitívan erre a javaslatra, mint ahogy az a kormány részéről az elmúlt hetek során a kommunikáció színterében megjelent.

Sajnálatosan tapasztaltam azt, hogy a szakmailag megalapozott módosító javaslatokat bizottsági szinten elkaszálták, így ezeknek a beépítésére nem került sor, és lényegében a mai szavazást követően érdemi változtatás nélkül kerül elfogadásra ez a javaslat. Ilyen módon tehát a kulturális dolgozók szembesülhetnek majd a kedvezmények megszüntetésével, és bizony azt kell mondanom, tisztelt képviselőtársaim, hogy egyértelműen tapasztalhatjuk azt kormányzati oldalról, hogy a kulturális élet kivéreztetése irányába tesznek lépéseket, és bizonytalan helyzetbe hozzák az ágazatban dolgozókat, akkor, amikor egyébként a koronavírus-járvány által okozott veszélyhelyzetben el kell azt mondani, hogy szerte az országban a kulturális dolgozók igyekeztek minden tőlük telhetőt megtenni, ugyanúgy, ahogy más esetben is; idehoznám Szombathely példáját, ahol az Agora Savaria munkatársai a kultúrkarantén keretein belül házhoz vitték a

kultúrát, szebbé varázsolva ezzel a szombathelyiek mindennapjait.

Szégyenteljesnek tartom, tisztelt államtitkár úr, kormánypárti képviselőtársaim, hogy éppen a veszélyhelyzetben terjesztették be ezt a javaslatot. Hadd hozzak ide néhány sort a Facebookról egy bejegyzésből: „Számomra a közalkalmazotti státusznak mégiscsak volt egy szimbolikus értéke, ha már anyagi megbecsültséggel nem járt, legalább egyfajta erkölcsi kárpótlást adott, hogy munkajogilag is deklaráltan a közszolgálatában dolgozó embernek tekintettek, s én annak tekintettem magamat.” Ezt követően az író a bizonytalanságról értekezik. Kiről van szó? Melega Miklósról, a Vas Megyei Levéltár igazgatójáról, fideszes önkormányzati képviselő Szombathelyen, tehát még ő is megfogalmazott - igaz, visszafogottan - kritikát az előttünk fekvő javaslattal kapcsolatban.

S ha már Kissné Köles Erika szószóló asszony szólt, akkor hadd jegyezzem azt meg, hogy a nemzeti támasztások ügyében is elképesztőnek tartom azt, hogy egymilliárd forintos elvonással szembesülhetnek a nemzetiségek. Ez érinti Vas megyét is, hisz nagyon sok horvát vagy éppen szlovén település található megyénkben, a gradistyei horvátokat vagy éppen a vendvidéki szlovéneket is nagyon hátrányosan érinti ez, de egyébként számtalan német település is volt megyénkben a korábbiakban, csak hát a kitelepítések következtében ezeknek a száma nagyjából nullára redukálódott, viszont a német nemzetiség szerencsére sok helyen őrzi még kultúráját Vas megyében is.

Én tehát azt kérem, hogy Vas megye érdekében és összességében a kulturális ágazatban dolgozók érdekében is, ha még lehet ebben a néhány órában, bírálják felül eddigi elképzeléseiket, és mégiscsak úgy nyomjanak gombot, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ahogy az a lelkiismeretüknek megfelelő. Ne hozzák ilyen helyzetbe a kulturális ágazati dolgozókat! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony! Megvárom, amíg fölteszi a mikrofont. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Ezzel a törvénnyel két baj van: 1. nincs rá szükség, 2. nincs előkészítve. Ami az elsőt illeti: tudjuk, hogy a Fidesz hajlamos rá, hogy a közpénzt megfossa közpénzjellegétől, úgy is mondhatnám önöket parafrázálva, hogy a kultúra pedig ezzel a törvénnyel elveszíti közjó jellegét. Szégyen, amit önök művelnek!

Miközben arról ajátatoskodnak, hogy a kulturális örökség védelme a nemzeti identitásunk része, miközben sorra állítják a szobrokat kedvenc íróiknak, miközben a miniszterelnök a magyar épített örökség egyik remekművébe, a karmelita kolostorba költözik,

szóval, ez idő alatt önök megszüntetik a kultúrát életető, működtető intézmények dolgozóinak közalkalmazotti státuszát. Ezzel a törvénnyel önök lényegében azt mondják ki, hogy a múzeumi kutató semmiben nem különbözik egy multinacionális nagyvállalat recepciójától, a közjóhoz adott értéke éppen ugyanannyi, mint utóbbinak. Másrészt az sem érthető, miért kellett hirtelen átnyomni a parlamenten.

(10.30)

Hadd legyenek finom és nőies! A valóság nem köszönne önöknek, mert amit önök az egyeztetésről összehordanak, az köszönőviszonyban nincs a valósággal. Fekete Péter államtitkár úr bő egyéves egyeztetésre hivatkozott, amikor rákérdeztem, hogy miért kell ezt most végigvinni. Vettem a bátorságot, és rákérdeztem néhány kulturális szakmai szervezetenél. Levelemre a szervezetek vezetői azt válaszolták, hogy voltak találkozási pontok, csak éppen a Kjt. ilyen szintű változásairól nem esett szó.

Idézek az egyik levélből, név nélkül mielőtt rémhírterjesztés miatt kiszállna a rendőrség: „A 2019. április elején általunk elkészített stratégia anyaga tartalmazta az ágazat bérhelyzetére tett javaslatainkat is. Ezekben nem volt szó a Kjt. alóli kikerülésről. 2019 decemberében Fekete államtitkár úr vezetésével a szakmai érdekképviselőknek tartott egyeztetésen a mi oldalunkról merült fel, rákérdezve a decemberben terjedő folyosói pletykákra kérdésként, hogy tervezik-e az Mt. bevezetését ágazatunkban. Akkor az hangzott el, hogy nem tervezik, legfeljebb az előadóművészeti ágazatnál gondolkodnak rajta. Ezt követően semmilyen egyeztetés nem történt, tájékoztatást nem kaptunk, így ért minket hűsvétkor az ominózus törvénytervezet.” Hát, ennyit az önök szavahihetőségéről.

Tőlem annyit hazudhatnak, amennyit akarnak, csak ne ártsanak, ne privatizálják a kultúrát, mert nem csak a haza nem eladó, Petőfi, Liszt, Bartók, Ady, de még Wass Albert sem lehet kufarkodás tárgya. Köszönöm, hogy meghallgattak.

És jelezném, hogy a KKDSZ sajtóközleményét éppen most kaptam meg. Az utolsó szó jogán, bátorság és felelősség, oda fogom vinni államtitkár úrhoz, és ha megengedik, akkor csak az utolsó mondatokat idézem: „Bátorság kell ehhez a döntéshez. A népfelség elvén alapuló Országgyűlésben a képviselők felelősek azért, hogy a köz javát előmozdító döntéseket hozzanak. A most elfogadott törvény nem szolgál közérdeket. A törvényt elfogadó képviselők kit is képviselnek és kinek tartoznak felelősséggel?” Várom megtisztelő válaszukat. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Csak a jegyzőkönyv számára, mert még nem fogadtuk el a törvényt: tehát azok a mondatok, amelyek múlt időben beszélnek róla, még folyamatban lévő döntést igényelnek. Köszönöm szépen, és elnézést kérek ezért a bejelentésért.

A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István alelnök úr. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő Asszony és Képviselő Urak! Úgy a parlament plenáris ülésén, amikor ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalása folyt, mint a Kulturális bizottság ülésén, érdemi vita folyt a betervezett törvényjavaslatról. Azért szólok, azért szólalunk fel, mert minden törvényes lehetőséget meg kívánunk ragadni a véleményünk kifejtésére; ezért szólalunk most fel.

Azt gondolom, érdemes leszögezni a tisztelt államtitkár úr és a tisztelt többségi képviselők számára is, hogy nem valamiféle félreértés vagy zsigeri ellenkezés, hanem valós koncepcionális különbség van közöttünk, amely valós koncepcionális különbség itt a plenáris ülésen és az előbb említett vitákban is megmutatkozott. Ezt két szempontból, két aspektusból kívánom megvilágítani: a biztonság és a versenyképesség kérdéseiben.

Először is: a biztonság kérdésében, hiszen mi azt állítjuk, hogy a közalkalmazotti státusz és jogviszony a munkavállaló számára nagyobb biztonságot eredményez, mint az, amit önök a törvényt módosításban javasolnak. Megjegyzem, itt szeretném elmondani, hogy bár ezen törvényjavaslat értelemszerűen a kultúrában, a közművelődésben dolgozókról szól, valójában az önök elképzelése a közalkalmazotti jogviszony felszámolásáról szól. Ennek egy fejezetét látjuk és tárgyaljuk történetesen az érintett munkavállalók esetében, de még egyszer mondom: csak kismértékben szól a törvényjavaslat a kultúráról, a közművelődésről, döntő többségében és politikai megfontolások alapján a közalkalmazotti jogviszony tételes és szisztematikus felszámolása folyik az országunkban, amit én a munkavállalók számára és az országunk egésze számára károsnak ítélek.

A biztonság tekintetében ugyanakkor meg kell azt is mondani, hogy az időpont kiválasztását, a törvényjavaslat tárgyalása időpontjának kiválasztását különösképpen kritizálom és cinikusnak tartjuk, mert a törvénykezési tervben, amelyet a kormány minden évben betervezett, illetve minden parlamenti évad előtt, ez a törvényjavaslat egy árva szóval nem szerepelt. Ez persze nem jelenti azt, hogy törvényszegést követnek el akkor, amikor betervezzük, mert azt terveztenek be, amit akarnak, de a tervezés tekintetében, ha ezt tudták, hogy itt most, a tavasz időszakában tárgyalni fogjuk, mégiscsak beírták volna. Éppenséggel a veszélyhelyzetet felhasználva hozzák be ezt a törvényjavaslatot, azért, mert a figyelem nyilvánvalóan más területekre, mint például az egészségügyre jobban fókuszál.

A másik szempont a versenyképesség. Itt aztán különösképpen nem meggyőző az érvelésük, tisztelt kormánypárti képviselők. Kérem, engedjék meg nekem azt a kijelentést, és ne tekintsek ezt egy beképzelt kijelentésnek, hogy az Országgyűlés jelenlegi

összetételében és a képviselők között, azt gondolom, az átlagosnál több időt töltöttem el levéltárban Budapesten, Bécsben, Firenzében vagy éppen kis cseh városi levéltárakban, mondjuk, Klatovyban. Egyszerűen nem értem, nem tudom felfogni, és nem is hiszem el, hogy ennek a törvénynek az eredményeként egy levéltáros munkája versenyképesebb lesz.

Egyébként meg nagyon kérem, fogalmazzák már meg nekem, hogyan lesz egy levéltáros versenyképesebb! Mondják el nekem, hogy az, aki a XV. századi történelemmel foglalkozik, ezen törvényjavaslat alapján hogyan fog tudni biztonságosabban, nagyobb szakmai tudással, nemzetközi összehasonlításban versenyképesebben elolvasni egy kézzel írt szöveget! Hogyan van az, hogy ezt a versenyképességgel fűzik össze? Mert sajnálatos módon azt kell mondjam, hogy ennek a szférának a versenyképessége és a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése, illetve kiszervezése között az égadta világon semmilyen kapcsolat nincs. Semmilyen kapcsolat nincs! Önök meg akarják szüntetni a közalkalmazotti jogviszonyt, ezt ilyen kifejezések mögé rejtik, mint hogy „versenyképesebb”, de ebben a szép szférában nem lehet a piac fogalmával élni, hogy „versenyképesebb”, mert vagy el tudom olvasni azt a gót betűs szöveget, vagy nem tudom elolvasni, és ez a törvény nem fog javítani azon, hogy én jobban tudjam elolvasni.

Ezért ezt a törvényjavaslatot, véleményem egészének összefoglalásával az MSZP képviselőcsoportja tagadja, és nem fogja megszavazni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjából Brenner Koloman képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó. *(Dr. Gurmai Zita Fekete Péter asztalához lép, és átad neki egy iratot.)*

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Kezdjük ennek a törvényjavaslatnak az élethazugságával, ami megint elhangzott itt a Törvényalkotási bizottság előadója jóvoltából, miszerint hogy a közalkalmazotti jogviszony bármilyen összefüggésben volna a kultúra napszámóinak a bérezésével. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy élethazugság.

Ugyanez történt és történik egyébként, mondjuk, az egyetemi világban is akkor, amikor az alapítványi formához kötik azt, hogy lehet-e az egyetemi oktatókat jobban bérezni. Semmi összefüggés nincs itt, tisztelt képviselőtársaim, finanszírozni kell az adott területet, mégpedig a Jobbik mint nemzeti néppárt véleménye szerint kiemelt módon, hiszen kultúrárt nem olcsón kell csinálni, és nem holmi - ahogy Hiller miniszter úr is az előbb kijelentette nagyon helyesen - versenyképességgel kellene takarózni, hanem ha a kultúrárt igenis magas színvonalon akarjuk művelni, és a társadalom egésze szempontjából magas színvonalon akarjuk művelni - márpedig a mi véleményünk szerint a

XXI. században minden magyar polgár akkor tud teljes és boldog életet élni, ha megvan a közművelődésre is a joga -, akkor azt kiemelkedő módon finanszírozni kell, és akkor van mód magasabb béreket adni, és ennek semmi köze nincs a közalkalmazotti bértáblához, amely ugye, minimális béreket szab meg.

(10.40)

Ráadásul, nézzük meg, hogy mit üzen a Fidesz ezzel a törvényjavaslattal a teljes társadalomnak. Még egyszer mondom: a teljes társadalomnak. Azt, hogy a kultúra napszamosai, a levéltárosok, a művészek, a könyvtárosok ennyit érnek, hogy kivesszük őket. Nem elég, hogy nagyon alacsony a fizetésük az átlaghoz képest, kiemelkedően alacsony, és ez is mutatja a társadalmi nem megbecsülésüket, még ki is vesszük őket ebből a nagyon kicsi, hát létbiztonságot jelentő közalkalmazotti jogviszonyból.

Azt halkán kérdezem meg, hogy például mi lesz a nyárral: június és szeptember között a művészeknek nincs bevételük? Csak halkán jegyzem meg, hogy ez történt most is, a koronavírus-járvány időszaka alatt, amikor külön kellett, államtitkár úr, segíteni az illető művészeket. Ez a törvényjavaslat a nyarat kiveszi nagyrészt a fizetésből, nem fognak szerződéseket kötni a nyárra, amikor nincs előadás, például színházakkal teljesen nyilvánvaló módon.

Lássuk be, hogy ez tükrözi az értékválasztásunkat a magyar társadalomról. És a Fidesz kultúra- és tudásellenes értékválasztásáról hadd osszak meg önökkel egy kis történetet, amely a levéltárosok egy vezetőjével történt néhány éve, aki mondta, hogy egyszer őt beparancsolták a fideszes minisztériumba, és egy csónadrágos fiatal ráparancsolt, hogy ugyan, fél oldalban foglalja már össze, hogy mire kell nekünk levéltár. (*L. Simon László: Ne! Ne!*) Na, ez az önök kultúrpolitikája! Meg Demeter Szilárd, a PIM főigazgatója, akinek a finanszírozott műsorában tovább folytatódik a németek gyalázása. Na, ez az önök kultúrpolitikája és ez az önök kultúrpolitikája!

Azt gondolom tehát, hogy ez a törvényjavaslat és a következtében születő döntések az elkövetkező hónapban, hiszen ha ezt a kormánypárti fideszes többség jóváhagyja - úgy tűnik, a nemzetiségek asszisztálásával, ahogy itt a szószóló asszonyt hallottam, amit különösen szegyeteljesnek tartok, ez csak egy mellékes megjegyzés -, akkor nagyon komoly és súlyos döntéseket fognak a kultúra irányítói hozni egyes emberi sorsokról.

És tessék már megmondani, hogy mi lesz november 1-jétől, ugye, ami ebben a törvényjavaslatban van. Kicsit morbid módon azt tudnám mondani, hogy akkor folytatódik a halottak napja a kultúra területén? Egy színházat művészeti módon nyilvánvalóan egy személyi irányítás jellemez, most pedig a színházak teljes mértékben kiszolgáltatottá válnak, még az a kicsi kis jogbiztonság sincs meg számukra, amit eddig jelentett a közalkalmazotti munkaviszony. És nézzük

meg, egy vidéki művésznek milyen alternatívái vannak, ha mondjuk, nem kap munkát egy városban, ott él harminc éve, és munkanélküli lesz; mitévő legyen egy művész, aki már nem 25 éves, hogy elmehessen valami multinacionális céghez, amelyet a fideszes neoliberais gazdaságpolitika kiemelten támogat.

Összefoglalóan: lássuk be, hogy ez a törvényjavaslat kultúra- és tudásellenes. A néppárti Jobbik a kultúra és a tudás pártján áll, ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Ungár Péter képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Az a helyzet, hogy önmagában az, hogy egy jobboldali kormány a közalkalmazotti státusz leépítését hajtja végre, az nem meglepő, ez politológiai tankönyvekből adódóan így van. A közalkalmazotti státusz egy alapvetően szociáldemokrata vívmány, amely azt szolgálja, hogy az államnak dolgozó embereknek kollektív jogai legyenek a munkáltatóval szemben, amely jelen esetben az állam vagy egyéb közpénzt elosztó fenntartó, önkormányzat.

Az a helyzet, hogy az, hogy ezt egy olyan kormány teszi, amelynek a politikai legitimitása azon a 2009-es népszavazáson alapul, amely ennek a fajta jobboldali gazdaságpolitikának az elutasítása, az mutatja azt, hogy ez a törvény milyen kétszínű törvény, hiszen nem vállalja azt az ideológiát, amelyen alapszik, ami pedig az, hogy az állami szerepvállalást vissza kell szorítani. Nem fogom elmondani részletesebben, amit Hiller képviselőtársam elmondott, hiszen sokkal jobban ért hozzá, mint én, de a versenyképesség, amit a Törvényalkotási bizottság többségi előterjesztője mondott, a változó piaci viszonyoknak való megfelelés, ezek a szavak olyan szavak, amelyeket az egészségügy tekintetében Horváth Ágnes SZDSZ-es miniszter asszonytól hallhattunk volna. Az, hogy a Fidesz az SZDSZ ifjúsági tagozata volt, ismételtelen meglátszik ebben a törvénytervezetben.

Az a helyzet, hogy a szakképzésben dolgozóknál már elvették a közalkalmazotti státuszt. Jelenleg, most a kulturális dolgozóknál - és ez főleg a közgyűjteményi dolgozókra vonatkozik, náluk különösen érzékeny, ahol több mint 90 százalék közalkalmazotti státuszban volt eddig - szintén el fogják venni a közalkalmazotti státuszt. Nem cáfolták többszöri kérdésekre se, hogy készülnek továbbá bizonyos pedagógusokat vagy bizonyos szociális és egészségügyi dolgozókat is kivenni ebből a státusból. Azért, mert ez a kormány politikája.

A törvény első vitájában Hiller képviselőtársam idézte azt a 2014-es Tellér-tanulmányt, amelyből Orbán Viktor is idézett, ahol azt mondták, hogy azok az emberek, akik az állami újraelosztásból élnek, a posztoszocialista klientúra tagjai. Önök így gondolnak

mindenkire, aki az államnak dolgozik, hiszen jelenleg Magyarországon az állam az egyik legrosszabb munkáltató, mivel önök sok mindenre fordítanak pénzt, de arra nem, hogy az államnak dolgozó honfitársaink, így például a közgyűjteményi dolgozók, rendes béreket kapjanak.

Én nem gondolom, hogy meg lehet győzni önöket már erről a törvényről, már csak azért sem, mert odáig jutottunk, hogy Margaret Thatcher-idézeteket posztol a Fidesz frakcióvezetője meg több politikusa, inspirálandó magukat. Lehet bólogatni, Nacsa képviselőtársam, de akkor önök azt a gazdaságpolitikát képviselik, amely ellen elvileg még a kettőezres években, amikor még tüntettem én is bizonyos tereken, önök is tüntettek akkor.

Az a helyzet, hogy a kulturális dolgozók egy olyan terület, amelynek sokan nem látják elsődlegesen a fontosságát - az egészségügy primériben jelenik meg a jelen helyzetben. Ugyanakkor, ha a kulturális területet nem kellően finanszírozzák, ha ezeknek az embereknek nem teremtenek kellő bizonyosságot, akkor azok a nemzeti kulturális emlékeink fogják ezt megsínyleni, amelyeket majd a következő meg az azt követő generációknak be akarunk mutatni. A legtöbb intézményben, ahol közgyűjteményi dolgozók dolgoznak közalkalmazotti státuszban, olyan írott és egyéb emlékeket őriznek, amelyek az ezeréves Magyarország kincsei, és amelyeket nem lehet a piac logikájának kitenni.

A nemzeti kultúra önmagában egy olyan dolog, amely nem tud - hogy ismételtén a TAB többségi előadóját idézzem - a piac változó feltételeinek megfelelni. Pont a változatlanosság az előnye, pont az az előnye, hogy a közalkalmazotti státusz nem követi a munkaerőpiac és egyéb piac változásait, hiszen olyan dolgokat őriz, ami több száz éves, ezért nem tud megfelelni annak, ha éppen konjunktúra vagy dekonjunktúra van.

Ennek a törvénytervezetnek a logikája, az ideológiai felépítése véleményem szerint téves, én azt gondolom, hogy megmutatja a Fidesz gazdaságpolitikájának a lényegét. És azt is gondolom, ahogy az már korábban elhangzott, hogy ez egy hosszú útnak egy második lépése, fogunk még ebben a ciklusban is ebben a teremben állni, egyéb közalkalmazotti státuszokról beszélni, hiszen önök mindent el fognak követni, hogy azt a 2016-os Lázár János-i intelmet végrehajtsák, mely szerint több százezer emberrel több dolgozik az államnak, mint amennyinek kellene.

Az a helyzet, hogy ez a törvény - és ezt fontos jegyzőkönyvbe elmondani - ehhez fog vezetni, itt kulturális dolgozóktól fognak megválni, lehet, hogy nem jövőre meg két év múlva, de hosszú távon, és csökkeníteni fogják azoknak az embereknek a számát, akik a nemzeti kulturális értékeink megőrzésével foglalkoznak. Ezért, azt gondolom, hogy ezt a törvényt nem lehet támogatni, és véleményem szerint tíz-húsz év múlva az fog igazolódni, hogy ez egy helytelen és téves dolog volt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Nagy Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nem terveztem, hogy hozzászóllok, de mégis a Jobbik részéről olyan érvelés hangzott el, amelyre muszáj mindenképpen reagálnom, illetve egy-két gondolatot szeretnék önökkel megosztani, mert azt gondolom, egy kicsit félre megy a vita.

Nyilván minden javaslatot lehet alulról-felülről megnézni, de mégiscsak az én életemben volt egy olyan rész, amikor is a közalkalmazotti státuszokat a művészvilág vonatkozásában, a kultúra vonatkozásában egymás után és fokozatosan szüntették meg.

(10.50)

Ez Pécsen volt még a '10-es évek után, ahol is a különböző művészeti ágak vonatkozásában egymás után alapítottuk a nonprofit kft.-ket, egyébként egyeztetve az intézményvezetőkkel és az intézményben dolgozó közalkalmazottakkal, és hozzám az a visszajelzés érkezett, kivétel nélkül minden egyes esetben, hogy bár nagyon sok volt a kétség, nagyon sok volt a félelem, de megérte ezt a lépést megtenni.

Mi nonprofit kft.-t csináltunk a pécsi bábszínházból, időközben a Pécsi Balettből, a Pécsi Nemzeti Színházból, a Pannon Filharmonikusokból, és én abban az időben mindenkivel leültem - igazgatóval, szakszervezeti vezetőkkel -, és végigbeszéltük azt a folyamatot, ami az átalakítás során végigment. Nyilván nagyon sok kétség, kérdés merült fel mindenkiben. Nem is minden kérdésre tudtunk választ adni, de ha utólag megkérdezik ezeket a színházi igazgatókat, most már gazdasági társaságok vezetőit vagy a szakmai vezetőket, mindegyik azt mondja, hogy megérte ezt megcsinálni. Szabadabban működhetek, szabadabban tudták végrehajtani azokat a művészi ötleteket, amik felmerültek. Ennek a döntésnek a következtében elkezdtek mozogni az országban, nemcsak a megyeszékhelyen tudták a tevékenységet kifejtetni, béremelésekre került sor, és egyáltalán a társaságok úgy kezdtek el dolgozni, hogy megnézték azt, hogy művészeti szempontból mi az, amit be tudnak vállalni, és hogyan tudnak egyre több embernek munkát adni egyre magasabb béren.

Tehát én azt tudom mondani, hogy nyilván vannak félelmek, és nagyon sok jogos kérdés merült fel itt a vitában, de önöknek én egy dolgot tudok mondani: ha ugyanez a folyamat végigmegy, mondjuk, a levéltárakon vagy más egyéb kulturális intézményeknél, akkor az intézményvezetőknek, mind a gazdasági, mind a szakmai vezetőknek lesz mozgástere a vonatkozásban, hogy kikkel hogyan szeretnének dolgozni, mi az, amit esetleg még be tudnak vonzani a saját maguk intézményi területén belül. Abban is biztos vagyok, hogy ha megnézzük majd a bérszínvonalat,

kénytelenek lesznek a piaci körülményekhez igazítani majd a béreket. Én ezt saját tapasztalatból mondom, olyan tapasztalatból, ami már évek óta működik, és azt kell mondjam, hogy ebben viszont nagyon nagy felelőssége van a mindenkori intézményi vezetőknek, gazdasági vezetőknek, hogy hogyan tudják az egész intézményrendszerüket úgy átalakítani, hogy a kor kihívásainak megfeleljenek.

Szerintem ez a törvényjavaslat nyilván nemcsak erről szól, hanem másról is, mondjuk, a könyvtárak szervezettségéről. Ezzel kapcsolatosan meg annyit szeretnék elmondani, hogy az elmúlt tíz évben soha nem látott mennyiségű támogatás jelent meg a magyar kultúrában, minden egyes szeletében. Úgyhogy azok az érvek, amik itt elhangoztak e vonatkozásban a kormány szempontjából, egyszerűen nemtelened és nem igazak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Nos, ebben a vitában szerintem most már minden érv elhangzott pró és kontra, nem tudjuk egymást meggyőzni. Önök akkor Margaret Thatcher-idezetekkel jönnek, mi pedig azt mondjuk, hogy inkább kellene hivatkozni vagy inkább kellene alkalmazni a magyar társadalom- és gazdaságfilozófia tekintetében XIII. Leó pápa *Rerum novarum*-ját. Hiszünk benne, hogy még mindig érvényes lenne az, amit ott ő leírt.

Nos, miért elfogadhatatlan? Elmondtuk, hogy maga az időpontja ennek az egész törvényjavaslatnak felfoghatatlan. Miért most kell? Miért egy olyan feszült helyzetben kell, amikor nagyon sok ember, egy egész társadalom érzi úgy, hogy létbiztonsága megrendült, miért ekkor kell ezt az egész átalakulást a nyakukba zúdítani? Azért is elfogadhatatlan számunkra, mert maga az egyeztetés, illetve annak hiánya, magának a betervezésnek a módja is sok-sok kívánnivalót hagy maga után. Egészen egyszerűen, magasan kvalifikált értelmiségi emberekkel ilyen módon nem lenne szabad viselkedni, ezek az emberek a magyar kultúrát őrzik, ápolják, azt éltetik, nem ezt érdemelnék önöktől sem.

Aztán a tartalmával sem vagyunk kibékülve, teljesen egyértelmű, hogy a közszolgálatban dolgozókat, ezért a területért az életüket adó embereket - most akkor nagy szavakat használok, de valóban hivatásként tekintenek a szakmájukra - nem lenne szabad a piaci logika alá rendelni, mert ez vegytisztán neoliberális szemlélet, amivel mi nem tudunk egyetérteni sem ez előtt, sem most, sem pedig a jövőben.

Elmondtuk, hogy munkajogi és egzisztenciális szempontból is sokkal rosszabb helyzetbe kerülnek ezek a kulturális dolgozók, ez a csaknem 20 ezer ember, valamint a lokális művelődés utolsó bázisai, bástyái rendülhetnek meg Magyarország halmozottan

hátrányos helyzetűvé nyomorodott régióiban. Mi ezeket a veszélyeket látjuk, és lehet azt mondani, hogy ezek valamiféle zsigeri meglátások, zsigeri és megalapozatlan félelmek lennének, csak az a helyzet, hogy azért önök kimutatták a foguk fehérjét.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Vagy az a helyzet, hogy önök egyfajta leibnizi filozófiát követve, Pangloss mester tanítványaiként úgy gondolják, hogy minden a legnagyobb rendben van, és ami van, az a létező világok legjobbika, vagy legalábbis, ha majd önök úgy alakíthatják a dolgokat, akkor azzá fog válni. Az a helyzet, hogy a legfrissebb események leleplezték önöket. Ugye, annak idején, még tavaly ősszel azzal kábították a szakképzésben dolgozókat, hogy lesz egy 30 százalékos béremelés, és különben is majd hatékony béralkura nyílik lehetőségük. Mi lett ebből? Most zajlik a napokban az úgynevezett értékelésük, ami alapján ezeket az embereket be fogják skatulyázni. Tehát ott világosan látszik már, hogy mi vár majd a kulturális szféra dolgozóira is. Nincsen semmiféle hatékony béralkuról szó, bérdíktátumról beszélhetünk, és nincsen normális értékelési rendszer. Átláthatatlan, homályos és valószínűleg a jogszabályoknak sem megfelelő értékelési rendszert állítottak fel. Ami van, a valóság, az az, hogy a fortélyos félelem igazgat, és sok esetben bizony a szakképzési centrumok központjaiban az igazgatói vagy éppen kancelláriai ajtókra ki lehetne írni ezt, hogy „fortélyos félelem”, mert ebben élnek az ott dolgozó emberek, és könnyen megkapják azt, hogy ha nem tesszik, akkor el lehet menni, ugye, gyurcsányi alapon, neoliberális alapon. Ez az, amihez mi egyszerűen nem tudunk támogató igennel hozzáállni.

Valóban, ott van az a félelem, amit Lázár János négy évvel ezelőtt fogalmazott meg, illetve az az intelem, az a tanács, amit adott, hogy van 300 ezer közalkalmazott Magyarországon, akiktől olyanformán meg kellene szabadulni, hogy ezt a jogállást el kellene tőlük venni. Most időarányosan önök 50 ezres teljesítménynél járnak. A szakképzésben dolgozók, illetve a kulturális területen dolgozók pontosan ekkora mennyiséget, ekkora létszámot tesznek ki, 50 ezer embert. Itt is mi is föltesszük a kérdést újfent csak, hogy kik lesznek a következők, melyik ágazatra kívánják kiterjeszteni ezt a neoliberális felfogást, amivel normális helyzetben egy ilyen helyzetben lévő országban felelősen gondolkodó pártként mi egészen biztos, hogy nem tudunk majd azonosulni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a javaslatot, amit ideterjesztettek elének, nem fogjuk elfogadni. Nyilvánvalóan tisztában vagyunk azzal is, hogy önöket az igazunkról, ezekről a valós félelmekről egyébként meggyőzni sajnos nem lehet, és továbbhaladnak majd azon az úton, ami véleményünk szerint ennek a társadalomnak nem fog egy boldogabb jövőt elhozni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sokféle képtelen vád ért itt minket az elmúlt fél órában, és még képtelenebb felszólalások hagyták el az ellenzéki képviselőtársaim száját, hiszen Gurmai Zita például azt mondta, hogy mi a mi íróinknak állítgatunk szobrokat ebben a mostani kulturális térben vagy ebben az időszakban. Képviselő asszony, az elmúlt időszakban kapott szobrot Krúdy Gyula, Fekete István, Szabó Magda, József Attila, Mikszáth Kálmán, több szoboravatáson én is jelen voltam. Majd jelezze, kérem, a folyosón, hogy kivel van ezek közül baja, vagy kire mondja azt, hogy a mi írónk, és ki az, akinek ezek közül ön nem örül, hogy van szobra Magyarországon, mert ők például kaptak az elmúlt tíz évben szobrot Magyarországon.

Jobbikos képviselőtársam, Brenner Koloman mondta, hogy fontos lenne a béremelés. Ez a törvényjavaslat azt is tartalmazza, az első lépést, és messze nem az utolsót, ezt megígérhetjük, de mégiscsak fura, hogy egy jobbikos képviselő mondja ezt, ahol, ha megnézzük, hogy az egész országban ki csökkentette a kulturális alkalmazottak bérét, az kizárólag az ózdi polgármester, jobbikos polgármester.

(11.00)

Tehát ha megnézzük az egész országot, akkor egy hely van, ahol csökkentik a kulturális alkalmazottak bérét, az önök, ahol a Jobbik hatalmi pozícióban van, ahol a Jobbik kormányoz, Ózdon. Mindenhol máshol, ahol egyébként állami fennhatóság van, ott növekszik a kulturális alkalmazottak bére, önök pedig csökkentik. Ezek után Brenner Kolomantól a kulturális dolgozók megbecsüléséről szóló magasztos beszéd egy kicsit álságos, és kétkedve fogadom az őszinteségét.

Hiller alelnök úr mondta a koncepcionális különbséget. Tényleg van koncepcionális különbség köztünk, ezt szerintem korábban sem tagadtuk, és nem is szeretnénk. Szeretnénk a magyar kultúrát is átmenteni és felkészíteni a XXI. századra, és nem a '90-es években leragadt modelleket és gyakorlatokat magunkkal vinni még a következő 30-50-60-100 évben.

Ungár képviselő úrnak mondanám, hogy Margaret Thatcher is tett számtalan jó dolgot, és vannak nagyon jó, idézhető mondatai, sőt jó beszédei is vannak, ajánlom képviselő úr figyelmébe, hogy olvassa. Az, hogy valakitől idéz valaki, nem azt jelenti, hogy teljes mértékben minden lépésével egyetért, vagy minden gazdaságpolitikai eszközében ugyanúgy gondolkodik. Képviselő úr is számtalan embertől idézett már a Facebookján, többek között még Farkasházy Tivadar-tól is, tehát lehet, hogy mégsem ért vele egyet teljes mértékben. Nem azt jelenti az idézet, hogy magáévá teszi a teljes ideológiát.

Azt gondolom, hogy a béremelés egy kulcskérdés, ebben egyetértettünk szerintem mindannyian a múltkori vitában is. Itt is megvalósul ez a lépés. Én azt kérem államtitkár úrtól, hogy dolgozzanak azon, hogy ez

ne az utolsó lépés legyen, további lépések történjenek itt a béremelésben.

Azt gondolom, hogy a jobbikos képviselőtársamra nem is reagálnék, hogy milyen ocsmány módon vonta bele a nemzetiségeket ebbe a politikai vitába. Tehát az, ha valaki egyetért valamivel, amit a kormány csinál, nem feltétlenül rossz ember, azért ne kezdjünk bele egy ilyen vitába. A nemzetiségi intézményekben, amelyek számos kulturális intézményt tartanak fenn, ezt a megoldást látják ők is helyénvalónak, és ezt a megoldást látják előremutatónak.

Azt gondolom, hogy a közalkalmazotti bértábla merev előmeneteli rendszere is egy feszültségekkel terhelt a kulturális szférában, az nem alkalmas arra, hogy az említett XXI. századba való előmozdítást elvégezzük. Szerintem nagyon fontos, hogy kapnak egy óriási felelősséget is, és majd jól kell élniük azzal a felelősséggel, amit mint intézményvezető, mint fenntartó, mint a munkáltató, vezető ezekben a kulturális intézményekben tud majd élni ezzel a lehetőséggel. Szerintem óriási felelősséggel jár ez a lehetőség, mert jól kell tudni gazdálkodnia a bértömegeggyel is, jól kell gazdálkodnia a humán erőforrással is, fontos szakmai kritériumokat kell hogy megfogalmazzanak a saját dolgozóik számára.

Egyébként nyilvánvalóan nem a versenyképesség a legfontosabb kifejezés ebben a vitában, nem a versenyképesség az első, és nyilván Hiller alelnök úr sem úgy érti, hogy hány gót szöveget tud elolvasni adott perc alatt az az ember, az a versenyképesség mérőfoka, és szerintem mi se gondoljuk ezt így, bár a firenzei levéltárra nem hatályos ez a törvény továbbra sem, vagy nem is lesz hatályos, ha elfogadjuk. De mégiscsak azt gondolom, hogy a differenciálás egy intézményvezetőnek ad egy olyan lehetőséget, amivel tud élni, amivel megtalálhatja a tehetségeket, amivel ki tud emelni bizonyos dolgozókat, akivel tud olyan módon számolni, az előmeneteli rendszerét megkönnyíteni és kiemelni a többiek közül.

Tehát én azt gondolom, hogy pozitív kulturális hozadéka is lehetnek ennek a törvénynek azután, az itt említett béremelés és a rugalmasság tekintetén kívül is. Lehetnek olyan pozitív hozadéka, amelyek olyan tehetségeket is megmutatnak, olyan előmenetelleket is fognak segíteni majd a jövőben, amely az egész magyar kultúra gazdagodását fogja szolgálni, amely, azt gondolom, hogy közös érdek, nemzeti maximum itt a Házban, hogy a magyar kultúrát őrizzük meg, becsüljük meg a kulturális dolgozókat, és természetesen köszönjük meg nekik a munkájukat.

Mindannyian azon dolgozunk, hogy a jövőben is még több kulturális esemény legyen, ha majd véget ér ez a járvány, mert már mindannyiunknak nagyon hiányzik, bővíljenek a könyvtárak, a levéltárak, a káptárak, a gyűjtemények, és egyre több előadással gazdagodhasson a magyar kultúra, és ezáltal minél több embernek a magyar társadalomban is hozzáférhetővé tegyük azt a gyönyörű magyar kultúrát, amit mindannyian szeretünk, tisztelünk, és amelyért itt közösen

is dolgozunk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából L. Simon László képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak néhány apróságot, hiszen ebben a vitában, mind az általános vitában, mind a bizottsági vitákban már pró és kontra valóban elmondtuk az érveket, csak nem szeretném válasz nélkül hagyni azt, amit Bana képviselőtársam itt elmondott, hogy a kultúra leépítése és a források kivonása az, amit megtapasztalhatunk.

Ez nagyon-nagyon messze van az igazságtól. Ha csak arra gondolok, hogy 2010-ben, amikor átvettük a kormányzást, illetve az azt követő évben a kulturális tao mértéke nem érte el a 7 milliárd forintot, most pedig a taót kiváltó támogatási keret 37,5 milliárdos a minisztériumban, akkor azt gondolom, hogy ez önmagáért beszélő dolog. Tehát akárhogy is nézzük, ez majdnem a támogatási összegnek a meghatszorozódása, kevesebb mint egy évtized alatt. Ez nem azt jelenti, hogy közben más területekről vontunk ki forrásokat.

Egyszerűen azt az ellenzéki vádat meg azt a közkeletű újságírói állítást, hogy a jelenlegi kormány csak statisztikai trükközést folytat a számokkal, és hogy a kultúrára fordított források növekedését csak úgy tudjuk kimutatni, hogy a nagyberuházásokat és ott is az európai uniós beruházásokat vesszük alapul, egyszerűen nem igaz. Bár egyébként, ha ez igaz lenne, akkor sem érteném, hogy mi a probléma, miért nem tudunk örülni annak, hogy a magyar kormány a Zeneakadémiától az Operaházig, a Várbazártól a kaposvári színházig vagy a szolnoki színházig - sorolhatnánk az intézményeket - fölújítja, rendbe teszi, infrastruktúráisan fejleszti.

Ezek a forrásbevonások - egyébként gyorsan jegyezzük meg - nem csak európai uniós források, hiszen például a színházak egy részének a felújítása tisztán nemzeti forrásból történik meg. Vagy gondoljanak, mondjuk, a szentendrei művésztelep felújítására, a legendás szigligeti irodalmi alkotóház felújítására, ezek mind tisztán nemzeti forrásból valósultak meg. Tehát ezeknek örülnünk kell.

De mindezek magukkal hoznak működési támogatási növekedést is. Egy új intézmény megteremtése vagy egy régi intézmény felújítása és kibővítése többletfinanszírozást is igényel évről évre. Többletfinanszírozást kap az Operaház. Azáltal, hogy az Operaház két új játszóhelyet kapott, hiszen teljes egészében fölújítottuk szintén nemzeti forrásból az Erkel Színházat, vagy létrehoztuk az Eiffel-csarnokot, és abban kiállítóter és játszóhely, próbaterem, egy nagy, komoly operai kultúrát kiszolgáló intézményi egység jött létre, ezek a Magyar Állami Operaháznak mint ki-

emelt kulturális intézménynek a mindennapi finanszírozási igényét is növelik, és ehhez a kormány költségvetési támogatást ad. Az, hogy létrehozta ez a kormány a Robert Capa Kortárs Fotográfiai Központot, az is folyamatos finanszírozást, fenntartói támogatást igényel.

Ezek jelentős forrásnövekedések, de még egyszer mondom, nemcsak ezen a területen, hanem például a kulturális taót kiváltó pályázati keret esetében is azt tapasztalhatjuk meg, hogy jelentős forrásnövekedés az, amit évről évre elkönnyelhetünk. Összességében sok tíz milliárd forintról beszélünk, amelyek szabad forrásként, szabadon fölhasználható forrásként kerültek be a magyar kulturális intézményrendszerbe és a magyar alkotók támogatásába.

De ha arra gondolok, hogy amikor a Nemzeti Kulturális Alapot átvettük, akkor 7,5 milliárd forint volt a teljes költségvetési főösszege 2010-ben a Nemzeti Kulturális Alapnak, és ezt 11 milliárd fölé tornáztuk, azt gondolom, ez is önmagáért beszél. Tehát ez nem igaz, hogy a kulturális intézményrendszer, a kulturális költségvetés leépítése zajlana. Ezek jól hangzó ellenzéki vádak, de egyszerűen tényszerűen nem igazak. Olyan képviselőtársaink állítják ezeket, akik a saját maguk által megtárgyalt költségvetési törvény számaival, sarokpontjaival nincsenek tisztában.

De ez az állítás vagy ez a vád egyébként nehezen is köthető a mostani törvényjavaslat vitájához. Ez a törvényjavaslat, mint arról már sokszor beszéltünk, arról szól, hogy bizonyos területekről érdemes kivetelni a közalkalmazotti státuszt, és ez a közalkalmazottistátusz-kivezetés nem jár együtt azzal, hogy egyébként az intézményrendszer biztonsága bármilyen módon is sérülne. Sőt, én megkockáztatom, intézményvezetői oldalról sokkal stabilabb gazdálkodást, sokkal hatékonyabb humán erőforrás-gazdálkodást tud magával hozni. Én nem gondolom azt, hogy egy színésznek vagy egy múzeumi szakdolgozónak közalkalmazottnak kellene lennie. Számos példát mondtunk el a vita korábbi szakaszaiban, ezeket nem akarom megismételni.

Az pedig, amit Hiller miniszter úr a levéltárosokkal kapcsolatosan elmondott, a bizottsági vitában is elmondtuk, egy olyan megfontolandó szempont, amire érdemes a későbbiekben visszatérni. Meglátjuk, hogy a rendszer az átalakítás során hogyan vizsgálódik. Szerintem vannak olyan dolgok, amelyeket nyugodtan lehet a későbbiekben is korrigálni, de nézzük meg először is, hogy hogyan fog ez a rendszer működni.

(11.10)

Ha jól emlékszem, mindösszesen 890, állami és önkormányzati alkalmazásban levő közalkalmazott levéltárosról beszélünk, a mostani átalakítással az ő státuszuk is változik, de majd kiderül az az elkövetkezendő időszakban, hogy ez igényel-e bármiféle korrekciót vagy nem.

Összességében nagyon nagy lehetőséget látunk abban, hogy végre ezt a korszerűtlen, avított rendszert a kulturális területen megszüntetjük, és bízom benne, hogy azon felül, amit a kormányzat beígért - a 6 százalékos béremelés -, más források bevonásával tovább lehet növelni a kulturális területen dolgozóknak a bérét. Ez, még egyszer mondom, független egyébként attól, hogy valaki közalkalmazott vagy nem közalkalmazott.

Még amit Ungár képviselőtársam mondott: nem gondolom, hogy a verseny egy, a kultúrától és a kulturális intézményrendszerrel idegen fogalom lenne. Egy nemzetközi térben mérettetik meg a közgyűjteményi szektor is. Szerintem abban a múzeumi térben, amelyben nagy nemzetközi kiállítások vonják magukra a magyar látogatók figyelmét is, abban a térben, ahol a magyar operakedvelők a bécsi operaházzal vetik össze a budapesti Operaház működését, vagy a magyar klasszikus zenét játszó zenekaroknak a teljesítményét - legyen az a Fesztiválzenekar, a Nemzeti Filharmonikusok, komoly vidéki zenekarok, mint például a szolnoki -, ezeket természetesen az európai nagy versenytársakkal vetik össze a művelt magyar nézők is és zenehallgatók is.

Egy olyan versenytérben mozgunk, ahol a magyar Zeneakadémián cseh, szlovák és Európa számos nyugati országából is hozzánk jövő növendékek tanulnak, és az itteni zenei kultúrát viszik át más országokba, és vetik össze a saját nemzeti kultúrájukkal. Vagy ha a magyar balettegyütteseknek a teljesítményét nézzük, meg kell nézni a Győri Balettet, a szegedit, a pécsit, ezeket a nemzetközi összehasonlításban az ottani versenytársakkal vetjük össze, és nemcsak mi, a területnek a vezetői, hanem azok is, akik egyébként rendszeresen néznek produkciókat idehaza is és külföldön is.

Olyan szakemberek jönnek haza, mint például néhány évvel ezelőtt a Székesfehérvári Balett Színház megalapító Egerházi Attila Harangozó-díjas táncművésznőnk, aki elvégezte itthon a Táncművészeti Főiskolát, itthon tanult és szerepelt, aztán kiment külföldre, és a világhírű, nagyszerű Jiří Kylián koreográfusnak volt a munkatársa és tanítványa, és miután egész Európát végigtáncolta, és aztán koreográfusként mindent megtanult, amit a legnagyobbaktól meg lehetett tanulni, hazajött, és itthon - egyébként a székesfehérvári önkormányzat támogatásával - önkormányzati fenntartásban egy új költségvetési szervet létrehozva balett-társulatot alapított. Nyilvánvalóan neki is versenyeznie kell a már meglévő magyar társulatokkal - Győr, Szeged, Pécs, Budapest -, és versenyeznie kell a külföldi partnerekkel, meg kell jelenni nemzetközi fesztiválokon, és meg kell mutatni, hogy mire vagyunk képesek.

Ne mondjuk már azt, hogy a verseny, a verseny gondolata és szelleme idegen lenne a kultúrától! Bármely más területre nézünk, bármely más kulturális területre, a mozira, a könyvkiadásra, bármire, mindenhol versenyhelyzet van; ha mást nem, az olvasóknak a figyelméért kell versenyezniük a szerzőknek, a

közönség szeretetéért, figyelméért kell versenyezni a szerzőknek és az alkotóknak.

Tehát én szeretném itt azt egyértelművé tenni, hogy számunkra a versenynek a gondolata nem egy idegen gondolat; számunkra az, hogy olyan módon dinamizáljuk az intézményrendszert, hogy abban a versenynek igenis szerepe, és hogy egyébként ebből a szempontból motiváltak legyenek a szakdolgozók, igenis szakmai szempontból és szakpolitikai szempontból is rendkívül fontos.

Úgyhogy újra arra kérem a képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogassuk, és a későbbiekben térjünk rá vissza, hogy az új rendszer bevezetése milyen tapasztalatokat hozott, és hogy kell-e valahol majd korrigálni ezt a rendszert. Ez a kormány az elmúlt tíz évben egyszer sem félt attól, hogy egyébként önkorrektívós képességgel a szükséges változtatásokat a későbbiekben a rendszer javítása érdekében megtegye. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem Fekete Péter államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Tájékoztatom az államtitkár urat, hogy 15 perces az időkerete. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előadói expozé elmondásáról azért mondtam le, hogy a zárszóban tudjak választ adni a képviselői felvetésekre.

Köszönöm L. Simon László képviselő úrnak, hogy egy csomó kérdésre már választ adott, hiszen hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy ha Magyarország parlamentjében köztisztviselőként álló képviselőnek a szájából elhangzik egy mondat, akkor az úgy is van. És megértettem, hogy azért kell mindig minden alkalmat megragadni az ellenzéki képviselőknél, hogy elmondják a gondolataikat, az ideológiájukat, hogy teret kapjanak erre, de sok esetben előfordul, hogy attól, hogy ez a parlamentben elhangzik, annak a valóságtartalma legalább megkérdőjelezhető. Én nagyon óvatos vagyok azokkal a szavakkal, hogy szavahihetőség és hazugság, amit Gurmai Zita képviselő asszonytól hallottam, de értem én ennek a súlyát, hogy ha valaki valamit elmond, akkor valakinek arra választ kell adni, hogy miért nincs úgy.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Bana Tibor a magyar kultúrának a kivézetéséről beszélt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én magam ezen a helyen mondtam el eddig körülbelül négyszer, hogy Európában Magyarország költi a legtöbb pénzt GDP-arányosan a kultúrára. Hogy beszélhetnénk kivézetésről akkor, amikor csak a pandémiás helyzetben az elsők között volt Magyarország Kormánya, amely a katának a járulékbefizetését, a normál fizetéseknek a

járuklékbefizetését azonnal elengedte, és azonnali hatállyal egymilliárd forintot csoportosított át a kulturális ágazatban azoknak a művészeknek az előlegkifizetésére, akik a pandémiás helyzetben nehéz helyzetbe kerülnek? Hogy beszélhetünk kivézetetéséről? Kérem, nézzék meg a szomszédos országoknak a kultúrára fordított forrásait, hasonlítsák össze Magyarországnak az ilyen irányú forrásaival, és rögtön látni fogják, hogy élen járunk! Tehát teljesen ellentétesek a valós, az Eurostat által leadott adatokkal ezek a mondatok.

Köszönöm szépen Gurmai Zita képviselő aszszonynak, hogy megelőlegezte a törvény elfogadását, és azt is köszönöm, hogy utánaérett és dátum szerint elmondta, hogy mikor milyen egyeztetések történtek ennek a törvénynek az előkészítése során. És bár én ritkán vagyok itt a parlamentben, és megszoxtam, hogy önök között azok a szavak, a nagyon durva és nagyon csúnya szavak elhangzanak, nekem, mivel ritkán vagyok itt, meg kell állnom, és azt kell mondanom, hogy a szavahihetőség és a hazugság szónál elő kell venni a jegyzőkönyveket, és meg kell nézni, hogy mi van leírva a jegyzőkönyvben. Ha Magyarország kultúráért felelős államtitkára azt mondja, hogy az ön által megjelölt időpontban elhangzott a közalkalmazotti jogviszonynak a kivézetetésére vonatkozó előzetes egyeztetés, akkor az úgy van, mert Magyarország kulturális államtitkárának muszáj szavahihetőnek lenni ebben a témakörben. És valakire, akinek a nevét nem jegyzi meg, egy névtelen valakire hivatkozva nem lehet azt mondani a kulturális államtitkárra, hogy ő nem mondott igazat akkor, amikor a jegyzőkönyvben az benne van.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Még egyszer fussunk neki ennek a kérdésnek! Másfél évvel ezelőtt a kulturális ágazat nekiállt elemezni azt a kérdést, hogy hogyan lehetne komolyabb béreket biztosítani a kulturális ágazatban dolgozó embereknek pontosan azért, mert rendkívül fontosak a számunkra. És ennek az elemzésnek sok-sok lépésén keresztül - néztünk életpályamodell-vizsgálatot, néztünk egy összegben való befizetési lehetőséget, néztünk bérfejlesztési lehetőséget - oda jutottunk, hogy egy rossz rendszerbe közpénzt beleönteni felelőtlenség.

Először tegyük rendbe a rendszert, és utána joggal tudunk odamenni a pénzügyi kormányzathoz, és joggal tudjuk azt kérni, hogy több forrást szeretnénk kérni bértömeg formájában. Tehát ez egy komolyan előkészített törvényjavaslat.

És muszáj meggyőznöm Hiller képviselő urat, hogy semmiféle hátsó szándék nincs abban, hogy miért most értünk el ennek a törvényjavaslatnak a vitájához, hiszen ez az előkészítési folyamat most jutott ide. És kiforgatták a szavamat a sajtóban, amikor azt mondtam, hogy ennél jobb időszak nincs, hát most alkalmunk volt otthonról elemezve, egymással vitatkozva ezt a folyamatot kipucolni. Köszönöm, hogy a képviselő úr jelezte, hogy itt egy érdemi vita folyt az előkészületek során, nagyon fontos, hogy ezt ön megerősítette. Valóban, a bizottsági üléseken egy nagyon

komoly érdemi vita folyt, ahol a szakmai szervezetek, a szakszervezet véleményét be tudtuk építeni.

Kérem, engedjék meg, hogy felsoroljam, csak mert harmadszorra merült fel, hogy ez nem így van: 26 szakmai szervezettel tárgyaltunk, 32 szakszervezet és szakmai szövetség tett érdemi javaslatot, 53 szövetszerű javaslat érkezett, amelyeknek a 70 százalékát befogadtuk.

(11.20)

Mi ez, ha nem egy jó törvényalkotási folyamat? 32 érdemi javaslatot fogadtunk be. Csak hogy helyére tegyük a dolgokat: Országos Széchényi Könyvtár, Magyar Levéltárosok Egyesülete, Magyar Levéltári Vezetők Tanácsa, Magyar Nemzeti Levéltár, Pulszky Társaság - Magyar Múzeumi Egyesület, Szépművészeti Múzeum, Petőfi Irodalmi Múzeum, Néprajzi Múzeum, Szabadtéri Néprajzi Múzeum, Magyar Nemzeti Múzeum, Kulturális Központok Országos Szövetsége, Hagyományok Háza, Nemzeti Művelődési Intézet Nonprofit Közhasznú Kft., Művészeti Szakszervezetek Szövetsége, Operettszínház, Operaház, Nemzeti Színház, Magyar Nemzeti Táncegyüttes, Nemzeti Artista-, Előadó- és Cirkuszművészeti Központ, Magyar Vidéki Múzeumok Szövetsége. Ezekkel a szervezetekkel én személyesen, online a törvényalkotási folyamat alatt párbeszédet folytattam. Innen jött ez a 32 befogadott ajánlat.

Olyan javaslatokat fogadtunk be, mint például hogy a közalkalmazotti jogviszony munkaviszonnyá történő átalakulásáról a munkáltatónak az írásbeli tájékoztatási kötelezettségén túl konzultálni kell, kezdeményezni a szakszervezeti és a közalkalmazotti tanáccsal augusztus 1-jéig az egyeztetéseket. Ez bekerült például. Az átalakulással létrejövő munkaviszonyra az átalakulást követő öt évben a Kjt.-nek a jubileumi jutalmakra vonatkozó szabályai mellett a végkielégítésre vonatkozó rendelkezéseit is alkalmazni kell. Ez is bejött. Javasolták, megértettük, harcoltunk érte, betettük. A közalkalmazotti jogviszony átalakulása során a munkaviszony tekintetében próbaidő nem köthető ki. Javaslat volt, elfogadtuk, betettük. Átmeneti rendelkezés arra vonatkozólag, hogy a közalkalmazotti jogviszony munkaviszonnyá való átalakulása a hatályos vezetői megbízásokat nem érinti, továbbá az új vezetői pályázatok kiírásakor az e törvény hatálybalépésekor irányadó jogszabályokat kell megfelelő módon alkalmazni. Javaslatként érkezett, betettük. Csak egy párat emeltem ki azok közül, amelyek ennek a törvényalkotási folyamatnak a során bekerültek a törvénybe.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy az egy évvel ezelőtti előkészületi tárgyalások során merült föl, föl-tették a kezüket a szakszervezeti és szakmai vezetők, hogy kedves államtitkár úr, gyorsan valami kis bérfejlesztést tegyünk oda, hogy lássák a dolgozók, hogy komolyan vesszük őket, hogy nem leépítésről van szó, hanem előremutatásról van szó. Az a 6 százalék, amiről beszélünk, ezt mutatja. És ennek a 6 százaléknak

a kiosztási folyamata sem akármilyen, hiszen azt mondjuk, hogy visszamenőlegesen egész évre vonatkozólag bértömegként jelenjen meg az intézményvezető kezében, és az átalakulási folyamat után az igazgató dönthessen arról, hogy kinek adja oda.

Itt térünk vissza Hiller képviselő úr kérdéséhez, a versenyképességhez. Erről beszéltünk a kulturális bizottsági ülésen is, hogy nem arról van szó, hogy a levéltáros versenyképes-e, hanem arról van szó, hogy a bére meg a foglalkoztatási formája versenyképes-e. A versenyképesség nem a levéltáron belül, hanem a gazdasági szférával kapcsolatban merül föl. Elmondtam, hogy megkérdeztük az ELTE megfelelő dékánjait és szakvezetőit, akik azt mondták, hogy a frissen végzett fiatalok elmennek a gazdasági szférába dolgozni, mert nincs megfelelő bérük, mert nincs megfelelő hatalma az intézményvezetőnek ahhoz, hogy jól tudja fizetni, kifizetni a legjobb munkaerőt. Ezt szeretnénk visszaadni. Azt szeretnénk, ha az intézményvezetőket felnőtt emberként, felelősségteljes felnőtt emberként kezelnék, és az ő kezükbe adnánk azt a bértömeget, amely alapján ő el tudja dönteni, hogy az intézménye számára ki a legversenyképesebb levéltáros, könyvtáros vagy közművelődési szakember.

Elhangzott az előadó-művészet területén a színészeknek és a színészek pozíciójának a féltése. Muszáj itt egy pillanatra megállnunk, hiszen elkerüli a figyelmünket, hogy az előadó-művészet területén dolgozó emberek 70 százaléka már nem közalkalmazotti formában működik. Ők már meglepték régen ezt a bizonyos kivezetési formát, gt-vé alakítottuk a színházaink jelentős részét. Az a folyamat, amit én az előkészület során látok, hogy a legelején volt egy nagyon komoly politikai hiszti, és a szakemberek egyre inkább elfogadták, megértették, hogy ez a törvény számukra jó, annak is köszönhető, hogy meghatározó közéleti személyiségek, kulturális vezetők felálltak és elmondták a jó tapasztalataikat azzal kapcsolatban, hogy hogy lehet úgy működtetni egy intézményt, ahol nincsenek a közalkalmazotti bértáblával kapcsolatos korlátok. Köszönet azoknak a szakembereknek, akik ezt megtették, hiszen ők egyrészt hitelesek, másrészt jó tapasztalataik vannak, és az ő véleményükre alapozva meg tudták változtatni a félelmüket, a kicsit a politika által is generált félelmüket az intézményvezetők.

Ungár Péter képviselő úr attól tart, hogy a kultúrában működő dolgozók létszáma jelentősen csökkenni fog. Nagyon félek ezt kimondani, mert a múltkor megint kiforgatta a sajtó ezt a gondolatot: bizony vannak a kulturális ágazatban is nagyon kicsi létszámban olyan dolgozók, akik a közalkalmazotti biztonsból adódóan nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy aktívan dolgozzanak. Nekik van egy kicsi félnivalójuk. Ők majd aztán egy picit aktívabban kell hogy dolgozzanak, esetleg lemorzsolódnak.

De szó nincs arról, hogy a közművelődés területén meghozott törvényeinknek és jogszabályainknak megfelelően ne akarnánk a legkisebb településben is olyan szakembert, aki el tudja látni az adott közösség kulturális irányítását! Ezért hoztuk létre a Déryné-

programot, amely a legkisebb településre is odaviszi a kultúrát. Jól látható, hogy ennek a kormányának mennyire fontos az, hogy a kultúrában működő szakemberek megbecsülve legyenek. Nem véletlenül építettük fel, nem véletlenül újíttuk fel a kulturális színtereinket. Hát ki fogja működtetni őket, ha nem azok a szakemberek, akik a legjobbak? Csak ahhoz az kell, hogy az intézményvezetőink, a felelős vezetők dönthessék el, hogy kik a legjobbak, és meg tudják fizetni azokat, akik húzzák az ígát, és akik a legjobban végzik a munkájukat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Többször elhangzott a korábbiakban, hogy ez a 6 százalék egy első lépés. Én ígéretet teszek önöknek arra vonatkozólag, hogy miután elfogadják, és remélhetőleg elfogadják ezt a törvényt, kipucolódik az a fajta rendszer, amely aztán tud fogadni utána hatékony elosztásra egy bértömeget, és a kulturális ágazat mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy 2021-ben a 6 százalékra még ad-dicionálisan egy további bértömeg érkezzon a kulturális ágazatba. Nagyon hiszek benne, hogy a kulturális ágazat jól tudja majd felhasználni ezt a megnövekedett bértömeget.

Ez egy rendkívül intenzív és gyümölcsöző törvényalkotási folyamat volt. Köszönetemet szeretném kifejezni valamennyiüknek a konstruktív javaslataikért. Hiszem, hogy az intézkedés Magyarország kulturális életének megújítását szolgálja, s hogy a versenyképes bérekkel és foglalkoztatási formával tudjuk a továbbra is vitathatatlanul a köz szolgálatát ellátó kulturális munkavállalók sorsát intézni. Ennek szellemében tisztelettel kérem a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a mai ülésnapunkon sor kerül.

Soron következik a **Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9927. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Most megadom a szót Fazekas Sándornak, a bizottság előadójának, 8 perces időkeretben; őt majd követni fogja Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, aki a kisebbségi véleményt fogja ismertetni. Parancsoljon, Fazekas képviselő úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. április 30-án

tartott ülésén megtárgyalta a Budapest–Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló T/9927. számú törvényjavaslatot.

(11.30)

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 24 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott javaslatban szereplő beruházásnak köszönhetően magas színvonalú személy- és teherszállítási kapcsolat jön létre a Budapest–Belgrád viszonylatban, amely által jelentősen csökken a két főváros közötti vasúti menetidő, ennek köszönhetően pedig a forgalom jelentős növekedése lehet majd számítani. A szakmai várakozások szerint a szerb és a magyar főváros között a vonatút a mai nyolc-kilenc órától két és fél-három órára is rövidülhet, és szorosabb kapcsolatot jelenthet például a Délvidékkel, a Vajdasággal és Belgráddal. A projekt illeszkedik a közép-európai nagyvárosok jobb minőségű közlekedési összekapcsolását szorgalmazó kormányzati tervekhez is.

A görögországi Pireusz kikötővel történő szárazföldi összeköttetés nemcsak a magyar külkereskedelem szempontjából jelentős, hanem a Távol-Kelet és elsősorban Kína és Európa közötti kereskedelem egyik kulcsfontosságú láncszeme lesz. Pireusz a mediterrán térség egyik legnagyobb kikötője, amely évek óta kínai többségi tulajdonban van. A Távol-Kelet felől a Szezi-csatornán keresztül érkező hajók először itt érik el az európai szárazföldet, és az árukat innen továbbítják a kontinens más részére, vízen és szárazföldön egyaránt. A szárazföldi továbbítás egyik módja a Pireuszról a Balkánon keresztül a földrész belseje felé haladó, Budapestet is érintő vasút. Ez a vasútvonal egy, az Európai Unió által a közlekedési infrastruktúra tekintetében prioritásként kezelt közlekedési vasúti korridor része. Ez az útvonal elkerülhetetlenül a Távol-Kelettel folytatott kereskedelem egyik ütőere lesz, amelyre a kínaiak pireuszi szerepvállalása garancia.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország részvétele a pireuszi kikötőt Európa más részeivel vasúton összekötő projektben tehát kulcsfontosságú. Hazánk hosszú távú stratégiája szempontjából elengedhetetlen a részvételünk, továbbá a hazai gazdaságot nemcsak rövid távon lendítheti fel, hanem tartósan, és az a gazdaság további szektoraira is kedvező hatással bírhat. Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatást érdemel.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Keresztes László Lőránt frakcióvezető úrnak. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatjuk, hogy szomorú kötelesség e projekt kapcsán véleményt ismertetni az elmúlt hetek vitái után. Itt elég kiélezett vitákat folytattunk, és ez volt, hogyha már nem is olyan hosszan, a Törvényalkotási bizottság ülésén. És igen, ahogy képviselőtársam mutatta, a szavazati arányok is bebizonyították azt, hogy itt egy nagyon éles törésvonal van a kormánypárti és minden más képviselő között, és teljesen világos, hogy ezt a gyalázatot, ezt a nemzet érdekeit súlyosan sértő projektet nyilvánvalóan a kormánypárti szavazatok fogják elfogadásra juttatni.

Én elmondanám azt, ami kimaradt az imént halott tájékoztatóból, és fölhívom a figyelmet, hogy az elmúlt hetek vitáiban milyen fontos információk nem jutottak el a magyar emberek felé. Merthogy az a kisebbik probléma, hogy az Országgyűlés ellenzéki képviselői nem kapnak választ a kérdéseikre, a nagyobb probléma az, hogy ezermilliárd forintot úgy akar elkölteni a kormány, hogy mindezt titkosítja is, és a megalapozó dokumentumokat, szerződéseket korábban sem hozta nyilvánosságra.

Nos tehát, a tények tekintetében azt el kell mondanom, hogy alapesetben, alapáron 700 milliárd forint körülire taksálják ennek a projektnek az értékét, beruházását, összességében minden kiegészítő elemmel, költséggel, a kínai gigahitel kamataival együtt az ezermilliárd forintot is elérheti, amibe ez kerülni fog. Mint azt már említettem, kínai hitelből valósítja meg a magyar kormány ezt a beruházást, de teljesen világos, ez a magyar adófizetőknek fog ezermilliárdjába kerülni, a magyar adófizetőkkel akarják ezt a fejlesztést megfizettetni.

Semmiféle információ nincs a tekintetben, hogy a kínai fél milyen garanciákat vállalt, milyen kötelezettségeket vállalt a kihasználás tekintetében, és ilyen információk hiányában fog szavazni ma az Országgyűlés erről a javaslatról, és ilyen információk, ilyen alapvető információk, alapvető tájékoztatás nélkül kívánják - nyilván a politikai logika ezt diktálja - a kormánypárti képviselők ezt a gyalázatos projektet elfogadni. Én a vitában is elmondtam a Törvényalkotási bizottság ülésén is, hogy itt nem lehet kisebb szavakat használni, mint hogy a nemzeti érdekek elárulása történik.

A Törvényalkotási bizottságban fölvettem a titkosítás kérdését, azt mondván vagy azt állítva, hogy gyakorlatilag ezzel a titkosítással, hogy a megalapozó dokumentumokat, szerződést tíz évre titkosítják, ezzel ismeri el a kormány ennek a projektnek az értelmetlenségét. Akkor azt a választ kaptam az államtitkár úrtól, hogy kínai üzleti érdekek miatt kell ezt a titkosítást érvényesíteni.

Nos, felhívom a figyelmet arra, hogy ez az összességében ezermilliárdos projekt mit jelent: konkrétan minden magyar családnak 370 ezer forintjába fog kerülni ez a projekt, államtitkár úr. És akkor nézzük

meg, hogy mi mindenre lehetne, mekkora ez az összeg, próbáljuk érzékeltetni! Azóta, hogy a törvényalkotási bizottsági vita megtörtént, újabb, nagyon negatív, és mondhatjuk, hogy botrányos fejlemények is elkövetkeztek a projekt kapcsán.

Múlt pénteken a kormány úgy döntött, hogy egy súlyos gazdasági válság elején, egy súlyos gazdasági válság kibontakozásakor a Gazdaságvédelmi Alapból 80 milliárd forintot ehhez a projekthez átcsoportosít, tehát az eredetileg idénre tervezett hatvanegynéhány milliárd forint helyett már több mint 140 milliárd forintot fognak elkölteni. Épp tegnap jelentette be Palkovics miniszter úr vagy az önök minisztériuma, hogy 80 milliárd forintból 70 ezer új munkahelyet akarnak teremteni. A másik oldalról viszont 140 milliárd forintot erre az igazolhatatlan, soha meg nem térülő beruházásra akarnak fordítani.

Magyarul ez azt jelenti, hogy 125 ezer új munkahely megteremtéséről lemondanak, csak azért, hogy ezt a projektet végigérőltessék, olyan módon, ismétlem, hogy semmilyen módon nem tudták igazolni, hogy ez a magyar nemzeti érdekek oldaláról bármilyen módon igazolható lenne. Azt persze tudjuk, hogy a kínai nagyhatalmi érdekeknek megfelel, és azt is tudjuk, hogy ebből a hatalmas projektből Mészáros Lőrinc cégei 300 milliárdot fognak tudni kaszálni. Ez egészen elképesztő!

Az is elhangzott a vitán, hogy jelen helyzetben minden beruházásra szükség van, és ezt nagyon sokszor elmondta az államtitkár úr itt a plenáris ülésen is. Csakhogy ez így nem teljesen igaz. Valóban szükség van beruházásokra, csak nagyon fontos, hogy olyan beruházásokra van szükség, államtitkár úr és tisztelt képviselőtársaim, amelyek megtérülnek. Hogyha ekkora összegekről beszélünk, tehát konkrétan az önök számításai szerint 125 ezer munkahely megteremtéséről beszélünk, akkor bizony nagyon alaposan meg kéne indokolni és le kéne vezetni, hogy ez a beruházás milyen módon fog megtérülni.

Akkor van értelme egy beruházásnak, hogyha az konkrét igényeket szolgál ki. Ebben az esetben ez nem mondható, tehát valós utazási igény nem merül fel, a nemzeti érdekek szempontjából a szállítási igény sem, hiszen a legfontosabb ipari övezeteket elkerüli ez a vonal. Ez kizárólag a kínaiak szempontjából jó a szállítás tekintetében. A kihasználtság tekintetében elmondhatjuk azt, hogy a Belgrád-Szokopje-Szaloniki vonalon éppen a múlt évben szüntették meg a személyszállítást az érdektelenség miatt, mert nem volt ezen forgalom. Ezt is elfelejtették önök.

Nagyon fontos, hogy olyan garanciák is kellenek, olyan beruházások kellenek, amelyek konkrét gazdasági hasznot hoznak. És főleg, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, akkor, amikor ezermilliárd forintot akarnak kivenni a magyar emberek zsebéből, akkor tessék már megindokolni, hogy ez milyen gazdasági hasznot hoz! Önök ezt nem tették meg, sőt, azokat a dokumentumokat, amiket mi magunk nem láthattunk, a magyar emberek nem láthatnak, most tíz évre biztosan titkosítják.

Azt sem veszi figyelembe, hogy alapvetően más szemlélet kell majd a gazdaságpolitikában. Önök zöldprojektről beszélnek. Mennyire zöldberuházás az, hogy a világ másik feléről, távoli kontinensekről történő tömegáru-szállításnak építenek infrastruktúrát a magyar adófizetők pénzéből? Tehát gyakorlatilag ezt az újragyarmatosítást a magyar adófizetőkkel fizette meg, a másik oldalról pedig ezt az összeget elveszik ugyanúgy az emberektől. Egy olyan önellátó gazdaságot tudnának ebből a pénzből erre a hatalmas összegre alapozva fölépíteni, ami csökkenti Magyarország kiszolgáltatottságát, és a legfontosabb igények helyi és regionális kielégítésére, termelésére adna lehetőséget.

Önök azt is állítják, hogy zöld - az imént elmondtam, hogy a távoli kontinensekről a kínai tömegáru, dömpingtermékek szállítása soha nem lehet zöld, és semmiképpen nem lehet összevetni ezt vagy egy kalap alá hozni a nemzeti érdekekkel. Ez ellentétes a nemzeti érdekekkel, és ellentétes azzal a patrióta gazdaságpolitikával, amit önök előszeretettel hangsúlyoznak és emlegetnek.

De azért sem zöld ez a beruházás, mert ebből az összegből óriási fejlesztéseket lehetne a hazai vasúthálózat most is kihasznált és valódi szállítási igényeket kiszolgáló infrastrukturális elemeinél érvényesíteni. Szakemberek szerint ezermilliárd forintból a mai magyar vasúthálózat lassújeleinek, a problémás szakaszainak jelentős részét javítani lehetne, ezzel a vidék életminőségét, a vidék felzárkóztatását is és valóban egy fenntartható, zöldebb gazdaság felépítését lehetne szolgálni. Önök ezt a pénzt a kínai nagyhatalmi érdekek kiszolgálására fordítják.

De nyilván itt már, több héttel a vita megkezdése után nem fogjuk tudni egymást meggyőzni. Ugyan lesz még egy szavazás, az teljesen világos, hogy el fogjuk utasítani, tehát nemmel fogunk szavazni erre a javaslatra, ugyanakkor lesz külön egy módosító javaslat, ami a titkosítás feloldásáról szól. Nagyon kíváncsi leszek majd, kormánypárti képviselőtársaim miképpen voksolnak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

(11.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelettel megkérdem Schanda Tamás államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni, vagy majd csak a zárszóban. *(Schanda Tamás János jelzésére:)* Csak a zárszóban kíván majd felszólalni az államtitkár úr. Tájékoztatom önt, hogy a vitában és a zárszóban való felszólalásra összesen 15 perc időkeret áll majd rendelkezésre. Tisztelt Országgyűlés, a kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben; az időkeretek a hirdetőtáblán valamennyiük számára olvashatók, azok tartását fogom kérni. Tájékoztatom önöket, hogy pillanatnyilag öten jelentkeztek felszólalásra, azért sorolom fel, hogy senki ne meglepetésszerűen kapja meg

a szót: Ander Balázs, Szakács László, Varju László, Nacsá Lőrinc és Keresztes László Lóránt.

Elsőnek tehát a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nos, itt van előttünk az új Lőrinc-védelmi terv (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), gyalázat! Nem fogjuk elfogadni. (*Nacsá Lőrinc jelzésére:*) Amikor, méltatlankodó Nacsá képviselőtársam, a GDP nem egészen 0,4 százalékát szánják a munkahelyek megmentésére ebben a válságos időszakban, és másik 0,5 százalékát adnák oda GDP-összeg-arányosan munkahelyek teremtésére, akkor erre az eszement projektre elvenének GDP-arányosan körülbelül 2 százaléknyi forrást, igen, a kapcsolódó beruházásokkal együtt, és ki tudja - ki tudja?! -, hogy hol van ennek az egésznek a vége? Mi most úgy látjuk, hogy egy nagyjából ezermilliárd forintos összegről lenne szó, de volt már arra precedens, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy olyan vasúti projekt, egy olyan vasútépítés, -felújítás során, amelybe bizony bekapcsolódott az önök mindent tudó oberstrómanführerje (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), döbbenetes módon megdrágultak az árak. Gondoljunk csak a Szombathely-Zalaszentiván-villamosításra vagy éppen az egyébként nagyon jó, nagyon hasznos dél-balatoni vasútfelújításra! A nem mindegy azonban az, hogy mondjuk, az utóbbi példa esetén is körülbelül még olyan 25 milliárd forintot hozzácsaptak, ami azért valahonnét hiányzik.

Valahonnét hiányozna ez az ezermilliárdos összeg is, és nem látjuk, hogy ezt most meg kellene valósítani, hogy mi az a sürgős indok, azokon kívül, amiket itt elmondtunk, tehát a Fidesz és a Kínai Kommunista Párt egyre szorosabb kapcsolata, ez az elképesztő összeülekezés azért, mert önök új gazdát keresnek, azért, mert mondjuk, ennek a neokolonialista és expanzív politikát folytató keleti gólemnek az igényeit ki kell elégíteni, és önök ehhez partnerként aszisztálnak. Adják el egyébként, mondjuk, a magyar jövőt is üveggyöngyökért, csecsebecsékért, mint ahogy nagyon sok esetben történt az már máskor a történelem során!

De idehozhatom azt is, ha már Kína terjeszkedéséről van szó, hogy az ugandaiak jobban jártak, ők olyan 3 milliárd forint/kilométer áron kapnak autópályát, szintén csak kínai hitelből, kínai közreműködéssel. Nekünk 5-6 milliárd forint/kilométer áron jön majd ez a vasút. (*Z. Kárpát Dániel: Jézus Mária! Jézus Mária!*) Teljesen elképesztő!

Ez az, amire felelősen gondolkodó politikai erő egészen egyszerűen nem mondhat igent, különösen annak figyelembevételével, hogy az is kipattant az önök fejéből, hogy majd a kínai kormány beleszólhat abba, hogy itt mit titkosítsanak, és mit ne ennek az egész beruházásnak a során. Ez már tényleg a gyarmati lét, a gyarmati státusz vegytiszta megnyilvánulása. Államtitkár úr, megint csak ön van itt, jobb lett

volna - újfent csak elmondom -, hogyha az előterjesztő, aki elviszi majd a balhét ön helyett ezért az egész gyalázat helyett.

Válságos időket élünk, nem tudni, hogy az egész koronavírusos járvány története hova fog kifutni, mennyire küldi majd padlóra a magyar gazdaságot, és egy ilyen helyzetben önök el akarják füstölni ezt az ezermilliárd forintos összeget, aminek - ezerszerre is el kell hogy mondjuk - máshol is meglenne a sokkal-sokkal jobb helye, tehát halasztható lenne ez a projekt, még akkor is egyébként, hogyha annak lenne valamiféle gazdasági racionalitása.

De azt is elmondtuk ezerszer itt, Keresztes képviselőtársam is, most már nem tudom, hányadszorra jön elő ő is, én is, meg egyáltalán az ellenzéki részről mindannyian azzal, hogy hol van a garanciavállalás, hol van az a megvalósíthatósági tanulmány, hol vannak a kínai partner részéről azok a garanciák, amelyek biztosítják majd azt, hogy ez ne egy pénztemető legyen, a magyar emberek, és nem az önök meg nem Mészáros Lőrinc magánvagyonának, pénzének a temetője, hanem a magyar emberek pénzének a feneketlen kútja, annak az elnyelője? Hol vannak ezek a garanciák?! Hogyha önök annyira biztosak abban, hogy ez a beruházás ennyire jót tesz a magyar gazdaságnak, a magyar társadalomnak, a magyar jövőnek, akkor miért kell ennyire titkolózni? Mi ezeket a racionális megalapozó tanulmányokat nem látjuk, nem látjuk, teszem hozzá, mert önök titkolóznak, és van egy olyan gyanúnk, hogy nem ok nélkül.

Mi lesz akkor, tisztelt kormányparti képviselőtársak, hogyha a kínai fél gondol egyet, és mondjuk, átteszi majd a kereskedelmi központját Triesztbe, és akkor Pireusz helyett, mondjuk, az lesz a hajózási központ, mi lesz akkor ezzel a méregdrágán megvalósuló vasútvonallal? Ki lesz ez használva? (*Nacsá Lőrinc bólint.*) Az az ezermilliárd forint, amit ráköltöttek... Nacsá képviselőtársam bólogatott, hogy, igen, ki lesz használva. Akkor ezt miért nem adják írásba? Most akkor legalább a jegyzőkönyvben benne lesz, de szeretnénk látni azért erről valamiféle kézzelfoghatóbb, szakmaibb ígérvényt is az egyszerű bólogatás helyett, mert - még egyszer - itt ezermilliárd forintos összegről van szó.

Lesz-e akkora forgalomnövekedés, hogy abból az, amit még felhoznak itt érvként, mondjuk az a vámbevétel-növekedés meg tudjon valósulni olyanformán, hogy akkor, mondjuk, ne 2400 év alatt, majd valamikor 4420 táján hozza be ez az egész beruházás az árát, hanem mondjuk, akkor csak száz-egynéhány év alatt? Még ezeket a megalapozó tanulmányokat, számításokat sem látni.

Az, hogy a gazdaságélénkítésre ez hogyan fog hatni, szintén egy nagyon kérdéses dolog. KSH-adatok szerint a 2017-es magyar-kínai relációban mért külkereskedelmi forgalmunk úgy nézett ki, hogy 700 milliárdos összegben ment Magyarországról oda áru, és Kínából 1400 milliárd forint értékben érkezett ide portéka. Ez olyan szinten romlott 2019-re, hogy a magyar kivitel 500 milliárdra csökkent, a kínai pedig

2000 milliárdra növekedett. Hölgyek, urak ott a kormánypárti padosorokban, önök, hogyha nem bizonyítják ennek az ellenkezőjét, könnyen lehet, hogy egy még drasztikusabb magyar kereskedelmi romlásnak fognak ezzel megágyazni. A magyar emberek pénzéből finanszírozzák azt, hogy a kínai áruk még az eddigénél is jobban eláraszthatják a hazai piacokat.

Egyértelmű, hogy miről van egyébként szó: Kína referenciákat akar az európai piacokon, ehhez pedig önök most ezzel az iszonyatos beruházással, ezzel a szerződéssel megadják a lehetőséget a keleti gólem számára, és bizony nem kelet lánzsahegye leszünk Európán belül, hanem Kína és a Kelet batakja, Kína újfélé gyarmata itt, Európa kellős közepén.

Az pedig, hogy az időre tervezett jó 60 milliárd mellé most még odaraknak 82 milliárd forintot is erre a projektre, a hab a tortán. Komolyan kérdezem: nincsen más olyan terület ebben az országban egy ilyen helyzetben, ahova ezt a 82 milliárd forintot - amit egyébként a gazdaságvédelemtől vesznek el - át lehetne csoportosítani?

Ha már Keresztes képviselőtársam beszélt itt a környezetvédelemről, a klímavédelmi célokról - ugye, ezzel szoktak takarózni, hogy ezért kell ezt az egészet fejleszteni -, jelzem, hogy a hazai összvasúthossz mintegy 2 százalékáról van szó. Nem tudom, hogy tehát a 2 százalék fejlesztésével milyen komoly klímavédelmi célokat fognak majd itt elérni, de akkor ilyen alapon beszélhetnénk arról is, hogy miért nem a belvízi hajózást fejlesztik. Nem vagyunk vasúttellenesek, lehetne ott mit fejleszteni bőven, mert azok a lassújelek, amelyek az összpályahossz legalább 40 százalékán katasztrofálissá teszik a személyszállítást, azok bizony felszámolásra kellene hogy kerüljenek egy normális közlekedéspolitikai esetén.

(11.50)

Ebből az összegből óriási javulást lehetne elérni a MÁV vonalainak hosszán. De akkor visszakanyarodnék ide a belvízi áruforgalomhoz, ami Magyarországon alig 3 százalék, szemben, mondjuk, a holland 30 százalékkal, a német vagy a bolgár, a szerb, román 10 százalékos szinttel. Ha valami környezetvédelmi és klímapolitikai célokat szolgálna, akkor például az, hogy ezt fejlesszük, és azt a Duna-Majna-Rajna-csatornát, ami Magyarországon keresztül húzódik, összességében egyébként 3500 kilométer hosszú, és aminek a földrajzi középpontja pontosan itt van Magyarországon, Dunaalmánál, jobban ki lehessen használni magyar részről is, akkor erre forrásokat kellene áldozni. Ennek az örült projektnek a töredékéből ezt meg lehetne valósítani, és sokkal jobban elérhető lenne, mondjuk, az a Rotterdam, aminek a kikötője 10-20 millió éves konténerkapacitás-mennyiséggel bír, és ömlik oda a kínai áru. Azt a kínai árut más formában is el lehetne vinni, és nemcsak a 150-es vonal felújításán keresztül, ahogy önök ezt itt felvázolják a magyar társadalom részére, egyébként szakmailag és minden más szempontból is nagyon-nagyon hamis

érveket felvonultatva. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Szóval, a Jobbik azt mondja, hogy ne Lőrinc-védelmi tervekkel jöjjenek itt elő, hanem igenis a gazdaságvédelemre koncentráljanak, és ez az a projekt, ami ezt nem fogja lehetővé tenni és nem fogja elősegíteni. Államtitkár úr *(Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)*, nem tudom, hogy mi az, amivel önt meg lehetne győzni...

ELNÖK: Képviselő úr, sajnós már 30 másodperccel tovább szólt, de még a zárómondatra visszaadom a szót.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Elnézést, elnök úr! Nagyon szépen köszönöm. Nem fogjuk megszavazni! Gyalázatosnak tartjuk! Ezt az ezermilliárd forintot valóban a magyar emberekre, és ne Mészáros Lőrinc további gyarapodására fordítsák! Köszönöm. *(Taps a Jobbik padosoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Sokat hallottunk ebben a teremben akár ennek a javaslatnak is a vitájakor a patrióta gazdaságpolitikáról, akár a gazdaságvédelmi akciótervről - tudják, ami történelmi, csak még nem került bejelentésre -, annak kapcsán is hallottunk eléggé sok dolgot, legfőképpen azt, hogy mennyire ódzkodik a kormány attól, hogy eladósítsa az országot és hitelt vegyen fel. Ilyenkor mindig felhívom a figyelmet, hogy ez a kormány valójában ettől nem ódzkodik. A két legnagyobb hitelezője ma Magyarországnak Oroszország és Kína. Nekik vagyunk elkötelezve, illetve ezen túlmenően még az önök stratégiai partnereinek, a multinacionális cégeknek, ahol meg a munkavállalókat sikerült áruba bocsátani, és ezért rabszolgatörvényt kellett elfogadni, Paks II. finanszírozására orosz hitelt kellett felvenni, és a Budapest-Belgrád vasútvonal finanszírozására pedig kínai hitelből kerül sor. Én arra nem térek ki, hogy van egy több ezer éves nagyhatalom, amely tervezgeti a következő egy-kétezer évét. Nekünk arra kell kitérni, hogy ebben Magyarországnak milyen szerepe van, mekkora szerepe van, mennyire adósítja el magát, és ez valaha megtérül-e. A megtérülési számok igazából szórtak, de egyik sem kedvező. Van olyan, aki nagyon kedvezően, optimistán azt mondja, hogy akár ötszáz év alatt is megtérülhet ez a beruházás, de vannak olyanok, akik nagyon pesszimistán azt mondják, hogy 2000-2400 év alatt térül meg ez a beruházás. Én azt gondolom, hogy alapvetően nekünk erre ennyi időnk nincs.

Azt a kérdést kell feltennünk - nem azt, hogy kell-e ez a beruházás vagy nem, azt döntse el a kínai partner -, hogy nekünk ebben ilyen szerepet kell-e játszani. A szomorú aktualitását ennek a mai vitának az

adja, azon kívül, hogy az orosz és a kínai érdekeket kiszolgáló kormánynak ez a fajta gazdaságpolitikája lassan már szuverenitáskérdéseket is felvet, önrendelkezési kérdéseket is felvet, nem csupán gazdaságit: hol döntenek a magyar ügyekről? Moszkvában? Pekingben? Hát, ők finanszírozzák! Ők finanszírozzák ezeket a beruházásokat, és azt gondolom, ez az, ami egy olyan politikai érdek, amit meg kellene akadályozni, méghozzá azoknak elsősorban, akik patrióta gazdaságpolitikáról beszélnek. Ebben mi a patriotizmus? Az, hogy majd Mészáros Lőrinc is ott lesz a beszállítók között? Én nem gondolom, hogy ez a patriotizmus ebben a kérdésben.

Viszont a szomorú aktualitása annak a gazdaságvédelmi akciótervnek, amelynek eléggé furcsák a keretszámai, mert csak tegnap hallottunk vagy hármat, ami állítólag tízezer milliárdra rúg, aztán később kiderül, hogy ez majd három év alatt lesz, ennek is a fele hitel, amit majd a cégekkel vetetnek fel, ebből most 82 milliárd forintot erre tettek félre. Ezt elvették a magyar emberek asztaláról. Ez ennél nem bonyolultabb, százezerével kerültek az utcára magyar munkanélküliek, akik arra vártak, hogy a kormány segítsen. Mi le is tettük a javaslatot. Önök elvették ezt a pénzt az asztalról, elvették az emberek elől ezt a pénzt, és odaadták egy olyan beruházásra, aminek a megtérülési ideje 2400 év is lehet. A magyar embereknek most van szükségük arra, hogy a magyar kormány segítsen nekik, nem 2400 év múlva, nem a belgrádiaknak, nem a kínaiaknak, hanem a magyaroknak. Ha emellé még hozzátesszük, amit végighallgattunk a Gazdasági bizottság ülésén, hogy a Mátrai Erőművet is megvették 140 milliárd forintért Mészáros Lőrinc-től, meg még arra mennyit akarnak ráköltetni, nagyjából ugyanennyit, többet költenek a haverokra, no meg a kínaiakra, mint amennyit a magyar munkavállalók védelmére.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Én azt gondolom, hogy az lenne egy igazi patrióta hozzáállás, az lenne egy igazi hazafias hozzáállás, hogyha az első a magyar munkavállaló lenne, aztán majd csak utána gondolkoznánk azon, hogy milyen nemzetközi projekteket érdemes stratégiaileg részt venni.

De mit hoz nekünk rövid távon ez az ügy? Titkosították ennek a szerződésnek bizonyos elemeit. Államtitkár úrtól azt a választ kaptuk, hogy azok az elemek kerültek titkosításra, amelyek azt szolgálják, hogy a Külügyminisztérium politikáját ne korlátozzák. Hát, milyen feltételek lehetnek ebben a szerződésben, amelyek a külpolitikánkat is képesek korlátozni? Vagy ha vannak benne ilyenek, akkor miért kötjük meg azokat a szerződéseket, amelyek ha napvilágra kerülnének, akkor bizony a külpolitikánk is korlátok közé szorulna, és nem lenne neki megfelelő mozgástere?

Itt persze fel kell tenni a kérdést, és tudom, hogy önök ódzkodnak az ilyenektől, mint hogy az Európai Unió, és igazság szerint tele is szokták plakátolni az országot azzal, hogy az Unió nekünk rosszat akar - miért nem ők a mi partnereink? Miért olyanok a mi partnereink, akikkel ha szerződést kötünk azért, hogy a politikai mozgásterünk ne csökkenjen, akkor azt titkosítani kell? Miért olyanok a mi partnereink, mint Vlagyimir Putyin Oroszországa, akivel közösen kell építeni a Paksi Atomerőművet? Miért nem azok a mi partnereink, akikkel közös szövetségi rendszerben, egy közös gazdasági egységet alkotva, közösen képzeltük el a jövőnket, és egy közös, erős Európáért szeretnénk dolgozni? Mi ezekre a kérdésekre nem kaptunk megfelelő választ. Igazság szerint semmilyen választ nem kaptunk ezekre a kérdésekre, ezért mi nem fogjuk támogatni ezt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Varju László képviselő úr, DK-képviselőcsoport. Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hiszem, a kormánypárti képviselők nem véletlenül vannak ennyire szerényen jelen ebben a mai vitában, hiszen mindannyian tudjuk azt, hogy ez a törvénytervezet nagyon nehezen védhető, mondhatnám, nem védhető, és nem csodálkoznak azon, hogy az ellenzék padsoraiból következetesen felhívják a figyelmet arra, vehemenciától függően, hogy ez a törvény elfogadhatatlan, az, amit önök ide, a Ház elé hoztak.

(12.00)

Keresztes László képviselőtársam részletesen kifejtette kisebbségi véleményként az ellenzék véleményét erről a törvénytervezetről, és ahogy haladunk előre a hozzászólásokban, azt gondolom, hogy egymás után sorolódnak azok az érvek, amelyek az előbbi állításomat, miszerint ez elfogadhatatlan, egyre jobban alátámasztják.

Én igyekszem olyan érveket keresni, amelyek kiegészítik az eddig elhangzottakat, és sorba rendezi, illetve inkább kiegészíti, bővíti azokat az érveket, amelyek az önök számára ha nem is meghatóan vagy elfogadhatóan jelennek meg, hiszen az a politikai szándék vagy döntés már láthatóan megszületett, hogy ezermilliárd forintot hitelben felvesznek, a magyar embereket megterhelik ezzel, a magyar családoknak adósságot halmoznak fel, és lényegében 166 kilométeres vasúti pályát fejlesztésére költik el ezt a forrást.

Ennek a forrásnak egyik helyszíne lesz, illetve azon a vasútvonalon, amelyen ez áthalad Taksony-Dunavarsány irányába, Dunavarsányban a város kelles közepén halad át egyébként, ami egy egészen új helyzetet teremt a városban; és azt hiszem, egy új városi hangulatot, ha ezt lehet hangulatnak tekinteni,

hogy a város közepén áthaladó szerelvények, amelyek több száz méter hosszúak, folyamatosan fognak haladni. És ha az önkormányzati tervei valóra válnak, akkor lényegében ezen a helyen is 160 kilométer/órás átlaggal fognak ezek menni.

Sok várost, néhányat még fel lehet sorolni, amelyek egyébként ezen a vonalon vannak, de azt állítani, hogy jelentős személyszállítási bővülésre kerül sor, azt gondolom, hogy ilyet nem lehet állítani, ilyen nincs. Ez a fejlesztés elsősorban a nem megálló vonatok, a folyamatosan zakatoló vonatok haladását teszi zavartalanná két pályatesten, és elsősorban azt a gazdasági érdeket szolgálja, ami emögött van. Hozzáteszem, hogy szerintem a fejlesztés két irányból is tekinthető, egyrészt amit itt elénk tárnak, és azt mondják, hogy ez kereskedelmi érdek, de azért itt - kis ismétlésbe belebocsátkozva - mégiscsak alá kell húzni, hogy ez elsősorban a kínai kereskedelem érdeke. Ők nem Magyarországra hoznak sok ezer tonnányi árut ezen a vasútvonalon, ha egyáltalán Budapestre és Belgrádba eljut majd valamilyen módon az áru, hanem ez elsősorban az európai piacon való terjesztésre vagy terítésre vonatkozik.

De ezen az ismétlésen kívül vagy emellett szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy mivel ez a vasútvonal nem megy sehonnét sehova, ezért azt gondolom, itt elsődlegesen nem a kereskedelmi érdekekről szól ez a történet, hanem arról, hogy vasútépítési referenciaként jelenjen meg Európában.

És ha visszaemlékeznek önök arra, hogy az elmúlt évben milyen vita alakult ki az európai vasútépítő cégek és az Európai Bizottság között, és eközben pedig Magyarország lépést tesz annak érdekében, hogy kínai kapacitások jelenjenek meg az európai vasútfejlesztés területén is, akkor az mindenképpen elgondolkodtató, hogy Magyarországon a magyar kormány, illetve inkább Európában a magyar kormány kinek az érdekét képviseli. Azt kell hogy mondjam, hogy a magyar embereket biztosan nem.

Az erre vonatkozó, mondjuk úgy, hogy törekvések, ilyen szempontból talán érthetővé válnak, de ezt idézőjelbe kell tenni, hogy mindezeket titkosítani kell, mert a következő tíz évben ezekhez az információkhoz nem lehet hozzáférni e törvény elfogadása kapcsán; bár azt gondolom, hogy a titokgazda megszűnése vagy politikai hozzáállása, megváltozása esetén újra elő kell ezt venni. Ha valaki nem értené, akkor kormányváltás után erre vissza kell térni, mert ez ebben a formában, azt gondolom, hogy elfogadhatatlan.

Tehát a kínai érdekek egyértelműek és világosak. A magyar érdekek ilyen szempontból nem tudnak érvényesülni. És záró gondolatként arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy mindezt teszik olyan viszonyok között, amikor az egyébként az Európai Unió felé becsatolt konvergenciaprogramban saját maguk szerint is egy elhúzódó, meglévő, bizonytalan helyzetet teremtő válsággal nézünk szembe, és eközben azonnal, máris elkezdik költeni az erre rendelkezésre álló hitelt, ahelyett, hogy egyébként - a magyar munkavállalók érdekében gondolkodva - inkább tennék

azt, hogy valóságos munkabér-támogatással munkahelyeket mentenének meg, és valóságos munkahelyeket teremtenének azon kívül, hogy Mészáros Lőrinc vállalkozását támogatják ezzel a lehetőséggel.

Elfogadhatatlan a törvény. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a DK és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök minden felszólalás végén elmondták, hogy nem kaptak válaszokat a kérdéseikre. Kaptak, csak önöknek az nem tetszett, és ez nem a saját politikai meggyőződésük szerint van, ezért ezeket a válaszokat képtelenek elfogadni.

Én nagyon megijedtem Ander Balázs felszólalásakor, mert a Jobbikban most az a divat, hogy aki nem ért egyet Jakab Péterrel vagy mást mond, mind ő, azt kinyírják politikailag, mint Sneider Tamásnál is látjuk. Képviselő úr, Jakab Péter itt hétről hétre megpróbált egy számháborút játszani, legutoljára már 1700 milliárdot mondott, hogy mennyibe kerül a projekt. Nem figyel a főnökére, mert ön csak 1000 milliárdról beszélt. Nehogy baja legyen belőle, figyeljen majd erre, vagy kérjen bocsánatot nyilvánosan, vagy nem tudom, mi önöknél a szokás.

Ön üvegyöngyöt emleget. Ez a Jobbikban szintén veszélyes, mert önök a kettős állampolgárságot hívták üvegyöngynek, ez a Jobbik nemzeti politikája, hogy a kettős állampolgárságot hívta az önök politikusa üvegyöngynek, úgyhogy vigyázzon ezzel a kifejezéssel.

MSZP-s képviselőtársamnak mondanám, hogy a magyar emberek 2800 milliárd forintos kárt láttak két autópálya-építés konstrukciója, a PPP-konstrukció és az előnytelen szerződések miatt. Az M5-ös és az M6-os autópályáról van szó, ahol 2800 milliárd forint kár érte a magyar adófizetőket, a magyar családokat. Úgyhogy azt gondolom, hogy önöknek, miután ezt a végtelenül káros konstrukciót idehozták Magyarországra, és még közben párhuzamosan el is adósították az országot, semmilyen, sem erkölcsi, sem szakmai alapjuk nincsen megkérdőjelezni ennek a beruházásnak a fontosságát vagy a hasznosságát.

Varju László képviselőtársunk is beszélt a beruházásról, illetve a titkosításról. A hozzászólásának a szakmai mélységét elmondja az, hogy azt mondta, hogy ez a vasútvonal nem megy sehonnán sehová. Képviselőtársamnak jelezni, hogy tízéves titkosítás legutoljára az önök háza táján, éppen Czeglédy Csabával, a bűnözővel kötendő szerződésnél volt - ugyanennyi, tízéves titkosítás - az újbudai önkormányzatnál. Tehát amikor a titkosításra vagy a tíz évre tesz utalásokat, akkor először a saját háza táján söprögesen, és beszéljen a többi gyurcsányista politikussal, hogy talán nem kéne a haveroknak juttatott szerződéseket titkosítani, sőt nem is kéne ilyeneket kötni.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy van egy geopolitikai helyzetünk, van egy földrajzi helyzetünk itt, Magyarországon, ami egy különleges helyzet. Az évszázadok során ennek sokszor kárát láttuk, hiszen keresztülvonultak rajtunk hadiutak, hódító seregek, mindig folyamatos feszültségben, háborúban álltunk különböző hódító népekkel. Az a helyzet, hogy végre egyszer használjuk ki ennek a geopolitikai helyzetnek, ennek a földrajzi helyzetnek az előnyeit is. Végre egyszer fordítsuk a saját javunkra és fordítsuk az előnyünkre azt, hogy itt vagyunk Észak- és Dél-Európa között, itt vagyunk Kelet és Nyugat között, lehetünk egy út, lehetünk egy logisztikai központ.

(12.10)

Igen, képviselőtársaim, ez a vasútvonal nem a magyar piac ellátásáról szól kizárólag, nem a személyszállításról szól kizárólag, ez arról szól, hogy középkelet-európai logisztikai központtá váljon Budapest és váljon Magyarország. Ez arról szól, hogy ezen az úton keresztül használjuk ki azt a politikai, földrajzi helyzetünket, amiben vagyunk, és innen lehessen Nyugat-Európába eljuttatni árukat, innen lehessen Észak-Európába, innen lehessen a környező országokba eljuttatni árukat. Használjuk ki ezt a helyzetet, és a magyar gazdaság, a magyar emberek legyenek végre a nyertesei annak, hogy mi itt vagyunk Európa közepén. Végre használjuk ki ezt a helyzetünket! Önök azonban ezt nem akarják támogatni, önök nem akarják azt, hogy a magyar emberek, a magyar vállalkozások és a környékbeli országok ellátása miatt azok a vállalkozások, akik ebből élnek, nyertesei legyenek ennek a geopolitikai és földrajzi helyzetnek.

Azt gondolom, hogy egy válságkor minden beruházásra szükség van. Egy beruházás pörgeti a gazdaságot, egy beruházás munkahelyeket teremt, munkahelyeket tart meg, és egyébként újabb és újabb alvállalkozói láncok miatt további munkahelyeket hoz létre. Ez nagyon fontos beruházás a válság kezelése kapcsán is, mint ahogy számos, ennél kisebb, nagyobb, közepes beruházásra van szükség a következő időszakban, hogy a magyar gazdaság újra tudjon indulni és onnan tudja folytatni azt a szép pályáját, ahol a válság kitorpte előtt volt, és ahol abbahagyta a növekedést, amikor Európa éllovasai voltunk gazdasági növekedésben.

Nekem bántja, sérti a fületem az, hogy önök magyar beruházások, magyar cégek sikerei ellen szólnak folyamatosan. Nem egy cégről, nem egy vállalkozóról van szó, hanem sok vállalkozóról, sok magyar cégről van szó. Ennél a beruházásnál, más beruházásnál is, kisebb vasútvonalak felújításánál, különböző nagyberuházásoknál, közepes beruházásoknál, ahol tudnak magyar vállalkozások érdemben labdába rúgni, az jó dolog. Bárki legyen is, bármilyen vállalkozás legyen, jó dolog, ha olyan színvonalat tud hozni, annyira versenyképes a vállalkozás, hogy egyébként egy európai uniós közbeszerzésen is sikerrel tud elindulni. Értem

azonban, hogy önöket ez most bántja, önök jobban szeretnék, ha nyugat-európai cégek építenének hasonló beruházásokat.

Nem igaz az, hogy ezek a vonalak, a kínai áruszállítás alábbhagyna. Én támogatom a kis ellátási láncokat, de azt látjuk, hogy Európában szükség van ilyen útvonalakra is. Például a német teherszállítási vasúti társaság csak idénre 20 százalékkal emeli meg a vasútvonalon Kínából elhozandó konténereinek számát, a DB Cargo immár százezerre növeli meg a konténereinek számát csak erre az évre. Ez 20 százalékos növekedés az előző évhez képest. Senki ne mondja, hogy ez az áru fuvarozási ág vagy ez a piac lemenőben van, hiszen mindenki, legfőképpen a németek és utána a franciák arra készülnek, hogy pörgetni kell ezeket a gazdaságokat.

A rotterdami példát pedig azért nem értem, mert az pont egy hosszú ellátási lánc, pont innen szeretnénk, hogy odaérkezzenek az áruk, arrafelé, Nyugat-Európába, nem Nyugat-Európából szeretnénk idehozni az árukat, hanem mi szeretnénk lenni az az ellátási, logisztikai központ, ahonnan egyébként el tud jutni ez az áru Nyugat-Európába.

Megkapták a válaszokat a kérdéseikre az általános vitában, a bizottsági szakaszban, államtitkár úr ma is fog válaszolni, számos alkalommal a sajtóban is lehetett erről olvasni, Varga Mihály miniszter úr is beszélt a múlt héten erről, arról is beszélt, hogy egyébként a hitelszerződés fix kamatozása. Tehát amit minden pénzügyi elemző vár, hogy folyamatosan romlik majd a kamathelyzet, és romlik a pénzügyi helyzet, és ezért növekedni fognak a kamatok, az sem fogja érinteni ezt a hitelt, mert fix kamatozása, ezért finanszírozhatóvá válik, nem fog elszállni, az államadósságot emellett is csökkenthető pályára lehet állítani. Ezeket mind elmondták az illetékes miniszterek és államtitkárok minden alkalommal, csak önök ezeket nem akarják meghallani, mert önök folyamatosan egy politikai véleményt hangoztatnak ezzel kapcsolatban, a beruházás önöket nem érdekli, a magyar munkahelyek megteremtése, a gazdaság fellendítése önöket nem érdekli.

Nyilvánvalóan azt a káros és hamis számháborút játsszák, amelynek az eredménye az, hogy Jakab Péter múlt héten már 1700 milliárdról beszélt. Jakab Péter rémhírterjesztő, nem igaz, amit mond (*Z. Kárpát Dániel: A rágalmazás is bűncselekmény!*), nyilvánvalóan politikai haszonszerzésből próbál meg hazudni, de nem erről van szó. Kérem önöket, hogy gondolják át az álláspontjukat és támogassák a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok pad-soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon! (*Z. Kárpát Dániel: A rémhírterjesztés bűncselekmény, és a rémhírterjesztéssel rágalmazás is bűncselekmény!*)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapból az egy fontos gondolat volt, amit megfogalmazott most képviselőtársam. Valóban, ha valakit bűncselekmény elkövetésével vádol meg valaki, akkor azt illendő alátámasztani. De nem tisztem megvédeni egyetlen képviselőtársamat sem.

Egyébként érdekes volt Nacsa képviselőtársamat hallgatni, az egyetlen kormánypárti képviselő, aki - úgy látszott - nem mechanikus felolvasással kívánja a Ház idejét rabolni. Azt mondta, felhívta a figyelmet, hogy 2800 milliárdos kárt okoztak a balliberális kormányok a PPP-konstrukcióban megvalósult autópálya építésével, és hogy rájuk volt jellemző a titkosítás. Ezzel tökéletesen egyetértünk. Ezek olyan projektek, amelyek szintén a nemzeti érdekek ellenfelei voltak. Megdöbbenő, hogy önök ilyen gyorsan le tudták utánozni a saját szellemi elődeiket, és rájuk hivatkoznak, amikor ilyen jellegű példákat hoznak a Ház elé, és pontosan ugyanazokat a lépéseket teszik.

Képviselőtársam, ön azt mondja, hogy minket nem érdekel az új magyar munkahelyek létrehozása. Képviselőtársam, elmondtam a mai vitában, elmondtam a tegnapi napon is, hogy önök tegnap bejelentettek egy munkahelyek létrehozására vonatkozó programot, és az önök számításai szerint 80 milliárd forintból 70 ezer új munkahelyet lehet létrehozni. Önök csak idén erre a projektre 140 milliárdot költenek el. Önök mondanak nemet 125 ezer új munkahely létrehozására. 125 ezer új magyar munkahelyet áldoznak fel ezért a semmivel alá nem támasztott projektért, hogy a Mészáros Lőrinc cégei újabb 300 milliárdot elvehessenek. Hol van itt, képviselőtársam, a munkahelyteremtés, hol van itt a gazdaságfejlesztés?!

Valóban, a kérdéseinkre nem kaptunk választ. Varju képviselőtársam elmondtá, hogy nem csoda, hogy nincsenek itt nagy számban kormánypárti képviselők, hiszen pontosan tudják, hogy ez egy óriási felelősség. Óriási súlya lesz annak a gombnyomásnak, amely egy-két órán belül itt meg fog történni. Ugyanakkor azt nem mondhatják, képviselőtársaim, hogy nem rendelkeznenek információkkal. Pontosán azért, mert ez egy ilyen kiemelt súlyú ügy, és bizony minden egyes képviselő egyéni döntésének és szavazatának óriási jelentősége van, ezért április 18-án tájékoztattam valamennyi kormánypárti képviselőtársamat, minden fideszes és minden KDNP-s képviselőnek írtam egy nagyon részletes levelet, kérdéseket is tettem fel, illetve pontosan leírtam azokat az érveket, amelyek az elmúlt hetekben nagyon sokszor elhangoztak.

Arra kértem ebben a levélben a fideszes és KDNP-s képviselőtársaimat, hogy ne nekem válaszoljanak, hanem a magyar emberekkel osszák meg a gondolataikat, hogy miért gondolják úgy, ha úgy gondolják, hogy ez a projekt támogatható, miért gondolják úgy, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése jelen pillanatban, egy gazdasági válság kibontakozásakor többet ér a Fidesznek, többet ér a kormánynak, mint 125 ezer új magyar munkahely létrehozása.

Ezt a levelet tehát április 18-án küldtem el, ebben részletesen leírtam a következő érveket, tehát erről tudnak kormánypárti képviselőtársaim, és ennek tudatában fognak itt néhány óra múlva személyesen döntést hozni, és azért a döntésért felelősséget vállalni. Leírtam azt a képviselőtársaimnak, hogy a kormány semmilyen módon nem igazolta azokat a hatásokat, amelyekről Nacsa Lőrinc itt általánosságban beszélt.

Azt is leírtam, hogy ezeket a dokumentumokat, ha léteznek egyáltalán ilyen megalapozó dokumentumok, megvalósíthatósági tanulmányok, tíz évre titkosítani fogják. Tehát a magyar emberek nem tudhatják meg, hogy 125 ezer új munkahely létrehozására elegendő forrást mire kíván elégetni a magyar kormány. Megkérdeztem képviselőtársaimat, tudják-e, hogy milyen műszaki tartalomra mondanak igent, és ennek fényében, hogy nyilvánvalóan nem tudják, képesek-e igen gombot nyomni egy ezermilliárdos projekt kapcsán. Felhívta a figyelmet arra, hogy példátlanul drága ez a projekt, hiszen egy kilométer fejlesztése - ez is már elhangzott a vitában - 5 milliárd forintba kerül. Ez egészen elképesztő, ez minden idők legdrágább magyar vasúti fejlesztése. Ha összevetjük más hasonló, korábbi beruházásokkal, ennek a töredékéért valósultak meg fejlesztések.

Arra is felhívta a figyelmet - ez is elhangzott már a vitában, az előterjesztő, a Törvényalkotási bizottság kormánypárti tagjától is hallhattuk -, hogy a pireuszi kikötő elérését célozza ez a projekt. De a másik kikötőben, az észak-olaszországi Trieszt kikötőben is elindított a kormány egy kikötőfejlesztést és Szijszjártó miniszter úr akkor azt mondta nagyon világosan, hogy az észak-olaszországi Triesztben megvalósuló magyar kikötő minden hazai cég valamennyi szállítási igényét ki fogja elégíteni. Ez tökéletes ellentmondásban van ezzel az egész projekttel. Tehát Szijszjártó miniszter úr maga ismerte el, hogy egy észak-olaszországi magyar kikötő mint szállítási lehetőség elegendő lesz a magyar cégek számára. Egyébként arra is felhívta a figyelmet a levélben, hogy a kormány szoros szövetségesének számító olasz politikusok is elmondták, hogy a balkáni szállítási útvonalba már nem releváns fektetni, nem értelmezhető, hiszen a kínaiak is óriási fejlesztéseket indítottak el a trieszti kikötő tekintetében.

(12.20)

Arra is felhívta a kormánypárti képviselőtársaim figyelmét, hogy ha meg is valósul - itt a hazai szakasz fejlesztéséről beszélünk - a teljes felújítás Belgrádig, akkor is utána a délre vezető szakasz jelentős része nem alkalmas erre a szállítási feladatra, és nem látjuk semmilyen módon azokat a terveket, garanciákat, hogy egyáltalán majd Pireuszig ez a szállítási útvonal értelmezhető lesz, függetlenül attól, hogy megvalósul-e Budapest és Belgrád között ez a fejlesztés.

Az, hogy a Belgrád-Szkopje-Szaloniki vonalon felfüggesztették a személyszállítást, az teljesen világos, de hát itt Nacsa képviselő úr elismerte azt - ellenében Fazekas képviselő úrral -, hogy egyáltalán nem a személyszállításról szól; ez a kínai érdekeket kiszolgáló tömegáruk szállításáról szól, úgy, hogy még egyébként erre sincs garancia, hogy ilyen módon a kihasználás meg fog történni.

Nos, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ezeket önök pontosan tudják. Tudják azt, hogy itt egy-két óra múlva milyen súlya lesz az önök döntésének, 1000 milliárd forint sorsáról fognak dönteni, s nem győzöm hangsúlyozni, hogy az önök kormányának a számítása alapján ebből az 1000 milliárd forintból, pontosabban ennek csak az idei évre szánt 140 milliárdjából 125 ezer új munkahelyet lehetne létrehozni.

Ennek a tudatában kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy utasítsák el ezt a projektet, hiszen ez minden elemében ellentétes a magyar nemzeti érdekekkel. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével az adott időkereten belül. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Izgalmas vitán vagyunk megint túl, és nem csak ma folytattunk erről a törvényjavaslatról vitát, hiszen sok órán keresztül ütköztettük az érveket és ellenérveket. Engedjék meg, hogy itt a vita végétével megköszönjek minden egyes hozzászólást, azokat is, amelyek támogatták, és azokat is, amelyek nem.

Engedjék meg, hogy tegyek még egy utolsó kísérletet arra, hogy meggyőzzem azokat, akik ezt a törvényjavaslatot nem akarják támogatni az ellenzék padsoraiból, hogy ez egy jó javaslat, egy olyan javaslatról és egy olyan fejlesztésről beszélünk, amire Magyarországnak szüksége van.

S engedjék meg, hogy először a Keresztes képviselő úr által felvetett témákat vegyem előre, részben azért, mert az ő felszólalásában az ellenzéki kritikák túlnyomó többsége egyébként megjelent, részben azért, mert az elmúlt hetekben, ha jól látom, Keresztes képviselő úr számára egy valóban fontos kérdés ennek a törvényjavaslatnak a sorsa.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy én megnéztem az önök választási programját, méghozzá a 2019-es európai parlamenti választási programját, amiben még úgy tűnt, hogy vasútbarátok és szeretnék a vasútfejlesztéseket támogatni. Engedje meg, hogy idézzek ebből néhány pontot: létfontosságúnak tartjuk a közösségi közlekedés közösségi szintű fejlesztését; 2030-ig egységesíteni kell a vasúti közlekedést

Európában; a jó minőségű vasúti közlekedést támogatni kell európai szinten; célnak tekintjük, hogy a személyszállítást az EU-n belül a repülésről és a közútról a vasút irányába tereljük.

Tisztelt Képviselő Úr! A 2019-es európai parlamenti választás az LMP számára nem volt egy sikertörténet, de a választási programját - akkor talán ön volt még a párt elnöke - talán vállalja, és ez a program egy vasútpárti program. Ezzel szemben érthetetlen az, hogy most már hetek óta egy jelentős vasútfejlesztést támadnak, és kérdőjelezik meg ennek a szükségességét. Különösen azért érthetetlen, mert a vitában is számtalanszor elmondtuk - én magam is többször kísérletet tettem erre, hogy láttassam -, hogy ez egy európai uniós kötelezettségünk, pontosan azok miatt a célok miatt, amiket önök egyébként megfogalmaztak egy programban, egy saját stratégiában, ezek miatt a célok miatt szükséges ennek a fejlesztésnek a megvalósítása. Európai uniós kötelezettségünk, hogy a TEN-T törzshálózat részét képező Budapest-Belgrád vasútvonalnak a magyarországi fejlesztését elősegítsük és ezt megvalósítsuk.

Én nem értem azt, hogy ha önök egyébként magukat vasútbarátoknak tartják, akkor miért nem támogatnak egy olyan fejlesztést, ami Magyarország számára lehetőségeket teremt, másrészt pedig kötelezettség is. Tehát, tisztelt képviselő úr, arra kérném önöket, hogy térjenek vissza ahhoz a programhoz, amit az ön vezetésével fogalmaztak meg, és támogassák a klímapolitikai szempontok, a zöld szempontok miatt is stratégiai jelentőségű Budapest-Belgrád vonal fejlesztését.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy arra is föl hívjam a figyelmet, ami itt a vita során szintén elhangzott, de talán nem elég egyértelmű mindenki számára, hogy ennek milyen jelentősége is van: ennek a projektnek ugyanis van nemzetpolitikai jelentősége, és ezt Keresztes képviselő úr számára jelzem, hogy azért sem értem, hogy ön miért ellenzi ezt a projektet, mert az ellenzéki képviselők közül a normalitást képviselve ön volt az, aki aktív és jó kampányt folytatott például a Székely Nemzeti Tanács európai polgári kezdeményezésének a sikeréért. Azt gondolom, hogy ön itt tényleg azt a normalitást képviselte, amire mindannyian vágyunk, és ezt egyébként köszönjük is önnek. Én ezért nem értem azt, hogy egy nemzetpolitikai, nemzetstratégiai szempontból fontos fejlesztést, amelyik nemcsak szellemileg, nemcsak közjogilag, hanem gyakorlatilag fizikailag is közelebb hozza az elszakított részekben élő nemzetársainkat, hiszen jelentősen lecsökken az utazási idő, hamarabb tudunk egymással kapcsolatba kerülni, ezt a fejlesztést miért nem akarják támogatni.

S engedjék meg, hogy arra is föl hívjam a figyelmet, amire Nacsa képviselő úr már utalt, hogy valóban itt egy olyan fejlesztésről van szó, amelyik a közép-európai dimenzió és érdek szempontjából is lényeges, hiszen Budapest és Belgrád összekapcsolása vasúton így a mai 8-9 órás utazási időről 3 óra körüli időtartamra csökken. Ez egy jelentős csökkenés, ami

egyrészt valódi alternatívává teszi a vasúti közlekedést például a légi közlekedéssel szemben, és amelyik lehetővé teszi, hogy még szorosabb módon valósuljanak meg az együttműködések a két főváros és a két ország között.

Tisztelt képviselő urak - azt hiszem, fogalmazhatok így -, számtalan olyan kérdés fogalmazódott meg, amire igyekszem még gyorsan válaszolni. Egyrészt kérdéseket fogalmaztak meg az árral kapcsolatban. Engedjék meg, hogy fölhívjam a figyelmet arra, hogy ez egy nyílt verseny keretében kialakult ár. Az európai uniós közbeszerzési irányelvnek megfelelően történt egyébként ennek a pályáztatása, és így alakult ki az a végeredmény, amiről most beszélünk.

Engedjék meg, hogy arra is fölhívjam a figyelmet, hogy a beruházást végző Kínai-Magyar Vasúti Nonprofit Zrt. mint ajánlatkérő előzetes piaci konzultációra is biztosított lehetőséget, ismertetve a projektet, a beszerzési eljárás főbb sajátosságait, és a tervdokumentációt 32 gazdasági szereplő igényelte és kapta meg. Tehát ez egy nyílt és valós verseny eredményeként kialakuló végeredmény. Én tisztelettel arra kérem, hogy fogadják el ennek az eljárásnak az eredményét.

S valóban a titkosítás kérdéskörére is többször utaltak. Engedjék meg, hogy még egyszer megpróbáljak kísérletet tenni arra, hogy meggyőzzem önöket, hogy semmifajta különleges dologról nincsen szó. Arról van szó, hogy Magyarországnak és Kínának is vannak külgazdasági és külpolitikai érdekei, és a törvényjavaslat azt teszi lehetővé, hogy amikor erre igény van, akkor egyébként dönthessen úgy a magyar fél a kínai fél álláspontját figyelembe véve, hogy ettől a titkosítástól eltekint. Tehát, tisztelt képviselő úr - ön is többször bírálta ezt a pontját -, ilyen van, ez egy létező és legitim történet, tiszteletben kell tartani más országok, így Kínának is a külgazdasági és a külpolitikai érdekeit.

Engedjék meg, hogy a számokban is igyekezzek rendet tenni. Szó sincs arról egyébként, hogy az idei évben 140 milliárd forintot fordítanánk erre a fejlesztésre. 85 milliárd forint lesz. Azok a számok, amiket önök itt elmondtak, nem fedik a valóságot.

(12.30)

Egyébként erre a pénzre viszont szükség van ehhez a fejlesztéshez, és amikor gazdasági nehézségek vannak, akkor egyébként nem csökkenteni, hanem növelni kell az erre fordított összegeket, növelni és gyorsítani kell az egyes beruházásokat, hiszen ez a beruházás nem magától fog elkészülni. Ez a beruházás munkahelyeket fog teremteni, emberek megélhetését fogja lehetővé tenni, és azt teszi lehetővé, hogy magyar emberek dolgozzanak és értéketermelő munkát végezzenek. Tehát egyébként, ha növelnénk, az sem lenne probléma, de 85 milliárd forintnál nem fog többé kerülni a 2020-as költségvetésben ennek a projektnek a teljes költsége.

A vasútkilométerek kapcsán is igyekeztem az általános vitában is elmondani önöknek a számokat. Itt

dupla vágányról van szó, tehát azok a számok, amelyeket önök összehasonlítanak egymással, nem fedik a valóságot, és értelmetlen összehasonlítások. Tehát itt párhuzamosan tesszük le a síneket, és korszerű biztonsági berendezésekkel is ellátásra kerül ez a szakasz, hiszen itt nagy sebességgel fognak majd a szerelvények közlekedni. Éppen ezért ez más projektekkel összehasonlításban nem drága, hanem olcsó projekt. Ez egy olcsó projekt, tehát arra kérném önöket, hogy ne támadják, hanem éppen ellenkezőleg: támogassák már csak költséghatékonysági szempontból is ezt a fejlesztést.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet, hogy itt többször összehasonlításra került a munkahelyteremtésre és munkahelyvédelemre fordított összegekkel ennek a projektnek a nagysága. Engedjék meg, hogy még egyszer elmondjam: az idei évben ez 85 milliárd forintot jelent, és ebből egyébként magyar emberek jutnak munkához, tehát ez is munkahelyteremtési célokat is szolgáló fejlesztés. Azt meg köszönöm, ha önök is elismerik, hogy a magyar kormány jelentős erőfeszítéseket tesz a munkahelyvédelmi bértámogatás keretében, ahol egyébként már lassan százezer munkavállaló számára tudunk valós segítséget nyújtani. Abban bízom, hogy az is egy sikeres program lesz, amit 80 milliárd forinttal hirdettük most meg, ha szükséges, akkor akár ez az összeg még növelhető is, ahol pedig új munkahelyek létrehozására kerülhet sor. De, képviselő úr, azért az nem úgy működik, hogy ha tízszer annyi pénzt költök munkahelyteremtésre, akkor tízszer annyi munkahely fog keletkezni, azért ez ennél bonyolultabb összefüggés.

Engedjék meg, hogy a megtérülés kapcsán is elmondjam, hogy az infrastruktúra- és az ehhez hasonló típusú beruházások esetében nem közgazdasági haszonban érdemes csak és kizárólag számolni. Az utazási idő, a teherszállítási megtakarítás, a környezetterhelés csökkenése, a baleseti kockázatok csökkenése és a többi szempont alátámasztja, hogy erre bizony szükség van.

És valóban, ha felelős zöldpolitikát folytatna az egyesült ellenzék, akkor alapvetően nem támadná a két nagy klímavédelmi fejlesztésünket, Paks II.-t és a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztését, hiszen két olyan ügyről van szó, amelyek gazdasági szempontból is különösen jelentősek, hiszen az olcsó áramot teszik egyrészt lehetővé, másrészt pedig Magyarország számára egy komoly kitorési pontot jelentenek azzal, hogy logisztikai központként Magyarország beléphet egy olyan mezőbe, amelyben korábban kevesebb szerep jutott neki. Ezt jelenti egyébként többek között a patrióta gazdaságpolitika: olcsó áram segítségével segíteni a vállalkozásokat és a logisztikai támogatást is biztosítani számukra.

Tisztelt Országgyűlés! Megpróbáltam azt a kísérletet, hogy még egyszer minden kérdésére válaszoljak az ellenzéki hozzászólóknak, és minden olyan kérdésre adjak valamifajta szakmai választ, amelyik lehetővé teszi, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot.

Így még egyszer tisztelettel arra kérem önöket, van még idő a szavazásig, hogy gondolják végig, hiszen egy valóban fontos beruházásról van szó, amelyik a zölde szemponthoz is maximálisan képviseli, és jelentős mértékben hozzájárul a magyar munkahelyek megvédéséhez és új munkahelyek teremtéséhez. Ne mondjanak erre a mai nap nemet! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a piacfelügyelettel összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10096. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

NAGY CSABA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. május 14-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a piacfelügyelettel összefüggő módosításáról szóló T/10096. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 29 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslattal jogharmonizációs kötelezettségünknek kívánunk eleget tenni. Az előterjesztésben javasolt jogszabály-módosítással az élelmiszernek nem minősülő, nem biztonságos termék fogalmának pontosításával azok forgalmazása vagy kivonása válik egyszerűbbé, európai uniós szinten egységessé.

Mint tudjuk, a piacfelügyelet a hatóságok által annak biztosítása érdekében végzett tevékenység, hogy a termékek megfeleljenek a vonatkozó közösségi harmonizációs jogszabályokban megállapított követelményeknek, illetve hogy ne jelentsenek veszélyt az egészség, a biztonság vagy a közérdek bármilyen más elemének szempontjából, biztosítva ezáltal a jogszabályok követelményeit kielégítő termékek szabad áramlását.

A beterveztett módosítás szükségességének fő oka az európai uniós tagságunkból fakadó jogharmonizációs kötelezettség teljesítése az európai uniós rendelethez kapcsolódó hazai jogszabályok módosításával, valamint a rendelet végrehajtásához szükséges szabályozások megállapítása; mindez a fogyasztók és a tisztességes vállalkozások védelme érdekében is el-

engedhetetlen. További fontos tényező a magyar vásárlók biztonságának hatékonyabb védelme azáltal, hogy az általuk vásárolt termékhez közérthető és egyértelmű magyar nyelvű használati, kezelési útmutató kerüljön biztosításra.

A szabályozás fontosságát az adja, hogy a széles spektrumú piacfelügyeleti hatóságok még hatékonyabb védelemben részesíthessék a magyar állampolgárokat, a részben új, részben megerősített hatáskörüknek köszönhetően még hatékonyabban, uniós szinten erősebb együttműködés keretében léphetnek fel a termékbiztonság elősegítése érdekében. Hazánkban a piacfelügyeleti hatóságok közül az ITM, az Innovációs és Technológiai Minisztérium szakmai irányítása alatt lévő Fogyasztóvédelmi Hatóság, mint a fővárosi és a megyei kormányhivatalok egyik legfontosabb szakterülete az élelmiszereknek nem minősülő termékek piacfelügyelete. Megemlítendő még, hogy az elvégzett hatósági és laborellenőrzések célja: kiszűrni a piacról a veszélyes termékeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzott érvek ismeretében a benyújtott törvényjavaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Cseresnyés Péter államtitkár urat, hogy az előterjesztő képviselőjében most vagy esetleg a vita későbbi szakaszában kíván szólni. *(Cseresnyés Péter jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván szólni. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a későbbiek során összességében 15 perces időkeret áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek. A vita során kétperces hozzászólásokra nincs lehetőség, hisz időkeretben tárgyaljuk a napirendet. Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem megragadni a kegyelmi pillanatot, hiszen szerencsére egy olyan javaslat van előttünk, ahol úgy érzem, az alapelemekben azért egyetértés bontakozik ki a kormányzati és ellenzéki oldal között is. Talán a résztvevők alacsony száma is arra enged következtetni, hogy itt komoly vita, összecsapás ebben a kérdéskörben nem várható.

(12.40)

Ugyanakkor egy olyan jogharmonizációs aktus, lépés fekszik előttünk, amit nem Magyarországon találtak ki - én nagyon örülök, hogy ennek különböző vívmányai betörhetnek a magyar gazdaság, a magyar piac területére is -, inkább arra szeretném kapacitálni a kormányzatot, hogy már az általános vitában is felmerült kérdések kapcsán foglaljon állást, hiszen nagyon jó lenne látnunk azt, bár itt nem élelmiszer-típusú veszélyes termékekről beszél főleg a javaslat, de

a veszélyes termékek, áruk teljes spektrumán hogyan gondolkodik a kormány.

Nagyon is tudom üdvözölni azt, hogy a piaci lánc teljes egészét lefedő módon már ne csak a gyártót lehessen megfogni, ha problémás árut hoz a piacra, hanem adott esetben a forgalmazó, a közvetítő is a számonkérhetőség legalább alapfokával találkozzon. Vannak fenntartásaim, hogy a gyakorlatban ez hogy fog megvalósulni, akár egy egységes európai szabályozás esetében is, hiszen nagyon sokszor tapasztalhatunk olyat, hogy - főleg a szabálysértési értékhatár alatti összeg, összegek tekintetében - a cégek, a közvetítők egész egyszerűen felszívódnak, és érdemi következményekkel sokszor nem kell hogy találkozzanak, számoljanak. És a fogyasztói magatartás is jellemzően olyan, hogy a szabálysértési értékhatár, a jelenlegi alatti összegek esetében sokszor inkább elengedik ezt a problémakört. Talán jó lenne és érdemes lenne végiggondolni egy olyan egységes piacfelügyeleti mechanizmust, amely az ilyen, innen a parlamentből talán mikrónak nevezhető összegekre vonatkozik, ugyanakkor egyes családok kasszájában ezek nagyon komolyan veendő tételek, és igenis komoly fejfájást okoz az, ha adott esetben egy bizonytalan eredetű, kétes hátterű, kétes módon felhasználható vagy éppen nem a megfelelő használati utasítással ellátott termék kerül a piacra, a fogyasztóhoz, azzal kapcsolatban a fogyasztói panaszt sokszor nem lehet érvényesíteni, és a panasz kezelése is elmarad. Éppen ezért javaslom Magyarország Kormányának azt is, hogy kössük ki, rendben, a magyar nyelvű használati útmutatót, én ezt csak üdvözölni tudom, régóta húzódozó hiányosság ez, de annak a kikötésnek is érvényt kellene szerezni, ami egyébként több európai országban akut és működik, miszerint az érintett közvetítők és a forgalmazók elérhetősége is biztosítva legyen. Számtalan olyan fogyasztóvédelmi jellegű panasszal találkozunk, amikor alapos a panasz, utána lehetne járni, érvényesíteni lehetne a jogos igényt, viszont egész egyszerűen nem érhető el az a közület, az a közvetítő, az a forgalmazó, amelyen keresztül érvényesíteni lehetne ezt az egész történetet.

Azt is látjuk, hogy itt is a szabálysértési értékhatár kapcsol be. Tehát amikor már nagyobb összegről, nagyobb tételről van szó, akkor jellemzően könnyebben feloldható ez a probléma, viszont az egy-, két-, tízezer forintos árufeleségek esetén nagyon sokszor szinte lehetetlen.

És azt is látnunk kell - hogy dicsérjem is a kormányzatot az utóbbi évek tevékenységéért -, ha általában a veszélyes áruk, veszélyes termékek körét vizsgáljuk, nagyon komoly vitákat folytattunk 2010 és 2013 között a védjegy-törvény különböző problémáival kapcsolatban. Ugye, akkor nagyon sok olyan termékre ráüjtötték a „magyar termék” plecsnit, védjegyet, amelyet ha megfordítottunk, ott volt rajta, hogy származási hely: Puerto Rico vagy Nicaragua - főleg fűszereknél volt ez jellemző -, hiszen akkor a védjegy-törvénynek nem volt kikötése az, hogy a magyar termék legalább nagyrészt magyar alapanyagból álljon,

egész egyszerűen egy adható-vehető plecsni volt mindez. Szerencsére ez pozitív irányba változott, hasonló változásokra várunk a nem élelmiszer jellegű termékek forgalmazása, szabályozása területén is. Nem akarok különböző magyar termékek és árufeleségek piaci felvonulása felé elmenni, hogy mennyiben találunk magyar terméket a piacon akkor is, ha van abból elegendő magyar termés és mennyire nem, sajnos a multicégek láncolataiban inkább a nem jellemző, főleg nagyvárosokban és a fővárosban, de ez nem szigorúan a napirend tárgya.

Ezen jogharmonizációs aktus, amely előttünk fekszik, egyértelműen létező problémáról beszél. Magyarország adta le, ugye, a harmadik legtöbb riasztást az érintett veszélyes árufeleségek, termékek kapcsán a RAPEX nevű gyorsriasztási rendszeren keresztül. Én úgy gondolom, hogy tekintélyes számú veszélyes terméket sikerült kiszűrni. Ugyanakkor a mai globalizált piaci viszonyok arra engednek következtetni, hogy ennek a többszöröse maradt a piacon, mert egészen egyszerűen olyan árutömeg borítja el az egész európai térséget, hogy ennek maximum utólagos ellenőrzése, vagy mondjuk úgy, ellenőrizgetése lehetséges.

Élelmiszerek, gyógyszerek esetében is hasonló a helyzet, bár szerintem a gyógyszereket érintő szabályozás tekintetében is volt előrelépés. De kimondottan a gyermekek számára beszerzett cikkek, árufeleségek tekintetében én fokozott óvatosságra intenk, és arra, hogy egy olyan szankciórendszert próbáljon meg akár Magyarország saját szakállára bevezetni, amely képes komoly piaci hatásokat kiváltani, és adott esetben ne csak a legtöbb riasztást leadó országok közé tartozzunk, hanem növeljük tovább azt az arányt, amely a kivont és valóban veszélyes termékek számát illeti. Én nem látok az utóbbi évekből olyan példát, hogy indokolatlanul vegzált volna magyar hatóság vagy európai közület adott esetben mikro- vagy kisvállalkozókat, akik termékek importjával foglalkoznak. Bejelentések tekintetében, ha alapos volt az a panasz, akkor úgy látom, hogy sokszor valóban veszélyes termékek kerültek kivonásra. De ez akkora piac, hogy csak arra tudom kapacitálni Magyarország Kormányát, hogy sokkal több erőforrást idehozva ne csak implementálja a külföldön kitalált jogszabályokat, hanem egy hazai, saját, nemzeti szabályozási környezetet is alakítson ki, ahol egyébként drákói szigorral kell és lehet lecsapni azokra a társaságokra, amelyek visszaélnék a globalizáció ezen vadhajtásával, miszerint az ellenőrzés technikailag sokkal nehezebben megoldható, mint olyan békeidőkben, amikor mondjuk, a gyermekjátékok többségét a hazai térben előállított árufeleségek tették ki, és sokkal könnyebb volt utolérni azt a gyártót, azt a termelőt, azt a forgalmazót, aki ezeket a piacra szánta. A mai világban ez lényegesen nehezebb, éppen ezért a feladatunk is sokkal több. Én azt látnám legszívesebben Magyarország Kormányától, hogy a költségvetési tervezetben erre a területre markánsan nagyobb összeget szán, mint a tavalyi évben vagy akár az előző időszakban. Ha ez így lesz, én azt a sort egészen biztosan tudom támogatni, ha a

költségvetés egészét az eddigi bejelentések alapján nem is feltétlenül. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelenléteket nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Először is, engedjék meg, hogy megköszönjem a vitában elhangzott véleményeket, megköszönjem a hozzászólásokat, amelyeket, ha nem vagyok túlságosan elfogult, talán azt lehet mondani, alapjában véve az egyetértés és a helyes többsége töltötte el. Úgyhogy köszönöm az érdeklődésüket és köszönöm a támogatásukat.

Köszönöm a javaslatokat is. És mindjárt Z. Kárpát Dániel hozzászólásába hadd kapaszkodjak bele: holnap fog kapni egy kézzelfogható bizonyítékot arra, hogy nemcsak jogharmonizációról beszélünk, amikor a fogyasztóvédelem kerül szóba, hanem önálló kezdeményezés is jön, hiszen holnap a fogyasztóvédelmi törvénynek egy általános vitája fog elkezdődni, éppen azért, hogy ez a bizonyos szigorítás, amit ön is elvár a fogyasztók védelme érdekében, kerekebben megvalósuljon a piacfelügyelettel összefüggő törvények és a fogyasztóvédelmi törvény kapcsán.

Úgyhogy én szeretném megköszönni mindenkinek a véleményét. Az általános vitához képest most új vélemény, új gondolat és új felvetés nem hangzott el a részletes vitában. Éppen ezért arra kérem önöket, hogy majd a szavazáskor a módosításokat szíveskedjenek szavazatukkal támogatni, és ezzel is biztosítjuk azt majd a későbbiekben, hogy a fogyasztók nagyobb biztonsággal jutnak hozzá a magyar kereskedelemben a különböző termékekhez.

Még egyszer köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. Köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat képviselőtársaimtól.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. 14 óráig szünetet rendelék el. 14 órakor határozathozatalokkal folytatja munkáját az Országgyűlés. Köszönöm megtisztelő jelenlétüket.

(Szünet: 12.49 - 14.06)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Simicskó István és Arató Gergely)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Foglalják el helyüket, hogy folytatni tudjuk munkánkat. Tisztelt

Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem a terembiztos kollegákat, hogy ellenőrizzék a patkóbeli szavazógépeket, hogy azok, akik nem ott foglalnak helyet, hanem a szavazáskor a saját helyükön tartózkodnak, azok is érvényesen tudjanak szavazni. Szóljanak, ha rendben van az átállítás! *(Jelzésre:)* Most arra kérek mindenkit, hogy nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját, lehetőleg az első három közül egyet. Kérem, most nyomják meg a „jelenlét” gombot! *(Jelenlét-ellenőrzés.)*

Az én monitorom szerint 193 jelen lévő képviselő van, és 6 képviselő van távol.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy a mai határozathozatalok során minősített többséget igénylő törvényjavaslatok elfogadásáról is döntünk. Arra hívom fel a figyelmüket, hogy a határozati házsabály 50. § (3) bekezdése értelmében, amennyiben a törvényjavaslatok zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatoságára utaló rendelkezés elhagyására is.

Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő szavazás az előterjesztés ekképpen módosult szövegéről történik. Ez már az előzőekben is így volt, de úgy gondolom, ez fontos felhívás.

Soron következik a **Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2018. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról** szóló H/7915. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/7915. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 161 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **Országos Bírósági Hivatal elnökének 2018. évi beszámolója elfogadásáról** szóló H/8006. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/8006. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 133 igen szavazattal, 62 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **ügyészség 2018. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról**

szóló H/7916. számú határozati javaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/7916. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 132 igen szavazattal, 62 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a kulturális intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásáról, valamint egyes kulturális tárgyú törvények módosításáról** szóló T/10098. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10098/10., összegző jelentését pedig T/10098/11. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10098/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 133 igen szavazattal, 61 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(14.10)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10098/12. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 133 igen szavazattal, 62 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról** szóló T/9927. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9927/7., összegző jelentését pedig T/9927/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat, a Párbeszéd képviselőcsoportja pedig a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 2. számú módosító javaslat Tordai Bence és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9927/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 132 igen szavazattal, 58 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9927/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 133 igen szavazattal, 58 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **egyes törvényeknek a piacfelügyelettel összefüggő módosításáról** szóló T/10096. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10096/5., összegző jelentését pedig T/10096/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10096/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 180 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10096/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 185 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/9918. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9918/5., összegző jelentését pedig T/9918/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy a 61. és 70. pontok elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részekről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9918/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 61. és 70. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 137 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9918/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 134 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.20)

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9918/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9918/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Schengeni Információs Rendszer keretében történő információcserével összefüggő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/10093. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10093/5., összegző jelentését pedig T/10093/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10093/5. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 192 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az

egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10093/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 193 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most, tisztelt képviselőtársaim, az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10093/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 191 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes törvényeknek a polgárok biztonságát erősítő módosításáról** szóló T/10309. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10309/9., összegző jelentését pedig T/10309/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az előterjesztő a T/10309/9. számú összegző módosító javaslat tartalmilag összefüggő 53., 54. és 81. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Először határozunk az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részéről, majd a külön szavazásra kért pontokról, és ezután döntünk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy a 2., a 3., az 55. és a 84. pontok elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részről határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10309/9. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 2., 3., 55. és 84. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 157 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért, egyszerű többséget igénylő, tartalmilag összefüggő 53., 54. és 81. pontjainak elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfo-

gadja-e a T/10309/9. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 53., 54. és 81. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontjait, tehát az 53., 54. és 81. pontjait 157 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10309/9. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 157 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik, tisztelt képviselőtársaim, és felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10309/12. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 156 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10309/12. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 156 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrésztelkek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/9932. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

(14.30)

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9932/38. számon, összegző jelentését pedig T/9932/39. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat, a Jobbik képviselőcsoportja

a 20. és a 9. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről fogunk határozni.

A 2. számú módosító javaslat Kocsis-Cake Olivio képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 44 igen szavazattal, 149 nem¹ ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 20. számú módosító javaslat Magyar Zoltán képviselő úr indítványa. A javaslat fenntartásához minősített többség szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat is Magyar Zoltán képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy az 1., 5., 6., 7., 34., 35., 36., 40., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63. és 71. pontjainak elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részéről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9932/38. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 134 igen szavazattal, 56 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9932/38. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 132 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata

¹ Dr. Szél Bernadett (független) tévesen szavazott.

szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9932/40. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9932/40. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 58 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik **az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról** szóló T/10307. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Ismételten felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza a törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10307. számú törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 162 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10307. számú törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 162 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **az egyházak szociális és gyermekvédelmi ellátások terén betöltött szerepének megerősítéséről** szóló T/9933. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9933/5. számon, összegző jelentését pedig T/9933/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, tisztelt képviselőtársaim, hogy az 5., 7., 11., 12. és 14. pontok elfogadásához minősített

többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részéről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9933/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 5., 7., 11., 12. és 14. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 156 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9933/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 156 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Ismét felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9933/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 154 igen szavazattal, 32 nem² ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9933/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 155 igen szavazattal, 32 nem³ ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Soproni Egyetemért Alapítványról, a Soproni Egyetemért Alapítvány és a Soproni Egyetem részére történő vagyonjuttatásról** szóló T/9925. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási

² Bencsik János (független) tévesen szavazott.

³ Bencsik János (független) tévesen szavazott.

bizottság összegző módosító javaslatát T/9925/6., összegző jelentését pedig T/9925/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy a 4. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részről határozunk, amelynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9925/6. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 4. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 136 igen szavazattal, 50 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9925/6. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 132 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Újra felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9925/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 55 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9925/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 56 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról, valamint ingyenes vagyonszerzéséről** szóló T/9934. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9934/9., összegző jelentését pedig T/9934/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a DK képviselőcsoportja a 4. számú módosító javaslat, a Párbeszéd képviselőcsoportja pedig a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 135 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Kocsis-Cake Olivio és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 136 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az előterjesztő a T/9934/9. számú összegző módosító javaslat tartalmilag összefüggő 4., 11. és 12., valamint 37. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Először határozunk az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részéről, majd a külön szavazásra kért pontokról; ezután döntünk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy a 3., 9., 13. és 40. pontok elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részről határozunk, amelynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9934/9. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 3., 9., 13. és 40. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 132 igen szavazattal, 56 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért, egyszerű többséget igénylő, tartalmilag összefüggő 4., 11. és 12. pontjainak elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9934/9. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő, tartalmilag összefüggő 4., 11. és 12. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontjait 130 igen szavazattal, 56 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért, egyszerű többséget igénylő 37. pontjának elfogadásáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9934/9. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 37. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért iménti pontját 133 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most, tisztelt képviselőtársaim, az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9934/9. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 132 igen szavazattal, 58 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.50)

Most a zárószavazás következik. Ismét felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9934/11. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 56 nem ellenében és 4 tartózkodással elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9934/11. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 57 nem ellenében és 4 tartózkodással elfogadta.

Soron következik a **Mathias Corvinus Collegium tehetséggondozási programjának és a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány oktatási tevékenységének támogatásáról** szóló T/10046. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10046/5. számon, összegző jelentését pedig T/10046/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy a 2., 3. és 9. pontok elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részekről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10046/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 2., 3. és 9. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 132 igen szavazattal, 58 nem ellenében és 3 tartózkodással elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10046/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 133 igen szavazattal, 58 nem ellenében, 3 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a szavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10046/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 58 nem ellenében és 3 tartózkodással elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10046/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 3 tartózkodással elfogadta.

Most soron következik a **Marek József Alapítványról, a Marek József Alapítvány és az Állatorvostudományi Egyetem részére történő vagyonjuttatásról** szóló T/9921. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9921/6. számon, összegző jelentését pedig T/9921/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Arra figyelemmel, hogy a 1. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részről határozunk, amelynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9921/6. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1. pontját 136 igen szavazattal, 48 nem ellenében, 11 tartózkodással elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9921/6. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 134 igen szavazattal, 55 nem ellenében és 5 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét.

Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9921/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 5 tartózkodással elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9921/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 55 nem ellenében, 5 tartózkodással elfogadta.

Most soron következik **az Universitas Miskolcensis Alapítványról, az Universitas Miskolcensis Alapítvány és a Miskolci Egyetem részére történő vagyonszármazásról** szóló T/9922. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9922/6. számon, összegző jelentését pedig T/9922/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy a javaslat 1. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részről határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9922/6. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1. pontját 134 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodással elfogadta.

(15.00)

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9922/6. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 134 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Ismét felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9922/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9922/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemért Alapítványról, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemért Alapítvány és a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem részére történő vagyonszármazásról** szóló T/9923. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9923/6., összegző jelentését pedig T/9923/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9923/6. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 134 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9923/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9923/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Neumann János Egyetemért Alapítványról, a Neumann János Egyetemért Alapítvány és a Neumann János Egyetem részére történő vagyonjuttatásról** szóló T/9924. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9924/7., összegző jelentését pedig T/9924/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy az összegző módosító javaslat 1. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részről határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9924/7. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1. pontját 133 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9924/7. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget

igénylő további pontjait 133 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Ismét felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9924/9. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9924/9. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Széchenyi István Egyetemért Alapítványról, a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány és a Széchenyi István Egyetem részére történő vagyonjuttatásról** szóló T/9926. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9926/6., összegző jelentését pedig T/9926/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9926/6. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 132 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Ismét felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9926/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

(15.10)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9926/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/9920. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9920/8. számon, összegző jelentését pedig T/9920/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9920/8. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 134 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9920/10. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 58 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9920/10. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 132 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm együttműködésüket. A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik a teremből.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm szíves segítségüket abban, hogy maguk is nagyon igyekeznek a rend helyreállítására az ülésteremben, és a kormánypárti képviselők, akik nem vesznek részt a vitában, azok meg igyekeznek gyorsan elhagyni az üléstermet. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitájával, valamint

általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Tisztelettel tájékoztatom önöket, annak érdekében, hogy zökkenőmentesen menjen majd a vita, mindig tájékoztatni fogom önöket a felszólalásra sorban álló képviselőtársainkról, hogy mindenki tudja, mikor fog következni, és annak megfelelően készen legyen a felszólalásra.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény és a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10097. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek érdekében megadom a szót Fazekas Sándor képviselőtársunknak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2020. május 14-én tartott ülésén megtárgyalta az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény és a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/10097. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 2 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az élelmiszerlánc-biztonság javítása, a társadalom védelme érdekében tesz módosítási javaslatokat, igazodva az élelmiszerlánc területén jelentkező, az állatjárványokhoz, a hamisításokhoz, a termelékenységhez, a minőséghez kapcsolódó kihívásokhoz, az adminisztráció csökkentéséhez, valamint az Európai Unió által támasztott jogharmonizációs törekvésekhez.

(15-20)

Magyarországon az élelmiszer-biztonság kiemelt terület, melynek fontosságát az Európai Unióban is az elsők között ismerte fel a kormány. Az élelmiszerlánc védelmének jelentős lépése volt 2012-ben, hogy megalakult a teljes ágazatot komplex módon felügyelő Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, majd 2013-ban elfogadásra került az élelmiszerlánc-biztonsági stratégia.

A 2019/2161. számú európai parlamenti és tanácsi irányelv üdvözlendően megtévesztő kereskedelmi gyakorlatnak minősíti azt az esetet, amikor egy termék Magyarországon akként kerül forgalmazásra,

hogy az megegyezik egy másik tagállamban forgalmazott termékkel, miközben a másik tagállamban forgalmazott termék összetételében vagy jellemzőjében jelentősen eltér a jogszerű és objektív okok kivételével a Magyarországon forgalmazott élelmiszerektől. Ez a megtévesztő kereskedelmi gyakorlat évek óta rendszeresen megfigyelhető hazánkban, mely különösen érzékenyen érinti a hazai élelmiszer-előállítókat és a termelőket, akik becsületesen mindent megtesznek azért, hogy a kormány és a fogyasztók elvárásának megfelelően az élelmiszer-biztonság garantált legyen a termőföldtől egészen a fogyasztók asztaláig.

A törvényjavaslat a fentiekén túl a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló törvény módosításait is tartalmazza. A javaslat elősegíti a magyar állatorvosok szakmai munkájának további fejlődését, a köztes-tület feladatvégzésének hatékonyabbá és gazdaságosabbá válását, ezáltal hozzájárul a hazai állatvédelem, élelmiszer-biztonság és az állati járványok elleni védelem magasabb szintjének eléréséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház asztalán fekvő törvényjavaslat számos megoldást kínál az elmúlt években felmerült leggyakoribb hatósági eljárásjogi adminisztrációs problémákra, megvalósítja a közelmúltban elfogadott, az adott terület átfogó jogi szabályozását célzó uniós jogi aktus végrehajtását, illetve harmonizációját. A már megismert indokok alapján a benyújtott törvényjavaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Zsigó Róbert államtitkár urat, hogy most *(Zsigó Róbert: Most nem!)*, vagy csak a zárszóban kíván szólni. *(Zsigó Róbert: Igen.)* Igen, majd a zárszóra 15 perces időkerete lesz.

Mielőtt a képviselői felszólalásokra sor kerülne, jelzem önöknek, hogy a kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadót nem állított. Időkeretes a vita, az időkeret megoszlása mindjárt megjelenik a hirdetőtáblán. Kérem, hogy azt majd minden felszólalás esetében kövessék figyelemmel. Tájékoztatom önöket, hogy mivel időkeretes vitában veszünk részt, kétperces hozzászólásra most nincs lehetőség. Megkérdezem, hogy ki kíván felszólalni. *(Jelzésre:)* A Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nyilván nem kívánom megismételni az általános vitát, egyrészt mert nem is tehetném, másrészt pedig azért, mert volt rá mód, hogy alaposan kivesézzük mind bizottsági ülésen, mind itt, a Ház falai között.

Ahogy már azt előljáróban elmondtam, tudjuk támogatni ezt a jogszabályt, és örülök annak, hogy ellenzéki módosító indítványokat is befogadtak. Úgy gondolom, hogy ezzel még teljesebbé vált a kép. Remélem, hogy a közeljövőben már nem mint valami

ritkaságról tudok ilyen hírekről beszámolni, hanem minél több törvénytervezet kapcsán is találkozunk ezzel a konstruktív hozzáállással. Csak ezt kívántam hozzáfűzni, és ahogy mondtam, tudjuk támogatni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Most újra megkérdezem Zsigó Róbert államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottra. *(Zsigó Róbert: Igen.)* Igen, parancsoljon, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csak két mondatot engedjenek meg; az egyik: mindannyiuknak köszönöm itt a parlamentben és a bizottságokban is azt a munkát, amelyet elvégeztek. Köszönöm a jobbító módosító indítványokat is, amelyeket valóban befogadtunk. A második mondatom pedig az, hogy ebből is látszik, hogy az élelmiszer-biztonság ügye, benne az egész élelmiszerlánc-biztonság az állatvédelemtől egyébként az állatgyógyászatig mindannyiunk számára valóban fontos. Köszönöm azt a munkát, amelyet az Országgyűlés elvégzett és önöknek köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a későbbi ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10099. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Herczeg Tamás képviselőtársunknak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HERCZEG TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. május 14-én tartott ülésén megtárgyalta a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/10099. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 32 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a környezet védelmének általános szabályairól szóló és a természet védelméről szóló

törvények technikai és kisebb tartalmi módosítása, részben az Alkotmánybíróság döntése, részben pedig a jogalkalmazásból fakadó tapasztalatok miatt. Az előterjesztés tartalmazza a Kvt. zajtérképekkel kapcsolatos rendelkezéseinek módosítását, amely a Kvt. és a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló kormányrendelet közötti összhangot teremti meg. A javaslatnak köszönhetően megújul az országos környezetvédelmi információs rendszer adatszolgáltatásának módja.

A módosítás továbbá kimondja, hogy a Nemzeti Klímavédelmi Hatóságnak az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló törvényben foglalt feladatainak ellátása érdekében szükséges hozzáférnie az országos környezetvédelmi információs rendszer adataihoz. A módosítás által a Kvt. kiegészül egy új felhatalmazó rendelkezéssel, amely szerint a kormányrendeletben állapítja meg az országos környezeti kármentesítési program végrehajtásával, továbbá az állami felelősségi körbe tartozó területek kármentesítésével kapcsolatos feladatokat, valamint a barnamezős területek hasznosításával kapcsolatos részletes szabályokat.

Kiemelendő, hogy a javaslat 7. § (2) bekezdése és a 11. § (2) bekezdése a levegő minőségének javítását szolgálja, de járulékos hatásként a lakosság levegőterhelésből származó egészségi kockázatát is csökkenti. A levegőminőség alakulásában a lakossági fűtés mellett egyébként kiemelt szerepe van az avar- és kerti hulladék égetésének. A levegő nem megfelelő minősége miatt kötelezettségszegési eljárás van folyamatban hazánk ellen. A javasolt módosítás a levegő minőségének javítását, ezáltal a lakosság egészségének védelmét szolgálja. Az avar- és kerti hulladék-égetés önkormányzati szabályozására vonatkozó felhatalmazás törlésével általánossá válik az avar- és kerti hulladék-égetésnek a levegő védelméről szóló 306/2010-es kormányrendelet szerinti tilalma, ezzel a magas levegőterhelésű területeken csökkenthető a légszennyezőanyag-kibocsátás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan az ENSZ egyik tudományos testülete által készített dokumentum a biodiverzitás csökkentése tárgyában leszögezi, hogy annak problémája nem kizárólag természet- és környezetvédelmi probléma, hanem gazdasági, biztonsági, szociális és etikai kérdés is egyben, ugyanúgy a környezet- és természetvédelem is komplex problémákat vet fel és komplex megoldásokat vár el.

(15.30)

Tisztelt Ház! Ilyen megfontolásból is kijelenthetjük, hogy a Ház asztalán fekvő törvényjavaslatban foglaltak a környezet és a természet védelmének szempontjából rendkívül nagy jelentőséggel bírnak, mivel a javaslatban szereplő módosítások átlátható és hatékony struktúrát biztosítanak. Éppen ezért a benyújtott törvényjavaslat támogatandó. Köszönöm,

hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel megkérdem Farkas Sándor államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni most. *(Farkas Sándor jelzésére:)* Később, köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, tisztelt államtitkár úr, hogy a vita keretében és a záróban összesen 15 perc áll majd rendelkezésére.

Most megadom a szót Koncz Ferenc képviselő úrnak, a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának. Parancsoljon, önre a szó.

KONCZ FERENC, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fenntartható fejlődés bizottsága április 27-ei ülésén lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság megállapította, hogy a T/10099. számú, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat megfelel a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdése szerinti, Alaptörvényből eredő, illetve a további jogi és jogalkotási követelményeknek.

A T/10099. számú törvényjavaslat a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény technikai és tartalmi módosítását tartalmazza. Környezetünk és természetünk védelme, megőrzése alapfeltétel az élővilág, az emberek egészsége és életminősége szempontjából. A természeti területek és értékek a nemzeti vagyon pótolhatatlan részét képezik, ezért kötelességünk a természeti örökség és a biológiai sokszínűség védelmére. Természeti erőforrásainkkal takarékos és észszerű módon kell bánnunk, enélkül az emberi tevékenység és a természet közötti harmónia nem fenntartható. A mulasztás súlyos következményekkel járhat, veszélyeztetheti a jelen generációk egészségét, a jövő generációk létét és számos faj fennmaradását.

Szeretném ismertetni a javaslat két legfontosabb elemét. A módosításnak köszönhetően a Kvt. kiegészül egy új felhatalmazó rendelkezéssel, amely szerint a kormányrendeletben állapítja meg az országos környezeti kármentesítési program végrehajtásával, továbbá az állami felelősségi körbe tartozó területek kármentesítésével kapcsolatos feladatokat.

Megállapításra kerülnek továbbá a barnamezős területek hasznosításával kapcsolatos részletes szabályok, így a barnamezős területekre vonatkozó adatszolgáltatás és nyilvántartás rendje is. A barnamezős területek jelentős része nem szennyezett, ezért az ingatlanfejlesztés azokon a barnamezős területeken, amelyek egészségre és környezetre káros szennyeződéssel nem rendelkeznek, elősegítené, hogy a leromlott állapotú területek ismét becsatlakozhassanak a település vérkeringésébe.

A javaslat 7. §-ának (2) bekezdése és a 11. § (2) bekezdése környezetvédelmi szempontból kiemelt

fontosságú, a levegőminőség alakulásában ugyanis a lakossági fűtés mellett az avar és a kerti hulladék nyílt elégetésének kiemelt szerepe van. Jelenleg az önkormányzatok nagyobb része a zöldhulladék rendszeres gyűjtése és elszállítása mellett rendeletben tiltja az avar és a kerti hulladék égetését. Számos településen azonban lehetőség adódik, időben korlátozottan, ennek a környezetet veszélyeztető tevékenységnek a folytatására. Az avar és a kerti hulladék nyílt téri égetése sajnos komoly levegőszennyezéssel jár, ez pedig a kis méretű részecskeszennyezés egyik forrása, ami meghatározza a helyi levegőminőséget. A javasolt módosítás célja a levegő minőségének javítása, de járulékos hatásként a lakosság levegőterhelésből származó egészségi kockázatát is csökkenti.

A rendelkezés közvetkezőképpen összhangban áll a kormány által februárban meghirdetett klíma- és természetvédelmi akciótervvel, és erősíti azon konkrét tettek sorát, amire a kormány vállalkozott.

A Fenntartható fejlődés bizottsága T/10099/2. számon részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot fogadott el, amely jogtechnikai jellegű és nyelvhelyességi, illetve szerkesztési jellegű pontosításokat tartalmaz. Kérem, támogassák önök is a javaslat elfogadását. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Tájékoztatom önöket, hogy kettőperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Elsőnek az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Az időkeretet pedig mindenki látja, hogy mennyi.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Még ezt a rövid időkeretet sem fogom kihasználni, de azért nagyon röviden szeretnék hozzászólni ehhez a javaslatához.

Rengeteg alkalommal folytattunk és fogunk is még vitát folytatni a természetvédelem, környezetvédelem kérdéséről, és nyilván azt tapasztaltuk, hogy alapvető szemléletbeli különbség van köztünk és a kormányoldal között. Elmondtuk már rengetegszer, azt látjuk, hogy az elmúlt tíz évben a kormány gyakorlatilag leépítette a természetvédelem intézményrendszerét, és nem volt kellően hatékony a jogalkotás a tekintetben, hogy a mai időszakban ezt az egyik legfontosabb problémát hatékonyan tudjuk kezelni.

Ugyanakkor a jelen törvényjavaslatról el tudjuk mondani, hogy azon ritka javaslatok egyike, amelyiket, azt gondolom, konszenzussal fog tudni megszavazni az Országgyűlés. Mi fontos módosítókat látunk ebben a javaslatban, támogatni fogjuk, támogatni fogjuk a Törvényalkotási bizottság javaslatát is. Úgyhogy az LMP-frakció szavazatára számíthat e tekintetben az előterjesztő.

Az különösen fontos, amit képviselőtársaim elmondtak az avarégetés tiltásával kapcsolatban, egyértelmű, hogy óriási kihívás most a levegőminőség javítása, és ezt aláhúzhatjuk kétszer egy olyan helyzetben, amikor egy világvárossal szembesülünk. Bízunk benne, hogy szép lassan lecseng majd a járvány, de azért tarthatunk tőle, hogy ez nem az utolsó alkalom, amikor ilyenekkel kell küzdenünk. És itt a koronavírus kapcsán is egyértelmű volt, hogy a megbetegedések súlyossága összefüggésben volt a levegőszennyezéssel, ezért kell mindent, ilyen lépéseket is megtenni annak érdekében, hogy javítani lehessen a levegőminőségen.

Ugyanakkor itt elhangoztak gondolatok a kármentesítés kapcsán. Hát, itt azért hadd említsek egy-két problémát, hogy még óriási kihívások vannak! Hogy a megyékből csak egy konkrét esetet említsek, ami több helyszínt érint: a Budapesti Vegyiművek egykori gyártelepein az ezzel kapcsolatos brutális talajszennyezés egy sok-sok évtizedes probléma, tehát a '90-es évek óta ismert probléma; kormányok jöttek, kormányok mentek, és a mai napig nincs erre a kérdésre megoldás. Úgyhogy ebből is látszik, hogy óriási kihívásokkal szembesülünk, és ideje lenne, hogy a kormány végre olyan jogalkotási eljárást indítson el, és olyan finanszírozási forrásokat biztosítson, hogy ezeket az óriási problémákat, a magunkkal hurcolt problémákat végre kezelni lehessen.

Nagyon fontos egyébként sok, önkormányzati szinten felmerülő probléma kapcsán is, hogy óriási feladat még a jogszabályok áttekintése is, olyan megfelelő szigorúságú jogszabályok megalkotása, amelyek lehetőséget adnak adott esetben az önkormányzatoknak is, hogy a szennyezők ellen fellépjenek hatékonyan, mert sajnos láthatjuk, itt akár, mondjuk, városom, Pécs mellett egy illegális gumilerakó kapcsán, hogy egyszerűen egymásnak dobálták a hatóságok a labdát, és nem volt a kellően határozott fellépéshez jogi eszköz. Úgyhogy ez mindenképpen egy óriási kihívás még.

Összességében viszont azt tudom mondani, hogy ezt a törvényjavaslatot pozitívnak tartjuk, és az LMP-frakció ezt szavazatával támogatni fogja. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a KDNP-képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc; őt majd Gurmai Zita képviselő asszony és Magyar Zoltán képviselő úr fogja követni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A legutóbb ennek a törvényjavaslatnak a vitája késő éjszakára jutott, már egy másnapra, éjfél utánra jutott, de azt gondolom, az elmúlt hetekben igen sok alkalmunk volt itt az Országgyűlésben, hogy természetvédelmi, környezetvédelmi kérdésekről beszéljünk, a teremtett világ védelméről beszéljünk.

Először azt szeretném elmondani, hogy a digitalizációs törekvések nagyon-nagyon támogatandók. Ezt több alkalommal is elmondtuk, és azt gondolom, hogy nyilván a jogtechnikai, alkotmányossági kérdések köre külön technikai kérdés, de a digitalizációs törekvéseket nagyon-nagyon támogatjuk.

(15.40)

LMP-s Frakcióvezető Úr! Már majdnem mindenben egyetértettünk volna, de az elején ő sem állta meg a kormánykritikát, úgyhogy én is elmondanám, hogy tényleg van szemléletbeli különbség a zöldkérdésekhez való hozzáállásunkban: mi a cselekvésben, önök inkább a szavakban hisznek. De maradjunk is ennyiben, és inkább beszéljünk arról, amiben egyetértünk most itt ebben a törvényjavaslatban, mert azt gondolom, hogy a levegő minőségének javítása ilyen ügy, nemzeti maximum, hogy megtörténjen, és hogy minél több olyan intézkedést hozzunk. És egyébként, ha hiányoznak a hatósági feltételei, képviselő úr így látja, akkor ezeket pótoljuk, és kerüljön ide ezzel kapcsolatban javaslat, vagy ha valamilyen jogkört ön hiányol valamilyen hatóságoktól az egyszerre szigorú és egyszerre hatékony fellépés érdekében, akkor természetesen ezt mindig lehet pótolni. De én azt látom, hogy a hatóság hatékonyan végzi a szennyezőkkel szembeni fellépés munkáját, sőt azt gondolom, hogy ez a hatékonyság javult az elmúlt években, és persze további lépésekre is szükség van, de olyan lépéseket láthattunk az elmúlt években, amelyek ezt a hatékonyságot csak növelték.

A levegőminőség javítása és ezáltal az avarégetés tiltása üdvözlendő lépés, előremutató lépés. Azt gondolom, sok megelőzte az, hogy az elmúlt években nagyon sok település nagyon ügyesen és hatékonyan kidolgozta a zöldhulladék-elszállítási rendszert, és nagyon sok helyen rendelkezésre áll ez a forma. És nagyon sokan élnek is vele, tehát az is látszik, hogy a kihasználtság is magas. Egy olyan rendszert sikerült létrehozni, ahol nem egy-két ember, nem egy-két háztartás, nem egy-két gazda rakja ki a zöldhulladékát elszállításra, hanem igen sokan élnek ezzel a lehetőséggel. És ez egyfajta példa is különböző településeken, a példa ragadós, és egymásnak mutatnak példát azok az emberek, akik élnek ezzel a lehetőséggel.

A levegőminőség javítása és a járvány összefüggésében egyetérttek frakcióvezető úrral, hiszen nemcsak a járvány konkrét összefüggéseivel van szoros kapcsolatban a levegőminőség, hanem azzal is, hogy éppen az embereknek milyen állapotban vannak a légzőszervei a korábbi évekből kifolyólag, és mennyi a légzőszervi megbetegedés. Ebben is segíthet a mostani törvényjavaslat.

Én arra kérem a képviselőtársaimat, hogy a kialakulni látszó parlamenti egység ennél a törvényjavaslatnál ne törjön meg, a lendület tartson ki a szavazásig, és ott pedig mindenki támogassa ezt.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Majd Gurmai Zita képviselő asszony következik; őt pedig Magyar Zoltán képviselő úr fogja követni. Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény tervezett módosításában üdvözölhető, hogy a kormány orvosolja egy alkotmánybírói határozatban megfogalmazott mulasztását. Egy olyan mulasztásról van szó, melynek nyomán eljárásjog-hézagok keletkeztek, amikor a zöldhatóságokat a kormányhivatalokba integrálták. Az Alkotmánybíróság megállapításai természetesen támogathatók.

Fontos azt is megjegyezni, hogy az egészséges környezethez való jog érvényesülésének egyik legfontosabb eleme a környezetvédelemmel kapcsolatos döntések nyilvánossága. Ugyanakkor nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy az Alkotmánybíróság 2019. június 30-át határozta meg a mulasztás kiküszöbölésének határidejeként. Ez a határidő majdnem tíz hónapja letelt, így érdemes volna tisztázni a kormánynak, hogyan kívánja az elmúlt tíz hónapban született döntések esetén is biztosítani a jelen javaslatban biztosított jogok érvényesülését. Csak zárójelben mondom: higgyék el, a rokkantnyugdíjasok is örülnének, ha a velük kapcsolatos mulasztásokat is hasonlóképpen orvosolnák.

A háztartási avarégetésről beszélünk, nyilván ezzel egyetértünk. A zöldszervezetek ezt nagyon régóta sürgetik. Amióta a zöldhulladék-elszállítás része lett a kötelező települési közszolgáltatásnak, indokolatlan, hogy egyesek egész településrészeket borítsanak füstbe. Egy dolog biztos, abban nincs köztünk vita, hogy a megfelelő megoldás nem az, hogy az állampolgárok kifüstölik a szomszédjaikat. Persze, minden korlátozás csak annyit ér, amennyit betartanak belőle, és csak remélhetjük, hogy ez a rendelkezés nem marad meg a papíron és következetes állami ellenőrzés is társul hozzá.

Én mindenképpen azt gondolom, fontos az, hogy ez a törvény megszületett. A Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy már Nunkovics Tibor képviselőtársam a bizottsági vitában elmondta, fogjuk tudni támogatni ezt a tervezetet. De jó lenne, ha ez általános lenne, hiszen a környezet védelme nem lehet pártpolitikai ügy, sosem szabadna, hogy az legyen.

Én csak egy apróságra akarom felhívni a figyelmet az avarégetés betiltásával kapcsolatban, amit természetesen mi is egy előrelépésnek ítélünk, hogy tegyük le a másik lábát is a történetnek. Nagyon jó dolog, hogy elszállítják a zöldhulladékot is a településeken, de ez egy átlagos családi ház esetében nem az a mennyiség, amely képes eltüntetni az összes ilyen jellegű hulladékot, hanem bizony a komposztálás szerepe is megjelenik, és erre vonatkozóan hívnám fel a kormány figyelmét, hogy érdemes lenne a korábbi évekhez képest egy jelentősebb felvilágosító kampányt indítani e területen. Nem csak online felületeken, nem csak a kamarai hírlevelekben, de akár a gazdaboltokban is egy ingyenes kis kiadványt minden egyes vásárló kezébe érdemes lenne odanyomni. Sőt, akár az óvodai oktatás keretében is érdemes lenne talán erről a témáról egy kicsit beszélni, hiszen ezt sem lehet elég korán kezdeni.

De mindemellett örülünk, hogy konszenzussal fogja tudni elfogadni a Ház ezt a jogszabályt, és ahogy már mondtam, támogatjuk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem Farkas Sándor államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Farkas Sándor jelzésére:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A ma elhangzott vita során, úgy gondolom, hogy számtalan - és ezzel nem megsértve önöket - olyan kérdés és gondolat merült fel, amely az általános vitában már jelentős részben elhangzott. Ez természetes dolog egy ilyen törvénynél, amelyben, mondhatnám, majdnem teljes mértékben egyetértünk. És abban is egyetérthetünk, hogy gyakorlatilag ez a törvény jelentős részben vagy talán teljes mértékben politikamentes törvényjavaslat. És ez is bizonyítja azt, hogy nagyon fontos törvények vannak előttünk, nagyon fontos lehetőségek vannak akár a környezetvédelemben, de más egyéb területen is, és ebben is mindannyian átérezzük annak a felelősséget, hogy hogyan tudunk utódainknak is olyan környezetet teremteni, megtartani, amely az akkori, leendő életnek is a feltételeit biztosítja.

Természetesen az EU-jogszabályokhoz való alkalmazkodás, az alkotmánybírósági döntés és különböző részletekhez való alkalmazkodás e törvény során is lehetséges.

És jelentős részben ez a törvény majdnem úgy szól kifelé, a hétköznapiak számára, hogy az avarégetésről szóló törvény. Ez azért ennél sokkal több, ezt szeretném hangsúlyozni. Igaz, hogy a mai állampolgárok számára, akik akár kertekkel, kiskertekkel rendelkeznek, ez egy fontos kérdés, hogyan tudják ezt az

avart eltüntetni, bocsánat a kifejezésért, mert jelentős részben erről szól ez a történet. Ebben azért, mondjuk meg őszintén, hogy nagyon komoly feladatot kell majd bízni azokra a vállalkozásokra, azokra a közműszolgáltatókra, amelyek ennek az avarnak, mezőgazdasági vagy kerti melléktermékeknek a kertés övezetekből való elszállításáról gondoskodnak. Én ebben azért látok némi kétséget még, hogy mely vállalkozás hogyan tudja ezt a kérdést megoldani. Személyes tapasztalatból kiindulva nem biztos, hogy szerencsés, ha a közút mellett hetekig ott rohad egy nejlonszakban az a fűmennyiség, amely ilyen időszakban elég rohamosan teremtődik meg. Éppen ezért fontosnak tartom ezt a kérdést is egyúttal ezzel a törvénnyel rendezni.

Különböző levegőtisztasági kérdésekről esett szó. Egyértelmű mindannyiunk számára, hogy nem csak az avarégetés, egyéb vonatkozásban is a levegő tisztasága mennyire fontos mindannyiunk életében, biztonságunkban, egészségünkben.

Köszönöm szépen a pártok támogatását, a hozzászólásait, a bizottsági munkát, az általános vitában elhangzottakat és a ma elhangzottakat. Remélem, hogy a két hét múlva bekövetkező szavazásoknál önök ezt a gyakorlatban is el fogják tudni látni, magyarul, támogatni tudják ezt a törvényt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

(15.50)

Most soron következik a **klimavészhelyzet kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Tordai Bence képviselő úr, Burány Sándor képviselő úr, Szabó Timea frakcióvezető asszony, Mellár Tamás képviselő úr és Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, a Párbeszéd képviselői által benyújtott előterjesztés T/7021. számon a Ház informatikai hálóján valamennyiük számára elérhető.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Herczeg Tamás képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HERCZEG TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. május 14-én tartott ülésén megtárgyalta a klímavészhelyzet kihirdetéséről szóló T/7021. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46 §-a alapján 23 igen szavazattal, 10 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A klímaváltozás és a mind gyakoribbá, intenzívebbé váló szélsőséges időjárási

jelenségek napjaink legfontosabb kihívásai közé tartoznak. Ezek megelőzése, hatásainak csökkentése, továbbá a következményeihez való alkalmazkodás hatékony és megvalósítható beavatkozásokat igényel.

Közös célunk a környezeti örökségünk védelme, a nemzedékek együttes erőfeszítései által elért eredmények megőrzése, valamint a magyar nemzet Kárpát-medencében való megmaradásának biztosítása. Az éghajlatváltozás és a szélsőséges időjárási körülmények gyakoriságának növekedése a világon mindenütt egyértelműen érzékelhető. Az általuk okozott természeti, gazdasági és társadalmi hatások egyre több embert érintenek.

Mindehhez adalék, hogy bolygónkon az átlaghőmérséklet 0,85 Celsius-fokkal magasabb, mint a XIX. század végén. A legutóbbi három évtized mindegyike melegebb volt, mint bármely korábbi évtized a hőmérsékleti adatok feljegyzésének kezdete, azaz 1850 óta.

A világ vezető éghajlatkutatói szerint szinte teljes bizonyossággal kijelenthető, hogy a XX. század közepe óta megfigyelt felmelegedés fő oka az emberi tevékenység. Tehát nem csak természetes okok és belső, természetesnek mondható ingadozás hatására növekszik a Föld hőmérséklete, a klíma nem csak ezen körülmények miatt változik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt javaslat megerősíti, hogy fontos a teremtett világ, a környezet védelme és az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásai elleni védekezés, továbbá a javaslatban felhatalmazást kap a kormány a rövid, közép- és hosszú távú klímavédelmi és klímaalkalmazkodási intézkedések megvalósítására.

Fontos megemlíteni, hogy hol tartunk most. Magyarország azon 21 ország közé tartozik a világban, ahol 1990 óta úgy nőtt a bruttó hazai termék, hogy közben a szén-dioxid-kibocsátás és az energiafelhasználás is csökkent. Még egy magyarországi adat: 2013-ban a kibocsátott üvegházhatású gázok 74 százaléka származott gazdasági tevékenységből, a többi a háztartások kibocsátása során került a légkörbe, főként fűtéssel és gépkocsihasználattal.

Tisztelt Országgyűlés! Mindent figyelembe véve a munkánk során négy szempontot kell szem előtt tartanunk. Az első, hogy a klímasemleges gazdaság költségeit a klímarongálókcal kell elsősorban megfizettetni, tehát a nagy szennyező országokkal és a nagyvállalatokkal. A második, hogy úgy kell végrehajtani ezt a politikát, hogy ne emelkedjen a családok által fizetett energia és élelmiszer ára sem. A harmadik, hogy nem a szegényebb országoktól kell elvenni a pénzt, vagyis nem fogadható el, hogy az Európai Unió a következő költségvetésében a kohéziós alapokból csoportosítson át pénzt a klímavédelemre. A negyedik pedig az, hogy nyíltan ki kell mondani: atomenergia nélkül nem lehet klímasemleges gazdaságot építeni.

Tisztelt Ház! Magyarország rendelkezik azzal a stabil jogszabályi, stratégiai kerettel, amely lehetővé teszi, hogy hatékony lépéseket tegyünk az éghajlatváltozásra való felkészülés, az üvegházhatású gázok ki-

bocsátásnak csökkentése és a nemzeti stratégiai dokumentumokban lefektetett célkitűzések elérése érdekében. Éppen ezért a benyújtott törvényjavaslatot támogatandónak ítélem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem Tordai Bence képviselő urat, az előterjesztő képviselőletében kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Igen.

Tájékoztatom kell önt, képviselő úr, hogy 15 perces az az időkeret, amit felhasználhat a vitában való felszólalásra, illetve a zárszóban elmondottakra. És innen meg is adom a szót Tordai Bence képviselő úrnak. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kedves Polgártársak! Érdekes pillanat ez a mostani, mert nagy egyetértéssel hallgattam kormánypárti képviselőtársam szavait, de az a szomorú helyzet, hogy a szép szavak mögött a cselekvések már nem annyira szépek. Ha tehát megnézzük ennek a törvényjavaslatnak a sorsát, a történetét, akkor azt kell látnunk, hogy a tavaly nyári benyújtás óta ez címében, tartalmában - beleértve a célrendszerét és az eszközrendszerit is - alapvetően megváltoztatásra került a kormánypárti frakciók által. Miközben abban természetesen egyetértünk, hogy a klímaváltozás, a klímavész-helyzet, az ökológiai válság az egész emberiség és így nyilván a Magyarország előtt álló legfontosabb kihívásaink egyike, azt látjuk, hogy az a cselekvés, az az intézkedéscsomag, amit ennek kezelésére rendelni szándékoznak, az édeskevés ahhoz, hogy elérjük a klímasemleges gazdasági és társadalmi működéshez vezető utat.

A törvény eredeti koncepciója úgy nézett volna ki, úgy nézett ki, hogy kihirdetjük a klímavész-helyzetet, és kötelezzük a kormányt arra, hogy dolgozzon ki egy nagyon részletes klímavédelmi törvényt. Ennek megadtuk a határidejét, megadtuk a kapcsolódó rendeletek elfogadásának a határidejét is; és rögzítettük azokat a célokat, amelyeket ennek a klímavédelmi törvénynek szolgálnia kellett volna, illetve azt a 14 területre kiterjedő eszközrendszer, amellyel el lehetett volna érni a fentebb jelzett célokat.

Ehhez képest a kormánypártok azt mondták, hogy ők nem beszélnek, hanem cselekedni akarnak, és ennek örvén gyorsan el is fogadták ezt a törvényt, magukévá tették mint klímavédelmi törvényt. De hát jelzem, hogy egy komoly klímavédelmi törvény nem így néz ki. Az a szöveg, amit most a Törvényalkotási bizottság végleges formában szentesített, körülbelül két és fél oldal. Egy komoly ország komoly klímátörvénye, ahol felelős politikai döntéshozók működnek, több száz oldal, hiszen csak azok a szabályozási területek, amiket megjelöltünk módosítandóként, több tucat törvényben vannak szabályozva, tehát legalább ezeket érintenie kellett

volna, vagy érintenie kell majd egy valódi klímátörvénynek, egy olyan klímátörvénynek, amely a felelős cselekvésnek a jogszabályi alapja lehet.

Ha megnézzük, hogy milyen konkrét célok szerepeltek az eredeti előterjesztésben, akkor azt látjuk, hogy a négy meghatározott célból három a kormánypárti módosítók nyomán kikerült a szövegből, maradt egyedül a 2050-re való klímasemlegesség célkitűzése, de a 2030-as, tehát a kézzelfogható időtávon belül megvalósítandó célokat tekintve sajnos mindegyik számot vagy felpuhították, vagy egyszerűen kihagyták.

Tehát konkrétan azt indítványoztuk, hogy mondja ki a törvény, hogy Magyarország 2030-ra legalább 30 százalékkal csökkenti az energiafelhasználását. Ehhez képest a kormánypárti változat azt mondja, hogy ha növekszik az energiafelhasználás, az akkor klímasemleges forrásból kell hogy fedezve legyen, ez nagyon-nagyon más. Azt mondtuk, hogy ennek az energiafelhasználásnak legalább a 35 százaléka megújuló energiaforrásból legyen fedezve. A kormánypárti változatban ez 35 százalékról 21 százalékra csökkent. Azt mondtuk, hogy az üvegházgáz-kibocsátás legalább 55 százalékkal csökkenjen. A kormánypártiak szerint ez elég, ha 40 százalékos csökkenést mutat 1990-hez képest. Tehát fájóan bátortalanok azok a célok, amelyek a mostani változatában szerepelnek ennek az immáron klímavédelminek nevezett törvénynek.

És hasonló a helyzet az alkalmazandó intézkedések területét nézve. Az említett 14 programból 10-et kihajítottak a módosítások során; például a magyarországi lignit- és szénérművek legkésőbb 2025-ig történő bezárását, természetesen a szociális és munkaügyi szempontokra való figyelemmel. A szélenergia hasznosítását korlátozó intézkedések eltörlését is kivették a szövegből.

(16.00)

A napelemek, napelemes rendszerek áfacskönnéte szintén eltűnt. Ami talán a legfontosabb, hiszen az üvegházgáz-kibocsátásunkat nézve a legnagyobb tétel, a hazai nagyon elavult lakásállomány komplex energetikai felújításának programja és ennek az állami támogatása, ami évente több száz milliárd forint lehetne, és uniós forrásokból volna is erre pénz, ha nem a haveri cégek költhetnék ezt el. Ez lenne talán a legfontosabb a magyar emberek, a magyar családok számára, ezt is számúzték. Nem lesz zöldbank, nem lesz zöld közbeszerzési rendszer, nem lesznek olyan adók, amelyek a klímavédelem ügyét támogatnák, legyen az szénadó, legyen az kerozinadó vagy más, a „fizessenek a szennyezők!” elv tényleges megvalósítását jelentő adórendszerbeli változások.

Kidobták azt, hogy a klímaigazságosság szempontjait megjelenítő társadalompolitikai programokat indítsunk, hiszen minden nagy társadalmi változás a legérzékenyebb, legsérülékenyebb csoportokat érinti mindig a leginkább negatívan. Ezt ellensúlyozni kell vagy kellene. A klímaalkalmazkodás komplex, sok

közpolitikai területre kiterjedő programját is kivették az eszközrendszerből, és ami talán az egésznek a legfontosabb intézményi pillére lenne, hogy állítsuk vissza azt a 2010-ben nagyon fejlett környezetvédelmi intézményrendszert, ami adott volt. Az önálló környezetvédelmi minisztériumtól kezdve az önálló zöldombudsmanon keresztül a környezet- és természetvédelmi hatóságok jogköreire, ha gondolunk, nagyon sok olyan terület van, ahol az elmúlt tíz év masszív visszalépést, leépítést hozott. Azt javasolta ez a klímavédelmi törvény, hogy ezeket mindenképpen ismét erősítsük meg.

Nagyon sajnálatos, hogy olyan módosítások is bekerültek a fontos tartalmak törlése mellett, amelyek szintén vállalhatatlanok a zöldpolitika, a jövő iránt felelős politika szempontjából. Az egyik ilyen, ami egy konkrét tényellentétes állítás, nem értem, hogy hogyan szabad, hogyan lehet ilyet Magyarországon törvénybe iktatni, miszerint az atomenergia karbonsemleges volna. Ha megnézzük tetszőleges atomerőmű karbonlábnyomát, akkor azt találjuk, hogy majdnem a gáz-, tehát fosszilis erőművek szintjén van ez a karbonlábnyom, nagyon komoly szén-dioxid-kibocsátással jár ezeknek az erőműveknek a felépítése és az üzemeltetése, még akkor is, ha maga az üzemanyaguk nem fosszilis.

A másik súlyosan problémás rész, ami bekerült a szövegbe, az a teremtett világra való hivatkozás. És ez nem egy személyes világnézeti kérdés, hiszen ahhoz mindenkinek joga van, hogy a személyes meggyőződését megvallja akár még itt, a Parlament falai között is. Ha valaki abban hisz, hogy a világ valamely felsőbb lény által teremtett, szíve joga, de az Alaptörvény, az önként elfogadott egypárti, vagy ha a KDNP is párt, akkor kétpárti Alaptörvény is azt mondja, hogy tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni. Az pedig egy tényekkel igazolható tudományos igazság, hogy a világ hogyan keletkezett, úgyhogy erősen problémás ennek az ellenkezőjét a törvény szövegében rögzíteni, de ezek apróságok.

Ezek apróságok, és a lényeg az, hogy a Fidesz-KDNP az érdemi cselekvés helyett némi szómágiával és némi kedvezőnek gondolt statisztikaidézéssel akarja megúszni ezt az egész kérdéskört. Az az ellenzék sikere, az a zöldpártok, a zöldpolitika sikere Magyarországon, hogy immár a kormánypártok nem bújhatnak ki egyszerűen egy ilyen törvényjavaslat alól, nem menekülhetnek el előle, nem söpörhetik le az asztalról. Úgyhogy most egy másik utat választottak, teljesen a visszájára fordították a tartalmát, és egy progresszív, valóban jövőbarát, felelős közpolitikai csomag helyett egy egészen silány, üres kis törvényvázat hagytak maguk mögött.

De tulajdonképpen ez nem meglepő, hiszen ha megnézzük, hogy mi az a négy szempont, amit önként követnek, amit képviselőtársam is most ismét idézett, hogy ezek mennyire megalapozottak, és mennyire érvényesülnek a gyakorlatban, akkor látszik, hogy miért sikerült ilyenre a fideszes klímavédelmi törvény, amilyenre.

Négy pont volt. Az első, hogy a klímarongálókkel kell megfizettetni a költségeket. Nagyon helyes, ez jól hangzik, mi is azt mondjuk most már évtizedek óta a zöldmozgalomban és a zöldpolitikában, hogy a „szennyező fizet” elvet érvényesíteni kell, de amikor beleírjuk egy törvénybe, hogy akkor ennek megfelelően legyen szénadó, legyen kerozinadó, és legyenek további olyan adórendszerbeli változtatások, amelyek tényleg érvényre juttatják a „szennyező fizet” elvét, akkor ezt egy vaskos mozdulattal kitörlik a törvényből vagy a törvényjavaslatból.

Aztán a következő azt mondja, hogy ne emelkedjen az energia és az élelmiszerek ára a családok számára. Ez nagyon helyes, népbarát megközelítés. Nemcsak hogy az ár nem kell hogy emelkedjen, ennél sokkal fontosabb, hogy a rezszi összege ne emelkedjen, márpedig a rezszi összege az elfogyasztott mennyiség és az ár függvénye. Tehát önök, akik körülbelül négyöt évben keresztül a rezsicsökkentés politikájával próbáltak szavazatokat szerezni, talán felismerhetnék, hogy ha kevesebb a fogyasztás, akkor kisebb a rezsizsámla, és nem csak az ár az, ami ilyenkor meghatározó. Nagyon szeretnénk, ha mégiscsak bekerülne akkor a törvényjavaslat szövegébe az, hogy csökkenjen Magyarországon mindenütt az energiafelhasználás, és ezen belül természetesen támogassuk a családokat abban, hogy alacsonyabb energiafelhasználású otthonokban élhessenek. Erről szólt volna az önök által törölt javaslat a lakások, háztartások komplex energiahatékonysági felújításának állami támogatására vonatkozó pontban, de úgy látszik, hogy megint szembe megy a cselekvés a szavakkal, és innentől kezdve az egész politikájuk, zöldpolitikájuk hitele megkérdőjelezhető.

Idehoznak egy egészen sajátos alkut, egy nem mondom, hogy bazári alkudozást, mert ez egy teljesen legitim vita, jelesül, hogy hogyan nézzen ki az Európai Unió költségvetése. Természetesen támogatjuk azt, hogy Magyarországtól ne vegyenek el forrásokat, természetesen támogatjuk azt, hogy olyan beruházásokat, fejlesztéseket támogasson az Európai Unió Magyarországon, amelyeknek a magyar emberek, a magyar társadalom, a magyar gazdaság a haszonélvezője. Az egy másik kérdés, hogy az elmúlt tíz évben az európai uniós források nagy részét önök legalábbis átcsatornázták, és megkérdőjelezhető hatékonysággal használták fel, hogy azt ne mondjam, szétlopták az uniós adófizetők által összedobott közpénzeket. Erre is jó példa, amikor azt mondtuk, hogy igen, az Unió által támogatott energiahatékonysági, lakossági támogatásokat kellene osztani. Ehelyett mit csináltak? A baráti vállalkozásoknak, Lázár János haveri körének, illetve különböző állami intézményeknek a durván túllárazott beruházásait finanszírozták ezekből a pénzekből. Hosszas küzdelmek árán sikerült ezt kiverekedni.

Az utolsó pont, amelyet önök itt megjelöltek mint kiindulási alap, miszerint atomenergia nélkül ne lenne klímasemleges gazdaság - ez az állítás, ami megint csak tényszerűen hamis.

Egyrészt látunk olyan országokat, amelyek sokkal előrébb járnak a klímasemleges gazdasági, társadalmi működésre való átállás útján, és nem használnak atomenergiát, de ennél is fontosabb, hogy Magyarország számára Jávor Benedek különböző szakértőkkel együttműködve kidolgozott egy „Zöld Magyarország - Energia útiter” című tanulmányt, amely bemutatja, hogy 2050-ig hogyan lehet átállni az energiamixünkben egy teljesen klímasemleges és atomenergia-mentes megoldásra. Tehát ha azt gondolják, hogy nincs megoldás, akkor csak nem elég jók a szakértők, vagy nem elég bátrak, amikor el kell eresztetni a fantáziát. Javaslom, hogy akkor forduljanak önmaguknál szakavatottabb politikusokhoz és szakértőkhöz. Jávor Benedek és a Párbeszéd áll rendelkezésre ezen a téren is.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgyhogy nagyon komoly gondok vannak az önök által átírt törvényjavaslattal. Komoly dilemma az, hogy mit csinál ilyenkor egy felelős politikus. Én személyesen úgy látom, hogy az mégiscsak egy előrelépés, ha Magyarország is csatlakozik azon országok sorához, amelyeknek van klímátörvénye, klímavédelemről szóló törvénye, még akkor is, ha ez a törvény a jelen formájában nagyon kevés, és amit tartalmaz, az is részben nem vállalható.

Úgyhogy támogatni nem tudjuk előterjesztőként a módosításokat és ilyenformán a végleges törvényjavaslatot, de végső soron mégiscsak örülni kell annak, hogy át sikerült vinni, vagy lassan sikerül eljuttatni a végszavazásig egy klímavédelmi törvényt. Úgyhogy ami ebből a törvényből jó, az a léte, és ez a Párbeszéd és a többi ellenzéki párt sikere. Ami pedig szegyenletes, az a tartalma, ez pedig a kormánypártok szegyenete.

Úgyhogy ezzel a záró gondolattal köszönöm a figyelmüket, és azt javaslom, hogy szavazzanak majd lelkiismeretük szerint két hét múlva. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkánkat. Az előterjesztő Tordai képviselő úrnak közlöm, hogy amennyiben zárszóra még sort akar keríteni, 30 másodperce maradt. *(Nacsá Lőrinc: Sok!)*

Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdézem a kormány képviselőjét, Kaderják államtitkár urat, kíván-e most szólni, vagy majd később. *(Dr. Kaderják Péter: A vita végén.)* Igen, a vita végén.

Megyünk tovább. Tisztelt Országgyűlés! Bencsik János képviselő úr, a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottságának előadója következik. *(Bencsik János (független) felé:)* Parancsoljon! *(Közbeszólások az ellenzéki sorokból.)* Az a baj, hogy semmi, merthogy ön következik. *(Schmuck Erzsébet: Nem ő! A másik!)* Jaj, kérem szépen, ez teljesen kitűnő, kicsit furcsán is

éreztem magam, hogy a független képviselő ilyen kormánypárti megiszteltetésben részesül. *(Bencsik János (Fidesz) felé:)* Elnézést, pedig ön szemben áll velem. Parancsoljon, képviselő úr, Bencsik képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fenntartható fejlődés bizottsága április 27-ei ülésén lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdése szerinti, Alaptörvényből eredő, illetve a további jogi és jogalkotási követelményeknek.

Rögzítésre került, hogy a lakókörnyezetünk és a teremtett világ védelme mindannyiunk érdeke és felelőssége, hiszen mindannyian tiszta vizet, minőségi élelmet, jó levegőt és elviselhető klímát szeretnénk. Hogy miként alakul a közös jövőnk, azt napjaink döntései határozzák meg. A klímaváltozás ugyan egy természetes folyamat, de annak sebességét az emberi közösségek életmódja érdemben befolyásolja. A folyamat felgyorsult, melyhez alkalmazkodni kell, s azon kell dolgoznunk, hogy a megváltozott körülményeknek hazánk nyertese lehessen. A klímavédelem ügyében ezért nem üres szavakra, hanem valódi cselekvésre van szükség.

Az Alaptörvényünk egyértelműen kimondja, hogy a Kárpát-medence természet adta értékeit meg kell óvnunk, a természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit is. A kormány tettekkkel is bizonyítja elkötelezettségét, és elhivatott abban, hogy megvédje természeti örökségünket, annak az életformának a természeti feltételeit, amelyet itt e hazában mi, magyarok együtt kialakítottunk.

A magyar klíma- és energiastratégia alapja, hogy a hazai áramtermelés döntő hányadát karbonsemleges módon, az atomenergia és a megújuló energia, ezen belül elsősorban a napenergia hasznosítása révén kell biztosítani. Ez utóbbi esetében elsősorban naperőművekből, melynek következtében Magyarország fotovoltaikus kapacitása a jelenlegi hatszorosára növekszik a következő évtizedben. A nap- és atomenergia együttes használatával 2030-ra a magyarországi áramtermelés 90 százaléka szén-dioxid-mentes lesz.

Bevezetésre kerül a „zöld államkötvény”, amely a klímaváltozás mérséklését szolgáló és a kedvezőtlen változásokhoz történő alkalmazkodási feltételek javítását biztosító fejlesztések finanszírozására irányul.

1990 óta Magyarországon úgy nőtt a bruttó hazai termék, hogy közben a szén-dioxid-kibocsátás és az energiafelhasználás is csökkent. Ma hazánkban az egy főre eső szén-dioxid-kibocsátás 40 százalékkal alacsonyabb, mint a klíma- és környezetvédelem elharcosának tekintett Németországban.

Fontos számunkra az arányos teherviselés, hogy minden ország az általa okozott kár figyelembevételével járuljon hozzá a probléma közös megoldásához. Fontosnak tartjuk a nemzetközi kötelezettségek teljesítését, de a nemzetközi kötelezettségek teljesítését

mindig a nemzeti érdekekkel összhangban kell megvalósítani. Éppen ezért a Fenntartható fejlődés bizottsága a T/7021/6. számon a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot fogadott el az arányos teherviselés, a nemzeti érdek, a nemzetközi kötelezettségek teljesítése keretrendszerében történő harmonikus egyensúly kialakítása érdekében. Magyarország annyit vállalhat, amennyi az érdekeit szolgálja, úgy, hogy közben a nemzetközi kötelezettségeket is teljesítse, azok se sérüljenek. De saját kárunkra más országok visszafogottabb klímavédelmi stratégiáinak megvalósítása mellett nem hozhatunk olyan döntést, amely együttesen nem szolgálja a természeti, a társadalmi és a gazdasági fenntarthatósági keretrendszer érvényesülését.

Tisztelt Országgyűlés! Ennek megfelelően tisztelettel javasoljuk, hogy a Törvényalkotási bizottság által is beépített és rögzített bizottsági módosításokkal kiegészítve szíveskedjenek támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Schmuck Erzsébet képviselő asszony a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti, az LMP képviselője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményeként azt szeretném kiemelni és hangsúlyozni, hogy nagyon sajnálatos, hogy a Fidesz-frakció ilyen módosító javaslatokat nyújtott be ehhez a törvényjavaslathoz. Ezeknek a módosító javaslatoknak az eredményeként ismét nem lesz Magyarországnak klímátörvénye.

Talán néhányan emlékeznek arra, hogy 2009-ben volt először Magyarországon civil szervezetek kezdeményezésére egy olyan javaslat, hogy legyen Magyarországnak klímátörvénye. Az a klímátörvény is az utolsó pillanatban eldőlt, és az Országgyűlés nem szavazta meg.

Ez a javaslat, tehát a Párbeszéd javaslata arra irányult, hogy legyen Magyarországnak klímátörvénye. Egyébként a közös ellenzéki klímavészhelyzetes határozati javaslatban is ez szerepel, hogy legyen klímátörvényünk. Tudjuk azt, hogy nagyon sok európai országnak már van klímátörvénye, és az Európai Bizottság is elkezdett azon dolgozni, hogy az Európai Uniónak is legyen.

Mi azt gondoljuk, hogy klímátörvényre szükség van, mert egy stratégiát - láttuk azt az élet különböző területén - könnyebb elfektetni a fiókban, mint egy törvényt. Egy törvény végül is a törvény erejével határozná meg a célokat, eszközöket, és talán forrásokat is rendelne a feladatok megvalósításához.

A benyújtott módosító javaslatokkal az első típusú probléma, hogy rettentően legyengíti az eredeti javaslatban meghatározott célokat. Először is ez a 40 százalékos szén-dioxid-csökkentés, amire az az indok, hogy

azért nem, mert nem mi vagyunk a legnagyobb szennyezők. Gyakorlatilag a módosítás arra irányul, hogy 2030-ra csak 40 százalékot vállaljon Magyarország.

Tudjuk azt, hogy az elmúlt napokban 17 környezetvédelmi miniszter aláírásával jelent meg egy olyan levél, amelyben ezek a miniszterek kérik, hogy az Európai Bizottság 2030-ra 50-55 százalékos csökkentési célt tűzzön ki. Ez Magyarország szempontjából is fontos lenne. Nem lehet csak másra mutogatni, potyutasnak lenni, hogy majd mások megcsinálják, mi pedig nem, akkor, amikor Magyarországnak alapvető érdeke szintén a szigorúbb célkitűzések és az alkalmazkodási feladatok elkezdése.

Ugyancsak kevés és nem elegendő a megújuló energiáknál a 21 százalékos célkitűzés 2030 végéig. Tudjuk, hogy az Európai Unió 30 százalékban gondolkodik.

Az is elfogadhatatlan, hogy amit itt a párbeszéd törvényjavaslat felsorolt, hogy milyen szempontokat kellene figyelembe venni a klímátörvény elkészítésénél, gyakorlatilag ennek a zömét kivette a fideszes módosító javaslat.

Szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy a klímaügyeknél is rendkívül fontos a klímaigazságosság szempontjainak az érvényesítése és a társadalmi szemléletformáló kampányok is.

Mivel a 3 percet túlhaladtam, és 3 percig van lehetőség kisebbségi véleményre, ezért most ezt itt befejezem. Tisztelettel kérem, hogy az Országgyűlés ne támogassa a TAB módosító csomagját. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Néha az embert a tolerancia leplezi le, mert senki nem vette volna észre, ha nem mondja be a képviselő asszony, hogy megengedtem, hogy befejezze a véleményének elmondását. Na, jó.

Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. A felszólalók azonban előre jelentkeztek, elsőként Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP. Parancsoljon!

(16.20)

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány és az ennek nyomán kibontakozó gazdasági válság egy olyan figyelmeztetés, amit nem hagyhatunk figyelmen kívül. Figyelmeztetés, hogy vannak dolgok, amiket komolyan kell venni. Néhány hónapja még senki sem gondolta, hogy egy vírus világméretű katasztrófát okoz.

Ugyanez a helyzet a klímaváltozással is. Ma sajnos még sokan vannak, köztük magyar kormánypárti képviselők is, akik szerint a klímaváltozás olyan dolog, amivel kevésbé kell törődni. Holott a valóság az, hogy az éghajlatváltozás hatásai már 10-15 éven belül olyan erőssé válnak, hogy ez gyökeresen forgatja fel a

mindennapi életvitelünket. És ez nem csupán pár hónapig tart majd, hanem ha most nem cselekszünk, akkor örökre. Ha a következő tíz évben nem teszünk meg mindent az üvegházhatású gázok kibocsátása és az egyéb környezetkárosító gazdasági tevékenységünk csökkentése érdekében, akkor az egész civilizációnkat veszélybe sodorhatjuk. Éppen ezért az MSZP számára egyértelmű, hogy támogatni kell minden olyan javaslatot, amellyel megtarthatjuk élhető környezetünket.

Persze nagyon nehéz úgy érvelni, hogy tudjuk, a jobboldalon sokan nem feltétlenül vannak tisztában azzal, hogy mi is a klímavészhelyzet. Ezért most igyekszem úgy fogalmazni, hogy mindenki pontosan értse, hogy rendkívül komoly témáról van szó. Embernek fognak meghalni a forróság miatt, mivel a társadalom előregezőben van, és az idők fokozottan érzékenyek a hőség pusztító hatásaira. Ez azt jelenti, hogy 2050-ig az egyes régiókban a többlethalálozás elérheti a 166 százalékot. Igen, jól hallották, 166 százalékkal többen fognak meghalni. Erre az egészségügy nincs felkészülve. A mezőgazdasági termelés az aszály miatt fog visszaesni.

Talán már ennyiből is világosan látható, hogy a klímakatasztrófa kifejezés egyáltalán nem túlzás. S akkor a társadalmi hatásokról még nem is szóltam. Rengetegen lesznek, akik nem tudnak majd védekezni a forróság ellen. Az utolsó pillanatban vagyunk, képviselőtársaim. A klímavészhelyzet kihirdetése még nem a megoldás, hanem csupán az az esély, hogy elkerülhessük a legrosszabbat. A klímavészhelyzet nem arról szól, hogy szírének szólnak, hanem konkrét intézkedésekről szól, olyan intézkedésekről, amelyekkel lefékezhetők a már elindult káros folyamatok, és esélyt kaphatunk az élhető környezet megőrzésére.

Kérem önöket, hogy ennek megfelelően gondolják újra, hogy számos pontot még vegyenek be a javaslatba. Ne csak akkor ébredjünk, amikor kínozza a kánikula, és hetekig tart a hőségriadó! Kérem, hogy szavazzák meg, mert a mostani járványhelyzetnél sokkal súlyosabb és tartósabb következményekkel kell szembenéznünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kissé furcsán érzi magát az ellenzéki képviselő, hiszen máshoz szoktunk hozzá, képviselőtársaim. Ahhoz szoktunk hozzá, hogy jönnek értelmes jobbító ellenzéki javaslatok, ezekben témafelvetéseket fogalmaznak meg, a Fidesz-KDNP elmondja, hogy ez marhaság, lesöpri az asztalról, plagizálja mindezt, jobb esetben a saját neve alatt beadja, igaz, kicsit kilúgozva, aztán a kétharmados többség megszavazza, az ellenzéknek meg esetleg marad az erkölcsi győzelem vagy fölény tovatűnő érzése, amit otthon este az

íróasztal mögött vagy a laptop képernyője mögött érezhet, de amúgy a szélesebb nyilvánosság előtt nem.

Most nem ez a helyzet. Bejött egy javaslat, és a Fidesz-KDNP látta, hogy ezt bizony nem tudja megsemmisíteni, elvenni, nem tud az élére állni. Ezért mit csinált? Tönkretette. Kilúgozta, kiválogatta, szelektálta belőle azokat a területeket, amelyekkel nem tud vagy pontosabban nem akar mit kezdeni, és meghagyott egy torzót, meghagyott egy olyan politikai Frankenstein, amelyről itt nagyon sokszor beszélünk az utóbbi években, de ilyen vegytiszta állatorvosi ló módján még nem nagyon láttuk megjelenni. Most itt van előttünk ez a politikai Frankenstein, ez a torzó.

Maradt benne valami; persze ez vitaképes is lehetne, biztos, hogy vannak benne támogatható pontok és vannak kevésbé támogathatók. De engem már a kormánypárti felvezetés, indoklás is kissé irritált. Nem azért, mert az elhangzott szavak adott esetben ne lettek volna igazak vagy rossz szándék lett volna mögöttük, hanem azért, mert a megközelítés zavarba ejtő és megtévesztő. Például a magyarországi CO₂-kibocsátás kapcsán, amikor a németországgal hasonlítják azt össze, vagy éppen a módszerváltás időszakával, 1990 környékével. Hát, képviselőtársaim, ne tagadják el a valóság leglényegesebb szeletét: Magyarországon egyetlen árva okból csökkent a kibocsátás 1990-hez képest, azért, mert önök tetszetek hagyni leépíteni, lezülleszteni a magyar termelőkapacitás szinte legnagyobb egységeit. És igen, kormányon lévők és ellenzékiek az elmúlt harminc évben, biztos, hogy különböző arányban - s ez megint egy külön vita lehetne -, de benne voltak ebben a buliban, hagyták a leépítést, a spontán privatizációt, a multiknak paradicsomot csináltak, és 2010 óta is, képviselőtársaim, nemcsak előtte. Még talán az 1998-2002 közötti időszakra mondom azt, hogy gazdaságpolitikai szempontból egy korrekt éráról beszélhetünk, számomra az akkori mozgások voltak a legszimpatikusabbak ezen a téren. De azt az egy rövid időszakot a maga hibáival együtt leszámítva nem találok olyat, ami ne a gazdasági önfeladás szinonimájaként vonulna be majd egy valódi történelemkönyvbe. Tehát önmagában a termelőkapacitás leépítéséből kifolyólag előállt károsanyagkibocsátás-csökkenésre önök nem lehetnek büszkéek ebben a Házban, ezért nem fognak jeles bizonyítványt kapni. Németországban pedig, örömmel vagy kevésbé örömmel jelentem, de azért működő iparról beszélhetünk, és nem kizárólag multinacionális, illetve külföldi cégek különböző összeszerelő üzemeiről.

De ha már itt tartunk, abszolút egyetértek kormánypárti képviselőtársammal, aki említette, hogy a nagy cégek bevonását a közteherviselésbe e téren is szorgalmazni kellene. Ezzel maximálisan egyetértek. Éppen ezért ábrándít ki az, amit majd egy holnapi vitán fogunk mélyebben elmondani a különleges gazdasági övezetekről szólva, hogy jön egy multicég, szennyez, olyan dolgokat csinál, amiket a magyar piacon és a nemzetgazdaságban nem volna szabad megen-

gedni. Erre a helyi önkormányzat kontroll-lehetőségét elvenné Magyarország Kormánya, odaadná ennek egy részét a fideszes többségű megyei vezetéseknek, de ez a kontroll igazából megszűnik. Göd esetében azt látjuk, hogy a beruházó multi úgy fogantatosít környezetszennyező beruházásokat, úgy vág ki erdőt, úgy viszi el a telephelybővítés során a gyár kerítését akár a lakóövezet legszéléig is, hogy semmiféle lakossági ellenállás lehetősége nem marad ebben a kérdésben. S az, hogy nem marad, Magyarország Kormánya mozgásainak „köszönhető” - és itt a köszönhetőre a jegyzőkönyvben kérünk szépen egy nagyon-nagyon vas-tag idézőjelet.

S el kell mondjuk azt, hogy amíg ezek a jelenségek fennállnak, és amíg a multicégek Kánaánja, paradicsomja Magyarországon létezhet, addig nagyon nehéz nekünk arról beszélnünk, hogy a klímavészhelyzet kihirdetésén túl egyáltalán mi az, amiben Magyarország Kormánya elszánt. Amit én viszont már árulásnak tartok és nem tudok önöknek megbocsátani - valóban nem tudom -, az a lakossági szegmens energiahatékonysági programjainak az elszabotálása. Nem lehet erre finomabb szót használni, képviselőtársaim. Tíz évük lett volna rá, és uniós források rendelkezésre állnak. Erre mit csináltak? A közintézmények tekintetében elkezdtek használni ezeket a forrásokat, tehát hozzányúltak az uniós pénzhez, és közintézmények energetikai korszerűsítésére használták.

Lett volna jogi, politikai, gazdasági lehetőség arra, hogy kinyissuk ezt a kasszát a lakossági szegmens felé, de önök ezt nem tették meg, nem akarták megtenni. Ez az én szememben nemzetstratégiai szempontból mindenképp több, mint az önfeladás, tehát árulásként nyugodtan kezelhető, mert magyar emberek sorsa múlik rajta, demográfiai vetülete is van mindennek, a kivándorlási spirálra is van némi ráhatása annak, hogy egy lakhatási kataklizma, szegénységi örvény alakult ki Magyarországon.

(16.30)

Ez egy nagyon sok összetevős problémakör. Az energiahatékonysági, korszerűsítési része csak az egyik, de nyilván önök is érzékelték a problémát, hiszen amikor a CSOK bővítésre vonatkozó kedvezményrendszerét egy idő után bővíteni akarták, akkor érzékelték azt a fennálló elképesztő nagy problémát, hogy nagyon sok magyar fiatal azért nem tud családot alapítani, azért nem tudja a vágyott gyermeket vállalni, mert egész egyszerűen nincs hova. S azt is látjuk, hogy a magyar közüzemi számlák egy része, a magyar családok kasszájának egy része szó szerint elfüstöl egy nagyon hatékonytalan, visszamaradott, elmaradott rendszeren belül, ahol hozzá kéne nyúlni a távhőszolgáltatástól kezdve az egyszerű lakás-korszerűsítéseken át nagyon sok mindenig, de hát odajutottunk, hogy ez a kormány az utóbbi években ezen folyamatok ellenére hatott.

Hadd mondjak egy életből eredő példát, amit egyszerűen nem értettek meg itt a Házban. Társasházak esetében egy tipikus kazáncsere hogy valósult meg, mondjuk, az utóbb tíz évben, két-három évvel ezelőttig? Jellemzően úgy, hogy ez a társasház a közös költségből és egyéb befizetésekből gyűjtögetett-gyűjtögetett, mondjuk, egy Fundamenta-számlán fialtatta ezt az összeget, mert volt hozzá egy állami támogatási láb is, ily módon sokkal gyorsabban gyűlt ez az összeg, és amikor összegyűlt a pénz, akkor egy kazáncserét tudtak foganatosítani. Mit csinált Magyarország Kormánya? Elvette a magyar fiataloktól is a lakás célú előtakarékosság állami lábát, de nem gondolt közben a magyar társasházban élőkre sem, és tőlük is elvette ezt a lehetőséget, anélkül, hogy helyette bármit javasolt volna.

Talán képviselőtársaim megerősítenek abban, hogy a CSOK nem nyújt teret egy társasház vagy lakóközösség számára egy kazáncserére. Talán abban is egyetértenek velem, hogy a családi adókedvezmény vagy a nagycsaládosok autóvásárlási kedvezménye sem nyújt ilyen lehetőséget. Tehát az a problémám ezzel a viselkedéssel, hogy tipikus magyar élethelyzeteket kifelejtenek az önkormányzatok dimenziójából. Én egyáltalán nem bánom azt, hogy családokat a felső középosztálytól felfelé adott esetben jobban is támogatnak, mint másokat, bár kicsit fájjalom, de nem sajnálom tőlük a támogatást, hanem a többieknek is ugyanezt a kiemelt szintet szeretném elérni.

Azt viszont fájjalom, hogy tipikus magyar élethelyzetek kimaradnak, a lakossági szegmens kimarad, a társasházban élők kimaradnak energiahatékonysági programokból; tulajdonképpen a lakossági szektor teljes egésze egyszerűen elfelejtődött, nagyon nem magyaros kifejezéssel élve. Ha nincs így, akkor cáfolja meg, képviselőtársam, de az a helyzet, hogy a CSOK-tól kezdve a családi adókedvezmények rendszerén át a legtöbb kedvezménytömeg felső középosztálytól fölfelé csapódik le - és még egyszer mondom, én tőlük nem sajnálom.

De azt is látni kell, hogy az a demográfiai háttércél, amit egyébként helyesen fogalmazott meg Magyarország Kormánya, és én támogatom ebbéli céljaiban, higgyék el nekem, az egész egyszerűen nem jött össze, nem sikerült. Szekunder szégyenérzet volt bennem, amikor Bencsik András vezércikkét olvastam a Demokratában, vagy Novák Katalin államtitkár asszony a demográfiai mutatókról szóló elemzését, hiszen minden egyes mutató tekintetében sajnos rontottunk - bárcsak ne így lenne!

Erre mit csináltak? Egyértelmű, élveboncolással felérő beismerés helyett fogtak a 12-ből 2 hónapot, amikor szerencsére javult az élveszületésekre vonatkozó adatsor - más hónapokban pedig romlott -, ezt a kettőt kiterjesztették egy egész évre, és Bencsik András leírta a Demokratában, hogy Magyarország az évente kisvárosnyi népességfogyása mellett szerinte belépett a gyarapodó nemzetek sorába. Egészen elképesztő álvalóság, egy tipikus bolsevik típusú valóság-

hamisítás az, ami ebben a témakörben zajlott, miközben mi is segítenénk önöknek, és minden jóérzésű magyar ember segítene, ha őszintén szembenéznénk a problémával. De az élveszületések száma sajnos folyamatosan csökken, a termékenységi arányszám is kis felfutás után megint az 1,40-es szinthez van közelebb, mint az 1,50-eshez, és azt is látjuk, hogy az elhalálozások száma sem mutat egy fejlődő pályát, bár fejlődésről ebben a kérdéskörben nem szabad és nem is lehet szerintem beszélni.

Azt látjuk, hogy őszinte szembenézésre lenne szükség, és rájönni, hogy ezeket az említett társadalmi folyamatokat ez is befolyásolja, hogy egy magyar család milyen körülmények között tud családot alapítani, hogyan tudja az életét tervezni, hogyan tud bővíteni, és ezen nagyon messzire mutató témakörök mentén nagyon fontos lenne, hogy ne heréljék ki az ezzel foglalkozó ellenzéki javaslatokat, legalább a vita és diskurzus terét tartsuk fenn ezen nemzetstratégiai fontosságú kérdésekben. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Gurmai képviselő asszony nagyon előreszaladt a témákban, másról is beszélt, mint amit a törvényjavaslat keretei megengednek, úgyhogy most nem arra reagálnék, inkább azt szögezném le a jegyzőkönyv kedvéért, hogy Tordai Bence képviselő úr nem támogatja a saját javaslatát, nem szavazza meg a saját javaslatát.

Emlékezzünk azokra az önkormányzatok által az elmúlt években megfogalmazott vádakra, amikor azt mondták, hogy egy demokratikusan működő parlamentben a kormánypártoknak be kéne fogadni az ellenzék módosítóit, és ha befogadjuk az ellenzék módosítóit, az az igazán nagy demokrácia. Hát, most látszik, hogy ha van kormánypárti módosító, és az befogadásra kerül, akkor hirtelen rossz az egész, mégsem jó önöknek, hogyha befogadnak módosító javaslatokat egy törvénybe, mert úgy már mégsem tetszik annyira a törvény, amit önök benyújtottak.

Kicsit kétszínűnek és álságosnak érzem azt, hogy amikor az önkormányzat módosítójáról van szó, akkor az kiváló ötlet és az a demokrácia alapja, hogy az önkormányzat módosítóit fogadjuk be, de amikor a mi módosítóink megjelennek egy törvényjavaslatban, akkor az hirtelen kiüresítés, lúgosítás meg ilyen szavakat érdemel. Tehát akkor önök a saját javaslatukat, ami módosító javaslatokkal jobba lett téve, nem támogatják. Szögezzük le nyugodtan mindenki kedvéért, Tordai Bence pár hete azt mondta, hogy nagyon fontos ez a törvényjavaslat, most azt mondja, hogy nem szavazza meg - ilyen egyszerű. De menjünk is tovább!

Tordai képviselő úr azt mondta, hogy egy rendes klímavédelmi törvénynek legalább száz oldalnak kell lennie, ehhez képest amit ő benyújtott, az három oldal

volt. Tehát akkor elvileg a magát zöldpártként asszociáló Párbeszéd még egy rendes klímavédelmi törvényt sem tud megírni, mert szerinte ehhez az a mérőszám, hogy száz oldalnak kéne lennie. Ehhez képest három oldalt sikerült letenni az asztalra, tisztelt képviselő úr. Mint ahogy egyébként az éghajlatváltozási stratégiánál sem sikerült önöknek olyan javaslatokat tenni, ami tényleg komolyan vehető lett volna, mint ahogy az önök által szervezett vitanapra sem jöttek el.

Tehát láthatjuk, hogy önöknek szavakban ez rettentő fontos, az online sajtótájékoztatón lehet szidni a kormányt, és ez nagy örömmel tölti el önöket. De most itt van a lehetőség, hogy a saját javaslatukat megszavazzák, merthogy Tordai Bence, aki nem fogja megszavazni ezt a javaslatot, ezek szerint nem ért azzal egyet, hogy fontos a teremtett világ, a környezet védelme és az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásai elleni védekezés, mert ez is benne van. Ezek szerint nem ért azzal egyet, hogy a kormány készítsen rövid, közép- és hosszú távú klímavédelmi és klímaalkalmazkodási intézkedésekről stratégiát és valósítsa meg az intézkedéseket.

Ehhez képest nem ért azzal egyet, hogy a „szennyező fizet” elv belekerült, hiszen ön azt mondta, hogy ezt hiányolja belőle, de benne van, olvassa el: a „szennyező fizet” elvén, valamint arányos és reális beavatkozások logikáján kell alapulni a nemzeti klímapolitikának. Tehát ön ezzel sem ért egyet, hogy a szennyező fizessen.

Ön azzal sem ért egyet, hogy a hazai környezetet, társadalmat és gazdaságot tekintve meg kell felelnünk minden előttünk álló kihívásnak. Ön azzal sem ért egyet, hogy 40 százalékkal csökkentsük az üvegházhatású gázok kibocsátását 2030-ig. Ön azzal sem ért egyet, hogy Magyarország a bruttó végső energiafogyasztásban legalább 21 százalékos megújulóenergiaforrás-részarányt érjen el 2030-ig. A teljes klímasemlegességgel sem ért egyet 2050-re. Ezek mind benne vannak ebben az önök által is az asztalra tett javaslatban.

Tehát hogyha ezt valaki végigolvassa - és ez sem olyan hosszú, végig lehet olvasni -, akkor mindenki láthatja, hogy mi az, amivel Tordai Bence nem ért egyet. Ezek után magát zöldnek nevezni kissé kétszínű lesz - vagy legalábbis nem lesz őszinte -, méregzöldnek esetleg vagy görögdinnyének, ahogy egyébként a miniszterelnök ezt már többször frappánsan megfogalmazta. (*Derűtség az ellenzéki pádsorokban.*) Tehát akkor ezekkel nem ért egyet a képviselő úr, ezt tisztáztuk a jegyzőkönyv kedvéért, hogy ezt a későbbi vitákban is elő lehessen keresni.

Ami Z. Kárpát képviselőtársamat illeti, a kormány szerintem helyesben döntött akkor, amikor az európai uniós forrásokat, amikre energiahatékonysági pályázatokat lehetett kiírni, először a legnagyobb fogyasztóknál kezdte el, amik a közintézmények. Egy iskolában, egy kórházban, szociális otthonban sokkal nagyobb fogyasztás keletkezik (*Z. Kárpát Dániel: Azzal nincsen semmi baj.*), tehát sokkal nagyobb megtakarítást el lehet érni energiahatékonysági beruházással, tehát sokkal nagyobb eredményt is el lehet érni,

sokkal jobban le lehet csökkenteni a kibocsátást, sokkal jobban le lehet csökkenteni egyébként az ott lévő rezsiköltségeket és ezáltal a felesleges energiapazarlást is. Tehát szerintem helyes volt, hogy ez volt az első lépés.

Ugyanakkor nem igaz az, hogy nem voltak lakossági programok, szeretném visszautasítani, mert ön kategorikusan azt állította, hogy nem volt ilyen. Volt „Otthon melege” program, volt kazáncsereprogram, volt hűtőcsereprogram, volt társasházi szigetelőprogram, volt napelempályázat. Számos program volt kiírva az elmúlt években, amelyekre társasházak vagy magánszemélyek pályázhattak, mind a költségvetési szervek, mind a cégek kifejezetten ki voltak zárva ebből a pályázatból, és társasházak vagy magánszemélyek pályázhattak ezekre a pályázatokra. Szerintem is fontos, hogy ezek a programok a következő EU-s költségvetési ciklusban is folytatódhassanak, sőt ha szükséges, akkor egészítsük ki nemzeti forrásból. De olyat állítani, hogy ilyen nem volt, az szerintem nem igaz, és arra kérem, hogy ne tegye, hogy ilyen állításokat tesz itt az Országgyűlésben, mert ez kategorikusan nem igaz.

Remélem, hogy mégiscsak rájönnek, hogy az önök törvényjavaslatát érdemes támogatni, remélem, hogy mégis elolvassák még egyszer, és rájönnek, hogy az ott megfogalmazott célokban, amit részben önök fogalmaztak meg, részben a módosító javaslatokkal a bizottság benyújtott vagy a bizottság elfogadta a módosító javaslatokat a törvényjavaslatához, azok fontos célok, közös célok, jó lenne, ha önök is osztanák ezeket a közös célokat. Mi önök nélkül is végre fogjuk hajtani a klímavédelmi akciót, mi önök nélkül is megtesszük azokat a lépéseket, ami az illegális személtlerakók felszámolásához kell, a folyók szennyeződésének felszámolásához kell, ami a zöld államkötvény bevezetéséhez kell, ami a karbonsemlegességhez kell.

Meg fogjuk tenni ezeket a lépéseket, önök nélkül is - jobb lenne önökkel együtt. Én arra kérem, hogy az önök javaslatát mégiscsak szavazzák meg. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypártok sorában.*)

(16.40)

ELNÖK: Simicskó István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, KDNP, parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy egy másik aspektusból közelítsem meg az előttünk fekvő törvényjavaslatot: egyrészt az elnevezése. Korábban a „klímavészhelyzet” merült fel, és emlékszem azokra a napokra, amikor talán a főpolgármester úr kihirdette a klímavészhelyzetet a fővárosban. Engedjék meg, hogy jogászként elmondjam, hogy azért nagyon fontos, hogy milyen terminus technicusokat, jogi kifejezéseket alkalmazunk, hiszen ez bizonyos szempontból felelősségünk is. A Vészhelyzet, mindannyian emlékszünk, az

RTL televízióban egy sorozat volt, egy nagyon jó sorozat volt egyébként (*Derűtség.*), de mégis talán nem ez kell hogy támpontot adjon nekünk, hogy milyen jogi terminus technicust alkalmazunk. A „klímavédelem” sokkal jobban megfelel egyébként a törvényjavaslat címének is, és sokkal jobban kifejezi azt, hogy mit kell tennie minden felelősen gondolkodó embernek és mindenkinek a maga háza táján.

Tudjuk, ismerjük mindannyian, hogy a korábbi „minősített időszakok” elnevezés még a régi alkotmányban volt, most a különleges jogrendi szabályozás az új Alaptörvényben hat ilyen tényállást közöl és alkalmaz, és nyilván ezeknek a részletes szabályait sarkalatos törvények szabályozzák, hogy kinek mi a feladatköre, hatásköre. Ez a hat különleges jogrendi tényállás nem más, mint - végigsorolom - a rendkívüli állapot, ami maga a hadiállapot; a szükségállapot, az alkotmányos rend megdöntésére irányuló belső cselekmények sorozata; a veszélyhelyzet, amelynek most is részesei vagyunk, hiszen ilyen kihirdetésre került, az Országgyűlés által elfogadásra és meghosszabbításra is került a világjárvány kapcsán, és láthatjuk azt, hogy mennyire fontos volt ez a mozgástérbővítés a kormány számára, a végrehajtó hatalom számára; a megelőző védelmi helyzet, amely 2004-ben került bele az alkotmányba, azért, mert akkor szüntette meg az Országgyűlés az általános hadkötelezettséget, és eszerint egy 60 napos időtartam állna a parlament rendelkezésére, hogy kétharmaddal visszaállíthassa, visszaállítsa, akkor és amennyiben szükséges mindez, hogyha a nemzetközi helyzet tovább fokozódna, ez a háború előszobája, úgy is fogalmazhatnánk; a váratlan támadás esete, ami a jugoszláviai válság időszakában, háborúk időszakában került be az alkotmányba, hogy a kormány szintén megtehesse a szükséges védelmi intézkedéseket a határ mellett élők számára és biztonságának garantálására; és a terrorveszélyhelyzet, amit még jómagam kezdeményeztem a kormánynál, ez pontosan a migrációs válsághelyzet első éve után volt, hiszen jelentős mértékben megnövekedett a terrorcselekmények száma Európa különböző nagyobb városaiban, és ezt el is fogadtuk, tehát terrorveszélyhelyzet és terrortámadás esetén lehet ilyen különleges jogrendi tényállást kihirdetni, természetesen megfelelő garanciákkal. Nagyon érdekes kérdés egyébként a szabadságjogoknak a párhuzamba állítása ezekkel a különleges jogrendi tényállásokkal, tehát hogy meddig és milyen módon lehet korlátozni az alapvető jogokat, szabadságjogokat - ez egy külön jogász kérdés.

Én csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy nagyon széles körű, egyedülállóan széles körű a magyar különleges jogrendi szabályozás, hat különleges jogrendi tényállás van. A nemzetközi példákat végigtekintve én azt láttam, hogy három, legfeljebb négy különleges jogrendi tényállás vagy minősített időszak szerepel a különböző országok, NATO-tagországok, európai uniós tagországok alaptörvényében, alkotmányában, tehát nem biztos, hogy ennek a további bővítését indokoltnak látnám.

Az biztos, hogy érdemes elgondolkodni azon, és ha a Jóisten is megsegít minket, és a kormány végig tudja vinni az intézkedéseket - én úgy látom, hogy azért, hála a Jóistennek, jövőnk ki ebből a válsághelyzetből, ebből a veszélyhelyzetből, és a koronavírus-járványt sikerül megfékezni, Magyarországon mindenképpen komoly eredmények vannak erre vonatkozóan, példaértékű az az intézkedéscsomag, amit a kormány annak idején elfogadott; az embereknek, valóban nem győzzük elmondani, köszönet, hogy végrehajjták, és elfogadják, és mindenkinek, aki ilyen módon szolgálja a közösségünket, tisztelet jár érte -, ha ez elmúlik, szerintem biztos, hogy érdemes elgondolkodni azon, hogy milyen válsághelyzetek alakulhatnak ki, milyen veszélyek jelentkeznek. Hiszen a XX. századi felfogásunk alapján még ott tartunk, hogy azt mondhatjuk: igen, a XX. században jól látható volt, és élesen elkülönült egymástól a válsághelyzet vagy a békétől eltérő helyzet és a béke, a klasszikus értelemben vett nyugodt hétköznapiak és a béke állapota. Úgy tűnik, a XXI. század ezen változtatott, a világ olyan szinten gyorsult fel, és olyan gyorsan jelentkeznek különböző problémák: éghajlatváltozás, szélsőséges időjárás és sok-sok minden más. Lám-lám, ki gondolt volna egy koronavírus-járványra, 1918-ban volt a spanyolnátha, az okozott talán hasonló problémát, de az egy más emberiség volt még akkor, más technikai eszközökkel, más típusú felvértezettséggel és védelmi rendszerekkel.

Az biztos, hogy érdemes akár ezt is belevenni majd, és végiggondolni, hogy hogyan lehet minél komplexebbé tenni Magyarország védelmi rendszerét, hogyan lehet, hogyan tudunk mindenre, ha nem is mindenre, de sok-sok mindenre, az emberi tudásunkhoz képest felmérhető veszélyekre hatékonyabban válaszolni. És természetesen a klímaváltozás és a klímavédelem kérdése egy globális kérdés is, de az biztos, hogy mindenkinek a maga háza táján érdemes megtennie a szükséges lépéseket.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat erre kellő garanciát és válaszokat ad, és én azt hiszem, hogy arra meg majd térjünk vissza szerintem az őszi ülészak folyamán, hogy azon tapasztalatok alapján, amelyek most is rendelkezésünkre állnak már, és az elkövetkezendő hónapokban még a nemzetközi példák is összegyűlnek, milyen esetleges változásokat lesz érdemes majd a jogalkotásunkban is alkalmazni, és hogyan lehet adott esetben például a különleges jogrendi tényállásokat is minél széleskörűbben, vagy akár szűkebb körben, de mindenképpen a tapasztalatokat felhasználva módosítanunk és átalakítanunk. Nem tudom, hogy el fog-e érkezni ez a pillanat, de talán most itt, a klímavédelemről folytatott vita kapcsán érdemes ezt is szóba hoznunk. Úgyhogy nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak, köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője következik. Felhívom a tisztelt Országgyűlés figyelmét, hogy

most nem előterjesztőként beszél, hanem a Párbeszéd képviselőjeként. Öt perc áll a rendelkezésére. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm, elnök úr. Megköszönve ellenzéki képviselőtársaim hozzászólását és Simicskó képviselőtársunk érdekes fejtegetését, elsősorban azért Nacsa Lőrinc felszólalására reagálnék röviden. (*Derültség. - Z. Kárpát Dániel: Ki gondolta volna?!*)

Néhány feltételezéssel kezdeném. Azt kell gondolnom, hogy ennyire nem lehet nehéz felfogású (*Derültség az ellenzék soraiban.*), hiszen akkor még talán a KDNP-ben sem vihette volna ilyen sokra. (*Nacsa Lőrinc közbeszól. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*) Azt viszont mondanom kell, hogy provokációnak ez gyenge volt, és inentől kezdve a felszólalását csak a stand-up comedy műfajában tudom értelmezni. (*Z. Kárpát Dániel: Annak viszont jó volt!*) Ezzel együtt, megpróbálva visszaterelni a vitát a komolyság irányába, megpróbálok egy gyógypedagógus türelmével elmagyarázni önnek, hogy mégis miről szól például a demokrácia, miről szól egy klímatorvény vagy miről szól egy szavazati magatartás.

Tehát, kedves Nacsa képviselőtársunk, nem az az antidemokratikus, hogyha nem szavaznak meg minden módosítót - az mondjuk, egy eléggé antidemokratikus attitűdre utal a kormánypártok részéről, hogy gyakorlatilag egyetlen ellenzéki módosítót sem támogatnak soha -, és attól nem leszünk automatikusan demokraták, hogyha random, a tartalmára való tekintet nélkül minden módosítót támogatunk. Sőt, még azt is hozzáteszem, nemcsak a kormánypárti, de az ellenzéki módosítók esetében is biztos igaz az, hogy nem lesz minden módosító által jobb az adott törvényjavaslat, ebben az esetben viszont biztos az, hogy ez a módosító tökéletesen tönkrevágta a törvényjavaslatnak az értelmét, és semmissé tette a céljait.

Az egésznek a terjedelméről, a törvényszövegnek a hosszáról: én, ugye, azt mondtam, hogy eredetileg csak a klímavészhelyzet kihirdetéséről, illetve egy későbbi, komoly, nagy terjedelmű, a klímavédelemről szóló törvény körvonalairól szólt ez a törvényjavaslat, ezért is volt csak az a címe, hogy „A klímavészhelyzet kihirdetéséről”. Ebben az esetben nagyon rendben van, hogy egy rövid, tömör, lényegre törő szöveget alkottunk. Az viszont nincs rendben, hogyha azt gondolják, hogy egy két és fél oldalas szöveggel az egész klímavédelmi intézkedéscsomagot le lehet fedni - ugye, meg sem próbálták, de akkor legalább ne tegyenek úgy, minthogyha ez lett volna itt a feltételezés! Az ellenzéknek nyilvánvalóan nincsenek olyan eszközei, nincs minisztériumi apparátusa, és így tovább; meg tudnánk írni, hogyha tudnánk, hogy önök azt elfogadnák, hogyha tudnánk, hogy önök azt végrehajtanák, akkor, megígérem, egy írásos garancialevél után mi nagyon szívesen kidolgozunk egy sok száz oldalnyi törvényjavaslatot, de akkor azt valósítsák meg, és ne fordítsák módosító indítványokkal az ellenkezőjére!

Az utolsó, amikor a leendő szavazási magatartásomat, magatartásunkat próbálja értelmezni. Jelzem Nacsa képviselőtársamnak, hogy azért, mert egy törvényjavaslatban vannak támogatható pontok, azért még nem fogja valaki azt megszavazni.

(16.50)

Hiszen ugyanúgy lehetnek benne nagyon nem támogatható, elfogadhatatlan pontok, sőt nemcsak az a fontos egy törvényjavaslat esetében, hogy mi az, ami benne van, hanem az is, hogy mi az, ami kimaradt. Éppen ebben a helyzetben vagyunk most. 10 nagyon fontos területet hagytak ki 14-ből a klímavédelmi törvényjavaslatunkból, úgyhogy emiatt sajnos nem tudjuk támogatni. De ha természetesen az önök módosítóját önök saját maguk leszavazzák, mert belátják, hogy ettől a módosítótól nem jobb, hanem rosszabb lett a törvényjavaslat, akkor nagyon nagy örömmel fogom megszavazni. Kéz a kézben megszavazzuk a kormánypárti képviselőkkel közösen abban az esetben ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engem is Nacsa képviselő úr és Simicskó István képviselőtársam inspirált arra, hogy most mégiscsak meg kell szólnom. Nacsa képviselő úrnak szeretném mondani, hogy biztos lehet benne: én sem fogom megszavazni ezeket a módosítókat, tehát nem csak egyedül Tordai képviselőtársunk lesz az, aki nemet fog erre mondani; én is hatalmas nemet fogok erre szavazni, és még nem is fogom szégyellni. Azért nem fogom szégyellni, mert vannak vállalhatatlan dolgok. És azok a módosítók, amelyeket önök betettek, amit a Fidesz módosító javaslatként és TAB-szintre emelt, azok egyszerűen vállalhatatlanok.

Azt is szeretném Nacsa képviselő úrnak elmondani, amit ön már többször itt próbál az orrunk alá dörgölni, hogy a Fidesz cselekszik, mi pedig beszélünk. Hát, nyilván most ellenzékben vagyunk, én szívesen cselekednék most is, de hát ön nem nagyon akarja ezeket meghallani. De a nagy baj igazán az, hogy a Fidesz sem cselekszik. Tehát ha ezt a klímaváltozást és a klímaváltozás gyorsaságát nézem, ezer dolgot meg kellett volna már csinálni.

Itt van a második nemzeti éghajlatváltozási stratégia. Hol vannak a cselekvési tervek? Könyörgöm, abban szerepelt, hogy a nemzeti éghajlatváltozási stratégia megvalósítása a cselekvési tervek keretében valósul meg. Semmi érdemtel nem tud nekem sorolni addig, hogy mik azok a konkrétumok, amik eddig történtek. Mindig valamiféle indok van, hogy miért nem történik érdemi lépés.

Az éghajlatváltozás hatásai Magyarországon is rettentően érzékelhetők. Érzékelhetők az emberek

egészségére az élettani hatások. És ugye, a mezőgazdaság evidens, de nem csak a mezőgazdaságban, a vízgazdálkodásban, a gazdaság egyéb területén hol vannak a cselekvési tervek? Idehozták már az Országgyűlés elé, hogy akkor ezeken a területeken ezt meg ezt, meg ezt fogjuk csinálni, ehhez ilyen eszközöket biztosítunk és ilyen forrásokat? Hol láttunk a költségvetésben bármilyen forrást is arra vonatkozólag, hogy ezeken a területeken cselekedni akarunk?

Nem, nincs, a kormány sem cselekszik! És azok a javaslatok, amelyeket önök betettek a két javaslatba, amivel gyakorlatilag nullára írták, egyetlenegy dolgot mondanak, azt mondják el, hogy önök egyszerűen nem értik a klímaváltozás súlyosságát. Tehát egyszerűen azt gondolják, hogy ez egy ugyanolyan ügy, hogy hát, valahogyan kezelgetjük, és majd lesz valami. Sokkal súlyosabb, sokkal súlyosabb folyamatok vannak! Tehát itt nagyon komoly a probléma, úgyhogy visszautasítom ezt, hogy önök cselekszenek, mi nem. Igen, a Fidesz-KDNP-nek és a kormánynak kellene cselekedni.

Simicskó képviselőtársamnak pedig itt a klímavészshelyzettel kapcsolatban azt szeretném elmondani, mondta, ugye, hogy jogász - jól emlékszem? (*Dr. Simicskó István: Is.*) Igen, tehát ezt nem jogilag kell nézni, képviselőtársam. A klímavészshelyzet kihirdetése egy politikai kategória, politikai akaratot fejez ki. (*Nacsa Lőrinc: Ez a baj vele! Ez a baj vele!*) Képviselőtársam, akkor most önnek - még van egy-két percem - javasolnám a figyelmébe azt, hogy egy picikét foglalkozzon már a klímaügyeknek a nemzetközi vetületeivel és a kérdéseivel. És tekintsen már rá egy picit arra, hogy globális szinten is azért milyen törekvések vannak, és az Európai Unió szintjén is, és más országok is mit értenek a klímavészshelyzet kihirdetése alatt! Ez nem egy jogi kategória, ez annak a kategóriának a kijelentése, hogy egy kormány tisztában van azzal, hogy baj van, és kifejezi a politikai akaratot, hogy igenis cselekedni akar. Ezért hirdette ki a brit parlament meg még néhány parlament a klímavészshelyzetes határozati javaslatot. Semmi más nem kellett volna, csak hogy önök jól értsék azt, amit jól kell érteni. Hát, önök még Ferenc pápát is megvádolták azzal gyakorlatilag, hogy balliberális, mert Ferenc pápa is beszélt a klímavészshelyzet kihirdetéséről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy sokkal jobban inkább ebbe a folyamatba, ebbe a helyzetbe kellene belenézni, komolyan kellene venni, és meg kellene tenni azokat a lépéseket, amiket meg kell tenni, és igenis vállalni kell a komolyabb klímacélkitűzéseket is.

Az Európai Unió a közelmúltban, talán múlt héten döntött a 2000 milliárdos fejlesztési csomagról. Az azért látszik, hogy az Európai Unió elkötelezte magát egy olyan gazdasági szerkezet átalakítására, amelyik klímabarát. Mit fogunk tenni akkor, ha gyakorlatilag ilyen típusú projektekre fogják adni a pénzt? Magyarország ki fog belőle maradni, akár a megújuló energiát nézem, akár más területeket is. Tehát gyakorlatilag ki fogjuk magunkat zárni ezekből a forrásokból is, és abban biztos vagyok, hogy előbb-utóbb

Magyarországnak és a kormánynak is rá kell arra döbennie, hogy sokkal komolyabban kell venni, és sokkal komolyabban lépéseket kell tenni az éghajlatváltozás megfékezése érdekében. Köszönöm a figyelmet. (*Taps az ellenzék soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatásul, tisztelt Országgyűlés, közlöm önökkel, hogy a Fidesz képviselőcsoportja a vitában a frakció rendelkezésére álló időkeretéből tíz percet a KDNP képviselőcsoportja részére átad. Kérem szépen a műszaki páholy munkatársait, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák, magyarul: a Fidesznek tíz perccel kevesebb, a KDNP-nek tíz perccel több ideje legyen. Innentől kezdődően így szólhatnak fel. Meg is történt.

Hát, és Nacsa képviselő úr máris lecsap a lehetőségre, és immáron nem kétperces, hanem megnövekedett időkeretben fejtheti ki véleményét. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Sejtettem, hogy ez fog történni. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm, hogy Tordai képviselő úr gyenge provokációnak minősítette a felszólalásomat. Provokálás nem volt a célom, főleg azért nem, mert míg a feketeöves provokátor itt van a teremben, addig úgysem merészelünk ilyen területre lépni. Az anarchisták sajátja, meghagyjuk önöknek a provokálást, ön a mester ebben, úgyhogy nem is próbáljuk követni.

Képviselő úr, igen az önök által benyújtott törvényjavaslat három oldal, a nemzeti éghajlatváltozási stratégia 250 oldal, és amit Schmuck Erzsébet képviselő asszony mondott, január 27-én került fel az ITM honlapjára az első éghajlatváltozási cselekvési terv, szintén több száz oldal, ami több mint 60 konkrét intézkedést és cselekvési tervet tartalmaz. (*Schmuck Erzsébet: Ezért jött ide megkérdezni Kaderják államtitkárt!*) Hogy mikor került föl, mi a dátum, igen, azért mentem oda megkérdezni, nem voltam biztos a dátumban. Ott van a honlapon, csak képviselő asszony nem olvasta el. Mert mi történik?

Ha a kormány cselekszik, hoz cselekvési terveket, akkor önnek ez nem számít, hanem inkább azt hangoztatja itt a parlamentben, hogy de hát nincs cselekvési terv. De hát ott van, el kell olvasni! A kormány megtárgyalta, elfogadta, a miniszterelnök azután jelentett be egypár intézkedést belőle klímavédelmi akciótervként, ami ennek a nagy csomagnak a része. Még egyszer mondom: több száz oldalról, több tucat intézkedési tervről beszélünk, több tucat cselekvésről beszélünk. Ez az, amit a kormány tesz, és ezért mondjuk azt, hogy mi cselekszünk, önöknek pedig hangos szólamaik vannak.

És az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy ön most elárulta magát, mert elmondta, hogy önöknek ez nem jogi ügy, önöknek csak politikai balhé, ez egy politikai ügy. Önöknek nem jogi ügy, önöknek nem számít, hogy mi van leírva az éghajlatváltozási stratégiában, nem számít, hogy mi van leírva a cselekvési tervben, nem számít, hogy mi van leírva a klímavédelmi

akciótervben, nem számít, hogy milyen dokumentumokat nyújt be a kormány, milyen jogszabályokat hoz a klímavédelem ügyében, önöknek ez egy politikai ügy. Én ezt most elmondtam. Számtalan alkalommal elmondtuk az elmúlt években. Ön nem tartotta ezt igaznak, de most elárulta magát - ezt sok alkalommal elmondtuk -, önöknek ez kizárólag politikai balhé, egy politikai ügy a valós cselekvés helyett. És igen, remélem, képviselő asszony, még sokáig nem tud majd cselekedni kormányzati pozícióból ebben a témában, mert jobb kezekben van ez a téma is a Fidesz-KDNP-nél (*De-rültség az ellenzék soraiban.*) és a kormánynál.

Ugye, mi történt azokon a helyeken, ahol kihirdették a klímavészhelyzetet? Hét nappal ezelőtt egy személyben döntött Karácsony Gergely 85 fa kivágásáról a Zrínyi úton, ennyi történt eddig. Ahelyett, hogy ellátogatott volna a Pesti úti idősotthonba, az ugye, nem sikerült neki, bár az ATV stúdiójától csak másfél kilométerre van, de nem sikerült neki. De 85 fakivágásról azért egy személyben tudott dönteni.

(17.00)

Ennyit jelent a klímavészhelyzet önöknek! Mi ebből nem kérünk, mert nem ezt szeretnénk, hanem mi azt szeretnénk, hogy minden születendő gyermek után ültessünk tíz fát, mi országfásítási programot szeretnénk, mi zöld államkötvényt szeretnénk, mi a folyók tisztaságát szeretnénk, mi az illegális hulladéklerakók felszámolását szeretnénk, mi az avarégetés tiltását szeretnénk, és így tovább sorban-sorban, mi a karbonsemlegességet szeretnénk, mi azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány már meghozott, azokat szeretnénk végrehajtani, és ehhez ajánljuk mi föl a kormánynak a parlamenti segítségét. Sajnálom, hogy önök nemmel szavaznak „a szennyező fizet” elvére, nemmel szavaznak a karbonsemlegességre, nemmel szavaznak a kibocsátás csökkentésére, és nemmel szavaznak azokra az intézkedésekre, amelyek egyébként abban a törvénycsomagban szerepelnek, amelyet egyébként önök nyújtottak be. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hajdu László képviselő úr, DK, parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. A Fenntartható fejlődés bizottsága tagja vagyok, és a Demokratikus Koalíciót képviselem a bizottságban. Ezen a vitán részt vettem, ahol több parlamenti képviselőtársunk önálló képviselői indítványként adta be a törvényjavaslatát. Én ott támogattam ezt a javaslatot, sőt aktuális, és mindenki tudja itt a teremben is, tudja a kormányzatban is, hogy ez a téma aktuális, és ezzel mi tartozunk. Államtitkár úr is részt vett a bizottság ülésén, tehát nem fogok tudni újat mondani, mégis azt gondolom, hogy elhangzottak olyan dolgok, amikre talán érdemes reagálni.

Ez a bizonyos törvényjavaslat, amelyik ki lett lúgozva, ez ma többször elhangzott, és teljesen más módosító indítványokkal át lett írva, ennek van az a változata is természetesen, ami az 1995-ös törvény, tehát a környezetvédelemről szóló törvény, vagy a természetvédelemről szóló 2006-os törvény, vagy számos környezetvédelmi törvény született abban a kormányzati ciklusban, a vízgazdálkodásról és sok minden másról, azoknál a törvényeknél egészen másképp készültek a törvény-előkészítések, és teljesen másképp volt az ellenzék szerepe, noha egy olyan kormány volt - baloldali kormány volt, Horn Gyula volt a kormányfő -, ahol akár kétharmados erőből is lehetett volna törvényt alkotni. Ezzel szemben mind a természetvédelmi törvény, mind a környezetvédelmi törvény, akár a vízgazdálkodásról szóló törvényenél maga a Környezetvédelmi bizottság - akkor volt önállóan Környezetvédelmi bizottság, majd később Környezetvédelmi és településfejlesztési bizottság lett - létrehozott olyan munkacsoportot, ahol bent voltak az ellenzéki pártok képviselői is, és együtt vitattuk végig a törvényt az ágazattal. Akkor volt Környezetvédelmi Minisztérium, Szili Katalin volt az államtitkár, ő vezette ezt a vitát, és érdemben vitattuk végig a törvény előkészítését. Ez egy nagy terjedelmű törvény, a környezetvédelmi és a természetvédelmi is és a vízgazdálkodásról szóló is, ezer körüli módosító indítvány lett elkészítve az alapanyaghoz képest, és 100-110 körüli ellenzéki módosító indítvány lett elfogadva. Akkor ez volt a kultúrája egy törvény-előkészítésnek. Most az a sikk, hogy hogyan lehet azt az ötletet, azt a felelősséget, amit bizottsági tagként, hiszen többen bizottsági tagok velem együtt, akik aláírták ezt a törvényjavaslatot, hogyan lehet ezt kilúgozni, és ez meg is történt.

Én egy területen vagyok meglepődve, hogy ezt ilyen könnyedén és csípőből ki tudták savazni innen, az pedig a közúti közlekedés okozta szennyeződés. Az rindben van, ami elhangzott, itt már többször hallottuk, hogy az egy zöldprogram, hogy van Paks II., és az mindent, a dekarbonizációnak minden garanciáját megadja. Látjuk, hogy ezt nem lehet átalakítani, ezt a szemléletet talán nem is akarnánk. De itt van a közúti közlekedés, amelynek a szennyezettsége sokkal nagyobb, úgy gondolom, mint amire bárki is gondol.

Az a helyzet, hogy én egy autópálya, az M3-as autópálya közelében élek, és a választókerületemben nekem igazán a közlekedés okozta füstgázzal, zajjal, szálló porral és egyebekkel van gondom. A fogadóórán sorban állnak az emberek, tudjuk, hogy a Fenntartható fejlődés..., mit csinál ott? De hiába vagyok a Fenntartható fejlődés bizottságában, érdemben semmit nem tudok tenni a választókerületért. Sőt, a Magyar Környezetvédelmi Egyesület alelnöke is vagyok, nemcsak a tagja, már huszonegynéhány éve, tehát önkéntesként is folyamatosan a környezetvédelemért próbálok tenni magánidőmből, ennek ellenére annyira politikai kérdést csinálunk egy komoly szakmai kérdésből, hogy egyszerűen egy sort, egy betűt nem fogadunk el, ami szakmaiság, ha azt egy ellenzéki oldal teszi. Hozzá kell tegyem, hogy nem politikai színezet

kérdése, hogy valaki valamihez ért, orvosláshoz, vagy mondjuk, a környezetvédelemhez, vagy a légszennyezéshez vagy a kémiához vagy a fizikához, az nem politikai kérdés. El lehetne fogadni a törvényalkotásban, hogy van szakmai tartalma is és nemcsak politikai a törvényalkotásnak.

Én abban látom a fő problémát itt a vita során, hogy egyáltalán nem is arról beszélünk. Lőjünk jó nagyot, ide is, oda is, egymásra is, a lényeg elvetődik. Ha azt veszem - az időmmel is baj lesz mindjárt -, hogy ma Magyarországon 3,6 millió személygépkocsi szennyez naponta, és ehhez még több mint 500 ezer tehergépjármű, és ehhez még jön körülbelül - becslült adat - majdnem ugyanennyi munkagép és mezőgazdasági gép, akkor iszonyatos CO₂-kibocsátás van, és ezek mind gázolajjal, benzinnel és mindennel mennek, és az autópályán, ahol a mérések szerint óránként 30-36 ezer gépjármű - a jövetet és a menetet értem benne, tehát kifele és befele -, 36 ezer jármű micsoda szennyezést jelent! Nem ez izgat bennünket, az izgat, hogy én oda tudjak lőni a másik oldalnak, ő pedig visszalő, és ebben nem maradhatok alul, és nagyokat kell mondani hozzá. Azt hiszem, hogy a felelősség nem jött ki ebből a vitából, az a felelősség, ami bennünket, törvényalkotókat kényszerítene ennek a problémának a megoldására.

Az, hogy ilyen mértékben ismerem a 14 javaslatot, ismerem, hogy 10 ki lett lúgozva, ilyen állapotban, azt gondolom, hozzáértőként, piciként hozzáértőként sem tudnám támogatni én sem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bencsik János képviselő úr, a Fidesz képviselője, parancsoljon!

(17.10)

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hajdu Képviselő Úr! Én végtelenül örülök ennek a felszólalásnak, hiszen ez rámutatott arra, hogy a kormány azon törekvése, hogy a közösségi közlekedést elektrifikálja, és olyan autóbuszokat állít forgalomba városi körülmények között, amelyek elektromos hajtásúak, amelyek ennek következtében csökkentik a környezet terhelését és javítják az ott élők életminőségét, az helyes irány. Ugyanilyen helyes irány, bár részletkérdésekben nekem is voltak korábban vitáim, meg talán még mindig tudnánk vitatkozni Kaderják államtitkár úrral is, amely a magántulajdonú gépjárművek területén is további támogatásokat biztosít annak érdekében, hogy olyan teljesítményű, kisebb teljesítményű elektromos autók kerüljenek minél nagyobb mértékben beszerzésre a lakosság által, amelyek elsősorban megint csak a városokban, a túlterhelt belső közlekedéssel rendelkező városokban tudják csökkenteni a károsanyag-kibocsátást. Tehát ha jól értettem, akkor képviselőtársam felszólalásának ez volt az egyik központi eleme. Szeretném jelezni, hogy ebben a kérdésben maximálisan egyetértünk.

Tehát annak érdekében, hogy a közlekedésből származó károsanyag-kibocsátást városi közegben érdemben lehessen csökkenteni, ott támogatni kell az elektromos autózást, és támogatni kell az elektromos hajtású, közösségi közlekedést biztosító gépjárművek beszerzését. Ez a kormány programjában, abban a cselekvési tervben is megtalálható, amelyet már itt több képviselőtársam felemlített.

És ha jól látom, akkor éppen a holnapi nap folyamán részletbe menő tájékoztatást fog adni Kaderják Péter államtitkár úr arról, hogy a lakossági gépjárműbeszerések esetén milyen kezdeti változások fognak bekövetkezni annak érdekében, hogy az olcsóbb árfejkvésű, kisebb teljesítményű, elektromos hajtású gépjárművek is megvásárlásra kerülhessenek minél több magyar állampolgár részéről, olyanok részéről, akik kis, közepes jövedelemmel rendelkeznek, de ennek ellenére szeretnének minél kisebb, ha úgy tetszik, autós keréknyomot hagyni maguk mögött a környezetterhelés terén.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki felszólalni az időkeret terhére? *(Jelzésre:)* Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Egyetlen gondolattal egészíteném még ki Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak a felszólalását, illetve az arra adott Nacsa Lőrinc-i reakciót.

Azt mondta Nacsa Lőrinc, hogy a legnagyobb fogyasztókkal kezdték az energiahatékonysági felújításokat, nem azokkal a fogyasztókkal kezdték - ebből is hallhatóan -, akiknél a legeredményesebb, a legeffektívebb lett volna a beavatkozás. És nem azokkal a magánháztartásokkal kezdték ezeket a felújításokat, ahol a kormánypártoknak nem lett volna lehetősége kilopni a pénzek tizedét, huszadát, ötödét, harmadát, negyedét, ki tudja, mekkora részét.

Való igaz, hogy voltak lakossági programok, volt „Otthon melege” program, van is, de ez évente néhány milliárd forint, miközben az EU ezermilliárd forintos nagyságrendben biztosított erre finanszírozást, és nemhogy elmulasztottak tárgyalni azért, hogy ezt a lakossági célokra, az emberek támogatására lehessen fordítani, épp ellenkezőleg, nagyon kemény tárgyalásokat folytattak annak érdekében, hogy ezt a pénzt maga a kormányzat használhassa fel, illetve kormányközeli vállalkozásoknak adhassák oda. Tehát Lázár Jánosnak az volt a nagy személyes sikere, hogy talán másfél évnyi kőkemény szkanderezés után kicsikarta valahogy Brüsszelből, hogy ezt a pénzt ne az emberek kapják meg, hanem a kormány maga költse el, és nyilván a szokásos ügymenetben ellopja ennek a jelentős részét a kormányközeli vagy pártközeli vállalkozások számára.

Úgyhogy ennyit szerettem volna még az eddigi klímapolitikájuk kiegészítéseként elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Bencsik képviselő úr, Fidesz!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Tordai Képviselőtársam! Talán abban egyetértünk, hogy legalább olyan fontos a közintézmények energetikai korszerűsítése és hatékonyabbá tétele, mint a lakossági épületek korszerűsítése. *(Tordai Bence közbeszól.)*

De azért mégiscsak abból induljunk ki, hogy egy kormánynak és az önkormányzatoknak alapvető és elsődleges kötelezettsége, hogy a köz megbízása alapján a közszolgáltatásokat biztosító, annak helyet adó közintézményeket tegye rendbe mind energetikai szempontból, és ezzel példát mutasson a lakosság irányába is, hogy felelős gazdaként ezeket a közszolgáltatásokat biztosító intézményeket felújítja, és hogyha lehetséges, akkor nemcsak csökkenti az energiafelhasználást, és ezáltal csökkenti a közkiadásokat, hanem jó példával elől járva szemléletet is formál, követhető példaként állítva az ilyen jellegű beruházásokat a magánvállalkozások és a lakossági szektor irányába is. Ez történt.

Még egy dolgot azért itt szeretnék leszögezni: egy-egy ilyen beruházás esetében nem csupán energiamegtakarításra, és ezáltal pénzügyi megtakarításra kerül sor, hanem az adott intézmény által nyújtott szolgáltatásban is minőségi változás következik be. Tessék belegondolni abba, hogy ha egy kórháznak az energetikai korszerűsítésére sor kerül, akkor a téli időszakban nem viszi ki a huzat a betegeket a kórházból, a nyári időszakban pedig nem tetézi az egyébként orvoslásra váró bajukat az a hőség, amely elviselhetlenné válik egy-egy kórteremben, ami nem a kín szenvedésre, hanem inkább a gyógyulásra kellene hogy megfelelő feltételeket biztosítson.

Tehát én egyáltalán nem irigylem a közintézményektől ezeket a pénzügyi forrásokat, és nem irigylem a közintézményeink által nyújtott szolgáltatásokat igénybe vevőktől - legyenek akár betegek, akár iskolába járó gyerekek -, hogy normális körülmények között, jobb körülmények között és jobb színvonalon tudják igénybe venni a szolgáltatásokat, mert minden egyes energetikai korszerűsítés és megújulóenergia-termelés feltételeinek a kialakítása együttesen azt eredményezi, hogy az ellátási körülmények komfortja is javul, és ezáltal jobb közszolgáltatást tudnak biztosítani az állampolgárok számára, alapvetően ez a feladat.

Én azt látom, hogy itt nem a pénzek kicsatornázására került sor, hanem a közintézmények esetében a kormányzat - részben európai uniós támogatással - pénzt dobott be az ablakon, annak érdekében, hogy ebből a pénzből olyan beruházások valósulhassanak meg, amelyek későbbi megtakarításokat eredményeznek, és jobb szolgáltatásokat tudnak biztosítani az igénybe vevők számára. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kíván-e még valaki szólani, tisztelt képviselők? *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Most kérdezem meg államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e most reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, öné a szó.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány részéről nagyon nagy figyelemmel és érdeklődéssel figyeltük, figyeljük azt a vitát, amely a törvényjavaslat körül és az ahhoz kapcsolódó határozati javaslat körül folyik, hiszen olyan kérdésről van szó, amely a kormányzat számára is kiemelt jelentőséggel bír.

Úgy látjuk, hogy a benyújtott törvény és a kapcsolódó határozati javaslat természetszerűleg korunk egyik legnagyobb kihívására, az éghajlatváltozás problematikájára reagál. Természetesen a klímaváltozás a jövőnkét döntően befolyásoló tényező, és ezért meg vagyunk róla győződve, hogy ahhoz, hogy ezzel a problémával felelősségteljes módon tudjunk bánni, ahhoz átgondolt tervek, hatékony cselekvésre van szükségünk. Tehát a kormány oldaláról - és mindig ezt hangsúlyozzuk - ebben a kérdésben a cselekvés oldalán állunk.

A törvénytervezet sorsát figyelve mi azt gondoljuk, hogy az eredetileg benyújtott javaslatok, miközben azok a célok, amelyek abban megfogalmazásra kerültek, a kormány által is nagyon lényeges és kiemelt problémával foglalkoznak, olyan ambíciókat, olyan célokat fogalmaztak meg, és iktattak volna törvénybe, amelyekről azt gondoljuk, hogy ha azokat megvalósítjuk, akkor azok elviselhetetlen terhet jelentettek volna vagy jelentenének a magyar lakosság és a magyar gazdaság számára. És lényegében azokat a gazdaságfejlesztési lehetőségeket sem tudtuk volna megvalósítani, amelyekre egy kiegyensúlyozottabb célszisztem esetén, úgy látjuk, hogy lehetőségünk nyílik. Igazából azt gondoljuk, hogy azok a javaslatok, amelyek abban szerepeltek, a magyar energiaellátás ellátásbiztonsága szempontjából is vetettek fel kérdéseket. Tehát a kormány oldaláról mindenképpen üdvözljük azt, hogy az eredeti javaslat sok ponton módosult, és egy kiegyensúlyozottabb, megítélésünk szerint végrehajtható programnak az alappontjait fogalmazza meg.

Természetesen a klímaváltozás elleni küzdelem sürgősségével tehát a magyar kormány egyetért, és azt látjuk, azt gondoljuk, hogy az eddigi intézkedéseink, az idei évben elfogadott energia- és klímapolitikai stratégiánk, valamint a miniszterelnök által meghirdetett klíma- és természetvédelmi akcióterv is ezt bizonyítja.

(Folytatás a 130/2-ben!)

Országgyűlési Napló

(17.20)

Az Alaptörvényünk is kimondja, hogy a jövő nemzedékének felelősséggel tartozunk, ezért meg kell óvunk a Kárpát-medence környezetét, természeti értékeit és az emberi egészséget egyaránt. A kormány eddig is ebben a szellemben folytatta a munkáját, és a jövőben is ezen elköteleződés mentén hozza meg az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére és az ahhoz való sikeres alkalmazkodásra irányuló intézkedéseket is.

Tisztelt Ház! Magyarország mind a 2015 decemberében elfogadott párizsi megállapodás részes feleként, mind az Európai Unió tagállamaként elkötelezett a párizsi megállapodásban foglalt célkitűzések teljesítése iránt, amelynek az a célja, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 Celsius-fok alatt tartsa az iparosodás előtti átlaghőmérséklethez képest. Szeretném újra felhívni a figyelmet és újra megismételni, hogy Magyarország a klímaváltozás elleni küzdelemben eddig is a kiemelkedő teljesítményt nyújtó államok között volt, kellően nagyratörő intézkedési tervekkel és szilárd jogszabályi kerettel. Mindenkit, aki figyelmeztet és nyomon követi ezt a vitát, szeretnék megnyugtatni, hogy Magyarországnak eddig is voltak és most is vannak az éghajlatvédelemmel kapcsolatos törvényi rendelkezései, és amiben ez a mostani törvény új, az az, hogy a kormány által a múlt évben eldöntött és a nemzeti tiszta fejlődési stratégiában kimondott 2050-es klímasemlegességi célt törvényi szinten is rögzíteni fogja, amelyet egyébként hazánkban kívül eddig csak kevés európai uniós tagállam tett meg. Miközben európai szinten egyetértés van ebben a célban, ritka az, amikor a nemzeti szabályozás ezt a nemzeti jogalkotásban is megerősíti.

Eppen ezért tartjuk különösen örvedetesnek, hogy a ma elfogadásra javasolt törvény és a határozati javaslatok tehát megerősítik azt a tavalyi döntést, amely szerint Magyarország a 2050. évre eléri a teljes klímasemlegességet, azaz az üvegházhatású gázok még fennmaradó hazai kibocsátása, valamint elnyelése a 2050. évre egyensúlyba kerülnek. Meggyőződésem, hogy ezzel Magyarország a múlt helyett a jövő, azaz a klímavédelem, az energiaszuverenitás és a zöld gazdasági növekedés útját választja.

Tisztelt Országgyűlés! Az elkövetkezendő évek, évtizedek során az európai és a hazai környezet- és klímapolitikai tevékenységekre az európai zöldmegállapodás koncepciójának jelentős hatása lesz. Már történt utalás a vitában erre az uniós folyamatra. Ez a megállapodás egy új növekedési stratégiára tesz javaslatot, amely egy olyan modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, és ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő.

Ugyanakkor a ránk váró feladatok teljes és alapvető gazdasági átalakulást, átfogó stratégiai és szakpolitikai tervezést, valamint nagyon jelentős anyagi forrásokat igényelnek. Szeretném visszaidézni, hogy az a kormány által elfogadott klíma- és energiastraté-

gia, amely ma hatályos, a 2030-as klímastratégiai célok elérésének költségét, beruházásigényét 14 000 milliárd forintra, a 2050-es cél elérését pedig 50 000 milliárd forint környékére becsüli. Tehát nagyon jelentős intézkedésekre és átalakulásra van szükség ahhoz, hogy ezeket a célokat elérjük, illetve ahhoz, hogy ezeket az egyébként a vitában elhangzott kevésbé ambíciózus célokat is elérjük.

A kormány a tiszta gazdasági fejlődésre való átalakulás érdekében már több jelentős lépést tett, stratégiát alkotott, cselekvési terveket fogadott el. Itt visszahivatkozunk arra, hogy természetesen ezek között éghajlatváltozási cselekvési tervet is elfogadott, amelyet a 2020. év során hajtunk végre, és ahogy elhangzott, több mint 60 intézkedést tartalmaz ez a cselekvési terv. Szeretném megismételni, hogy számunkra az a négy szempont, amely a cselekvés kereteit megadja, igenis rendkívül fontos. Az első ilyen elv - újra felidézem - „a szennyező fizet” elve, tehát hogy a klímasemleges gazdaságra történő átmenet költségeit elsősorban a nagy, kiemelt szennyezők fizessék meg. Úgy gondoljuk, hogy ezt az átalakulást úgy kell végrehajtani, hogy a családok által fizetett energia- és élelmiszerköltségek megfizethetők maradjanak, ne emelkedjenek ezek a költségek.

Megerősítem azt a kormány részéről is, hogy nem fogadható el az, hogy az Európai Unió a következő költségvetésben pénzt csoportosítson át erre a területre más kiemelten fontos területekről, és azt is megerősítem, hogy a kormány részéről úgy látjuk, hogy a nukleáris energia nélkül nem tudjuk a klímasemlegesség célját elérni. Ezt nemcsak a kormány mondja, erről is folyt most egy jelentős vita, hanem a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség mondja az Európai Unió számára azt, hogy az atomenergia békés célú felhasználása nélkül a 2050-es klímasemlegesség - amely persze világszempontról egy egyedüli vállalás, nagyon kevesen célozzák meg ezt az ambíciószintet -, ez az átalakulás az Európai Unió számára az atomenergia nélkül várhatóan nem fog menni. Tehát mi az atomenergia-ügynökségnek, illetve nem az atomenergia-ügynökségnek, hanem a Nemzetközi Energia Ügynökségnek a szakértői véleményére is támaszkodunk.

Tisztelt Ház! Magyarország annak ellenére, hogy a világ összes kibocsátásának mindössze 0,1 százalékaért felelős, kiemelkedő teljesítményt nyújt az éghajlatváltozás elleni küzdelemben. Szeretném megismételni, hogy az Európai Unió tagállamai közül Magyarország az élmezőnyben jár a vállalt kibocsátáscsökkentési célok elérése terén, és 2030-ra azon kevés tagállam közé fog tartozni, amely nemcsak hogy képes lesz teljesíteni az emissziókereskedelmi rendszeren kívüli ágazatok, mint a közlekedés, az épületenergetika, a hulladékgazdálkodás és a mezőgazdaság céljait, hanem várhatóan még túl is teljesíti azokat. Tehát Magyarország az Unió közösségén belül is azt vallja, hogy a cselekvés a fontos. Elhangzott itt, hogy 17 tagállam aláírt egy olyan levelet, amelyben azt kéri, hogy a 2030-as klímacélokat emelje meg az Euró-

pai Unió, ezen aláíró országok között azonban legalább öt olyan szerepel jelenleg, amely 1990 óta nem-hogy 1 százalékkal, de egyetlen tonnával sem tudta csökkenteni a kibocsátását, sőt növelte a kibocsátásait. Tehát a potyautast nem Magyarországon kell keresni, hanem az Unió más tagországai között ezen a téren. Tehát baleknek sem kell lenni ebben a küzdelemben, hanem meg kell követelni azt, hogy ha Magyarország eredményeket ér el, akkor ezt a többiek is figyelembe vegyék.

Fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy ezek a Magyarország által elért eredmények nem az ipar 1990-91-es összeomlásának eredményei, hanem három évtized folyamatos erőfeszítéseinek eredményei. Azt gondolom, erről hosszas vitát lehetne folytatni. Rendkívül sok erőfeszítés eredményezte az a 33 százalékos teljesítmény 1990-hez képest.

Egyébként a kormányoldaltól kiemelten fontosnak tartjuk, hogy a gazdaságfejlesztés és a klímavédelem céljai egymást kiegészítsék, egymást erősítő célokként működjenek, és erre megint csak egy példa az, ami 2018-ban történt, amikor a magyar gazdasági növekedés 5,1 százalékos produkált, miközben a hazai üvegházgáz-kibocsátás 0,9 százalékkal csökkent. Ezt a tendenciát kívánjuk folytatni, és a gazdaság fejlesztésének, a klímavédelemnek, az energiaszuverenitás megteremtésének a céljait egymással párhuzamosan kívánjuk elérni.

(17:30)

Szeretnék még a hátralévő időben néhány olyan, a kormányt ért kritikára reagálni, amely mindenképpen reakciót igényel. Elhangzott, hogy a mostani tervezetből kimaradt a szénóróművekre vonatkozó paszszus. Természetesen, amikor azt a kritikát halljuk a kormány számára, hogy nem cselekszik ezen a területen, és eközben kialakítjuk és végre fogjuk hajtani az utolsó magyar lignittüzelésű erőmű klímavédelmi célú és jövőorientált átalakítását, akkor azt gondoljuk, hogy a magyar klímavédelem következő évtizedének az egyik legizgalmasabb és legnagyobb, legjelentősebb projektjét fogjuk végrehajtani. A nélkül a 40 százalékos, 2030-as cél nélkül, amely a jelenlegi törvényjavaslatban szerepel, nem is lehetne végrehajtani ezt a minimum 40 százalékos csökkentést, ha ezt a programot nem valósítanánk meg. Kérjük, hogy ebben támogassák a magyar kormányt önök is.

Elhangzott még az is, hogy a magyar lakosság számára nem érhetőek el energiahatékonysági programok. Itt ugyancsak szeretnék utalni arra, hogy számos program futott; fut az „Otthon melege” program, hogy csak a legutóbbit említsem: az éppen most lezárt program segítségével 27 ezer távfűtött lakásban sikerül a fűtés-korszerűsítést úgy megcsinálni, hogy a lakók várhatóan minden további beavatkozás nélkül legalább 10 százalékos fűtésszámla-megtakarítást érhetnek el. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leletét.)*

A közlekedészöldítéssel kapcsolatban pedig csak utalni szeretnék arra, amire a képviselő úr is utalt, hogy az elektromobilitás területén mind az egyéni, mind a közösségi közlekedésben kiemelt programokkal rendelkezünk.

Úgyhogy a kormány részéről mindenképpen kiemelten fontosnak és támogatandónak tartjuk a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom kell önöket egy **bejelentésről**. Bejelentem, hogy a mai napon az egyes egyszerű használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltásáról szóló T/10526. számú törvényjavaslatot előterjesztője visszavonta. Emlékeztetem önöket, hogy ez az előterjesztés a hétfői napon elfogadott napirendünk részét képezte. Tájékoztatom önöket, hogy a holnapi napon a visszavonásnak megfelelően a törvényjavaslat általános vitájára nem kerül sor. A módosult napirend közzétételre került, amely a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Most pedig a következő törvényjavaslat tárgyalására térünk át, tisztelt Országgyűlés. Soron következik **az éghajlatváltozási veszélyhelyzetből fakadó, halasztást nem tűrő feladatokról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Schmuck Erzsébet, LMP, Gurmai Zita, MSZP, Hadházy Ákos, független, Szél Bernadett, független, Vadai Ágnes, DK, Nunkovics Tibor, Jobbik, Szabó Timea, Párbeszéd, Keresztes László Lóránt, LMP, képviselők által benyújtott előterjesztés H/7380. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Herczeg Tamás képviselő úr a bizottság előadója. Tájékoztatom, hogy legfeljebb 8 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. május 14-én tartott ülésén megtárgyalta az éghajlatváltozási veszélyhelyzetből fakadó, halasztást nem tűrő feladatokról szóló H/7380. számú határozati javaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 9 nem és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ma délután három érintkező, illetve összefüggő törvény, illetve határozat javaslatáról vitatkozunk, és mindhárom javaslat lényege tulajdonképpen az, hogy a lakókörnyezetünk és a teremtett világ védelme mindannyiunk érdeke, és nem csupán érdeke, hanem felelőssége is, hiszen

mindannyian tiszta vizet szeretnénk inni, minőségi élelmet, jó levegőt és elviselhetőbb klímát szeretnénk.

A mai helyzet jellemzésére azonban el kívánom mondani, hogy a Meteorológiai Világszervezet éghajlati értékelő jelentése szerint a 2019. év, amely a második vagy harmadik legmelegebb év a szisztematikus mérések kezdete óta, globálisan egy roppant meleg tíz évet zár, és a jelentés megerősíti azt is, hogy rendkívül gyorsuló mértékben vagyunk ezeknek a változásoknak a tanúi. A szén-dioxid koncentrációja világviszonylatban 2018-ban rekordszintet ért el a légkörben, és 2019-ben is tovább emelkedett. Ez már csak azért is problémás, mert a szén-dioxid a légkörben évszázadokon át, az óceánokban pedig még hosszabb ideig megmarad, így fenntartja, illetve fokozza az éghajlatváltozás folyamatát.

Nem mellékes körülmény, és azt hiszem, a mai napon, a mostani időszakban ennek különös jelentősége van, hogy a szélsőségesen meleg időjárási körülmények egyre növekvő terhet rónak az emberi egészségre és az egészségügyi ellátásra is. Ez a jelentés, amelyet említettem, rámutat arra is, hogy 2018-ban 220 millióval több 65 évnél idősebb kiszolgáltatott személyt érintett hóhullám, mint 1986 és 2005 között átlagosan, és több mint 820 millió ember éhezett tavaly. Az élelmiszerválság 33 országot érintett, ezek közül 26 országban az időjárás és a szélsőséges gazdasági krízis idézte elő ezt és a konfliktusokat.

Az Országos Meteorológiai Szolgálat is számos olyan adathalmazt tesz közzé, amely mutatja a viszonyok, jelen esetben a hazai viszonyok kedvezőtlen alakulását, és persze nemcsak a hőmérséklet-változás tárgykörében, hanem például a csapadékmennyiség és a csapadékeloszlás tekintetében is. Például az évszakok bontásában vizsgált csapadékváltozás adatai tavasszal szignifikáns eltérést mutatnak: 1981 és 2010 között a tavaszi csapadék 17 százalékkal csökkent, holt ez alapvetően meghatározza a mezőgazdaságban a termelés mennyiségét, minőségét. Kevesebb a csapadékos napok száma, és egyre többször hirtelen lezúduló zápor, zivatar formájában hullik a csapadék.

Látható tehát, hogy a teremtett világ, a környezeti örökségünk veszélyben van, a védelme a közös jövőnk, a közös felelősségünk is; a kormány ennek tudatában cselekszik. Az elérendő cél az, hogy a megváltozott körülményeknek hazánk ne legyen vesztese. A kormány célja, hogy a magyar villamosenergia-termelés legnagyobb része két forrásból származzon: atomenergiából és megújuló energiából, elsősorban naperőművekből. Ezek egymást támogató megoldások, és mindkettő tiszta energiaforrásnak tekinthető. A nap- és atomenergia együttes használatával 2030-ra a magyarországi áramtermelés 90 százaléka szén-dioxid-mentes lesz.

Tisztelt Ház! A kormány által kihirdetett klíma- és természetvédelmi akciótervnek köszönhetően július 1-jével megkezdődik az illegális hulladéklerakók felszámolása, 2021-től betiltásra kerül az egyszer használatos műanyagok forgalmazása. Ugye, a tiszta

víz nemzeti kincsünk, ezért megbecsüljük és megvédjük a Kárpát-medence vízkészletét. Cél, hogy megvédjük a folyóinkat a külföldről ideérkező hulladékoktól. A kormány a klíma- és természetvédelmi akcióterv végrehajtása által a következő évtized legjelentősebb magyar klímavédelmi és egyben kiemelt régiófejlesztési projektjének megvalósítását kezdi el, hiszen, ahogy államtitkár úr is mondta, megkezdődik a Mátrai Erőmű környezetbarátta alakítása. Mindemellett megújulóenergia-termelésre irányuló támogatásban részesülnek a kis- és középvállalkozások.

Fontos, hogy országszerte egyre nagyobb területen minőségi erdővel rendelkezünk, ezért a fő célunk, hogy az ország erdővel és fával borított területe 2030-ra 27 százalékra emelkedjen. Ennek a programnak a része, hogy minden újszülött után tíz fa elültetésére kerül majd sor. A kormány egyébként jelenleg is kiemelt programként kezeli a fásítást, hiszen 2019-ben februártól ápriliséig mintegy 22 millió facsemetét ültettek el az állami erdőgazdaságok.

(17.40)

A következő tíz évben megnövelésre kerül a naperőművek kapacitása. A cél, hogy meghatszorzozzuk ezeket a kapacitásokat, ezzel olcsó és innovatív energiát biztosítsunk a magyar családok számára.

Szintén megkezdődik a klíma- és természetvédelmi akciótervben kiemelt szerepet betöltő közlekedés-zöldítési program megvalósítása, illetve, ahogy az ma már elhangzott, bevezetésre kerül a zöld államkötvény is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A klímaváltozással szemben cselekvéssel lehet tehát fellépni, és azon kell dolgoznunk, hogy a megváltozott körülményeknek hazánk nyertese legyen. Éppen ezért a benyújtott törvényjavaslatot támogatandónak ítélem.

Ha van még egy kis időm, nem kérnék szót egy következő alkalommal, hanem elmondanám, hogy azért az ellenzéki padosorokban, úgy gondolom, egy kicsivel méltányosabban lehetne akár a kormánnyal vagy az önkormányzatokkal szemben állást foglalni ezekben a kérdésekben, mert valóban, ahogy itt elhangzott több körben, egyrészt ma is vannak olyan programok, amelyek a lakóközösségek otthonainak az energiaracionalizálási programját szolgálják nyílászárócsere-től, homlokzatszigetelésen keresztül a kazánok cseréjéig; a „Modern városok” program keretei között szinte minden középvárosunkban vagy nagyvárosunkban komplex energetikai programok vannak; többször elhangzott itt, hogy a közösségi közlekedés modernizációjára törekszünk, napenergia felhasználására törekszünk, geotermikus energiával fogjuk fűteni mi Békéscsabán is majd a közintézmények egy jelentős részét; illetve valóban, a terület- és településfejlesztési operatív programokból nagyon sok közintézmény felújítására sor került bölcsődék, óvo-

dák, iskolák, idősotthonok, közművelődési intézmények és egyebek tekintetében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Keresztes László Lóránt képviselő úr a kisebbségi vélemény előadója. Maximum hét perc áll rendelkezésére, képviselő úr. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szimbolikus volt képviselőtársam felszólalása itt a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetése során. Egy rossz hírem van önnek, és ez a rossz hír kicsit jellemzi a kormány tevékenységét: ön felolvasta, hogy az egyszer használatos műanyagok betiltásával kapcsolatban előttünk van egy törvényjavaslat, ezt ma visszavonták. Az körülbelül látható a kormány magatartásából, hogy nagyon sokáig, ha csak az elmúlt tíz évet vesszük, a rombolás és a tétlenség furcsa ötvözet volt megfigyelhető klímapolitikában, most pedig eljutottak a pótcselekvés időszakába. Ez rendkívül szomorú.

Egyébként az már mindenképpen üdvöztető, hogy most így 2020-ban eljutottunk odáig, hogy az Országgyűlés előtt van két javaslat, egy törvényjavaslat és egy határozati javaslat, és nem nagyon hallani még itt szemből, a kormánypárti sorokból sem olyan véleményeket, hogy itt a klímaváltozás vagy az éghajlatváltozás hatása elleni fellépés vagy éppen a környezetpusztítás visszaszorítása vagy ennek a kezelése ne lenne az egyik legfontosabb feladatunk most. Annak örülök, hogy idáig eljutottunk.

Én azt elmondtam a Törvényalkotási bizottság ülésén is, hogy azt örömmel vettem, nyilván meglepetés volt, hogy múlt év decemberében a bizottsági elköszülés után végül is a plenáris ülésre felkértük tárgysorozatba vételre ezt, és elfogadta a kormányzó többség, ugyanakkor gondoltuk, hogy ebből egyfajta politikai játékot akarnak majd csinálni. És ennek Nacsa Lőrinc be is mutatta az iskolapéldáját. Tehát konkrétan kiállt, és szemrebbenés nélkül beszélt valami elképesztő oltári baromságot. És ezt olyan hitelesen tette, hogy én azt gondolom, lesznek is olyanok, akik elhiszik neki, hogy itt tényleg azt történt, hogy ők jó szándékú módosító javaslatokat nyújtottak be. És fel volt háborodva, hogy ők csak módosító javaslatokat nyújtottak be, kormánypárti képviselők. Ez nem egészen így történt. Ahogy elmondták képviselőtársaim, az előző, a Párbeszéd törvényjavaslata és a mi határozati javaslatunk kapcsán az történt, hogy konkrétan lehetetlenné tették, hogy ezekkel a javaslatokkal, ha elfogadásra kerül - nyilván önök el fogják fogadni -, érdemi cselekvést lehessen felmutatni.

Önök mindig arról beszélnek, hogy cselekedni kell. Most én nagyon röviden szeretnék egy hibalistát önökkel, és nyilván nem önnek címezem, hanem a kormánynak és a kormánypárti többségnek... - (Nacsa

Lőrinc belép az ülésterembe.) megjött Nacsa képviselő úr is, a legjobb időzítés -, hogy a cselekvés a kormánypártok vagy a kormány, a polgári kormány oldaláról e tekintetben, tehát az éghajlatváltozás, illetve a környezetpusztítás kapcsán miben nyilvánult meg. Ugye, odáig eljuthatunk, hogy valóban egy komplex szemléletre, komplex intézkedési csomagra, gazdaságpolitikai szemléletváltásra, s a többi, van szükség. Önök nagyon sokáig a probléma létét is tagadták, még nem olyan régen, még tavaly is lehetett hallani a kormánypárti politikusok részéről olyan jellegű, olyan tartalmú kijelentéseket, hogy az éghajlatváltozás valamiféle bolsevista trükk, hál' istennek, néhány hónap alatt sikerült eljutni odáig, hogy ezt már nem vonják kétségbe, hogy egy rendkívül fontos kihívás. De önök azzal kezdték 2010-ben a kormányzást, hogy szétverték, tehát romhalmazzá csinálták a természetvédelem intézményrendszeréből, és láthatóan úgy próbálták a gazdaságot olajozni és a gazdaságot fűteni, hogy az ilyen akadályokat, mint a természetvédelem, lebontották, hogy ne akadályozza azt a fajta gazdasági liberális filozófiát, amit önök képviselnek.

Nézzük meg, hogy mi történt az országban. Ugye, komplex megközelítés szükséges: hogyan indulhat el az ország a fenntarthatóság irányába, ha ilyen brutális mértékben növekednek a területi különbségek? Tehát látszik, hogy döbbenetek azok a demográfiai mutatók és gazdasági mutatók, amelyek a vidéki térségekben megnyilvánulnak.

Herczeg képviselő úr méltatta a kormánynak azt a tevékenységét, hogy zöldíteni akarják a közlekedést. Ebből semmi nem valósult meg, sokkal rosszabb állapotban van most a közösségi közlekedés járműparkja, mint 2010-ben. Semmi nem lett a nemzeti buszgyártásból, és éppen holnap lesz előttünk egy olyan törvényjavaslat, amely óriási veszélyeket hordoz magában, a helyközi közlekedés privatizációja, ami semmiképpen nem abba az irányba fog elmenni sajnos garanciák nélkül, hogy jobb szolgáltatást nyújtson a vidéki térségeknek.

A vasúti hálózatról ne is beszéljünk. Nyilván rendkívül fontos lenne, hogy érdemi, működő, használható, jó minőségű vasúthálózat legyen, főleg a vidéki térségek számára. Ehhez képest önök éppen ma szavaztak meg egy olyan javaslatot, hogy ezermilliárd forintot nem a kihasznált és rendkívül fontos vasúthálózat fejlesztésére fordítsanak, hanem a kínai nagyhatalmi érdekek szolgálatába állított Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére. Tehát ez is ellentétes.

Beszélhetnénk a közműrendszerek állapotáról, a vízrendszerekről, összeomlás szélére kerültek. Beszélhetünk a vidéki közlekedési infrastruktúra állapotáról, és egyáltalán arról, hogy tudjuk, ilyen szempontból, az éghajlatváltozás szempontjából milyen fontos a megfelelő várospolitikai, hogy olyan várospolitikai eszközökkel rendelkezzenek önkormányzatok, nagyvárosok, kistéleplések is, amelyekben érdemben helyi cselekvést lehet e fontos kérdés kapcsán felmutatni. Ehhez képest önök az elmúlt tíz évben folyama-

tosan, az elmúlt fél évben pedig egészen extrém módon üresítik ki az önkormányzatiságot és veszik el az eszközöket az önkormányzatoktól. És abba az irányba megyünk, hogy nem megadják a lehetőséget a városoknak, hogy felkészülhessenek a rendkívül fontos XXI. századi problémára, hanem egyszerűen olyan helyzetbe hozzák ezeket az önkormányzatokat, főleg az ellenzéki vezetésű vidéki városokat, hogy éppen az alapműködésre talán lesz lehetőségük, de már arra se nagyon. Tehát növelik a kiszolgáltatottságot, csökkentik a cselekvés lehetőségét, mozgásterét.

De a lényeg az, képviselőtársaim, abban viszont egyetértünk, hogy nem a megfogalmazás itt a lényeg, hanem a tartalom, tehát hogy konkrétan mit akarunk tenni. Ugye, itt elhangzottak korábban olyan kritikák, hogy klímavészhelyzet. Én tudnék hosszan érvelni amellelt, hogy miért van vészhelyzet, és miért kell azonnal cselekednünk, és miért indokolt a szóhasználat, de a Törvényalkotási bizottságra én magam egy módosító javaslattal készültem, és megpróbáltam visszaépíteni az általunk javasolt határozati javaslatba azokat a fontos tartalmi elemeket, amelyeket önök egy tollvonással kiszedtek. Pont ennek az egyik legfontosabb eleme, hogy részletezzük, a cselekvésnek mik a fontos tartalmi elemei, tehát mit jelent a klímavészhelyzet. Úgyhogy a mi olvasatunkban az éghajlatváltozás megfékezése, a hatásainak csökkentése érdekében, az alkalmazkodás elősegítése érdekében komplett társadalmi, gazdasági és környezeti paradigmaváltás, amit mi szeretnénk előirányozni, és az Országgyűlés nevében a kormányt ebbe az irányba terelni. Beszéltünk sokat már róla, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése, az energiafelhasználás csökkentése és emellett az energiahatékonyság növelése, az élelmiszer-önrendelkezés, körkörös gazdaság, a kritikus infrastruktúrák felkészítése a helyzetre, s a többi, s a többi. Esélyem sincs, hogy ezeket ismertessem, de önök pont ezeket a lényegi elemeket módosították ki ebből a javaslatból, és az egyéb kötelezettségvállalási célok tekintetében is a javaslatot gyakorlatilag alkalmatlanná tették.

Azt a felvetést pedig, hogy az atomenergia bármilyen módon is zöld lenne vagy előremutató, majd egy következő hozzászólásban fogom cáfolni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, illetve az előterjesztők közül, aki most szólni kíván előterjesztőként, legyen szíves, nekem ezt jelezze. *(Jelzésre:)* Schmuck képviselő asszony, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon sajtós történet vége felé közeledünk, amikor úgy kerül majd elfogadásra egy országgyűlési határozati javaslat, hogy azzal az előterjesztők nem értenek egyet. Soha nem gondoltam volna, hogy majd a saját határozati javaslatomat

leszek kénytelen leszavazni, márpedig így lesz, ha nem történik valami csoda.

(17.50)

Sajnos, erre a csodára nem számíthatok, ismerve a kormány hozzáállását a zöldügyekhez és az éghajlatváltozással kapcsolatos álláspontját. Még egyszer nézzük az előzményeket! Múlt év májusában, rögtön azt követően, hogy a brit parlament kihirdette a klímavészhelyzetet, az LMP is benyújtott egy hasonló szándékú határozati javaslatot, tekintettel arra, hogy Magyarország rendkívül kitett az éghajlatváltozás következményeinek.

A kormánytöbbség persze lesöpörte az asztalról, nem vette tárgysorozatba. Persze, ha visszanezünk erre az időszakra, akkor emlékszünk, hogy egy évvel ezelőtt az éghajlatváltozás gyorsulását a Fidesz-KDNP még kommunista trükknek tartotta. Múlt év nyarán - ez így volt - felpörögtek az események az éghajlatváltozással összefüggésben. Elindult a fiatalok mozgalma, az ENSZ főtitkára szeptember 23-ára összehívta a klímacsúcsot, és ebben az időszakban a világ vezetői, Ferenc pápa is klímavészhelyzetről, klímaválságról beszéltek, és azt hangsúlyozták, hogy a szép szavak helyett elérkezett a cselekvés ideje. Mivel az éghajlatváltozás korunk egyik legnagyobb kihívása, következménye mind a mai, mind a jövő nemzedékek életét kockáztatja, ezért fontosnak tartottuk, hogy az ENSZ-klímacsúcs előtt itt az Országgyűlésben megismerjük a kormány álláspontját, hogy mit kíván képviselni a klímacsúcson.

Természetesen a határozati javaslatban összefoglaltuk a legfontosabb ellenzéki javaslatokat is, amelyeket az éghajlatváltozás megfékezése érdekében szükségesnek tartottunk. Célunk nem volt más, mint hogy végre a globális európai uniós törekvésekkel és a szomszédos országok törekvéseivel összhangban a probléma súlyának, nemzetstratégiai jelentőségének megfelelően kezelje Magyarország a klímaváltozás ügyét. Ebben persze beleértjük a globális felmelegedést fokozó üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az előre látható kedvezőtlen változásokhoz való alkalmazkodást.

Úgy gondoltuk, nem tartható az a kormányzati álláspont, hogy csak a gazdag, fejlett országoknak kell kitűzni és teljesíteni az üvegházhatású gázok kibocsátásának érdemi csökkentését. Különösen elfogadhatatlan, hogy más országoktól várjuk a hazai alkalmazkodásra való felkészülés feltételeinek biztosítását. E téren az elővigyázatosság elvére építő, felelős kormányzati magatartásra van szükség.

Tény, hogy a jelen kormány utóbbi tíz évet felölölő gazdaság- és környezetpolitikája legkevésbé sem volt klímabarát, hogy a kibocsátások 2014-től évről évre növekednek, és az önellátás elve is jelentősen sérült. A kormány eddig még a kétségtelenül hasznunkat szolgáló energiatakarékosság, hatékonyságjavulás, megújuló erőforrások alkalmazása terén is meg-

bocsáthatatlanul elmulasztotta a fontos lépések megtételét. Pedig mindezek energiafüggésünk, üvegházgáz-kibocsátásunk csökkentését, levegőtisztaságunk védelmét is szolgálhatták volna, nem beszélve a kiadások sokmilliárdos évi megtakarításáról, országos, intézményi és lakossági szinten egyaránt.

A mező- és erdőgazdálkodás, a vízgazdálkodás, a stratégiai infrastruktúrák, az egészségügy, az önkormányzatok ugyancsak felkészületlenek a kérdés kezelésére. De a kormány ez ügyben sem tett érdemi megelőző lépéseket, sőt számtalan lépésével még el is lehetetleníti, hogy lépni tudjanak.

A múlt év szeptember elején benyújtott, az éghajlatváltozási veszélyhelyzetből fakadó, halasztást nem tűrő feladatokról szóló H/7380. számú határozati javaslatot a kormánytöbbség hosszú hónapokon keresztül elfektette, holott egyre inkább szembetűnő az éghajlatváltozás gyorsulása, az, hogy Magyarország komoly elszenvedője a szélsőséges időjárási viszonyoknak, éppen ezért sürgősen cselekednünk kell.

Az éghajlatváltozásnak leginkább kitett a mezőgazdaságunk. A saját zsebünkön érezhetjük, hogy a szélsőséges időjárási viszonyok milyen nagy károkat okoznak a termelőknek, a fogyasztóknak egyaránt, hiszen az élelmiszerárak az egekbe szöktek, és ki tudja, hol állnak meg. Múlt hónapban talán 8,7 százalékos volt az élelmiszerek vonatkozásában az áremelkedés. Már most szembesültünk azzal, hogy az év eddig eltelt időszakában aszály sújtotta a mezőgazdaságot, és meteorológusok áprilisban félsivatagos helyzetről beszéltek Magyarországon, de voltak fagykárok, és ki tudja, hogy még mi lesz.

Végre a Fenntartható fejlődés bizottsága április 27-én napirendre tűzhetette a klímavészhelyzetes határozati javaslatot, mint ahogy ezt Bencsik képviselőtársam is említette, de hamar kiderült, jobb lett volna, ha továbbra is a fiókban marad. Nehéz ezt előterjesztőként kimondani, de így van. A Fidesz-frakció csomagja, ami időközben TAB-módosító rangjára emelkedett, teljesen legyengítette az eredeti határozatot, és olyan célkitűzéseket, célszámokat és elemeket tett be a határozatba, amelyek egy része teljesen elfogadhatatlan, szembemegy az európai uniós, de a globális célkitűzésekkel is, egy másik része pedig, bár környezet- és természetvédelem szempontjából fontos, de az éghajlatváltozás szempontjából szinte semmit sem ér.

Mielőtt a TAB-módosítócsomagról elmondanám az álláspontunkat, engedjék meg, hogy magának az eredeti határozati javaslatnak a helyzetéről is mondjak néhány szót! Vannak benne olyan konkrét célkitűzések, melyekről már látszik, hogy kevés, ezért szigorúbb célokat kell magunk elé tűzni. Ezekre módosító javaslatokat nyújtott be Csárdi Antal és Ungár Péter a Fenntartható fejlődés bizottsága ülésére, amit a kormánytöbbség a megszokott módon leszavazott.

Ezek a javaslatok 2030-ra vonatkozóan azt tűzték ki, hogy a szén-dioxid-kibocsátás 1990-hez viszonyítva 65 százalékkal csökkenjen, valamint azt, hogy a klímasemlegességet 2050 helyett már 2040-ben el kell érni. Megjegyzem, nemzetközi szinten is egyre

nagyobb a nyomás, hogy szigorítani kell a klímacélkitűzéseket. A határozati javaslat döntő többsége azonban még most is aktuális, sőt még aktuálisabb, mint tavaly szeptemberben. Ilyenek különösen az alkalmazkodási feladatok, mint például az agrárium, az egészségügy, az oktatás előtt álló kihívások.

A klímátörvény elkészítésére vonatkozó 2019. év december 31-ei határidő már aktualitását veszítette, ezért az ellenzéki módosítók a határidőt kitölték volna 2020. december 31-ére. Mert klímátörvényre szükség van, ami a törvény erejével tűzi ki a célokat, az eszköz-és intézményrendszert.

Mint ahogy korábban utaltam már rá, mint előterjesztőnek meglepetés volt számomra a Fidesz-frakció módosító csomagja. Eddig az volt a fideszes gyakorlat, hogy elutasították az ellenzéki javaslatokat. Most ez egy új elem, hogy azokat teljesen újraírják; amivel persze önmagában még nem is biztos, hogy lenne bajom, de akkor már igen, ha az előterjesztő nem ismer rá a saját javaslatára, mert annyira legyengítették, és a végén arra kényszerül, hogy a saját javaslatát leszavazza.

A Fidesz-frakció és most már mint a TAB módosító csomagja törli a klímavészhelyzet kihirdetését, gondolom, azért, mert nem érti a Fidesz-frakció a klímaváltozás súlyosságát és a klímavészhelyzet kihirdetésének az üzenetét. 2030-ra 40 százalékos csökkentési célt tűz ki, amit már egyszer 2013-ban elértünk, azóta, tudjuk, 8 százalékpont előnyt veszítettünk el. Ugyanis a szén-dioxid-kibocsátás tekintetében növekedési pályára értünk. Így ebből 2030-ra talán még 40 százalék sem lesz, ha a kormánynak a magatartása a klímaügyekhez nem fog megváltozni. Ráadásul ez a 40 százalék szembemegy az uniós törekvésekkel is, ezt most már világosan kell látni. Most kapott nyilvánosságot az a levél - korábbi hozzászólásomban említettem, és államtitkár úr is -, amit 17 európai uniós környezetvédelmi miniszter jegyez, amit persze, tudjuk, hogy a kormány elutasított, hogy az EU 2030-ra 50-55 százalékos csökkentési célt tűzzön ki.

A megújuló arányát 2030-ra 21 százalékban tűzi ki a kormány. Nem lehet azt mondani, hogy ez egy nagyon ambiciózus cél, miközben az Európai Unió 30 százalékos célról beszél. Nyilván ennek is megvan az oka, hogy a kormányunk miért csak 21 százalékban gondolkodik. Nem gondolom, hogy meglepő, ha azt mondjuk, hogy a drága, veszélyes és elfogadhatatlan Paksi Atomerőmű miatt akar a kormány csak ennyit bevállalni. A klímátörvényt törölték a módosító csomaggal, pedig a parlamenti vitában itt van Bencsik képviselő úr, talán emlékszik rá, amikor azt mondta, hogy rövid időn belül lesz az országnak és a kormánynak klímátörvénye.

(18.00)

Ami a legértelmetlenebb a módosító csomagban, az az, hogy beemeli a határozati javaslatba a kormány klíma- és természetvédelmi akciótervét. Ez azért értelmetlen, mert ez az akcióterv teljesen irreleváns az

éghajlatváltozás megfékezése és a klímaalkalmazkodás tekintetében. Több alkalommal már elmondtam tételesen, hogy miért nincs hatása igazán a klímaváltozás megfékezésére. Ezt most nem akarom megismételni, lehet, hogy még később lesz rá módom, ha ezt a kormánytöbbség kérni fogja.

A lényeg az, hogy arra kérem a kormánytöbbséget, hogy ne szavazza meg a TAB módosító csomagját, és az eredeti javaslatot támogassa, az ellenzéki módosító javaslatokat beleértve. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom az előterjesztőt, illetve előterjesztőket, hogy ha szólni kívánnak majd a legvégén, 3 perc 35 másodperc áll rendelkezésükre.

Megkérdem az államtitkár urat, a kormány részéről kíván-e most szólni, vagy a későbbiekben. *(Jelzésre:)* Most. Parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Előterjesztő! Néhány olyan pontra szeretnék csak reagálni, amely tételesen elhangzott, és azokkal kapcsolatban néhány tényadatot szeretnék felidézni.

Volt egy olyan állítása az ismertetőben, hogy Magyarország szembemegy az Európai Unió célzámaival, és nem fogadja el az Európai Uniónak azt a javaslatát - amely még nem európai uniós javaslat, csak bizottsági javaslat -, hogy 50-55 százalékra emeljük meg a 2030-as üvegházhatásúgáz-kibocsátási célszámokat. Ez az állítás nem igaz, az hangzott el, hogy a magyar emberek érdekeit nem szolgálja az, ha ezt a célt minden feltétel nélkül támogatjuk. Ezzel szemben a valóság az, hogy a magyar kormány kialakított és írásba fektetett egy úgynevezett hozzászólást ehhez a kérdéshez, és egy javaslatot tettünk az európai partner tagállamok felé, amelyben azt javasoljuk, hogy mivel a célszámemelés az elmúlt három-négy év közös európai munkáját annullálná tulajdonképpen, újrazkezdjük azt a vitát, amelyet három éve folytatunk, akkor ez egy nagyon komoly felvetés. Tehát komolyan kell venni ezt a javaslatot, nemcsak papírra és levélben leírni, hanem végiggondolni, hogy mi ennek a következménye, és ha indokolt ez a nagyon jelentős változás az európai politikában, akkor vegyük és mindenki vegye ezt komolyan.

Mi azt javasoljuk, hogy a 2030-as célszámokat akkor lehet vita tárgyává tenni, ha minden egyes európai tagállam, nem úgy általában, hanem mindenki magára nézve kötelezően vállalja, hogy 2030-ra legalább 40 százalékkal csökkenti a saját üvegházhatásúgáz-kibocsátását, minden tagállam. Akkor az egy komoly mondas, hiszen a tettekkel bizonyítja azt egy tagállam, hogy nem 55 százalékban, de legalább 40 százalékban a saját kibocsátásait csökkenti. Kíváncsian várjuk az európai tagállamoknak és az Európai Bizottságnak erre a felvetésre a válaszát, mert ha valaki azt mondja, hogy ő maga egyébként nem hajlandó 40 százalékkal csökkenteni, de úgy általában emeljük meg 55 százalékra

ezt a csökkentési célszámot, azt nem tekintjük komoly partnernek. Tehát itt nem az az igazság, hogy ezt elutasítjuk, hanem az a ténykérdés, hogy olyan feltételeket fogalmaztunk meg az Európai Bizottság felé, amelyek a komolyságát ennek a felvetésnek megalapozhatják.

A tiszta gépjárművekre vonatkozó kritikára vonatkozóan csak hadd említsem azt a talán a napokban megjelent számot, hogy a gazdasági válság alatt Európában 25 százalékkal csökkent a gépjárművek értékesítése. Ezen belül öröndetesen nőtt a tiszta gépjárművek, a tiszta elektromos meghajtású vagy hibrid gépjárművek értékesítése. És hol nőtt a legnagyobb mértékben? Magyarországon. A válság időszaka alatt. Azt gondolom, ez egy figyelemre méltó eredmény. Nem a kormány munkáját dicséri önmagában, hiszen a magyar fogyasztók választanak most már egyre tudatosabban, de azt gondolom, hogy a kormánynak az ez irányú támogató politikáját nehéz lenne ezen tény tükrében legalábbis teljes mértékben tagadni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A megújulóenergia-ügyek és az akcióterv teljes irrelevanciája az éghajlatváltozás ügyével kapcsolatban. Hivatkoznék arra, hogy az akciótervben az szerepel például, hogy szeretnénk Magyarország villamosenergia-termelését, ami a szíve a klímavédelemnek, hiszen tiszta áram esetén lehet tiszta közlekedést és tiszta fűtést megvalósítani, tehát a villamosenergia-termelés 90 százalékát 2030-ra karbonmentessé kívánjuk tenni. Ez tavaly még 60 százalék volt, idén áprilisban a karbonmentes villamosenergia-termelés részaránya a hazai fogyasztásban 74 százalék volt. Kettő év alatt a villamosenergia-termelés napelemes erőművekből tízszeresére nőtt. Ha ön azt mondja, hogy ez irreleváns a klímavédelemmel kapcsolatban, mármint hogy karbonmentesen állítunk elő villamos energiát növekvő mértékben, akkor az egy nagyon furcsa állítás.

Úgyhogy ezt a néhány tényszerű megjegyzést szerettem volna ezen a ponton hozzáfűzni a kormányt ért kritikákhoz. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és ha jól jegyzetelem, akkor tíz perc egy-két másodperce van majd a végén még a vitazáróban.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának. Ön a szó, képviselő úr.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz), a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fenntartható fejlődés bizottsága április 27-ei ülésén lefolytatta a határozati javaslat részletes vitáját, és megállapította, hogy az a házszabályi rendelkezéseknek és az Alaptörvényből eredő jogi és jogalkotási követelményeknek megfelel.

Senki nem vitatja ebben a Házban, az ellenzéki felszólalók állítása ellenére sem, hogy napjainkra bizonyossá vált, hogy az emberiség az éghajlat jelenleg tapasztalható sajátos megváltozásának nemcsak tanúja és elszenvedője, de a kibocsátott üvegházhatású gázok és az egyéb társadalmi-gazdasági célú tevékenységek következtében jelentkező hatások révén részben okozója is. Ezért azon kell közösen dolgozunk, hogy a megváltozott körülményeknek hazánk a nyertese lehessen, ne csak a nemzetközi, hanem a nemzeti érdekeket is együttesen képviseljük, hiszen a teremtett világ, környezeti örökségünk védelméről, a közös jövőnkéről van szó.

A klímavészhelyzet pusztá kihirdetése helyett a jövőre tekintettel az a cél, hogy a kormány által elfogadott klíma- és energiapolitikai stratégiákban, cselekvési tervekben, a klíma- és természetvédelmi akciótervben is rögzített célokat, irányokat következetesen végrehajtsuk. A klíma- és természetvédelmi akciótervben megkezdődött az illegális hulladéklerakók főlpszámolása. Közös célunk, hogy megvédjük ezen akcióterv keretein belül a folyóinkat a külföldről ideérkező hulladéktól, hiszen a tiszta víz nemzeti kincsünk, ezért meg kell becsülnünk a Kárpát-medence vízkészletét.

A kormány a következő évtized legjelentősebb programjai között szerepelteti a hazai gazdaság környezetbarát technológiaváltásának az elősegítését, mindeközben 32 milliárd forinttal támogatja a kis- és középvállalkozások megújulóenergiatermelés-kapacitásának a növelését. Folytatódik az ország újraerdősítése, továbbá a közösségi közlekedés elektrifikációja. Az a cél, hogy az erdőterületek nagysága 21 százalékról 27 százalékra emelkedjen Magyarországon. Talán abban is egyetértünk, hogy az erdőszültség mérteke jelentősen befolyásolja a természetes nyelőkapacitását, az üvegházhatásúgáz-nyelő kapacitását az ország ökoszisztémájának.

(18.10)

Az élőhelyek rekonstrukcióját segítő programoknak köszönhetően a következő években 100 ezer hektáron fog javulni a természeti értékek állapota. 2010-18 között már több mint 120 milliárd forintot költött a kormány környezetikár-mentesítésre.

Az öntözött területek nagyságának a növelése az alkalmazkodás egyik kiemelt célterülete. Az a cél, hogy a jelenlegi 87 ezer hektárról 2022-re 200 ezer, 2030-ra pedig 400 ezer hektárra növekedjen az öntözött területek nagysága. Az öntözéses gazdálkodás elterjesztésével lehetőség adódik arra, hogy a gazdák rugalmasabban tudjanak alkalmazkodni az időjárás-változással kapcsolatos kihívásokhoz.

Itt az elnök asszony, Schmuck Erzsébet felszólalásában ismételtén előkerült a jogi és a politikai vonzata egy-egy ilyen határozati javaslatnak vagy éppen törvényjavaslatnak a megvitatása és az elfogadása során. Ha a kormány nem azon dolgozna, hogy jogi

szempontból is releváns, tartható megállapodások jöjjenek létre akár az Európai Unió tagországai között, akkor továbbra is csak egy olyan politikai lózung akciósorozatra kerülne sor, amelynek tanúi lehetünk. Időközönként hangzatos javaslatok kerülnek megfogalmazásra az európai politikai erőterben is, elsősorban olyan képviselők, képviselőcsoportok részéről, amelyeknek viszonylag csekély az érdekérvényesítő képessége, és semmi sem drága nekik, hogy kellő hangzatos indítványokkal és javaslatokkal szolgálják ki azoknak az európai polgároknak az érdeklődési körét, akik egyébként - nagyon helyesen - felelősséget éreznek saját környezetük és a közös éghajlatuk megvédése érdekében.

De ahhoz, hogy ezek a politikai felszólamlások valamit is a gyakorlatban meg tudjanak gyökeresedni, jogi keretrendszerekre van szükség, a jogi keretrendszerek pedig direktívákban, előírásokban, kötelező jellegű, a nemzeti jogrendbe történő rögzítéssel kell hogy befejeződjenek, pontosabban: a cselekvés kezdetét ezen jogi formulák kialakítása, létrehozása kell hogy megelőzze.

Ha nincs jogi kötelezettség, amelyet a részes felek tárgyalásos úton magukra nézve kötelezően alkalmazandónak tekintenek (*Az elnök csenget.*), akkor nem lesz ilyen jellegű végrehajtható és mindenki számára kötelező érvénnyel bíró előírás. Nagyon fontos, hogy ezt lássuk, tisztelt képviselőtársaim, mert anélkül a nemzeti érdekek védelmére nem lesz lehetőség (*Az elnök csenget.*), csak a nemzetközi érdekek érvényesítése fog egyre többet elhangzani akár ebben a döntéshozó teremben is.

Tisztelettel köszönöm a figyelmet, és elnézést kérek az időkeret túllépéséért. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Talán megbocsátja elnök úr a pillanatnyi meglepetésemet és késlekedésemet, amíg a mikroport után kutakodtam, hiszen sokkal nagyobb kibontakozó vitára számítottam ebben a kérdésben, bár a napirend összeállításakor már lehetett számítani arra, hogy a hasonló témájú napirendek némiképp egymásba csúsznak. Ennek van előnye is, hátránya is. Előnye az egyszeri ellenzéki képviselő számára, hogy bár az előző napirendi pontnál elfogyott az időkerete, az itt ismétlődő témák tekintetében van módja arra, hogy egyrészt reagáljon elhangzottakra, holott a mínusszal kezdődő időkeret tekintetében már nem volt lehetősége, másrészt a kiválóan felkészült államtitkár irányába további kérdéseket címezzen, természetesen és alapvetően a konstruktivitás jegyében, nem nélkülözve viszont azt a politikai kritikát, amely, úgy érzem,

hogy egy parlamentáris demokrácia alapvető, fundamentális kelléke, megsértődni rajta semmiképpen nem szabad.

El kell hogy mondjam, hogy a lakossági szegmens különböző energiahatékonysági szolgáltatásai és programjai keretein belül, úgy érzem, hogy végre egy legitim vita és egy termékeny talajon folyó vita kezdett kibontakozni. Itt közöttünk abban van vita, nem is tudom, hogy ez mennyire nevezhető vitának, talán még a diskurzus szintjén megáll, hogy hol érdemes hozzányúlni a rendszerhez.

Látható, hogy közösségi, uniós források - és nem adományok, nem áldások, jótétemények, hanem nekünk járó források - érhetőek el erre a területre. Itt szeretném megjegyezni, engem különösképp irritál az, amikor egyoldalú adományként vagy segélyként kezeli valaki az uniós forrásokat, hiszen ezzel nemcsak Magyarország tagdíjbefizetése áll szemben, hanem a korábban elveszített vámbevételeink és szám-talan olyan további elveszített forrás, amely azért rendelkezésére állt hazánknak és a nemzetgazdaságnak a korábbi évtizedekben. De szorítkozzunk azokra az uniós forrásokra, amelyek a lakossági szegmens számára is elérhetővé válhatnak.

Meg tudom érteni azt, hogy különböző közösségi intézményekkel kezdte az energiahatékonysági programok egy részét a kormány, és azt is elismerem, hogy ezek nagyobb szennyezők lehetnek, mint egy-egy háztartás. Csak az a fránya helyzet Magyarországon, hogy közintézményből sok van, de azért jóval-jóval kevesebb, mint háztartásból, és ha az összkibocsátási volument, akár a károsanyag-kibocsátást nézem, akár a háztartási szegmens bizonyos részeinek a viselkedési szokásait, kezdve az ételési szokásoktól folytathatnánk a sort nagyon sokáig, akkor azt tapasztaljuk, hogy a kibocsátás összszintje tekintetében bizony nagyon komoly szegmenst tesz ki a háztartási. Ha energiatakarékossági beruházásokban gondolkodunk, sokkal nagyobb eredményt lehet álláspontom szerint elérni a sok-sok százezer magyar háztartás bevonásával ezekbe a programokba.

Amikor az „Otthon melege” program kerül szóba vagy ennek társai, hiszen nem ez az egy program létezik, engedjék meg nekem az a jelző, hogy ezek bizony kozmetikai jellegű programok. Nem akarom lebecsülni az idecsoportosított milliárdokat, adott esetben 1-2 milliárd vagy több milliárd forintot, nehogy szó érje a ház elejét, hogy én ezt semmiségnek nevezem, mert ezek a programok nem semmiségek. De ha megvizsgáljuk a potenciális igénybe vevők körét, és megvizsgáljuk azt, hogy az erőhátrányból induló lakossági szegmens hogyan tudja elérni ezeket a programokat, akkor azt látjuk, hogy az igénybe vevők köre éves szinten a legeslegnagyobb jóindulattal is a néhány tízezer felé közelít, és akkor még nagyon-nagyon jóindulatú voltam, mert nem akarok politikai vitát gerjeszteni, és itt több millió igénybe vevővel számolhatunk, mondjuk, évtizedes távlatban. Tehát az látható, hogy 1-2 százaléka érhető el ezen programokon keresztül ennyi költségvetési forrás idecsoportosításával.

Itt is ne feledjük azt a méltatlan helyzetet, hogy a leginkább kitett társadalmi csoportok - adott esetben rokkantsággal élők, adott esetben a leszakadás által fenyegetettek - mennyire tudnak, mondjuk, fél órán belül sikeresen egy világhálós licitet lebonyolítani, benyújtani a szükséges dokumentumokat. Tehát az eleve erőhátrányban lévő csoportok azok, amelyek még ezekből a programokból is sokkal nagyobb eséllyel szorulnak ki, mint azok, akik felkészülten képesek várni egy hasonló lehetőséget. Én tehát arra kapacitálnám Magyarország Kormányát, hogy ezeket a programokat szélesítse folyamatosan, egyébként az inflációt meghaladó módon bővítse az idecsoportosított forrásokat.

Ahol viszont komoly lehetőséget látok, az a CSOK bővítése. Szerintem ez egy olyan terület, ahol, ha ma nem is jutunk dűlőre, azért hosszú távon eredmények érhetőek el, hiszen a CSOK egy fontos politikai terméke a kormánynak - és ezt most nem pejoratív jelzőként kérem lejegyezni -, egy olyan politikai terméke, amiből politikai eredményt kíván kovácsolni. Ez ugyanakkor nem képzelhető el hatékonyan úgy, hogyha az igénybe vevők körét annyira szűken tartja, mint most. Hiszen mi történik a tipikus magyar élet-helyzetben lévő magyar polgárral, ha mondjuk, nem új lakóparki lakást szeretne vásárolni 40-50 millió forintért, és megint jóindulatúak voltunk, hanem bővíteni szeretne vagy éppen felújítani szeretne?

Miért nem bővíti a CSOK-ot Magyarország Kormánya a felújítások irányába úgy, hogy a teljes támogatási tömeg vagy a kedvezményes hitel teljes egésze legyen elérhető azon állampolgárok számára, akik a felújítást követően legalább egy energetikai szintet képesek ugrasztani a saját otthonukon? Miért nem dolgozunk ki egy olyan programot, amely a CSOK kibővítése terén és tekintetében állampolgárok széles körei számára tesz elérhetővé energetikai hatékonyságra felhasználható forrásokat, amely források aztán hasznosulni tudnak egyébként, mondjuk, egy lakásbővítés terén akár demográfiai célkitűzések tekintetében is? Egész egyszerűen nem látom okát annak, hogy Magyarország Kormánya miért ne indulhatna el ebbe az irányba, és úgy gondolom, hogy ellenzéki támogatás is elérhető lehetne ehhez a területhez.

Azt látom, hogy a CSOK önmagában a jelenlegi módon, nem akarom azt vizionálni, hogy lefagy, de azt látom, hogy aki eddig igénybe tudta venni, és ki tudta használni az igen terebélyes kedvezménytömeget, hogyha jómódú polgárokról van szó, ott már elérhette a hatását, a demográfiait, ha volt neki, azt biztos.

(18.20)

Sajnos, a mutatószámok ezt még nem igazolják vissza, de legyünk jóindulatúak és tétélezzük fel, hogy még rosszabb lehetne a helyzet, ha ezek a hatások nem következtek volna be.

Szeretném azt is elmondani, hogy egész egyszerűen nem tudunk eljutni azokig a termékeny vitáig,

amelyek arról szólnak, hogy a CSOK bővítése egy abszolút létező terület, és egy abszolút olyan terület lehetne, amelyről Magyarország Kormányának és a magyar ellenzéknek a parlamentben kellene tudni értelmes vitákat lefolytatni. Amikor ma vitatkoztunk a Budapest-Belgrád vasútvonalról, vitatkoztunk olyan beruházásokról, amelyeknek a hazai forrásai vagy a hitelfelvétel eszközei lehet, hogy itt hasznosulhatnának jobban, elképzelhető, hogy meg is találunk a forrásokat az energetikai korszerűsítés lakossági szegmenséhez, és megtalálnánk azokat a forrásokat is, a Budapest-Belgrád tekintetében egészen biztosan, amelyek a CSOK bővítéséhez szükségeltetnének.

A már szóba került multicégek érintő vita tekintetében én nagyon szeretném, ha a kormány elindulna abba az irányba, hogy a nagy cégeket valóban a közteherviselésnek megfelelő módon bevonja adott esetben az energetikai bajok elhárításába, és mondjuk, az energetikai jellegű beruházások finanszírozásába is. Látunk erre vonatkozó sikeres nemzetközi példákat, és látunk olyan elképzeléseket, amelyek erre mutatnak. De megint csak a gödi esetre kell visszamutatnom. Gödön pontosan az ellenkezője valósul meg ennek. Én nem hiszem, hogy bármely nemzetállam bármely kormányának a szándéka arra mutatott volna, ami Gödön történik, hiszen nettó környezet-szennyezés folyik a lakossági kontroll lehetősége nélkül. Multicégek „garázdálkodása” folyik azon lehetőség nélkül, hogy akár lakossági kontroll, akár ellenzéki vezetésű önkormányzati kontroll lehetne e fölött. Kormányzati és fideszes megyei vezetésű kontroll lehetne, de ennek még nem látjuk a nyomait; legyünk jóindulatúak és tétélezzük fel, hogy lesz ilyen

Azt látjuk, hogy ha klímaváltozásról, éghajlatváltozásról beszélünk, akkor a nagyvállalati szegmenst valóban meg kell fogni. Nem tudnak önkök sokáig az azal takarózni, hogy 33 százalékkal csökkent a kibocsátás, lényegében - még egyszer szeretném kiemelni - annak köszönhetően, hogy a korábbi termelőkapacitás nagy része leépült, vagy ami külföldi kézbe került, adott esetben bezárásra került és eltűnt a magyar égről. Egész egyszerűen nem lehet nagyvállalatok közteherviselésbe és a különböző szennyezéssel kapcsolatos alapelvek foganatosítása alá való bevonása nélkül eredményt elérni. Azt látjuk, hogy Magyarországon ez egész egyszerűen nem valósul meg. Nem azt akarom mondani, hogy a multicégek tollba mondanak és megrendelnek mindenféle, a tárgykörbe illő rendeletet vagy törvényt a kormánytól, de nagyon sokszor látjuk azt, hogy a lobbijük brutálisan magas ahhoz képest, mint ami egy valamit magára adó egészséges nemzetállam tekintetében lehetne.

Én a Gyurcsány-Bajnai-korszakot nagyon-nagyon sokat kritizáltam abból a megközelítésből, hogy szerintem túl sokat biztosítottak a multicégek számára egyoldalú kedvezményként, munkahelyteremtési infrastrukturális támogatásként. Azt látom, hogy 2010 óta még tovább nőtt ennek a volumene, és még inkább a multicégek paradicsomává vált Magyaror-

szág. Ez a társasági adó multikra nézve brutális csökkentéséből is kiderül, ami a magyar kisvállalkozók számára egy 1 százalékos csökkentést eredményezett. De az egész biztos, hogy ha komolyan gondoljuk akár a klímaváltozás negatív hatásainak a kezelését, akár az éghajlatváltozással való együttélésnek legalább a kísérletét, azt, hogy az ember meg tudjon maradni ezen a planétán, akkor el kell kezdenünk gondolkodni ezeken a kérdéseken. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Nacsa Lőrinc képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Fontos témákról esik szó ismét az Országgyűlésben, mint ahogy az előző napirendnél is fontos kérdéseket vitatunk meg. Sajnálom, hogy ellenzéki divattá vált a saját javaslatuk nem támogatása. Azon most túllépek, hogy Schmuck Erzsébet képviselő asszony sem támogatja a saját javaslatát. Ennyire nem kellene hasonlúnia a többi ellenzéki képviselőhöz, de hát ezen most túllépünk. Hál' istennek, van egy erős többség, és fontos kérdésekben, mint a klímavédelem, meg tudunk szavazni törvényeket, és át tudunk vinni döntéseket, úgy-ahogy ebben nem kell félni.

Nagyon fontos témákról beszélünk, hiszen egyszerre kell figyelembe venni az ellátásbiztonság, a versenyképesség, a fenntarthatóság szempontjait, és ehhez nagyon sok európai tanácsi, európai uniós bizottsági irányelv, döntés segít bennünket, és persze az az elmúlt harminc év, amelynek önkök rendszerint megpróbálják eltagadni az eredményeit, de mégiscsak azon 21 ország közé kerültk, amely úgy tudta növelni a gazdaságát, hogy ugyanakkor jelentős mértékben csökkenteni tudta a kibocsátását. Azt gondolom, ez olyan jó alap, olyan jó eredmény, amit nem kell eltagadni, mert nehéz úgy vitatkozni, hogy önkök minden eredményt szisztematikusan eltagadnak. Mi se mondtuk soha azt, hogy elég az, amit elértünk eddig Magyarország tekintetében, vagy hogy itt a vége, mi ezzel megelégszünk és hátradőlünk. S mint ahogy Bencsik János képviselőtársam elmondta, itt a teremben sem tagadja senki a klímaváltozás tényét, sem azt, hogy az emberi tevékenységnek milyen hatása van erre, és hogy a túlzottan globalizált, fogyasztásorientált társadalom hogyan járul ehhez hozzá.

A konzervatív, kereszténydemokrata politika mindig is a kisközösségeket támogatta. A család is egy ilyen kisközösség, a társadalom egy érték-hordozó, értékteremtő tartópillére, ezért nem véletlen, hogy közel áll hozzánk a teremtett világ védelmének gondolata. Ez is egy közösségi cselekvés, egy közösségi irány, hiszen a közösségek támogatása, a közösségek megerősödése, a helyi közösségek erősödése hozzájárul az élhetőbb országhoz. Nyilván rengeteg eszköze van ennek a dimenzióknak, hogy a fenntarthatóság, a versenyképesség, az ellátás biztonsága is megmarad-

jon. Számtalan eszköz van ehhez, és számtalan területen kell helytállni, a vidékfejlesztés területén, az oktatás, a foglalkoztatás területén, a környezet- és természetvédelem területén, valamint a társadalmi és a szociális szempontokat is folyamatosan figyelembe kell venni.

Engem az bánt, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy ilyen fontos témáról való vitát nehéz úgy lefolytatni, hogy Schmuck Erzsébet azt mondja az államtitkárnak, hogy mindegy az, nem számít az, hogy növekedett a kibocsátásmentes, tiszta energia előállítás és ennek a felhasználása. Amikor ő a villamos energia részarányát mondta a felszólalásában, akkor bekiabálva azt mondta, hogy ez nem számít. Pedig ezek számítanak. Ezek kis lépések, megint csak nem mondtuk azt, hogy a végére értünk, további terveket jelentettünk be, intézkedési tervek, cselekvési tervek vannak, stratégiák vannak, klímavédelmi terv van, akcióterv van, és szeretnénk ezekben a jövőben is önökre számítani.

Nekem nem volt szimpatikus az a hozzáállás, amikor a második éghajlatváltozási stratégia vitájakor Schmuck Erzsébet azt mondta, rossz az, hogy olcsó a rezszi, mert a háztartásokat fogyasztásra ösztönzi, és szerinte drágább rezsizsámlákat kellene a magyar családoknak fizetniük. Én ezzel nem értek egyet. Mi a „szennyező fizet” elvét valljuk, és azt szeretnénk, hogy a klímavédelem költségeit ne a magyar családok rezsijárainak és élelmiszerárainak a növekedése adja meg, és ne abból kelljen fizetni a klímaváltozás elleni harc költségeit, hogy a magyar családoknak drágább lesz a megélhetése, drágább lesz az otthonuk fenntartása, és drágább lesz az az élelmiszer, amihez hozzájutnak.

Én ezzel az iránnyal nem értek egyet, és mi a Fidesz-KDNP-ben nem ezt az elvet valljuk. Mi azt valljuk, hogy ne a lakossággal fizetessék meg a klímavédelem költségeit, hanem a nagy szennyezők, a nagy szennyező országok, a nagy szennyező vállalatok fizessék meg a klímavédelem költségeit. Azt gondolom, hogy ez egy sokkal igazságosabb hozzáállás, mint az, hogy a keményen dolgozó magyar vagy európai polgárok és családok fizessék meg ennek a költségeit.

Szintén megnehezíti a vitát az, hogy önök a kormánynak bármilyen, ebben a témában megtett lépését eltagadják vagy kritizálják. Az eredményeket is eltagadják és azokat az intézkedéseket, lépéseket is, amelyeket eddig megtettünk vagy ezután meg fogunk tenni. Nyilván értem én, hogy önöknek fenn kell tartaniuk ezt a politikai diskurzust, és az az érdekük, hogy azt mutassák be, hogy ebben semmi nem történt. Csak hát, képviselőtársaim, legyünk őszinték egymáshoz, ez nem igaz. Nem igaz, hogy ezen a területen nem történt semmi, nem igaz, hogy ne lennének eredményeink, részeredményeink, nem igaz, hogy ne lenne számtalan olyan jövőbe mutató döntés, amelyek mellé önök is nyugodtan odaállhatnának. Nem tudom megérteni, hogy milyen kivetnivalót találnak az egyszer használatos műanyagok kivezetésében, az illegális hulladéklerakók felszámolásában, a zöld államkötvény bevezetésében, a folyóink PET-palack-

mentesítésében, vagy éppen a városi közlekedés elektronizálásában.

(18.30)

Ha jól olvastam, akkor az államtitkár úr talán pont a holnapi napon fog bejelentést tenni az elektromosautó-vásárlás támogatásainak újabb bővüléséről, és ahogy elmondta a számokat, abból is látszik, hogy a magyar emberek egyre tudatosabban vásárolnak. Ez egy jó hír, és azt gondolom, hogy ebben mindannyiunknak van felelőssége, hogy ezt a tudatosságot növeljük az állampolgároknak, ebben próbáljunk meg valamilyen módon utat vagy irányt mutatni.

Akkor lehet értelmes vitát folytatni ilyen fontos kérdésekről, ha nem az az alapállapot, nem az az önök kiindulópontja, hogy eltagadjunk minden eredményt, és kritizálunk minden megtett vagy megteendő intézkedést, hanem az eredmények elismerése mellett a döntések, a mostani és a jövőbe mutató döntések elismerése mellett természetesen vannak jobbító szándékú javaslatok. Ezeket nyilvánvalóan köszönjük, de ez szerintem csak akkor igazságos vagy akkor fair, hogyha emellett elismerik azokat az eredményeket, amelyeket ezen a téren eddig elértünk, vagy amelyeket kitűztünk magunk elé, és amelyek felé haladunk, amelyekhez olyan döntéseket hoztunk, amelyek a kitűzött céljaink elérését segítik.

Természetesen rengeteg indikátor vagy mérőszám van ezen a területen. Az Európai Unió első harmadába tartozunk, ezt is kár eltagadni, a környezetvédelmi mérőszámok nagyjából majdnem egészében az Európai Unió első harmadában vagyunk. Ez egy jó dolog. Nem azt mondom, hogy az első helyen vagyunk, azt sem mondom, hogy ott vagyunk, ahol szeretnénk, de mindenképpen fontos, hogy a 27 tagállam közül az első harmadban találhatjuk magunkat, és szerintem van mire büszkének lenni. Van elég sok feladat a jövőre nézve, ezeket ne tagadjuk el, és inkább végezzük el közösen! Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, Párbeszéd.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban két, erősen kapcsolódó törvény-, illetve határozati javaslatot tárgyalunk most egymás után, úgyhogy a tartalmi érveket nem hoznám újra elő, mint ahogy arra az eljárásra sem térnék ki, amit a Fidesz, csúfot úzva az eredeti javaslatból, a törvényjavaslattal, illetve a határozati javaslattal is eljátszott.

Csak szeretném megköszönni Schmuck Erzsébetnek, illetve az LMP frakciójának, hogy elkészítette ezt a határozati javaslatot, illetve hogy közös ellenzéki javaslattá tette. Hiszen azt gondolom, hogy 2020-ban, sőt ez már 2019-ben be lett nyújtva, ha legalább az ellenzéki pártok meg tudtak, meg tudnak egyezni

abban, hogy ez valóban a társadalmunk előtt álló leg-súlyosabb probléma, ami azonnali érdemi cselekvést kíván, és nem olyan álcselekvést, amit a Fidesz-kormány mutatott be az elmúlt nemcsak tíz évben, de az elmúlt hónapokban és hetekben is, akkor szerintem már előrébb vagyunk.

Úgyhogy ebben a szellemben remélem azt, hogy előbb vagy utóbb majd kormánypárti képviselőtársaink is meglátják a probléma súlyát, és - csak hogy az itt kibontakozó egyik konkrét példán szemléltessék - nem olyan programokat indítanak, ahol az „Otthon melege” programon belül a családi házak energetikai korszerűsítése alprogramban kevesebb mint háromezer háztartás nyert támogatást, hanem olyan programokat, ahol a négymillió magyar háztartásnak néhány év alatt a jelentős része állami támogatással energiahatékonysági felújításokat tud indítani, hiszen, mint tudjuk, a szén-dioxid-kibocsátásunknak ez az egyik legnagyobb forrása. Tehát nem háromezer, hanem mondjuk, háromezrezer háztartást kellene évente vagy két évente bevonni egy ilyen programba. Akkor tudom elfogadni a Fidesz- és KDNP-frakciók önfényező felszólalásait, hogyha majd ezt a teljesítményt tudják hozni. Addig, amíg érdemi cselekvésre nem képesek, addig, amíg nemcsak hogy előállni nem tudnak érdemi javaslatokkal, de még az ellenzéki javaslatokat is teljesen kiherélik, és gyakorlatilag az ellenkezőjére fordítják a betérjesztők szándékát, addig sajnos ezt a tiszteletet és elismerést nem tudjuk megadni a kormánypárti kollégáknak.

Úgyhogy kérem, hogy szedjék össze magukat, nézzenek a naptárra, nézzenek szét a világban! És legalább arra legyenek tekintettel, hogy ha a koronavírus-járványra azt tudták mondani, hogy ez egy olyan helyzet, ami valóban veszélyhelyzetnek minősül, és rendkívüli intézkedéseket kell tenni, és láttuk az elmúlt hetekben, hogy naponta átlagosan ha egy tucat ember halt meg - a tegnapi napon éppen öten vesztették sajnálatos módon életüket - a koronavírus okán, a légszennyezés okán, ami a klímaváltozás talán legfontosabb oka, naponta harmincöt magyar ember hal meg. Tehát amíg tegnap öten haltak meg a koronavírus miatt, harmincötven haltak meg a légszennyezés miatt. Úgyhogy jó lenne, hogyha tényleg ezen a területen is érdemi lépéseket tennének, és örülök neki, hogy vannak olyan programok, amelyekben komoly előrelépést tudnak felmutatni; én is kíváncsian várom a holnapi bejelentést. De összességében a kormányzat politikája nemhogy zöldnek nem tekinthető, hanem ennek a szöges ellentéte. Úgyhogy sajnos most is megmutatták, és most Nacs Lőrinc ugyan nincs itt, de talán ő a legjobb példája annak a cinikus hozzáállásnak, amit a Fidesz-KDNP mutat az érdemi zöldpolitikai javaslatok kapcsán.

Úgyhogy, kedves képviselőtársaim, szedjék össze magukat, olvassanak, gondolkodjanak, és a jövő nemzedékek és a ma élő választópolgárok iránti felelősségtől vezéreltetve cselekedjenek!

Köszönöm szépen. (Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai képviselő úr. A következő hozzászóló Herczeg Tamás képviselő úr, Fidesz.

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, és köszönöm Keresztes László Lóránt felszólalását, mert két éve vagyok képviselő, és most van az első alkalom, hogy random nyomtam gombot, és egy ilyen vita során válaszolok valamire, ami elhangzik.

Őn említette azt, hogy az önkormányzatok kifosztása történik meg, folytatódik, vagy nem tudom, ezzel a témakörrel kapcsolatban. Ez, én úgy gondolom, azért nem jó, merthogy úgy nagyjából, nagyságrendileg egy szakmai vita folyik most, és hogyha ilyen politikai állásfoglalásokra kerül sor, akkor nem biztos, hogy jó irányba megy el ez a vita.

De amit az első hozzászólásomnál említettem, azt továbbra is tartom. Tehát például Békéscsaba nagyságrendileg 15 milliárd forintot fordíthat a közösségi közlekedés zöldítésére, 15 milliárd forintból napelemparkot épít, geotermikus energiát használhat majd föl közösségi intézmények fenntartására, és egyéb más elemei is vannak ennek a komplex energetikai programnak. Ez az egyik dolog.

A másik pedig, hogy persze nagyon magas labda volt ez a műanyagok hasznosítása kérdéskör vagy ezeknek a tiltása. Én azért jámbor lélekkel abban bízom, és én azt mondtam, hogy 2021-től van az akciótervben ez a passzus, tehát attól, hogy a holnapi napon ennek a vitája nem lesz meg, én azért bízom benne, hogy a következő évben erre sor kerül, mint ahogyan ebben az akciótervben is szerepelt.

Aztán a következő: az ön képviselőtársa, Schmuck Erzsébet azt mondta, hogy nem érti, hogy ez az akcióterv hogy tartozik ide a klímavédelemhez. Hogyha sorra vesszük, hogy az energiatermelés kérdése, az energiafelhasználás kérdése, az erdősítés, a fásítás, a környezetbarát technológiák alkalmazása, a benzin- és dízelüzemű járművek arányának a csökkentése, a zöldkötvény bevezetése, hogyha klímaügyekre van elköltve, hogy ez miért nincs összefüggésben a klímaváltozás elleni védekezés vagy a klímaváltozással kapcsolatos harc ügyében, akkor én nem tudom, hogy mi - nyilván más egyebek is, de természetesen ezek is.

Megnéztem - Z. Kárpát Dániel elment már -, most is van egy nyitott pályázat a pályazatihirek.eu weblapon. Itt van az a GINOP-os támogatási csomag, ami 2022, nem látom pontosan a dátumot, hogy meddig lehet akár magánszemélyeknek, akár közösségeknek energetikai pályázatokban részt venni, és még néhány egyéb dologra is szívesen válaszolnék. Bár annak örülök, hogy ilyen nagyságrendileg sokkal szakmaibb vita zajlik most, és kevésbé támadó jellegűek, mint itt szoktak a parlamentben zajlani. De nagyjából ennyi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló a DK képviselője, Hajdu László képviselő úr.

(18.40)

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! A másik képviselői önálló indítvány országgyűlési határozati javaslatként szerepel itt előttünk, azt gondolom, hogy mindenképpen lehetőséget ad arra, bármi is lesz a szavazásnak a végeredménye, hogy napirenden tudtuk tartani, és beszélni tudunk azokról a feladatokról, tennivalókról, amelyek halaszthatatlanok a környezetvédelem, a fenntartható fejlődés ügyében vagy a klímaügyekben. Ehhez szeretnék én is hozzászólni néhány gondolattal a Demokratikus Koalíció nevében és mint a bizottság tagja, mármint a Fenntartható fejlődés bizottságának tagja.

Az egyik, amit meg szeretnék jegyezni, hogy több szintje van a fenntartható fejlődés végrehajtásának, tehát van a kormányzati szint, mi mindig azt kérjük számon, de vannak középszintek is, és vannak egész alsó szintek is, és vannak a termelők, tehát a vállalkozások szintje is. Amikor a környezetvédelemről, tehát a fontos feladatokról beszélünk, akkor most először is a termelés területén folyó fenntartható fejlődésnek a dolgait ragadnám ki példaként, tehát hogy a hulladékok egy része a termelésben keletkezik, vagy a termelés mellett a kereskedelmet, tehát a fogyasztást, az előbbi hozzászólásomban pedig a közlekedést említettem, tehát ezeken a területeken, tehát több szintje van, és amikor mi arról beszélünk, hogy fenntartható fejlődés, ezeket is meg kell említeni.

Azért is nagyon fontos, hogy az ilyen sok szinten zajló környezetépítés és környezet-igénybevétel mennyire van kontroll alatt, és azzal, hogy államtitkárság van most, 2018-tól az ITM-nél, előtte máshol volt, tehát ahogy vándorol a főnöksége ennek az irányításnak, az nem erősíti azt, hogy mennyire van ez a termelés, ez a fenntartható fejlődés kontroll alatt. És leginkább az a fő probléma, hogy míg korábban voltak a dekoncentrált szervek, amelyek sokak ellenségei voltak, de csak azért, mert közel voltak a végrehajtó szintekhez, és tudtak számonkérni, bírságot, ellenőrizni, ez ma nincsen meg. Például Budapest esetében emlékeim szerint Érd van kijelölve a kormányhivatalnál, amely a hatóság, tehát mindennel Érdhez kell fordulni. És ha valaki ügyet akar intézni, akkor több átszállással kimegy Érdre személyesen, ha fogadják ott, és nem tudom, körülbelül hat hét most az az idő, ami alatt be lehet oda jutni, de ha bármelyik polgármesteri hivatalból érkezik levél vagy bejelentés, annak az ügyintézése is ott zajlik. Tehát nincs kontrollja ennek. Amiről mi beszélünk, az olyan törvényi keretek között van, pillanatnyilag olyan mértékben kilúgozott kontroll alatt működik, ami alapvető problémája annak, amikről itt most beszélünk, és amit számonkérünk.

Helyi problémát tud az ember elsősorban hozni, mert akkor hiteles: a belvárosban ilyen kiemelt beruházásnak a mélygarázshulladékait, egyebeket az éjszaka leple alatt - én egy külső kerületben vagyok választó, az a választókerületem -, néhány éjszaka alatt kihordtak 4-5-6 méter magasra a szabad földterületekre, amelynek a tulajdonviszonyait majd egy éppen

most jövő törvény rendezzi, és azzal, hogy részaránytulajdon-földek, tehát ezer körüli részaránytulajdonos van, egy tulajdonos sem érzi a magáénak, tehát ha odahordanak valamit, nem érez felelősséget. Kihordtak oda körülbelül - becsült adat, mert már becsüs is volt - 500 és egymillió köbméter körüli földet, hulladékföldet.

Nincs az az ember, aki ezt számon tudná kérni, nincs az a bíróság, amely meg tudná fogni, hogy ki az illető, a rendőrség nem foglalkozik vele, tehát gyakorlatilag ma úgy lehet környezetet szennyezni vagy ellenőrizetlen anyagot bárhol deponálni és lerakni, hogy nem találjuk meg annak a felelősét, még akkor sem, ha egyébként le tudunk fotózni, filmezni néhány autót, megvan a rendszáma, a cég is megvan hozzá, akkor sem lesz ebből tíz év múlva sem bírósági ítélet, és nem lesz kártérítés. Azt gondolom tehát, hogy ma az állapotok kontrollálásával egy nagyon nagy probléma van, legalább olyan nagy probléma van ezzel, mint amit itt a képviselőtársaim felvetettek.

Két dolgot mondanék még, amit én fontosnak tartok, elhangzott mindegyik, az államtitkár úr említette, de mások is említették a felszíni vizek kérdését. Ez rendkívül fontos. Vannak nyílt árokban folyó felszíni vizek, olajat, mindent ki lehet önteni, és lehet szennyezni, amelyek aztán valamelyik befogadóban megjelennek, ahonnan pedig ivóvíz emelnek ki, vagy valamilyen más hasznos célra használják fel. Tehát a szennyezés ugyanilyen kontroll nélküli, úgy gondolom. Persze vannak mezőőrök, vannak polgárőrök, vannak különböző közterület-felügyelők, volna a rendőrség is, de nincs gazdája, aki a felszíni vízszennyezést meg tudná akadályozni.

Ugyanez a probléma jelenik meg, csak kisebb mértékben, a jó minőségű ivóvíz kérdésében. Ez azért kicsit jobb állapotban van, úgy gondolom, Magyarországon, persze vannak régiók, ahol még arzénos víz is folyik a rendezett vízcsapból, éppen Békés megyében, képviselő úr, Békéscsabán és környékén, majd minden faluban a megyében, még Csongrádba is áthúzódóan arzénos a víz. Arra kellene inkább fordítani, hogyha már zöldre fordítunk, ennek a vízminőségnek a kérdését. Nem akarom mondani, hogy mit jelent az arzénos víz, és mivel az időm le fog telni, ennél a víznél maradva és ezzel zárva (*Az elnök csenget.*), az a pályázat, amelyen önök nyertek, az csak bizonyos...

ELNÖK: Köszönjük szépen.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): ...önkormányzatoknak áll rendelkezésre, azok címkézett pályázatok. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót a Fidesz képviselőjének, Bencsik János képviselő úrnak.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem hiábavaló ez a mai parlamenti vita, hiszen Hajdu képviselőtársam

részéről ismét elhangzott egy olyan felszólalás, amely közös pontot tartalmaz a kormányzati szándékok és cselekvések keretrendszerével, hiszen az éghajlat- és természetvédelmi akciótervben éppen ezért szerepelnek az illegális hulladéklerakókra vonatkozó intézkedési tervek, azért jön létre ez a hulladékgazdálkodási hatóság is, hogy az ilyen kihágásoknál sokkal hathatósabb intézkedésekre kerüljön sor, mint amilyenekre eddig sor kerülhetett, hogy a jogsértőknek a jogra hivatkozva ne lehessen kibújniuk a kötelezettségvállalás alól, hogyha illegálisan helyeznek el hulladékot.

Itt mindig az a kérdés, hogy a képviselők által jól látott problémák megoldásához szükséges kormányzati intézkedések sorrendisége hogyan fog alakulni. Jobbikos képviselőtársunknak, Z. Kárpát képviselőtársamnak időközben el kellett mennie, minden bizonynyal a hivatalos dolgait intézni, de vele is egyet kell értenek a tekintetben, hogy persze a lakossági energiahatékonysági fejlesztésekre, beruházásokra is szükség van, ugyanakkor szükség van, és továbbra is azt mondom, hogy szükség van a közintézmények energiahatékonysági célú felújítására is, és ebben a kérdésben, a sorrendiség kérdésében a kormány így döntött. Szerintem bölcsen döntött, mert a közösségi haszon szempontjából a legtöbb hozzáadott értéket a közintézmények korszerűsítésével lehet elérni, a közkasszának megtakarítás, energiamegtakarítás, károsanyagkibocsátás-csökkentés és a szolgáltatás, a közszolgáltatás színvonalának, komfortosságának a javítása - ugye, közszolgáltatásokról van szó -, alapvetően az állampolgárok azok, akik ezeket a szolgáltatásokat igénybe veszik. És ha a végére érkezünk e kötelezettségeink teljesítésének, akkor rá kell fordulni az egyre szélesebb lakossági célú energiahatékonysági beruházásokra is, azt gondolom, hogy nincsen vita közöttünk.

(18.50)

Én néha azt érzékelem, mintha az lenne az igazán nagy probléma itt a parlamenti együttműködés és diskurzus során is, hogy a természetvédelem vagy éghajlatvédelem terepasztalára a piros autó mellé került egy zöld autó is, és akkor ez most problémát okoz, hogy miért nem csak az az egy pici autó van, van egy másik autó is. Ez azért van, mert ez egy közös terepasztal, itt mindannyiunknak megvannak a feladatai és a kötelezettségei, tekintettel kell lennünk egymás, mondjuk úgy, terepasztalon elhelyezett járművére, szintől függetlenül. Szerintem ez történik, nemcsak szerintem, hanem valójában is ez történik. A mai vita során is értékes észrevételek hangoztak el az egyik oldalról, a másik oldalról is, aztán kiderül, hogy vannak itt átfedések is.

Azon aztán persze vérmérséklet alapján, ki ellenzéki, ki kormánypárti, lehet vitatkozni, hogy ezek az átfedések kellő mennyiségben, kellő mélységben vagy szélességben tapasztalhatók-e. De az biztos, hogy olyan kérdések kerülnek itt a határozati javaslatban a bizottsági módosító indítványnak is köszönhetően megerősítésre, amelyek - ki lehet jelenteni - a hazai

természeti és környezeti állapot további romlását nem fogják támogatni, sőt, ha az intézkedések precízen végrehajtásra kerülnek, akkor ezeket a károkat mérsékelni fogják, és a környezeti és természeti állapotunkban egy pozitív változás indulhat el.

Éppen ezért a képviselőcsoportunk nevében szeretném megköszönni a kezdeményezőknak, hogy a korábbi törvényjavaslatot, ezt a határozati javaslatot is előterjesztették. Javaslom számukra, hogy fogadják el, hogy rajtuk kívül vagyunk még itt néhányan az Országházban, nekünk is van véleményünk, vannak javaslataink, persze mi is ezt szeretnénk érvényre juttatni, ezért fogalmazódott meg a bizottsági módosító indítvány is. És aztán az elkövetkezendő rendes ülésen pedig a záróvitát itt lezárva majd az Országgyűlés dönteni fog, hogy ezek a módosító indítványok elfogadásra kerülnek-e, és ha igen, akkor azzal együtt összességében a többség támogatja-e az önként által benyújtott határozati javaslatot, illetve törvényjavaslat-tervezetet. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Bencsik képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én magam is gyakorlatilag folytatni szeretném az előbbi hozzászólásomat. Herczeg képviselő úrnak ígérem, hogy ha a hat percben nem tudok minden kérdésre reagálni, de a közlekedést érintő kérdéseire a holnapi kapcsolódó vitában részletesen ki fogok térni. Akkor időkorlát nélküli vita lesz, úgyhogy abban vagy időkeretben meg tudom majd adni a választ.

Én azt gondolom Bencsik képviselő úr szavaira, hogy nemhogy nem ártalmas ez a vita, de óriási jelentősége van, tehát fontos. Mindenképpen előremutató a vita, nyilván sokkal fontosabb és jobb lenne az, ha ennek egy olyan javaslat, egy közös elfogadott javaslat lenne az eredménye, ami érdemi cselekvést is lehetővé tenne. De azt elismertük egyébként az általános vita során is, hogy egy óriási lépés, hogy egyáltalán ilyen javaslatokról itt nagyon-nagyon hosszú időkeretben tudunk vitatkozni. És egyébként én elismerően szóltam az ön vezérszónoki felszólalása kapcsán is az általános vitában, mert én nagyon sok olyan elemet találtam, amiben egyetértünk. Nyilván vannak olyan mumusok vagy olyan elemek, amiben soha nem is fogunk egyetérteni.

Két dologra szeretném felhívni a figyelmet. Nagyon sok olyan megközelítést tapasztaltam Bencsik képviselő úrtól is a vitában, mintha külön lehetne vagy külön kellene választani a nemzeti szintű és a nemzetközi politikában való szerepvállalást. Az teljesen világos, hogy itt nekünk, mindannyiunknak az a dolgunk, hogy a magyar nemzeti érdekeket képviseljük, és a magyar emberek érdekében cselekedjünk, de az teljesen világos, ha az éghajlatváltozásról, ha ilyen globális problémákról beszélünk, akkor egyértelmű, hogy a cselekvés, a magyar nemzeti érdekek érvényesítése nemzetközi politikai lépéseket is igényel, és globális megközelítést igényel.

Az is felvetődött ebben a vitában, hogy mennyire súlyos most a helyzet, mennyire sürget minket az idő, milyen szintű vállalásokat kell közösen tennünk a magyar nemzeti érdekek képviselete szempontjából. Ezt egy olyan probléma említésével lehet alátámasztani, amiben, azt gondolom, nagyon széles konszenzus van.

Ugye, 2015-ben a migrációs krízis vagy migrációs hullámok elérték Európa határait, elérték Magyarország határait is, és sajnos én tapasztaltam az Európai Unióban is, hogy sok év kellett, hogy eljussunk odáig egyáltalán, hogy a kiváltó okokról elkezdjünk beszélni. Hát, arról nem is beszélve, hogy a magyar kormány milyen cselekvést mutatott, plakátkampányokat és a többi, tehát politikai propagandát láthattunk évekig, illetve bizonyos fontos elem - a passzív védelem, a határok megerősítése - fontos volt, de most juttunk el talán odáig akár nemzeti szinten, akár a nemzetközi politikában, hogy akkor tudunk bármit tenni mindannyiunk jövőjének biztosítása érdekében, ha az okokat kezeljük. És abban egyetértés lehet, hogy az éghajlatváltozás, a környezetpusztítás és ennek hatásai, tehát a vízhiány, az extrém időjárási körülmények, a mezőgazdasági termelés lehetőségének a drasztikus beszűkülése brutális mértékben folyamatosan növelni fogja a migrációs nyomást. Ezért a magyar nemzeti érdekeknek is az felel meg, ha összességében az éghajlatváltozás elleni küzdelemben a lehető legnagyobb mértékben veszünk részt, és nyilván egy olyan nemzetközi politikát folytatunk, amiben erre próbáljuk sarkallni a többi nemzetközi partnert is.

De a másik oldalról az ügynek a fontosságát egy lokális példával is meg lehet világítani. Én magam múlt évben voltam egy kis somogyi településen, Lakócsán, ami egészen brutális mértékben tapasztalta meg az éghajlatváltozást és annak a szövődményeit. Ugye, nemcsak a hőmérséklet, hanem az extrém időjárási körülmények, a villámárvizek, a soha nem látott viharok is ennek részei. És ott egészen döbbenetes volt, ami történt. Lecsapott egy úgynevezett szupercella, és olyan vihart produkált és olyan pusztítást, amit az ott élő idősök csak úgy tudtak mondani, hogy ők ilyet még soha nem láttak. És nagyon gyorsan kiderült, hogy mennyire védtelen egy ilyen kistelepülés egy ilyen természeti csapással szemben. Konkrétan volt, hogy egy fél háztetőt elvitt a vihar. Se eszköz, se lehetőség, se ötlet, hogy hova forduljanak az érintettek. Látható, hogy még a biztosítótársaságok rugalmatlansága vagy rosszindulata miatt is óriási károk keletkeztek. Tehát nagyon-nagyon sok területen kell még felkészülni, cselekedni. Akár olyan szinten is, hogy a megfelelő védőeszközök, védő-infrastruktúrák, csapadékvíz-elvezető csatornák tekintetében aktualizálni kell a réges-rég lejárt műszaki szabványokat s a többi.

Tehát egy nagyon komplex megközelítést igényel ez a problémakör, és azért mondjuk mi azt, hogy ennek a hatásai súlyosak annyira, hogy itt már valóban vészhelyzetet kell hirdetni, és megint csak azt mondom, hogy amellet, hogy úgy gondoljuk, hogy ehhez mindenképpen az a megfogalmazás indokolt, azzal

együtt is természetesen a tartalom a lényeg, nem az, hogy minek hívunk egy javaslatot, amit elfogadunk, hanem az konkrétan, hogy utána milyen cselekvést fog indukálni.

És akkor visszatérve, amire már nem tudtam ki térni a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleménye kapcsán, hát, mi azt látjuk, hogy alapvetően ez a klímastratégia az atomenergia-használat és a paksi bővítés köré épült, és a paksi bővítésnek a lakosság többsége által egyébként elutasított projektjét próbálja valamilyen módon legitimálni. Ezzel viszont mi nem tudunk egyetérteni, és nyilván esélytelen most itt egy vitát elindítani, hogy az atomenergia miért nem zöld, de azért néhány felvetéssel élnek.

Ugye, az teljesen világos, és ezt mindenki láthatja, aki már járt Pécs nyugati részén vagy Pécs térségében, hogy milyen brutális, soha helyre nem hozható környezetpusztítással jár az uránbányászat. És ez a két tevékenység összekapcsolódik. Ez már egy erkölcsi kérdés is. Hogyha pontosan tudjuk, hogy ennek a hatásait nem lehet kezelni, mert soha véget nem érő feladat lesz ennek a rekultivációs tevékenységnek a folytatása, akkor hogyan lehet befektetni, ha minden más szempontot akár csak félreteszünk az atomenergiaiban?

De másik oldalon a nukleáris hulladékok elhelyezésének, a végleges elhelyezésének a kérdése; azt tudja államtitkár úr is, hogy sehol a világon ez nem megoldott kérdés. Sehol nem épült a nagy aktivitású nukleáris hulladékok végleges elhelyezésére szolgáló tároló. Sem a technológiai megoldás nem létezik, sehol a finanszírozásra nem tudtak megnyugtató megoldást találni, Magyarországon sem tudtak, sem a helyszínválasztásra nincsenek jól bevett eljárások. Tehát konkrétan egy olyan technológiára építi az energiapolitikában a nemzet jövőjét a kormány, aminek a végére, a piszkos végére nincs megoldás sehol a világon.

Összességében ezért mondjuk mi azt, hogy az atomenergia nem zöld, és nem kiszámítható, nem biztonságos, és ezért sajnáljuk a végtelenségig, hogy az általunk beterjesztett határozati javaslatba gyakorlatilag beleerőltették a kormánypárti álláspontot, és ezért elfogadhatatlan ez számunkra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a fennmaradt időkeretekben. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom, és megadom a szót a kormány képviselőjének, államtitkár úrnak, akinek két másodperc híján tíz perc áll rendelkezésére.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Hadd kezdjem azzal, hogy a kormány részéről a határozati javaslat jelenleg benyújtott szövege tükrözi azt, amit a kormány megítélése szerint lehetséges és célszerű végrehajtani a következő időszakban a klímavédelem területén.

(19.00)

Tehát összességében és nagyon röviden azt tudom mondani, hogy a kormány részéről arra kérjük a képviselőket, hogy ezt a határozati javaslatot fogadják el.

Kiegészítésképpen ehhez a rövid és sommás véleményhez azért engedjék meg, hogy a nagyon mélyreható vitának néhány további pontjára észrevételt tegyek. Az egyik olyan kérdés, ami a szakmai vitának tekinthető részében a mai ülésnek kiemelt figyelmet kapott, ez az energiahatékonyság kérdése, és ezen belül a kifejezetten lakossági és épületek korszerűsítését illető energiahatékonyság kérdése. Itt már sok minden elhangzott a preferenciákról és a sorrendről, és arra vonatkozóan is, hogy a közintézményeknek a kérdésével miért volt célszerű elkezdni ezt a programot.

Itt azért hadd említsem meg, hogy amikor arról beszélünk, hogy fel kéne újítani, különösen az is elhangzott, hogy mélyfelújítást kéne elvégezni a magyar lakásállományon, akkor egy nagyon rövid számolásnak az az eredménye, hogy ha 3 millió magánlakás van, és körülbelül 10 millió forintba kerül egy igazi, mély energetikai felújítás egy magyar lakóépületen, akkor 30 000 milliárd forintnyi forrásigényről beszélünk - egy egyszerű szorzásról van szó -, 30 000 milliárd forintról. Ezzel áll szemben a következő teljes hétéves európai uniós költségvetési időszakban az a támogatási összeg, amit az Európai Uniótól az energia- és klímaterületen közvetlenül várunk, ami 570 milliárd forint a teljes hétéves időszakra. Most körülbelül ezzel a sarokszámmal számolunk. Tehát 570 milliárd forint hét év alatt, szemben a 30 000 milliárd forintos forrásigénnyel, ami a teljes épületállománynak a mélyenergetikai felújítását célozná.

Tehát az egyszerű nagyságrendek is azt jelentik, hogy itt egy óriási feladattal van dolgunk, ahol prioritásokat kell felállítani, és szeretném azt hangsúlyozni, hogy jelenleg is több olyan program van folyamatban, ahol ténylegesen folynak a lakásfelújítások. Olyan programokat preferálunk egyébként, ahol maguk a lakástulajdonosok is hajlandók terhet és erőfeszítést vállalni annak érdekében, hogy a saját lakásuknak a kondícióit és az értékét, a piaci értékét is növelő beruházásokat hajtsanak végre. Nyitva van jelenleg a Fejlesztési Banknál az a konstrukció, amit lakossági energiahatékonysági programnak nevezünk, és amely mögött a gazdaságfejlesztési innovációs programnak az elmúlt években több mint 100 milliárd forintos támogatása áll, amely lehetővé tette, hogy gyakorlatilag ingyenhitelt kapjanak azok a lakosok, akik megújulóenergia-felhasználásban, energiahatékonyságban hajlandók maguk is beruházni. Folyamatosan megy ez a program jelenleg is.

A központi régióon kívüli régióban egyébként, ha jól emlékszem, 26 milliárd forint keret van még ott, ez is folyamatosan megy. Most javasoltuk, hogy a közép-magyarországi régióban újranyissuk ezt a programot, mert az európai járványügyi helyzet lehetővé tette a könnyebb átcsoportosítást, és mivel ott kimerült a program, annyira népszerű, ennek az újranyitását

dolgozunk. Tehát én azt gondolom, hogy a kormánynak abban kell segíteni, hogy azok, akik célszerűnek látják, és maguk is erre tudnak erőt szánni, azokat segítsük abban, hogy ezeket a korszerűsítéseket maguk is megvalósítsák.

Ami pedig az energiahatékonysági intézkedések általános ösztönzését illeti, fel szeretném itt hívni a figyelmet arra, hogy a nemzeti energia- és klímaterületen, amit az Európai Bizottság felé is lejelentettünk, az energiahatékonyság támogatása egy kiemelt, ha úgy mondhatom, zászlóshajóprojektje ennek a stratégiának, és nem egy szűken a lakásállományra vonatkozó ösztönzőrendszerrel kívánjuk az energiahatékonysági célokat majd elérni, hanem egy olyan eszközzel, amely az európai szabályozásnak egyébként a fő és javasolt eszköze, nevezetesen: egy úgynevezett energiahatékonysági kötelezettségi rendszer bevezetésével, amely a nagy szennyezőket vagy az energiaszektor nagy szereplőit terhelné elsősorban, tehát órájuk jelenne meg egy olyan típusú kötelezettség, amelynek az elérése számukra kötelező lenne, és ez a kialakítandó rendszerben nagyon jelentős energiahatékonysági beruházásokat tud majd ösztönözni nemcsak az épületállományban, de a gazdaság és a nemzetgazdaság minden területén.

Tehát én itt valóban csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy egy nagyon nagy horderejű problémával foglalkozunk szűkös erőforrások mellett, és a prioritások meghatározása rendkívül fontos, és jelezném, hogy tehát a nagyvállalatoknak - amikor azt mondjuk, hogy a „szennyező fizet” elv - a bevonása ennek a rendszernek a működtetésébe, az jelenleg zajlik. Holnap talán egy sajtóközlemény is erről megjelenik, tehát nem árulok el titkot, ma volt például ebben a kérdésben egyeztetés a minisztériumban is a potenciális érintettekkel.

Egy kérdésre még hadd reagáljak itt az atomenergia és az energiabiztonság kapcsán. Tehát az egy általános probléma, amikor az energiastratégiát a klímastratégiával össze akarjuk valamilyen módon kötni - hiszen nem tehetünk mást, hiszen a legnagyobb szennyező szektorról van szó -, hogy azzal találkozunk, hogy általában az energia-előállításnak mindenféle módja, miközben sok jót teremt számunkra, hiszen van energia, amit használhatunk, szennyezi a környezetünket, de ha mindent kihúzzunk a listáról, akkor nem marad a végén semmi, és akkor nem lesz villany. Tehát ha azt mondjuk, hogy az atomenergia nem jó, és akkor ezt be kell zárni, nem használhatunk nukleáris energiát, és ha azt mondjuk, és természetesen klímavédelmi érthető módon azt mondjuk, hogy vezessük ki a szén- meg a lignitbázisú áramtermelést a rendszerből, tehát bezárjuk az atomerőművet, bezárjuk a ligniterőművet - akkor mi marad? Napenergia jelenleg, meg egy kicsi megújuló energiánk és földgáz.

A földgáz a kiszolgáltatottságunkat tudja növelni, és a napenergia és a földgáz együtt egy meglehetősen labilis hátteret ad az energiaellátás-biztonságnak. Tehát azt látjuk, hogy miközben a klímavédelmi célok

felé haladunk, ezt megfontoltan érdemes tenni, és az energiaellátás-biztonság szempontjait nem szabad útközben félretenni.

Ami pedig a hulladék, a nukleárisenergia-hulladék, a nagy aktivitású hulladék kezelésével kapcsolatos problémát illeti, ott egy olyan fejleményre hívnám föl a figyelmet, ahol a kormány egyébként igyekszik a gyakorlatilag globális szinten is vezető kutatásokat támogatni. Ezzel kapcsolatban a szegedi lézerkutató intézetben jelenleg folynak azok az úgynevezett transzmutációs kísérletek, ezek megkezdődtek, amelyek azt szolgálják, hogy a nagy aktivitású hulladékok közvetlen elhelyezése helyett hogyan lehet ezeknek a felezési idejét drasztikusan csökkenteni. Még egyszer felhívom a figyelmet, hogy egy olyan globális energiaellátási és szektorbéli megoldatlan problémára vonatkozó vezető kutatás folyik ma itt Magyarországon, amely nemcsak Magyarországot számára, hanem minden nukleáris energiát hasznosító ország számára a földön közelebb próbálja hozni ennek a kérdésnek a megoldását.

Tehát egy nagyon összetett kérdéstről van szó. Ennyit szerettem volna még elmondani kiegészítésképpen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az előterjesztők nevében Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője. Frakcióvezető úr, 3 perc 33 másodperc.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr, és már igyekszem ezt a 3 percet se kihasználni. Én azt gondolom, hogy nagy jelentősége volt ennek a vitának, és mindenképpen meglepő, és egyébként önmagában is egy pozitív fejlemény volt, hogy elindulhatott ez a vita az Országgyűlésben, a múlt év decemberében tárgysorozatba vette az Országgyűlés ezt a két javaslatot.

(19.10)

És még akkor is azt mondom, hogy ennek nagy jelentősége volt, ha nem sikerült konszenzusos megoldásra jutnunk. Én azt gondolom, az az egyik nagy eredménye volt ennek a vitának, hogy elkezdtünk egy ilyen problématerképet közösen kidolgozni, és kitenni az asztalra azokat az óriási kihívásokat, amikkel szembesülünk, még akkor is, hogyha eltérően látjuk a saját lépéseink sürgősségének vagy mélységének a fontosságát e tekintetben.

Ami egy kicsit hiányérzet számomra, mindenki elismerte, hogy ez egy komplex problémakör, és önmagában nem lehet az éghajlatváltozás és a fenntarthatóság kérdését kezelni, ez egy alapvető gazdaságpolitikai-társadalompolitikai megközelítést igényel - tehát nyilván a három szféra, a társadalom, a gazdaság és a környezet csak egy egységes rendszerként értelmezhető -, és sajnos keveset beszélünk arról az alapvető gazdaságpolitikai szemléletváltásról, amire szükség van ahhoz, hogy egyáltalán ezekről a kérdésekről

a valóságban beszélhessünk, hogy itt éppen óriási energiaigényű összeszerelő üzemeket kell Magyarországra telepíteni, és ehhez aztán energiatermelő brutális kapacitásokat biztosítani, vagy el kell kezdenünk jobban a humán tőkébe fektetni, és sokkal magasabb hozzáadott értékű és sokkal inkább fenntarthatóbb gazdaságpolitikát folytatni.

Nyilván e tekintetben óriási vitáink vannak a kormánnyal, és nyilván ez összefügg az energiafelhasználás csökkentésének a kérdésével, illetve az energiahatékonyság kérdésével. Nyilván ez egy nagyon-nagyon fontos lépés, egyébként energiapolitikai szempontból is.

Az is egy fontos előrelépés volt ebben a vitában, hogy nevesítettünk konkrét kihívásokat, és megpróbáltuk, vagy akár sikerült is a nagyságrendjét kitenünk az asztalra, hogy az épületenergetikai korszerűsítés milyen óriási forrásokat igényel.

De említenék még egyet, Bencsik képviselő úr említette, hogy a tiszta ivóvíz micsoda kincs. Valóban, maga az élet a tiszta ivóvíz, de például itt is szerepel egy szám, hogy hogyan lehet majd a 15 éven belül szükséges 3000 milliárd forintot előteremteni, ami ahhoz kell, hogy a víziközmű-szolgáltatások működjenek, tehát az ivóvízbázisokat meg tudjuk védeni. Ez egy előttünk álló, megoldatlan, óriási probléma. Nyilván ezért is sajnáljuk, amikor ilyen összegek, 1000 milliárd forint megy egy értelmezhetetlen beruházásra; a Budapest-Belgrád vasútvonal beruházása helyett mindenhol máshol jobb haszna lett volna, de ezt a vitát már lezártuk.

Összességében én szeretném megköszönni az előterjesztők nevében is mindenkinek, aki részt vett ebben a vitában, szerintem egy nagy lépést tettünk előre, hogy legalább ezekről a kérdésekről elmondhatjuk, hogy alig-alig politikai, sokkal inkább szakmai vitát tudtunk folytatni, és bízunk benne, hogy előbb-utóbb - és inkább előbb - eljutunk majd olyan javaslatokig, amelyeknek a vége valóban egy olyan cselekvéssorozat lesz, ami majd megfelel a kihívások súlyosságának, amivel szembenézünk mindannyian. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik az **egyes törvényeknek az örökbefogadások elősegítésével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10516. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fülöp Attila államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Erős nemzet csak erős családokra épülhet, ezért segíti és erősíti elkötelezetten a családokat a kormány.

Különösen fontos ez a megtartó közösség a gyermekek szocializációjában. Ehhez a biztonságos és megtartó közösséghez nemcsak a nemzetközi egyezmények vagy a magyar jogszabályok okán van joga egy gyermeknek, hanem morális felelősségünk is ennek biztosítása.

Ma Magyarországon 23 ezer gyermek él gyermekvédelmi intézményben vagy nevelőszülőknél. Nagy utat tettünk meg az elmúlt időszakban. A múlt évben a „Befogadlak” nevelőszülői kampánnyal felhívtuk a figyelmet azokra a gyermekekre, akiknek nem adatik meg a békés családi környezet, és azokra a nevelőszülőkre, akik saját családjukba fogadva őket, mégis megpróbálják ezt a környezetet ezeknek a bajba jutott gyermekeknek biztosítani. A nevelőszülői elhelyezés azonban csak híd lehet egy gyermek életében, ideiglenes állomás, hiszen a cél az, hogy vagy visszakerüljön a rendbe jött vér szerinti családjába a gyermek, vagy örökre jó kezekbe kerüljön, vagyis örökbe fogadó szülőkhöz.

Az örökbe fogadás segítése érdekében idén január 1-jétől már több ösztönző támogatást is bevezettünk. Ilyen támogatás az örökbe fogadói díj, amely 2 év feletti gyermek örökbe fogadása esetén a gyed feltételei és összege szerint jár 168 napig az örökbe fogadónak. Aki nem rendelkezik a gyedhez szükséges biztosítási idővel, örökbe fogadói gyeset vehet igénybe 3 évesnél idősebb gyermek örökbe fogadása esetén, maximum fél év időtartamra. Mindezek lehetőséget biztosítanak az örökbe fogadónak arra, hogy a szülő-gyermek kapcsolat kiépítése és erősítése érdekében az első fél évben otthon maradhassanak az örökbe fogadott gyermekkel.

Szintén ezt segíti az a rendelkezés, miszerint örökbe fogadás esetén a gyermek életkorára tekintet nélkül igénybe vehető az anyasági támogatás.

Tisztelt Ház! A gyermekeket védő rendszer újabb, nagyon fontos pillérének megerősítéséhez érkezünk. Az örökbe fogadás folyamatának mostani módosításánál három célt akarunk megvalósítani: az örökbe fogadás legyen egyszerűbb; az örökbe fogadás legyen gyorsabb; és az örökbe fogadásra jelentkezők még több segítséget, lehetőséget kapjanak. Mindezen változtatások kikezdhethetetlen és kristálytisztá kiindulópontja volt, hogy amikor ezek a célok jogszabályi formába kerültek, az örökbe fogadásra váró gyermekek érdeke és jövője legyen az elsődleges szempont. A most benyújtott törvényjavaslat fókuszában ezért elsősorban a védelembe vett gyermek szempontjai állnak, mégpedig úgy, hogy ez a cél, a biztonságos családi környezethez való jog a lehető leghamarabb megvalósulhasson.

Tisztelt Ház! Ezen elvek mentén és célok szolgálatában került sor a jelen törvényjavaslatban a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény és más, a tárgyhoz kapcsolódó törvények módosítására. A törvényjavaslat legfontosabb tartalmi pontjai három pontban összegezhetők: egy-

résről a gyermekek örökbe fogadását elősegítő intézkedések, másrészt az örökbe fogadni szándékozókat érintő változások, és harmadrészt az örökbe fogadást követő könnyítések.

Az első témánál maradván, a gyermekek örökbe fogadását elősegítő intézkedések közül először kiemelném azt, hogy abban az esetben, ha a szülő egyáltalán nem tart kapcsolatot vér szerinti gyermekével, akkor az örökbe fogadhatóvá nyilvánítás feltételeként előírt jelenlegi 6 hónap 3 hónapra csökken. Abban az esetben pedig, ha ez a kapcsolattartás rendszertelen, akkor 1 évről 8 hónapra csökken az az időszak, amely után a gyermek örökbe fogadhatóvá nyilvánítható. Ezzel a módosítással biztosíthatjuk, hogy a gyermek hamarabb válhat örökbe fogadhatóvá, ha vér szerinti szülei elhanyagolják.

Másodsorban lényeges változás, hogy a gyermek örökbe fogadhatóvá nyilvánításához szükséges időtartamba az ideiglenes hatályú elhelyezés időszaka is beleszámít, melyet a gyermek családjából történt kiemelése kezdő időpontjától kell számítani. Ez lehetővé teszi a törvényi feltételek teljesülése esetén a gyermek minél korábbi életkorban történő örökbe fogadását.

Harmadszor. Az örökbe fogadhatóvá nyilvánítás hatálya 2 évről 4 évre emelkedik, ami csökkenti az esetleges meghosszabbítási eljárások számát, ezzel az adminisztrációs terhek is csökkennek.

És negyedszer, azért, hogy a gyermek mielőbbi örökbe fogadása megtörténhessen, az előkészítéshez szükséges gyermekvédelmi szakértői bizottság összefoglaló véleménye már az örökbe fogadhatóvá nyilvánítási eljárással párhuzamosan el fog készülni.

A második körben azok az intézkedések szerepelnek, amelyek az örökbe fogadni szándékozókat érintő változások. Először is, jó hír a számukra, hogy az örökbe fogadni szándékozóknak segítség lesz, hogy évente legfeljebb 10 napra mentesülhetnek a munkavégzés alól a gyermekkel történő ismerkedés érzékeny időszakában. A munkavállalót a kérésének megfelelő időpontban - az örökbe fogadást elősegítő szervezet igazolása alapján - mentesíteni kell ezek szerint a munkavégzési kötelezettség alól. Az igénybevételről a munkavállalónak legalább 5 munkanappal korábban kell majd tájékoztatnia a munkáltatót.

(19.20)

Másodsorban: a módosítás több lehetőséget biztosít az idősebb örökbe fogadni szándékozóknak abban az esetben, ha az örökbe fogadható gyermek betöltötte a harmadik életévet. Az általános szabály szerint eddig ugyanis a maximális életkorkülönbség a gyermek és az örökbe fogadók között 45 év volt, ezzel a módosítással pedig a harmadik életévet betöltött gyermek esetében a 45 év 50 évre nő. Tehát ez nem általános szabály, kizárólag a három életévet betöltött, azaz idősebb gyermekek esetében áll fenn.

Harmadszor: döntési könnyítést jelenthet, hogy az alkalmassági eljárás során jelenleg kötelezően elvégzendő örökbefogadói tanfolyam az örökbe fogadni szándékozó döntése alapján önkéntesen igénybe vehetővé válik.

Negyedszer: az örökbe fogadni szándékozók részéről történő nem valós adatszolgáltatás következményei szigorodnak. Ez azt jelenti, hogy ha az örökbe fogadni szándékozó nem valós adatot szolgáltat, akkor az az alkalmasságának elutasításához vagy az alkalmasságának felülvizsgálatához vezethet.

Végül az örökbefogadást követő könnyítések. Először is a működési engedéllyel rendelkező, az örökbefogadás utánkövetését végző közhasznú szervezetek számára feladataik ellátásához az emberi erőforrások minisztere egyedi támogatást nyújt. Ez inentől kezdve a módosított gyermekvédelmi törvény része, az rögzíti, ezért jogi garanciát biztosít ezen szervezetek feladatának finanszírozására. Másrészt, ha magyar állampolgárságú szülők külföldi gyermeket szeretnének örökbe fogadni, akkor a jelenlegihez képest kedvezményt biztosít a módosított törvény, így kérelem alapján kedvezményesen honosítható lesz az a kiskorú nem magyar állampolgár, akit magyar állampolgár fogadott örökbe.

Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat elfogadásával a legfontosabb, hogy a gyermekek gyorsabban kerülhetnek biztonságos örökbe fogadó családba. Hatékonyabbá és gördülékenyebbé válik az örökbefogadások előkészítése, csökkennek az örökbe fogadni szándékozók adminisztrációs terhei, a szabályozás pontosításával pedig megelőzhető a jogbizonytalanságot előidéző helyzetek. A benyújtott törvény bővíti a kormány 2010 óta megkezdett családbarát intézkedéseinek sorát. Célja, hogy segítséget adjon azoknak a gyermekeknek, akiknek nem adatik meg, hogy vér szerinti családjukban nőhessenek fel, és könnyít azok helyzetén, akik ezeket a gyermekeket családjukba szeretnék örökbe befogadni.

Mindezekre tekintettel kérem szíves támogatásukat a törvény módosításához. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fülöp Attila államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a 15 perces időkeretekkel a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk Alaptörvénye a „Szabadság és felelősség” című fejezetében, a XVI. cikk (1) bekezdésében rögzíti, hogy minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, melynek iránymutatásul kell szolgálnia minden országgyűlési képviselő számára az alsóbb szintű jogszabályok megalkotásakor.

A ma tárgyalt törvénymódosítás célja, amivel egyetértünk, hogy az örökbefogadás legyen hatékonyabb, legyen gyorsabb, legyen gördülékenyebb, és hogy az örökbefogadást tervező személyek, valamint az örökbefogadásra váró gyermekek minél gyorsabban egymásra találhassanak.

A Központi Statisztikai Hivatal által közzétett adatokból megállapítható, hogy 2010 és 2018 között a lezárult örökbefogadások száma 36 százalékkal, 735-ről 1000-re emelkedett. A növekedés túlnyomó részét a gyermekvédelmi szakellátásban nevelkedő gyermekek örökbefogadása teszi ki, amelyek többségükben titkos örökbefogadások, ezek száma 49 százalékkal, 443-ról 659-re nőtt. Az elmúlt években évente 1200 és 1400 közötti új alkalmassági kérelmet nyújtottak be az örökbe fogadni szándékozók, mely számadatak esetében a házaspárok egy kérelmezőnek számítanak. Az örökbe fogadni szándékozók száma az elmúlt évek során jelentősen emelkedett, 2010 óta mintegy 90 százalékkal. Az alkalmassági vizsgálat és a gyámhatósági eljárás során érvényesülnie kell a diszkrimináció tilalmának, vagyis a vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, fogyatékoság, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül kell elvégezni. A leendő örökbe fogadók kiválasztásánál elsődleges szempont, hogy személyiségük, körülményeik alapján várhatóan mennyire tudnak majd a gyermek számára hosszú távon családi háttérrel s minél kedvezőbb fejlődési feltételeket teremteni.

Az örökbefogadás a gyermek helyettesítő gondozását hivatott biztosítani a számára legmegfelelőbb módon. Ahhoz, hogy a szerető családban való nevelkedés és ezáltal a minőségi élet feltételei minél több gyermek számára elérhetővé váljanak, elengedhetetlen az örökbefogadás jelenlegi szabályainak módosítása. Jelen javaslattal tehát a kormány célja az örökbefogadási eljárás szabályainak egyszerűsítése, ezáltal a sikeres örökbefogadások számának növelése, ennek elősegítése, mely minden esetben a gyermekek érdekeinek szem előtt tartásával történik. Tehát ez a kormány célja, ezzel a Fidesz-frakció egyetért, és azt támogatja.

A törvényjavaslat az alábbi módosításokat vezetné be, amelyeket támogatunk: a gyermekek örökbefogadását elősegítő intézkedések között szerepel, hogy a gyermek örökbe fogadhatóvá válása szempontjából lényeges változás, hogy az ideiglenes hatályú elhelyezés időtartama beszámít az örökbe fogadhatóvá nyilvánításhoz szükséges időtartamba, melyet a gyermek családjából történt kiemelésének kezdő időpontjától kell számítani. Ez lehetővé teszi, hogy a gyermek örökbefogadhatóságának feltételét a családból történő kiemelésétől kezdődően vizsgálja a gyámhatóság, amely elősegíti a törvényi feltételek teljesülése esetén a gyermek minél korábbi életkorban történő örökbefogadását. Ez a gyermekvédelmi törvény módosításával lesz elérhető.

A szülői kapcsolattartás teljes hiánya esetén, ahogy ezt államtitkár úr is elmondta az expozéjában,

az örökbe fogadhatóvá nyilvánítás feltételeként előírt jelenlegi fél év időtartam 3 hónapra, rendszertelen kapcsolattartás esetében 1 évről 8 hónapra csökken, így a gyermek korábban válhat örökbe fogadhatóvá a szülő felróható magatartása esetén - polgári törvénykönyv. Az örökbe fogadhatóvá nyilvánítás hatálya 2 évről 4 évre emelkedik, ami csökkenti az esetleges meghosszabbítási eljárások számát, ezzel csökkenti az adminisztrációs terheket is. Ezekkel is egyetértünk, támogatjuk azokat.

A gyermek mielőbbi örökbefogadása előkészítéséhez a gyermekvédelmi szakértői bizottság összefoglaló véleményének az örökbe fogadhatóvá nyilvánítási eljárással párhuzamosan és nem azt követően történő előkészítése szintén csökkenti a gyermek örökbefogadása előkészítésének időtartamát. Ezt is támogatjuk.

A másik nagy csoport, amiről államtitkár úr beszélt, az örökbe fogadni szándékozókat érintő változások. Az örökbe fogadni szándékozók szempontjából szigorúbb előírás, hogy a körülményeik tekintetében a valóságnak megfelelő információkat kell szolgáltatniuk a gyermekvédelmi szakszolgálat és a gyámhivatal részére. Erről volt szó az expozéban, mi ezt a módosítást, ezt a szigorítást nagyon fontosnak tartjuk és támogatjuk. Ennek elmaradását értékelni kell az alkalmasságra vonatkozó vélemény kialakításánál.

(19.30)

Így az örökbe fogadni szándékozók részéről a valós körülmények feltárásának elmaradása az örökbefogadásra vonatkozó alkalmasság megállapításának elutasításához vezethet, illetve a későbbiek során az alkalmasságuk felülvizsgálatát eredményezi.

Az örökbe fogadni szándékozók számára könnyítést jelenthet, hogy az alkalmassági eljárás során a jelenleg kötelezően elvégzendő örökbefogadói tanfolyam, amelynek célja, hogy segítse az örökbefogadásra történő felkészülést, önkéntesen igénybe vehetővé válik - erről beszélt államtitkár úr is. Mi támogatjuk azt, hogy ennek a tanfolyamnak az elvégzése önkéntes vállalás legyen, és valószínű, hogy szeretnénk még ehhez a ponthoz módosító indítványt beterjeszteni a KDNP-vel.

Az örökbe fogadni szándékozók számára segítséget nyújt az évente legfeljebb 10 nap munkavégzés alóli mentesítés a gyermekkel történő ismerkedés érzékeny időszakában. A munkavállalót a kérésének megfelelő időpontban, az örökbefogadást elősegítő szervezet által kiállított igazolás alapján, a kiállítástól számított 90 napon belül mentesíteni kell a munkavégzési kötelezettség alól. Az igénybevetelről a munkavállalónak legalább 5 munkanappal korábban tájékoztatnia kell a munkáltatót.

A módosítás tágabb lehetőséget biztosít az idősebb örökbe fogadni szándékozóknak: ha az örökbe fogadható gyermek betöltötte a 3. életévét, ebben az esetben az örökbe fogadó szülő és a gyermek életkora között a legfeljebb 45 év helyett 50 év lesz a korkülönbség. Ez elhangzott az expozéban, támogatjuk ezt

a javaslatot, hiszen nagyon sok megkeresés érkezett, hogy emeljük itt 45 év helyett 50 évre a korkülönbséget.

Az örökbefogadást követő könnyítések tartoznak a harmadik nagy csoportba. A magyar állampolgárságú szülők által örökbe fogadott külföldi állampolgár kiskorú gyermekekre nézve a módosítás a jelenlegihez képest további kedvezményt állapít meg: az örökbe fogadott gyermek érdekét szolgálja, ha a Magyarországon elismert örökbefogadás által minél könnyebben a magyar állampolgárságú szüleiivel azonos állampolgárságot tud szerezni, így kérelemre kedvezményesen honosítható lesz az a kiskorú nem magyar állampolgár, akit magyar állampolgár fogadott örökbe. És egy nagyon fontos dolog: ebben az esetben is feltétele azonban a honosításnak az, hogy az érintett személy a magyar jog szerint büntetlen előéletű, és a kérelem elbírálásakor ellene magyar bíróság előtt büntetőeljárás nincs folyamatban, ne legyen folyamatban, valamint honosítása Magyarország közbiztonságát és nemzetbiztonságát nem sértheti, nem sérti.

A működési engedéllyel rendelkező, örökbefogadás utánkövetését végző közhasznú szervezetek számára feladataik ellátásához az emberi erőforrások minisztere egyedi támogatást nyújt, ahogy ezt hallottuk az expozéban, amit egyébként a módosított gyermekvédelmi törvény rögzít, így jogi garanciát biztosít ezen szervezetek feladatellátásának finanszírozására; ezt támogatjuk.

Álláspontunk szerint a javaslat a gyermekek érdekeit szem előtt tartva szabályozza az átalakítás kapcsán érintett kérdéseket, így a megvalósuló, az örökbefogadást tervező személyek, valamint az örökbefogadásra váró gyermekek számára egyaránt előnyös változások kellő biztonsággal mehetnek végbe. Az említettek tükrében látjuk, hogy a kormány is elkötelezett abban, hogy biztosítsa a jogszabályi feltételeket, lehetőségeket ahhoz, hogy minél több gyermek észszerű határidőn belül szerető családban nevelkedhessen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a figyelmüket, és kérjük, hogy támogassák az előttünk fekvő javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Öné a szó, képviselő asszony.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig öröm, amikor a családdal, a gyermekkel, a gyermekek nevelésével kapcsolatban egy ilyen pozitív javaslat érkezik a Ház elé, de mielőtt rátérnék a törvényjavaslat ismertetésére és a véleményünk elmondására, két észrevételem lenne.

Az egyik: nem lebecsülve, bocsánat, Fülöp Attila államtitkár urat, de nagyon szerettem volna, ha Novák Katalin államtitkár asszony vesz ezen részt, és ő

mondja el ezt az expozét, ugyanis ő a családpolitikáért és ifjúságért felelős államtitkár, és azt gondolom, ez egy olyan fontos törvényjavaslat, amely itt van a Ház előtt, hogy szerettük volna, ha ő érkezik, és ő mondja el ezt az expozét.

A másik pedig: nem hallottam sem az államtitkári expozében, sem pedig fideszes képviselőtársam, Selmeczi Gabriella előadásában, vezérszónoklatában, hogy abban, hogy ez a javaslat idekerült a Ház elé, döntő szerepe van Hohn Krisztina képviselőtársamnak, aki szerintem amióta itt vagyunk a Házban, többször elmondta napirend előtti felszólalásban vagy napirend utáni felszólalásban, hogy az örökbefogadás eljárásának könnyítésére igenis szükség van. És az, hogy ezt ma itt tárgyalhatjuk, azt gondolom, az ő érdeme is, amit köszönünk, mert ahhoz, hogy a gyermekek szerető családba kerüljenek, ez egy fontos lépés. Igen, ahogy ön is elmondta, államtitkár úr, fontos könnyítő lépések vannak ebben a törvényjavaslatban.

Én mégis egy dologra szeretnék kitérni, ami, úgy gondolom, mindenképpen megfontolásra és átgondolásra érdemes. Ez pedig a tanfolyam kötelezővé tétele alól való kimentés, azaz hogy önkéntessé válnak majd ezek a tanfolyamok. Nekem megadott az, hogy két gyermekem van, de hozzá kell tenni, hogy nagyon sokan vannak, több ezer gyermek, akik szerető családra vágnak, és amikor egy örökbe fogadó szülő, egy pár úgy dönt, hogy ők szeretnének egy gyermeket a családjukba fogadni, akkor ez a tanfolyam nyújthat egy olyan segítséget, amivel a későbbiekben az együttélést, a családba való befogadást elősegítik.

Ezek a tanfolyamok eddig kötelezőek voltak. Amennyiben ezek már önkéntesen vállalhatók lesznek, lehet, hogy az adminisztrációt az csökkenti, lehet, hogy a befogadást meggyorsítja, csak biztosan jó ez a lépés? Biztosan meg kell tenni azt, hogy ezt kiveszik, és nem lesz már kötelező? Mert én azt gondolom, hogy azok a dolgok, amelyek ezeken a tanfolyamokon elhangoznak, igenis fontosak a családoknak, hogy valóban felkészüljenek.

És igen, ahogy a törvényjavaslatban benne van, ugye, több törvényt is módosítanak, és az egyik ezekből az, hogy 10 nap munkavégzés alóli mentesítés illeti majd meg a családokat, hogy felkészüljenek, és minél jobban meg tudjanak ismerkedni az örökbefogadásra váró gyermekekkel. Ez egy nagyon fontos lépés, mert tudjuk azt, hogy akár kilométerekre, messze kell elutazni, hogy a gyermekkel a kapcsolatot fel tudják venni, és mire a családba bekerül majd a gyermek, addigra minél jobb kapcsolatot, minél mélyebb kapcsolatot ki tudjanak alakítani. Természetesen fontos az, hogy a gyermekek szerető családban nőjenek fel, és ehhez az alkalmassági feltételeket is úgy kell kialakítani, ahogy az szintén már az expozében elhangzott, és ebben is lesznek módosítások.

Tehát fontos, hogy a gyermekeknek lehetőséget biztosítsunk, hogy szerető családba kerüljenek, és fontos, hogy azok, akik vágnak arra, hogy örökbe fogadjanak, a lehető legkönnyebben jussanak ehhez hozzá, de a gyermekek szempontjait kell elsődlegesen

figyelembe venni. Örülök neki, hogy Selmeczi Gabriella képviselőtársam mondta, hogy fognak erre módosító javaslatot benyújtani, én kíváncsian fogom várni, hogy mi lesz az.

Bízom benne, hogy ezekkel az eljáráskönyvitő lehetőségekkel még többen találnak szerető családra. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy öröm ez a törvényjavaslat, azt gondolom, talán mindannyiunknak, akik itt ülünk; remélem, majd a későbbi felszólalásokból ez még kiderül, de mégiscsak ebben reménykedem.

Jobbikos képviselőtársamnak mondanám, hogy a szociális ügyekért felelős államtitkárhoz tartozik ennek az adminisztratív része, és bár közös javaslat nyilvánvalóan Novák Katalin családügyekért felelős államtitkár asszonnal, mivel a szociálpolitikához tartozik, ezért ül itt államtitkár úr, és azt gondolom, ez helyesen van így.

(19.40)

A mi kereszténydemokrata felfogásunk szerint lehetőleg minden gyermeknek a családban van a helye. A családra közösségként tekintünk, a társadalom legkisebb közösségére, amelyet védeni, erősíteni, támogatni, segíteni kell, és amely egy értékteremtő és egy értékhorizontó közösség. És azt gondoljuk, hogy a család az egyik, ha nem a lehető legjobb életforma az embereknek.

A magyar kormány 2010 óta elkötelezett a magyar családok mellett. Megdupláztuk a családtámogatásra fordított költségvetési forrásokat, amit még a mostani válságban is megőrizzük, a baloldali bevett gyakorlattal ellentétben, amikor elvettek a családoktól válság idején. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)* Az idei, 2020-as költségvetésben a 2200 milliárd forintot is meghaladja a családok támogatására rendelkezésre álló összeg. Ez 2010-hez képest, amikor ez alig érte el az 1000 milliárdot, majdnem két és félszeres emelkedést jelent.

A magyar családtámogatási politika közös siker. Az elmúlt években olyan sikereket ért el, mint hogy az egy év alatt megkötött házasságok száma 40 év alatt nem volt olyan magas, mint 2019-ben, a válások száma pedig 60 éve nem volt olyan alacsony, mint tavaly. Elkötelezett életpárti képviselőként különösen örömteli tendenciának tartom, hogy 2010 óta az abortuszok száma 36 százalékkal csökkent.

Azokról a gyermekekről, akik valamilyen körülmények következtében nem élhetnek vér szerinti szüleikkel, vagy meg vannak fosztva a családi környezet-től, a magyar állam gondoskodik.

A magyar gyermekvédelmi rendszerben 23 ezer gyermek van, a cél az, hogy lehetőleg közülük minél többen családi közegben nőhessenek föl. Erről szóltak azok a lépések, amelyekkel megerősítettük a nevelőszülői rendszert, és amely az örökbefogadást is tovább kívánja erősíteni.

Magyarországon évente átlagosan ezer örökbefogadás történik. A mostani törvényjavaslat célja, hogy az örökbefogadások száma tovább tudjon növekedni, ezért a jelenlegi hosszú és talán túlzottan bürokratikus örökbefogadási szabályokat szükséges módosítani, csökkenteni. Nagyon fontos, hogy ez nem a garanciák csökkentését jelenti, mert a garanciák, a gyermek jó helyéről való megbizonyosodás mindig is szükséges folyamat volt, ezekből a garanciákból semmit sem vesz el a törvény, csak különböző határidők és párhuzamosan is végezhető folyamatok révén tudja lerövidíteni azt az időt, amely most egy kicsit hosszabb.

Mi hisszük, hogy minden egyes gyermeknek a családban van a legjobb helye, ezért a mostani törvénymódosításnak az egyértelmű célja, hogy az örökbefogadást hatékonyabbá, biztonságosabbá és gyorsabbá tegye. Az örökbefogadási eljárás így egyszerűbb lesz, lehetőség lesz arra, hogy akár már kilenc hónap alatt megtörténjen az örökbefogadás.

Szintén lerövidül az örökbe fogadhatóvá nyilvánítás: a szülői kapcsolattartás teljes hiánya esetén az örökbe fogadhatóvá nyilvánítás feltételeként előírt jelenlegi fél év időtartam három hónapra, rendszeretlen kapcsolattartás esetén egy évről nyolc hónapra csökken. Így a gyermek korábban válhat örökbe fogadhatóvá a szülő felróható magatartása esetén. A mostani javaslat abban is segítséget nyújt, hogy az örökbefogadás után tíz nap munka alóli mentességet biztosít a dolgozó örökbe fogadó szülőknek, megkönnyítve ezzel a gyermeknek az új családba való beilleszkedése nehéz és érzékeny kezdeti időszakát.

Nagyon fontos, hogy egy ilyen döntés következtében ne csak a gyermekre figyeljünk, hanem az örökbe fogadó szülőkre is, hiszen sokszor akár elfeledkezhetünk erről az oldalról, de egyrészt mondjunk nekik köszönetet, másrészt figyeljünk rájuk, akár a képzéssel, akár utánkötéssel, akár olyan gondoskodással, amely megérti, hogy az örökbefogadás, amely nyilván örömteli, de őket is olyan helyzetbe hozza, amelyre érdemes felkészülni és amelyben érdemes segítséget nyújtani nekik.

A törvényjavaslatban szerepel a potenciális örökbe fogadók számának növelése érdekében az örökbe fogadó és a gyermekek közti lehetséges különbség növelése. Nem általános szabályként, de eddig 45 év lehetett a maximális különbség a gyermek és örökbe fogadója kora között, amit a mostani javaslat a háromévesnél idősebb gyerekek esetében és csak náluk 50-re emelne.

A törvényjavaslat kiindulópontja és elsődleges, legfőbb célja a gyermekek fizikai, lelki, jogi biztonsága és védelme, hogy a gyermekeknek szerető, gondoskodó családban van a helyük, éppen ezért a cél a családközpontú magyar gyermekvédelem kiépítése és további

megerősítése. Ennek egy nagyon fontos lépését látjuk most. A KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok, szórványos taps az ellenzéki padosorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Én külön örülök, hogy férfi államtitkár van itt. Talán többet kellene ilyen problémákról a férfiakkal beszélgetnünk.

Én nagyon örülök ennek a törvénymódosításnak. Évekkel ezelőtt, amikor én a parlamentbe kerültem, akkor nagyon örültem, hogy egyre többet beszélünk a meddősegi problémáról is, mert ez az előzménye a legtöbb esetben az örökbefogadásnak. Bár hozzáteszem, hogy van egy kis félelmem, mert miután úgy éreztem a lombikémának az előtérbe kerülése után, hogy talán sikereket is érhetünk el, és a kormánypártnál pozitív törvénymódosítások jöhetnek, azért látjuk, hogy nem minden sikerült úgy, ahogy kellett volna, akár a lombikprogramnál sem. És remélem, hogy ez a törvénymódosítás is inkább a jó szándékot tükrözi.

És előre jelzem, hogy meg fogjuk a Magyar Szocialista Párt részéről szavazni, bár három módosító javaslatot fogunk benyújtani a törvénymódosításhoz. Remélem, hogy az építő jelleget fogják államtitkár úrék látni ezekben a módosításokban, és pozitívan fognak hozzáállni. De mondom előre, hogy mi is pozitívan állunk, mert mi is azt mondjuk, hogy könnyíteni kell az örökbefogadáson, és az a cél, hogy minél több gyermek minél hamarabb kerüljön jó családi körülmények közé.

Itt leelőször is azt mondanám, hogy meglepő őszinteséggel ír a törvényjavaslat arról, hogy az örökbefogadást támogató civil szervezeteket, közhasznú egyesületeket támogatásban kell részesíteni. Erre fogjuk az első módosító javaslatunkat beadni, hogy ne miniszteri egyedi támogatás alapján legyen ez megítélve, hanem lehetne központi elosztásban, nehogy az felmerüljön, hogy valamelyik civil szervezet egy kicsit kedvesebb a kormány számára, míg a másik nem, hanem ha olyan szakmai feladatot lát el ez a szervezet, alapítvány, civil szervezet, amely ténylegesen segíti az örökbefogadást, akkor lehessen akár normatív alapon vagy pályázati úton is, ne kelljen nekik egyedi elbírálás alapján pénzhez jutni.

Nagyon fontos ezeknek a szervezeteknek a támogatása, mert itt a képzést már az előttem szólók is elmondták, hogy nagyon nehéz eljutni odáig, amikor az ember szembesül azzal, hogy nem lehet saját gyermeke, vagy netán saját gyermek mellett dönt úgy, hogy még örökbe fogad gyermeket. Tehát nagyon nehéz eljutni ezeknek a családoknak odáig, hogy le kell mondani arról, hogy saját gyermekük lehessen és nem vér szerinti gyermeket örökbe fogadni, és ezt

minden eszközzel kell támogatni, akár a jelzőrendszeren keresztül, akár ilyen szakmai szervezetekkel. Utána is, miután ez megtörténik, nagyon fontos, hogy meglegyen az utókezelése ezeknek a családoknak. És nemcsak magát a gyermeket kell, hanem az örökbe fogadókat is, az édesapát és az édesanyát is szerintem utána is támogatni kell minden eszközzel.

Beszéljünk a tanfolyamról; erre adjuk be a következő módosító javaslatunkat, hogy nem lenne szabad, hogy megszűntessék ezt a képzést. Engedje meg, hogy felolvassam a Hintalovon Gyermekjogi Alapítvány Facebook-oldalán a következő bejegyzést, mely a pozitív elemeken kívül kérdéses részekre is rávilágít: „Az egyik az örökbe fogadásra felkészítő tanfolyam kötelező jellegének eltörlése. A jövőben önkéntes alapon lehetne igénybe venni. Sokan gondolják úgy, hogy ha normál szülőknek nem kell tanfolyam a gyermekvállaláshoz, akkor egy örökbe fogadó szülőnek miért kell ezt elvégeznie.” Jogos a kérdés, de meg is adják a választ erre: „Valójában az örökbe fogadás, miközben gyönyörű is, egy nagyon-nagyon nehéz folyamat.” És ez a tanfolyam adott arra lehetőséget, hogy olyan kérdésekre kapjanak választ az örökbe fogadó szülők, amit mondjuk, csak szakemberek tudnak megmondani vagy olyan családok, akik már átestek ezeken a folyamatokon.

Én azt gondolom, hogy inkább azon kellene segíteni, hogy ne pénzbe kerüljön ez a tanfolyam, hanem az ingyenességet biztosítsák ezeknek a szülőknek. És szerintem nem le kell mondani róla, hanem minden eszközzel támogatni, hogy talán még minél többen részt vegyenek, vagy minél több időt töltsenek ezeken a tanfolyamokon.

(19.50)

Az igazmondási kötelezettség, amire kitérnek, hogy fokozottan fognak odafigyelni, ezt nem nagyon értjük, mert eddig is elég erős volt a szűrő, amin átmentek az örökbe fogadó szülők. Erről beszélünk, hogy milyen hosszú időbe került, hogy ezt kívánja a kormányzat lerövidíteni. Nem értjük, ezt majd államtitkár úr magyarázza már meg, mert eddig is elég komoly vizsgálatokon kellett átesniük a családoknak, hogy egyáltalán abba a kategóriába kerülhessenek, hogy a végén gyermeket fogadhattak örökbe. És lényegében ez is volt az oka annak, hogy nagyon ritkán fordult elő, hogy akár csecsemőkorban haza tudtak vinni egy gyermeket, mert nagyon hosszú az az idő, míg ezek a vizsgálatok lezajlottak, az összeszoktatás, és utána, amikor már a gyermeket megkaphatta a család.

Nagyon fontos, hogy arról is beszélni kell, hogy nagyon sok törvényt kellene ahhoz megvizsgálni, hogy miért is kerülnek intézetekbe a gyerekek, hogyan jutnak el odáig, hogy kiemelik a családból őket. Azért tudjuk nagyon jól, hogy a gyermekvédelmi törvény rendelkezik arról, hogy ma Magyarországon elvileg nem lehetne szegénységi ok miatt kiszakítani a gyermeket a családból, és azt is tudjuk, az adatokból

látjuk, hogy a mai napig több ezer gyermeket szakítanak el évente csak e miatt az egy indok miatt. Nem azért, mert a szülő nem szereti, nem azért, mert a gyermeket bántalmazták, nem azért, mert nem akarnák felnevelni, hanem egyszerűen csak anyagi körülményei nem engedik azt meg, hogy olyan körülmények között nevelhesse fel a gyereket, és emiatt kiemelik egy szerető családból a gyermeket.

Erről is többször beszélünk már, hogy milyen lépésekkel kellene a kormánynak arra figyelni, hogy ez minél kevésbé forduljon elő. Az elmúlt években azért ezt nem sikerült teljesítenie a kormánynak. Mert azzal egyetértünk, hogy nagyon-nagyon arra kellene figyelni, hogy az alapvető dolog, hogy a gyermek, ahova születik, ott kellene, hogy felnőjön. A kormánynak meg az a feladata, hogy mindent megtegyen azért, hogy a gyermekvállalást támogathatni tudja, és olyan eszközökkel, hogy kapjon munkát, megfelelő bért kapjon a munkájáért, és utána persze el is tudja a gyermeket úgy látni és felnevelni, ahogy ezt elvárnánk a családoktól.

Nagyon sokat beszélünk arról, hogy a jelzőrendszernek hogyan kellene működnie Magyarországon, a védőnői hálózatnak hogyan kellene működnie, hogy miért is jutunk el odáig, hogy végül kiemelik a gyermeket, hogy miért nem veszik hamarabb észre, hogy baj van a családban, és miért nem már akkor adjuk meg a segítséget, amikor várandós a gyermekkel, és jutnánk el odáig, hogy elő se forduljon, hogy el kell venni, ki kell szakítani a gyermeket a családból.

És akkor ezek nagyon-nagyon súlyos problémákra hívják fel a figyelmet: hány védőnő hiányzik ma Magyarországon főleg vidéki térségekben, hány gyermekorvos hiányzik, mennyire szükség lenne a pszichológusokra, és akkor egy egészen komoly vitát nyithatunk, hogy mire kellene még a kormánynak figyelni.

Nagyon fontos azt is kimondani, amikor a korhatárról beszélünk, hogy emelik a szülők korhatárát az örökbe fogadásnál, hogy ma Magyarországon azt látjuk, hogy ha jól tudom, 6 év fölötti gyermeket, de 12 év fölötti gyermeket abszolút nem fogadnak már örökbe. És akkor még kinyithatnánk azt a vitát, hogy ha azt nézzük, hogy milyen származása van a gyermeknek, hogy mekkora hátrányt szenved az a gyermek, ha roma származású, hogy mennyi esélye van egy gyermeknek az örökbe fogadásra, ha már egy bizonyos életkort betöltött, és üdvözlendő, hogy csökkentik azt az időt, hogy ez minél kevésbé forduljon elő.

Nagyon sok dologban kellene még a kormánynak lépni azzal kapcsolatban, hogy tényleg egyre kevesebb gyermek kerüljön be intézetekbe, és egyre kevesebb gyermek kerüljön olyan helyzetbe, hogy a végén senki nem fogja örökbe fogadni, és úgy nő fel, hogy soha életében nem tapasztalja azt meg, hogy milyen szerető családban lennie.

Nagyon remélem, hogy a módosító javaslatunkat államtitkár úr közvetítésével fontolóra veszik. Úgy tudom, hogy Hohn Krisztina képviselőtársam is ugyan-

ezeket a módosító javaslatokat nyújtja be vagy nyújtotta be. Én remélem, hogy figyelembe veszik, hogy az ellenzék részéről ebben a témában tényleg a jobbító szándék vezérelt bennünket, és aki ismeri vagy netán még testközelből is ismeri vagy érintett volt ebben az ügyben, akkor fogadják el, hogy hitelesen tud erről beszélni, és minden eszközzel támogatni kell ezeket a családokat, akik úgy döntenek a nap végén, hogy örökbe fogadnának gyermeket, és azok a gyermekek, akik ilyen helyzetbe kerülnek, minél hamarabb szerető családra lelhessenek.

Úgyhogy mindenféleképpen támogatjuk a kezdeményezést. Köszönöm, államtitkár úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bangóné Borbély Il-dikó képviselő asszony. Most megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja ve-zérszónokának.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részé-ről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindenképpen megtisztelő, hogy egy ilyen törvény módosításánál képviselhetem a DK véleményét, már csak azért is, mert én is egy boldog és szerető család családfője vagyok, és sajnos a baráti körömben is van, aki bizony-bizony nem tudott saját gyereket magának, így aztán nehéz helyzetben van. Sőt, olyan is van, aki örökbe fogadott gyereket, és őt neveli most boldogan.

Kétségtelen az, hogy az előttünk fekvő törvénymó-dosítás számos ponton egyszerűsítene és gyorsítaná az örökbefogadási eljárást, így aztán a Demokratikus Ko-alíció számos kérdésben támogatja is ezt a törvényja-vaslatot. Azonban a mi családpolitikánk alapvető eleme, hogy a gyermekek családban és ne intézetekben nevelkedjenek, ezért mindamellett, hogy a változások jelentős része álláspontunk szerint támogatható, és jó az irány az örökbefogadás adminisztrációjának csök-kentése és a folyamat gyorsítása terén, mégiscsak van egypár kérdés, amiről muszáj szólnunk.

Tisztában vagyunk azzal, hogy a jelenlegi szabá-lyok alapján az örökbefogadási folyamat borzasztó hosszan elhúzódik, akár hónapokat, éveket is vehet igénybe, ami véleményünk szerint is tarthatatlan, ezért a törvényjavaslat által elérni kívánt cél álláspontunk szerint szintén támogatható. Azonban hiányol-juk a törvényjavaslatból az örökbe fogadók anyagi diszkriminációjának megszüntetésével kapcsolatos rendelkezéseket. Ugyanis jelenleg a többmilliós csa-ládtámogatások jó része csak a csecsemőket örökbe fogadóknak jár, a nagyobb gyermeket örökbe fogadók viszont ezekből a támogatásokból valószínűleg, leg-alábbis a jelenlegi módosítások szerint is kimaradhat-nak. Erről később majd még szólni kívánok.

Kiemelném különben az 5. és 6. §-okat, melyek a gyermekek védelméről szóló törvény módosításában kimondják, hogy a nyílt örökbefogadást elősegítő és az örökbefogadást utánkötető tevékenységet végző közhasznú szervezetek feladatellátásához egyedi tá-mogatás is nyújtható, de erről szintén beszéltek már

képviselőtársaim. Ez önmagában így üdvözlendő do-log, sőt támogatnánk is, azonban az, hogy a miniszter úr egy személyben dönt arról, hogy kinek és mennyi támogatást ad, ismerve különben - és most elnézést kérek mindenkitől - a kormány közpénzekhez való vi-szonyát, sajnos a visszaélésekre vagy annak gyanújára adhat okot és lehetőséget; annál is inkább, mert a ja-vaslat a támogatás nyújtásának feltételeiről és részle-teiről viszont nem rendelkezik.

Ugyanakkor a 8. § alapján az örökbe fogadó tan-folyam elvégzése, amiről itt szinte előttem mindenki beszélt, és úgy gondolom, hogy utánam is fog külön-ben ez még elhangzani, tehát a tanfolyam elvégzése az eddigi kötelező előírás helyett a módosítással csupán önkéntesen igénybe vehetővé válik.

A Demokratikus Koalíció azonban az örökbefo-gadásra való alkalmasság feltételeinek semmilyen enyhítésével nem ért egyet, ezért semmiképpen nem támogatjuk a 40 órás tanfolyam kötelező jellegének eltörlését sem. Érdekessége különben jelen módosí-tásnak, és tovább mennék, mutatja a törvény alkotói-nak valamifajta kapkodását is, ami jellemzi talán az Orbán-kormány minden lépését az elmúlt időszak-ban, mintha nem lenne átjárás sem időben, sem tér-ben a rendszer elemei, a törvényhozók elképzelései és intézkedései között.

Az örökbe fogadók kötelező tanfolyamát - min-denki tudja - 2003-ban vezették be, de 2018-ban 21 óráról 40 órára bővítették a tananyagot, és most, alig két év múlva, 2020-ban feleslegesnek gondolják, és halálra ítélik az ilyen jellegű kötelezővé tételt.

(20.00)

Meggyőződésünk, hogy a kötelező tanfolyam el-törlése és opcionálisan választhatóvá tétele, mind-amellett, hogy semmilyen szakmai érv, ok, indok azt alá nem támasztja, ezért - ez az én véleményem, elné-zést kérek érte - feltételezhetően valamelyik miniszté-rium íróasztala mögött született meg úgy, hogy külö-nösebb hatástanulmány előtte nem készült, ezzel ren-geteg kárt és szenvedést fog vagy tud még okozni a ké-sőbbiekben az örökbe vett gyermekek és az őket örökbe fogadó családok körében is.

Bizony óhatatlanul felmerül az emberben a kér-dés, ha a gyermekek nevelését, oktatását, legyenek azok bölcsődések, óvodások vagy bármilyen oktatási intézmény hallgatói, joggal csak képzett pedagógusok végezhetik, hosszú egyetemi évek alatt elvégzett tanul-mányok és sikeres vizsgák letétele után, akkor miért is gondolja azt a törvényalkotó, hogy mindezt meg lehet tenni bármilyen felkészültség, tudás, tapasztalat nélkül az örökbe fogadott gyermekek esetében. Miért gon-dolja azt valaki, hogy ez sikeressé válhat? Miért tartja feleslegesnek a törvény, hogy egy alig cseperedő kis élet, egy örökbe fogadott gyermek nevelését, de fogal-mazzunk bátran, életét is csak kellő felkészültséggel, alkalmassággal bíró nevelőszülők kezébe adhassuk?

A kérdés az, hogy önök vagy én, vagy bárki más itt közölünk, íratná-e olyan iskolába a gyermekét,

ahol képzetlen, talán arra alkalmatlan nevelők és tanárok foglalkoznak a gyerekekkel. Vagy adnának-e egy olyan ember kezébe autót - és elnézést kérek mindenkitől, ez egy nagyon profán hasonlat lesz - vagy akár egy segédmotor-kerékpárt, aki előtte nem vizsgázott KRESZ-ből, műszaki vagy forgalmi jártasságból? Mert ugye, nem? Én biztos nem! Akkor egy gyermek felnevelése esetén miért is nem gondoljuk mi most fontosnak az alkalmasságot? Különösen úgy, hogy mindnyájan tisztában vagyunk vele, hogy olyan gyermekekről beszélünk jelen esetben, akik sajnos valószínűleg vagy legalábbis nagy valószínűség szerint eddig sem az élet napos oldalán éltek; olyanokról, akik valamiért nem kapták meg az élettől azt a lehetőséget, hogy szerető, gondos, vér szerinti családban éljenek, sokan közülük több traumán, csalódáson is átestek már; olyanokról, akik lehet, hogy nevelőszülőktől vagy nevelőintézetekből jöttek.

Most lehet, hogy egy picikét furcsa lesz, amit mondok, hiszen ezt mindenki tudja, gyermeket nevelni az egyik legnagyobb öröm, de a legnagyobb felelősség is. A gyermek felnevelése nem számítógépes játék, amiből bármikor kiléphetünk, vagy ha bármit elrontottunk, akkor bármikor újrakezdhetjük egy Escape gomb megnyomásával. Az örökbe fogadott gyermekek esetében pedig ráadásul mindez szerintem hatványozottan igaz, mert, ha egy örökbefogadás sikertelen, ha felkészületlenül, telve megalapozatlan illúziókkal vág bele bárki is, úgy nemcsak az örökbe fogadott gyermeknek fogunk csalódást okozni, de vélhetően az örökbe fogadó családnak is.

Az eddig kötelező és 2018-ban az addigi 21 órától 40 órára bővített tanfolyam pont ebben nyújtott igazán nagy segítséget. Abban, hogy az esetleges rózsaszín álmokat, a túlzó elképzeléseket és a valóságot, a realitást valahol összhangba hozza; arra, hogy egyáltalán megtanítsa azt az örökbe fogadó családoknak, hogy egy ilyen, az esetek kis hányadában már eleve traumán átesett gyermekek fejlődése, nevelése mennyiben múlik a körülötte kialakított környezeten, hogy kell kezelni magát az örökbefogadást, mennyiben kell őszintének lenni akár ilyen kérdésekben is. Mert nem lehet véletlen különben, hogy a tanfolyam 2003-as bevezetése és kötelezővé tétele óta változott meg gyökeresen a hazai örökbefogadás minősége. Míg a 2003-as fordulat előtt az akkor örökbe fogadó családok általában elhallgatták, de legalábbis hosszú évekig halogatták, hogy beavassák az örökbe fogadott gyermeket abba, hogy őket bizony örökbe fogadták, addig ma már ez nem jellemző. Ez pedig egyértelműen a tanfolyamok létének és egyfajta sikerének tudható be.

Az örökbefogadások esetleges kudarca, az ebből kialakult tragikus, félresiklott életek elkerülése az egyik legfontosabb célja volt a most kidobni gondolt kötelező felkészítő tanfolyamoknak szerintem. A tanfolyamok egyértelműen az örökbe fogadók felkészültségét segítették, alkalmasságukat mérik most is, ami hosszú távon az örökbe fogadott gyermek jellemének fejlődését is nagyban elősegítheti. És kétségtelen

ugyan, hogy ezek a tanfolyamok pénzbe kerültek, de az is szinte biztos, hogy abban az esetben, ha már nem lesz kötelező a felkészítő tanfolyam, várhatóan sokan nem fognak élni a tanfolyam adta lehetőségekkel, egyszerűen azért, hogy valamennyit spóroljanak ezen. Ez azonban rövid időn belül, attól félek, tömegessé teheti a kudarcba fulladó örökbefogadásokat is akár.

És most engedjék meg különben, hogy egypár idézetet idecitoljak, amit az interneten találtam a tanfolyamok létevel kapcsolatban. D. Hanna írja: „Közvetlenül közelről lehettem szemtanúja annak, hogy milyen traumát tud okozni a gyermekben, ha olyan alapvető és lényegi információkról derül ki, hogy nem mondtak neki igazat, mint hogy kik a szülei, és ő honnan származik.” H. Bence: „A legfontosabb pontja a folyamatnak többet ért, mint minden más kötelező bürokratikus elem ebben összesen.” B. Alexandra: „Nemrégiben fejeztük be a tanfolyamot, és szerintem nélkülözhetetlen az örökbefogadáshoz való felkészüléshez és a későbbiekhez is. Ha megadták volna a lehetőséget, hogy ne menjünk, valószínűleg nem vetünk volna részt rajta, és ez nagyon-nagyon nagy kár lett volna.”

Szinte biztos, ha a jelenlegi tervezetet elfogadják, úgy lényegesen kevesebben fognak a személyenként 60-80 ezer forintos tanfolyamokon részt venni, és féltő, hogy azok között csökken majd leginkább a részvételi hajlandóság, akiknek valóban szükségük lehetett volna szakemberek segítségére, felkészítésére. A tanfolyamok kötelezőségének eltörlése ugyan jelenthet némi anyagi megtakarítást az örökbe fogadó családoknak, talán valamelyest fel is gyorsíthatja magát az örökbefogadás folyamatát optimális esetben néhány héttel, de mégis sokkal többet veszünk majd mindezen, mint amit nyerünk, mivel szinte biztos, hogy emelni fogja az ilyen családokon belüli konfliktusok lehetőségét és a felbontott vagy súlyosan problémás örökbefogadások számát.

Itt csatlakoznék most az előttem szólóhoz: amennyiben tényleg javítani szeretnénk az örökbefogadás folyamatát, motiválni, segíteni az örökbe fogadó szülőket, vállukról anyagi terheket levenni, akkor sokkal inkább érdemes a kötelező tanfolyam díjának mérséklését vagy akár a teljes díjmentességet fontolóra venni, mint a tanfolyam kötelező jellegét megszüntetni.

Sajnos azzal, hogy jelenleg a többmillióos családtámogatások jó része, amiről az elején is beszéltem, csak a csecsemőt örökbe fogadóknak jár, a nagyobb gyermeket örökbe fogadók viszont ezekből a támogatásokból jelen helyzetet látva valószínűleg kimaradnak, ezzel konzerválódik sajnos az az eddig is ismert gyakorlat, hogy leginkább a csecsemők örökbefogadását preferálják az örökbe fogadni kívánó szülők. Így viszont azoknak a gyermekeknek, akik koruknál fogva is kívül kerültek az érdeklődés fókuszán, szinte alig marad esélyük arra, hogy szerető, gondos családba kerüljenek, és majd ott nőjenek fel. Számukra marad az intézeti lét, annak minden következményével együtt.

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ahogy a felszólalásom elején is kiemeltem, a Demokratikus Koalíció családpolitikájának alapvető eleme, hogy a gyermekek családban és ne intézetekben nevelkedjenek. Ezért a változások jelentős része álláspontunk szerint támogatható, jó az irány az örökbefogadás adminisztrációjának csökkentése és a folyamat gyorsítása terén. Viszont semmiképpen sem fogjuk támogatni a 40 órás tanfolyam kötelező jellegének eltörlését, sőt a Demokratikus Koalíció az örökbefogadásra való alkalmasság feltételeinek semmilyen enyhítésével nem ért egyet.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és elnézést, ha hosszú lettem egy picikét. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Az LMP vezérszónoka, Hohn Krisztina képviselő aszszony következik. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Sokat gondolkodtam itt a felszólalásokat hallgatva, hogy hogyan is kezdjek bele ebbe a felszólalásba, merthogy érintett vagyok mint örökbe fogadó szülő, és igen, köszönöm szépen Anitának, hogy ő emlékezett arra, hogy ez valahol egyszer elkezdődött, és igen, a javaslataimat elvittem az államtitkárságra, nem a ParLexen keresztül, ahogy már korábban említettem, hanem személyesen, és jó néhány visszaköszön ebből a javaslatból, ebben a törvényjavaslatban benne van.

Néhány dolgot, azt gondolom, gyakorlatiasabb oldalról szeretnék megközelíteni, és azt szeretném mondani, hogy ha most egy ideális parlamentben lennénk, akkor ennek a törvényjavaslatnak a vitájánál nem kerülnének elő semmiféle pártpolitikai frázisok meg ilyesmik, balliberális meg jobboldali nem tudom, micsoda. Ezt hagyjuk, ön is mondta, nem kell ez ide. Azt gondolom, hogy most egy fontos, ebben a tekintetben egy fontos mérőföldkő ez a törvényjavaslat, és nagyon örülök, hogy idekerült.

De néhány fogalmat szerintem tisztázni kellene, mert lehet, hogy nincs mindenki ezzel tisztában. Amíg nem lettem örökbe fogadó szülő, azt hiszem, én sem tudtam ezekről a dolgokról, hogy például mit jelent a kapcsolattartás. Jó néhányan bírálták kommentekben és mindenféle egyéb módokon, hogy miért van ez benne, hogy három hónapra csökkentették a hat hónapot, és a többi, mi a kapcsolattartás, tehát mi számít kapcsolattartásnak.

(20.10)

Egy egyszerű Messenger-üzenet vagy egy telefonos érdeklődés is elég, és máris tovább hosszabbodik 3 hónappal. Egy kisgyermek életében 3-6 hónap borzasztó hosszú idő, egyszerűen megöregszik a gyerek.

Tudom, hogy ez most viccesen hangzik, de ez az igazság. Tehát nullaévesből így lesz 1, 2, 3, 4, és végül bentragad a rendszerben, ami nem jó senkinek, mert a gyerek életében nincs állandóság, hiszen az „örökbe” szó azt jelenti, hogy örökbe fogadják. Az örökbe fogadó család ugyanolyanná válik, mint egy rendes, mint egy vér szerinti család, olyanná kell válnia. Viszont idáig nem mindig könnyű az út, nem olyan szép sima és virággal teleszórt. Ez nem egy nemes cselekedet. Egyszerűen mi gyermekre vágyunk, a gyermek szülőre vágyik, biztonságra vágyik, állandóságra, és így az örökbefogadás segítségével ez létrejön.

Viszont fontos, egyébként a törvény nagy részével egyetértek, egyetlen dolgot kivéve, és én mindenképpen támogatandónak gondolom. Nem akarok beleképzelni semmiféle NER-t meg nem tudom, micsodát. Én jóhiszemű vagyok, és én úgy gondolom, hogy ez most itt a gyermekek érdekében történik. Remélem, hogy ebben kormánypárti képviselőtársaim vagy akár az előterjesztő majd megerősít.

Viszont beszélnünk kell a tanfolyamról, hogy értésék, hogy mi az a tanfolyam. A tanfolyamokat eltörölni a világ legnagyobb botorsága lenne. Megmondom, miért. Amikor én jelentkeztem örökbe fogadó szülőnek, nem mentem volna el a tanfolyamra, ha nem kötelező, és életem legnagyobb hibáját követtem volna el. Önök nem tudják, bizonyára ül itt, meg tudom is, hogy ül itt olyan, aki tudja, de önök legtöbbször nem tudják azt, hogy mi ez a tanfolyam. Ez a tanfolyam nem egy tananyag, nem egy leadott, bebeflázni fontos szöveg.

A tanfolyam arról szól, hogy érzékenyít, hogy felkészít, hogy lelkileg felkészültek legyünk arra, hogy tulajdonképpen egy idegen ember kerül a családjunkba. Akármennyire is gyönyörű rózsaszín felhőben van az örökbefogadás, azt meg kell mondani, hogy ez nem olyan egyszerű, és ehhez igenis szükség van arra, hogy a tanfolyamon elmondják nekünk, hogy hogy kell kezelni azokat a torokszorító pillanatokat, amikor a gyerek megkérdezi, hogy miért nem kellettem az édesanyámnak, hogy miért vagyok örökbe fogadott. A végtelenségig tudnám sorolni ezeket a nem olyan könnyen és lelkileg talán eléggé meg rázkódtató pillanatokat. Ezért kell a tanfolyam.

A tanfolyamon elmondták nekünk, mutattak filmeket, és pszichikailag megerősítettek minket abban, amiben kell. Tehát ez nem olyan, hogy odaadnak egy gyereket, és tessék, és mától kezdve minden gyönyörű. Ez nem így van. Mire ebből család lesz, főleg, ha nagyobb gyerekről van szó, nem olyan könnyű. Van, aki szerencsés, és könnyebb, van, akinek nehezebb. De a végén egy igazi jó család válhat ebből, de ezt meg kell tanulni.

Ez nem ugyanaz, mint amikor az ember - bocsánat - kihord egy gyereket, és odaszületik a családba. Akkor is van egy felkészülési idő, hiszen amíg pici, addig talán jobban fel tud készülni. Különösen nagyobb gyerek örökbefogadása esetén szükséges a tanfolyam, higgyék el nekem, ez nem pártpolitikai kérdés. Tanfolyam kell, meg kell tanulnunk, hogy hogy kell kezelni,

mit kell mondani a gyereknek, amikor megkérdezi, hogy „anya, én a te hasadban voltam?”, és akkor azt tudom neki mondani, hogy nem, te a szívemben voltál. Ez nem pártpolitikai kérdés. Kérem önöket, hogy ezt a passzust vegyék ki ebből a törvényből, mert így sajnos elfogadhatatlan.

Igenis, én be is adtam - már lehet, hogy bent is van - egy törvénymódosító javaslatot, ami ezt tartalmazza. Csak ezt az egy dolgot kérem, ezt ne csináljuk, ugyanis nem fognak elmenni a szülők a tanfolyamra, és az első adandó akadálynál meg fognak torpanni. Van rengeteg, hogy nem tudja az ember, hogy mi a baja a gyereknek, mert nem tudja kifejezni, nem tudja elmondani. Most nem akarom itt önöket untatni ezzel, de higgyék el, hogy egy pszichikai megerősítés ez a tanfolyam. Tehát ez nem arról szól, hogy most mennyit kell fizetni. Mondjuk, segítené az, hogyha nem lenne ilyen drága, vagy ha segítené ebben az állam, hogy ezt ingyenessé tenné, ez nagyon jó dolog. De kell, muszáj, higgyék el!

Én itt állok önök előtt mint örökbe fogadó szülő. Nem is tudom elképzelni, hogy mi lett volna, ha nem megyek erre a tanfolyamra, hogy csináltam volna, hogy jutottam volna... Öt éve már, hála istennek, imádom a gyerekemet, de ezt meg kell élni.

Tehát ez a tanfolyam erről szól, hogy érzékenyítsen, hogy elfogadjam azt, hogy nemcsak nullaéves gyereket lehet örökbe fogadni, hanem nagyobbakat is, és ez mindenki számára fontos, mert a gyerek nem nőhet fel ide-oda dobálva, egyik nevelőszülőtől a másikig, nem nőhet fel úgy, hogy egy intézetben vagy egy lakásotthonban tölti 18 éves koráig az idejét, és utána meg egyszerűen hopp. Van utánkövetés, tudom, mert dolgoztam lakásotthonban, tehát tisztában vagyok a rendszerrel, de utána kikerül az életbe, és nincsenek gyökerei. De nekünk, örökbe fogadó szülőknél lesz egy édes, drága gyerekünk, vagy több, neki meg remélhetőleg jó és gondos szülei lesznek.

A családdá válást segíteni kell, és azt segíteni kell a pszichológusnak és az örökbe fogadásra felkészítő oktatóknak. Én még csak 21 órás tanfolyamot végeztem sajnos. Bárcsak 40 óra lett volna! Nekem annyiszor kellett volna segítség, és nagyon sokszor jól jöttek azok a szavak, amiket mondtak nekünk ott a tanfolyamon, és azok a segítések, amiket megkaptunk. Tehát ha ezt kiszedjük ebből, akkor sajnos előfordulhat, hogy sok gyereket majd visszavisznek, előfordul ilyen is.

Egyébként, amúgy pedig a szigorítások szerintem igenis helytállóak és jók, és szükséges, ezzel teljesen azonosulni tudok. Sok van közte, amit én javasoltam, és örülök, hogy látom, akkor is, ha nincs ott a nevem, mert ez nem szokás, egy ideális parlamentben ott lenne, hogy én is azért részt vettem ebben, és örülök neki, hogy látom a javaslataimból, ha nem is az összeset, de jó néhányat.

Javasolom továbbá, hogy legyenek érzékenyítések a társadalomban is, hogy ne úgy nézzenek egy örökbe fogadott gyerekre, hogy jézusom, hát ez milyen csoda. Nem csoda, ez egy természetes dolog. A gyereknek, amikor elér abba a korba, természetessé kell válnia,

hogy ő örökbe fogadott. Ez nem valami különleges dolog. Én úgy gondolom, hogy jó lenne, ha társadalmi célú reklámokban például szó lenne ilyesmiről, ne ítélik el az örökbe adó anyát, és hogy elfogadja a társadalom azt, hogy az örökbe fogadás egy ilyen dolog. Van, aki tud szülni gyereket, és az anya, aki megszülte, az neveli, és van, akinek pedig a mi esetünkben Gyöngyi néni keres anyukát meg apukát, és itt ez a lényeg. Tehát nem az a lényeg, hogy nekünk legyen gyermekünk, hanem a gyermeknek legyenek szülei, ez nagyon fontos.

Úgyhogy én azt kérem határozottan, és komolyan mondom, hogy ha ez kikerül ebből a törvényből, akkor már nem voltam itt hiába négy évig, én úgy érzem, mert én úgy érzem, hogy ezért tettem, és ez szerintem nagyon fontos. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen a gondolatait, képviselő asszony. Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd vezérszónoka, parancsoljon!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársak! Én azok közé tartozom, aki a kormány javaslatait a gyanú hermeneutikájával olvassa, és általában azt szoktuk keresni, hogy milyen gazdasági vagy hatalmi érdeke fűződik a kormánypártoknak a javaslat benyújtásához. De ebben az esetben a legszörösszívűbb és leggyanakvóbb ellenzéki képviselő is kell hogy lássa, hogy ebből a törvényjavaslatból süt a jó szándék.

Tényleg azt kell mondanom, hogy ez egy jóindulatú és jelentős részben szakmailag is támogatható törvényjavaslat. Nem is sorolnám az érnyeiket, mert itt kivételesen nagy egyetértés van kormánypárti és ellenzéki képviselők között.

Én is ugyanarra a pontra szeretném a figyelmet ráirányítani, amire az előttem felszólalók, és amit már közel 13 ezren támogattak az aláírásukkal, jelesül, hogy az örökbe fogadói tanfolyam legyen kötelező továbbra is. Nyilván, ha ezt az állam anyagilag támogatni tudja, vagy még inkább ingyenessé tudja tenni, annál jobb.

Nem akarom rabolni az idejüket, mert azt hiszem, hogy nálam hitelesebb felszólalók voltak már itt az előbb is, és lesznek még talán a következőkben is, úgyhogy csak hét érintett véleményét szeretném idézni.

Judit azt írta: „Most lett négyéves az örökbe fogadott kisfiunk. A tanfolyamon elhangzottak azóta is jó irányjelzőként segítenek bennünket, nélkülözhetetlen és máshol nem hozzáférhető infókat kaptunk a szakemberektől, hogy egészséges lelkű gyermeket nevelhessünk.”

Marianna azt írta: „Létfontosságú információkat tudtam meg a tanfolyamon, jelentősen formálta a szemléletem. Nem szeretném, ha ezen tudás nélkül vágnának bele a leendő szülők az örökbe fogadásba. Ez a gyerekek és a szülők érdeke is.”

Máté szerint: „Alapvetően fontos a tanfolyam, mert mindenkiben rózsaszín mesék élnek az örökbe-fogadásról. Elengedhetetlen, hogy legalább a leendő örökbe fogadók reális képet kapjanak. Itt dől el valójában, hogy végül ki milyen életkorú, állapotú s a többi gyermeket vállalna. Ez az egyetlen esély, hogy az idősebb, beteg vagy roma gyerekek felé érzékenyítsék az örökbe fogadókat.”

Erzsébet ezt írta: „Nagyon fontosnak tartom a tanfolyamot. A felkészítő szakemberek tudása és segítőkészsége kimagasló volt. Érzelmileg nagyon megérintett, mély nyomot hagytak bennünk az ott hallottak. Kihagyhatatlan.”

Gabriella: „Két örökbe fogadott gyermekünk van. A tanfolyamon szerzett ismeretek nélkül fatális hibákat követhettünk volna el.”

Horváth P. azt írta: „Mi egy különleges bánásmódot igénylő gyereket fogadtunk örökbe, vannak is gyerekeink. A képzés előtt azt gondoltam, mit tudnak nekem mondani, aki már nevelt gyerekeket. A képzés után rájöttem, az örökbe fogadás olyan kérdéseket vet fel, amikre vér szerinti szülőként soha nem gondoltam. A képzés nélkülözhetetlen. Az oktatóink nagyon felkészültek voltak, mindamelllett, hogy nagyszerű emberek is.”

Emese szerint pedig: „Az örökbe fogadás kapcsán az emberekben sok tévhit és előítélet él, a folyamat elején a leendő örökbe fogadóknak is. A tanfolyam még annak is sok újat mond, aki felkészültnek érzi magát. Nem egy egyetemi előadás volt, ahol az oktató leadta az anyagot. Beszélgetéseken és szituációs gyakorlatokon keresztül ismerhettük meg a tudnivalókat és az örökbe fogadással kapcsolatos speciális helyzeteket. A tanfolyam elengedhetetlen, ez a gyermekek és az örökbe fogadók elemi érdeke.”

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

(20.20)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Bencsik János képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hohn Krisztina képviselőtársam szavait hallva elgondolkoztam, hogy egyáltalán szólásra emelkedjek-e, mert annyira átfogó volt, őszinte volt és örökbe fogadó szülőként hiteles volt, amit elmondott. Azt gondolom, hogy erre csak ráérősíteni vagy talán kiegészíteni lehet.

Valóban egy nagyon fontos és nagyon időszerű törvényjavaslat fekszik most előttünk, annál is inkább, mert évente 2-3 ezer szülő várakozik arra, hogy gyermeket fogadhasson örökbe, és a több mint 2 ezer örökbe adható gyereknek kevesebb mint a fele talál magának új családot. A törvényszövegben üdvözlendő - csatlakozom én is képviselőtársaimhoz - az

adminisztrációs terhek csökkenése, üdvözlendő az, hogy lehetőség lesz mentesülni a munkavégzés és rendelkezésre állási kötelezettség alól. Örvendetes az, hogy az örökbe fogadhatóvá nyilvánítás ideje fél évről három hónapra csökken azon szülők esetében, akik egyáltalán semmiféle kapcsolatot nem tartanak a gyermekükkel, és egy évről nyolc hónapra csökken a rendszertelen kapcsolattartás esetében.

Azt viszont szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy önmagában a rövidítés nem fogja automatikusan minden esetben csökkenteni a várakozási időt, mert ezeknek nagyon sok esetben eredője a magas szülői elvárások is, hiszen az örökbe fogadások esetében a legfőbb ok a meddség, és a legtöbb szülő szeretne magának lehetőleg minél fiatalabb, minél egészségesebb és minél fehérebb bőrű babát. Ezzel szemben pedig a realitás az, hogy az örökbe fogadásra váró gyerekek többsége már elmúlt tízéves, különböző testi fogyatékoságokkal, betegségekkel vagy pedig fejlődésképtelenségekkel küzdenek, nagyon sok közöttük a roma származású és a több testvérrel együtt örökbe fogadásra váró gyermek. Tehát a szülők által vágyott kép és a realitás nem mindig találkozik az első körben.

Szót kell ejtenünk arról is, hogy nagyon sok a problémás háttérű család is. Nagyon sok szülőnél úgy kerül el a gyermek, hogy súlyos alkoholproblémák vannak, szenvedélybetegségek, nagyon sokan bántalmazták vagy elhanyagolták a gyermekeiket, és nagyon sok eset van, amikor nem az a legnagyobb probléma egy családban, hogy az anyuka nem szedett magzatvédő vitaminokat, vagy nincs tele a gyerekszoba Fisher-Price játékokkal, hanem hogy nincs víz, villany meg fűtés. Azért erről is ejtsünk néhány szót! És nagyon-nagyon sok olyan gyermek van, akik bár rendezett körülmények közül érkeznek, de nagyon sok érzelmi megrázkódtatáson és traumán mennek keresztül, és az állandó szeretetteljes légkör hiánya nyomot hagy a lelkükön.

Ezek a gyermekek nemcsak a normális lakhatási körülményeket érdemlik meg, hanem azt is, hogy olyan családokhoz kerüljenek, ahol érzelmi biztonságra találnak, és ahol a szülők tisztában vannak vele, hogy mekkora felelősséget vállalnak el, amikor örökbe fogadó szülők lesznek, ahol tudják kezelni a felmerülő problémákat, és ahol választ tudnak adni azokra a keresztkérdésekre is, amelyek szinte minden örökbe fogadott gyermek esetében felmerülnek, akik vér szerinti szülőktől szív szerinti szülőkhöz kerülnek.

A kihívások kezelésében és a kérdések megválaszolásában nagy segítséget nyújtanak az örökbe fogadó szülőknek szóló felkészítő tanfolyamok, amelyek, ha minden így marad - s arról már volt szó, hogy ha a mostani változatlan formában fogadnánk el ezt a törvényjavaslatot, akkor ezek a jövőben nem lesznek kötelezőek, csupán önként választhatók. Hogy erre igazából miért van szükség, azt nem tudjuk, az nem derül ki a törvényszöveg indoklásából, de azt tudjuk, hogy az ezzel foglalkozó szervezetek tiltakoznak ez ellen. Én is utalnék arra a petícióra, amely öt nap alatt

már több mint 13 ezer aláírás felett jár, köztük egyébként én is aláírtam.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezeket a felkészítő tanfolyamokat nem véletlenül találták ki 2003-ban, és nem véletlen az sem, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma 2018-ban, az önök kormánya idején növelte a tananyagok számát 21 órától 40 órára. Minden érintett fél, legalábbis akiről nekem tudomásom van, egyértelműen helyesnek és jónak tartotta a minisztérium által kidolgozott tanfolyamot. Ezért is állnak értetlenséggel az előtt, hogy ennek az opcionálissá tételét miért vették be. Nagyon sok szülő van, akik eleinte vonakodva vettek részt az első tanfolyamokon. Ha választaniuk kellett volna, akkor valószínűleg el sem mentek volna, de utólag szinte kivétel nélkül azt mondták, hogy visszatekintve jó és helyes volt, és hálásak voltak, hogy részt vehettek ezeken a tanfolyamokon.

Ez a petíció tulajdonképpen egyfajta kiállítás, szolidaritás a mostani tanfolyamok értelme és haszna mellett. Nagyon kérem önöket, hogy fontolják ezt meg. Belekapaszkodnék Selmeczi Gabriella képviselőtársam szavaiba, aki belengette, hogy a KDNP-vel közösen valamiféle módosítást terveznek. Nagyon remélem, hogy ez a módosítás ezt fogja érinteni. Ha a vita során később erre utalnának, akkor azt megköszöném. Ha nem így tesznek, és nem hagyják meg a tanfolyamok kötelező jellegét, annak az lesz a következménye, hogy pont azok nem fognak jelentkezni ezekre, akiknek a leginkább szükségük lenne rá, a két hétvéges tanfolyam díja ugyanis mintegy 60 ezer forint. Sokkal több értelme lenne annak, hogy ezt a költséget legalább részben, vagy ha lehet, akkor teljesen átvállalja az állam, mint hogy azt mondja, hogy aki akar, az részt vesz rajta, aki pedig nem akar, az nem.

A felkészítő tanfolyamokon ugyanis - s itt megint utalnék korábban szolt képviselőtársaimra - nemcsak információkat kapnak a jelentkezők, hanem érzékenyítést is, és ezeknek az érzékenyítéseknek nagyon nagy szerepük van a problémás háttérű gyermekek esetében, és azt gondolom, hogy ez megspórolhatatlan. Azt javaslom a kormánynak, hogy ha már mindenképpen ragaszkodnak ahhoz, hogy választani lehessen a tanfolyam elvégzése és nem elvégzése között, akkor ezt legalább kössük valamilyen feltételhez, kössük akár a minisztérium, akár a területi gyermekvédelmi szakszolgálat által adható egyéni felmentéshez. Ha nem így tesznek, akkor ennek beláthatatlan következményei lesznek, és félok, hogy meg fog nőni az örökbefogadások felbontásának a száma.

Szeretnék idézni a tiltakozók Kásler Miklós miniszter úrhoz írt petíciójának a szövegéből. „Ha nem lesz kötelező a felkészítő tanfolyam, várhatóan sokan inkább nem élnek majd a személyenként 60 ezer forintos részvételi díj mellett az elvégzéssel, ez viszont tömeges kudarcos örökbefogadásoknak ágyazhat meg, és tragédiákhoz vezethet, amikor nem kellően felkészülten, illúziókkal teli, téves elvárásokkal vállalnak gyermeket a jelentkezők, vagy titkokkal övezve és

hazugságokban nevelik. Ez senkinek nem érdeke, a gyerekeknek különösen nem.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Tavaly 1050 gyermeket fogadtak örökbe, és a várakozási idő sok esetben akár több évig is tarthat. Nem ezen a két hétvégén és nem ezen a tanfolyamon fog múlni, hogy érdemben gyorsabb legyen az örökbefogadások menete.

Hohn Krisztina képviselőtársam tökéletesen elsorolta már, de engedjék meg, hogy én is feltegyem a kérdést önöknek: hogyan várják el, hogy az örökbe fogadó szülők kezelni tudják azt a helyzetet, amikor olyan gyermekek állnak majd eléjük, olyan gyermekeknek kell majd felvilágosítást adniuk, akik már az anyaméhben is iszonyatos megrázkódtatást éltek át? Olyan gyermekeknek, akik megjártak több nevelőotthon vagy adott esetben több nevelőszülőnél is megfordultak, olyan gyermekeknek, akiket az édesanyjuk soha nem szoptatott, olyan gyermekeknek, akik egész életükben egyetlen ölelést sem kaptak, akiknek egész életükben nem jutott más osztályul, csak a kirekesztettség, a mellőzöttség és a nélkülözés. Hogyan fognak ezek a szülők kellő felkészítés híján helytállni ezekben az egyébként is embert próbáló helyzetekben? Ki és hogyan fogja elmesélni ezeknek a gyerekeknek, hogy miért nem a vér szerinti szüleik nevelik őket, hogy azok az emberek, akiket édesanyjuknak és édesapjuknak neveznek, nem a biológiai szüleik? Ki és hogyan fogja felvértetni ezeket a gyermekeket az ellen az értetlenkedő vagy rosszabb esetben gúnyos megjegyzések és kérdések ellen, amelyeket majd az osztálytársaiktól és a csoporttársaiktól fognak kapni? És mi lesz vajon a jó válasz arra a kérdésre, amikor egyszer csak előáll majd a gyermek egy átlagos csütörtök délután, és megkérdezi a szüleit, hogy mikor találkozhat végre a valódi szüleivel?

(20.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek olyan kérdések, amelyekre helyes választ anélkül, hogy a szülők megfelelő pszichológusoknak, családterapeutáknak a segítségét megkapnák, egyszerűen nem fognak tudni adni. Ha most megspóroljuk ezeket a tanfolyamokat, nagyon kemény árat fogunk ezért fizetni, mert ezek a megspórolt tanfolyamok olyan problémákat, olyan családi tragédiákat fognak generálni, amelyek sokkal több pszichológusi és családterapeutás foglalkozást fognak igényelni. Hiszen ezek a családok, ezek a családi kötelékek roncsolódnak, és azok a pszichológusok, azok a családterapeuták, akik most negyven órában valamiféle felkészítést tudnának adni, ennek a többszörösét kell majd hogy ledolgozzák, és ennek a többszörösét kell majd különböző foglalkozások, kezelések és terápiák keretében megtenniük.

Úgyhogy nagyon kérem önöket, hogy ezt a mostani rendszert, ami most van, ezt a részét, amely a tanfolyamokra vonatkozik, ezen ne változtassanak, és kérem önöket, hogy ne tegyék kockára több ezer család-

nak az életét, fontolják meg, hogy ennek a szellemében módosítsák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Bósz Anett képviselő asszony, DK.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaink! Az előttünk fekvő törvényjavaslat több pontja üdvözlendő, és az is látható, hogy régóta várnak az örökbe fogadni vágyók, illetve a szerető családra váró gyermekek, akik jelen pillanatban állami gondozásban vagy nevelőszülőknél élnek, egy hasonló örökbefogadási folyamatot megkönnyítő, illetve felgyorsító intézkedéscsomagra, hogy minél fájdalommentesebben tudjanak végre összekötni azokkal a családokkal, ahol békére lelnek, és ahol szerető szülőkre, esetleg szerető testvérekre tudnak öklenni. Ők, mint az előttem felszólaló képviselőtársunk elmondta, valóban már a magzati korban olyan megvárakoztatásoknak vannak kitéve, amit mi magunk egészen biztosan nem ismerünk, illetve egészen csecsemőkortól kezdve olyan traumákon mennek keresztül ezek a gyermekek, amit minél jobban felkészített családok tudnak majd később kezelni.

Amit ebben a módosító javaslatban olvasunk, az több szempontból előremutató, és szeretnék is mondani néhány ilyen példát, hogy lássák a kormánypárti képviselőtársak is azt, hogy azt gondolom, nem kell már az ellenzéki kollégák nevében sem bemutatnom azt, hogy jó szándékkal állunk a javaslatához, és jó szándékkal ajánljuk azokat a módosító javaslatokat, amelyeket benyújtunk ehhez az önök által benyújtott anyaghoz.

Az örökbe fogadók évente igénybe vehető tíz szabadnapja vagy a rendszertelen, vagy egyáltalán nem létező szülői kapcsolattartási időszak vizsgálatának csökkentése, amely a gyermekek felgyorsított örökbe fogadhatóvá nyilvánítását teszi lehetővé, ezek olyan változtatások, amelyekkel csak egyetérteni lehet. Az itt előttem helyet foglaló Hohn Krisztina képviselőtársam, de többen mások is hosszú ideje vívták azt a küzdelmet, amely talán elvezetett odáig, hogy most ebben az anyagban visszaköszönnék ellenzéki javaslatok, amelyek megjelentek.

Áttérnék én is arra, hogy mi az, ami a kormány elképzelésében kifogásolható, amelyet a gyermekvédelmi szakma, illetve az érintettek, leginkább az örökbe fogadó családok kifogásolnak. Rendkívül fontos lenne hallgatni a szavukra.

Ahogy a nálam ebben minden bizonnyal jóval tapasztaltabb Hohn Krisztina képviselőtársam elmondta, nem megengedhető, hogy az örökbefogadásra felkészítő tanfolyamot választhatóvá tegyünk az örökbe fogadni vágyók számára. Elhangzott itt az az érv, hogy bizony nagyon sok örökbe fogadó szülő utólag azt mondja, hogy ha számára nem tették volna kötelezővé ezt a tanfolyamot, akkor maga nem jelentkezett volna. És nem csak a költségekről beszélek. Én azt gondolom, hogy egy nagyon kicsi számú társadalmi

csoportról beszélünk, hogyha például a költségvetés egészét nézzük, tehát csak politikai szándék kérdése az, hogy mondjuk, szociális alapon, ösztöndíjrendszerrel, bármilyen rendszerrel megkönnyítsük akár a tanfolyam díjának a kifizetését, és nem pedig az ellenkező irányba ható intézkedést kell elfogadni.

Ugyanis valóban, ennek a tanfolyamnak a léte és a kötelező mivolta nem az örökbe fogadni vágyók jószágát, tapasztalatát, szülőségre való felkészültségét vitatja el, hanem itt valóban egy idegen kicsi ember érkezik életkorától függetlenül abba a családba, amely lehet, hogy azáltal traumatizált, hogy hosszú idő óta vár saját, vér szerinti gyermekre, azáltal traumatizált, hogy hosszú ideje adott esetben kudarcos az ő próbálkozása az örökbefogadás rendszerén keresztül. Én látom, hogy ez a javaslat most ezeket a kudarcokat igyekszik kiszűrni, államtitkár úr, tehát ne értse úgy a szavaimat, hogy én a javaslat ellen emelek szót. Azonban valóban úgy van, hogy az a típusú érzékenyítés és az a felkészülés, amit nyújt ez a tanfolyam, az bizony elengedhetetlen.

Amikor saját gyermeket várunk vagy csak tervezzük, akkor is számos olyan szakkönyvet, illetve szaktanfolyamot látogatunk, ami akár a terhességre, a szülésre, a szoptatásra a gyermek kiskorára vagy a nevelésére felkészít bennünket. Ez ettől egy eltérő feladat, és erről beszéltek már az ellenzéki kollégáim. Én nagyon kérem önöket, tisztelt államtitkár úr és kormánypárti képviselőtársaim, hogy hallgassák meg ezeket a hangokat. Nemcsak mi vagyunk, hanem a szakma is, amely rázza a vészcsengőt az örökbefogadási tanfolyam választhatóvá tételével vagy szabadon igénybe vehetővé tételével kapcsolatosan.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian fontosnak tartjuk azt, hogy a gyermekeket a lehető leggyorsabban családhoz tudja juttatni az intézményrendszer, azonban engedjenek meg néhány gondolatot arról, hogy jelenleg az intézményrendszer ennek a feltételeit számos esetben nem tudja megfelelően biztosítani. Tisztában vagyok azzal, hogy sokakat problémamentesen, azonban körülményes módon adnak örökbe, és ez hosszadalmas, kimerítő, fájdalmas tapasztalatot is hozhat az örökbe fogadó családoknak, illetve az örökbe fogadottaknak, akik már nagyon várják, hogy családban élhessenek.

Azonban a folyamat felgyorsítása a jelenlegi intézményrendszeren belül egy felkészületlen intézményrendszert terhel meg olyan feladattal, amelyet nem fog tudni ellátni, és azt gondolom, hogy ennek jóval több áldozata lesz, mint a jelenlegi hosszú várakozási idő vagy a körülményes örökbefogadási folyamat. A javaslat tartalmazza az ideiglenesen vagy véglegesen családi környezetüktől megfosztott gyermekek helyzetét, akiknek joguk van családra lelteni, és joguk van az állam védelmét élvezni. Ez nagyon helyes.

Azonban szeretném felhívni arra a figyelmet, és az előttünk fekvő anyag az indoklásában hivatkozik is a New York-i egyezményre, amelynek a 31. cikke határoz arról, ami egy sokkal könnyebben véghez vihető és a gyermekek életét segítő előfeltétel, miszerint a

gyermeknek joguk van a kultúrához, a szabadidőhöz és az életkoruknak megfelelő játéklehetőséghez. Szeretném elmondani önöknek, hogy ez egy jóval kevésbé komplex feladat, mint az örökbeadás és az örökbefogadás folyamata, vagy az, ahogyan képviselőtársaim előttem már fogalmaztak, ahogyan valóban családdá válik egy örökbe fogadott és egy örökbe fogadó páros.

En azt gondolom, hogy jelen pillanatban a mi iskolarendszerünk, illetve szociális ellátórendszerünk még a 31. cikkelyét sem tudja teljesíteni a New York-i egyezménynek. A magyar gyerekek nagyon sokszor nem élvezik a játékhoz, illetve szabadidőhöz való jogot, nem élveznek olyan alapvető jogokat, amelyek jóval egyszerűbbek annál, mint ami az örökbefogadás folyamata során végbemegy, akár a lelki, akár a technikai, akár a törvényi keretéről beszélünk.

Hogy kicsit közeledjek ahhoz az előttünk fekvő témához is, nemrégiben látott napvilágot egy olyan hír, amit Szél Bernadett képviselőtársunknak köszönhattunk, és ami közvetlenül érinti a gyermekvédelmet, azokat a szakszolgálatokat, akik a szülő nélkül felnőni kényszerülő vagy örökbe fogadókra váró gyerekekről szólnak, ez pedig az, hogy az egyik gyermekotthonban a karantén alatt negyven napig a gyerekek kizárólag az udvaron tartózkodhattak, amikor szabadidejük volt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én tisztában vagyok azal, hogy a humán járvány olyan feladatok elé állított mindannyiunkat, amilyenekkel még nem találkoztunk, és azt is tudom, hogy sok esetben rögtönzött és rossz megoldások születtek. De ameddig ezen a rendszeren belül, amiről az örökbefogadás is szól, ilyen hibák tudnak végbemenni, addig nem beszélhetünk egy felkészült intézményrendszerrel.

(20.40)

Éppen ezért én arra szeretném önöket kérni, hogy abban az esetben tegyenek meg lépéseket az örökbefogadás folyamatának lerövidítéséért, amikor az intézményrendszert megfelelő módon fel tudták készíteni ezeknek a feladatoknak az ellátására. Kérem önöket, szánjanak több időt arra, hogy kidolgozzák azt, ami ebben az alapvetően jó szándékkal és tényleg elfogadható módon módosított javaslatban itt a Ház elé került. Én azt gondolom, hogy az örökbe fogadni vágyó polgároknak, illetve a szerető családra váró gyermekeknek is ez az érdeke.

A tanfolyamról nagyon sok szó esett.

Én szeretném megköszönni, hogy meghallgattak, és kérem, hogy hallgassák meg az ellenzéki képviselők kéréseit. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, független, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon régi

vágyunk itt az az Országgyűlésben, hogy az örökbefogadásnak a könnyítéséről szó legyen, így 2012 óta, amióta én itt vagyok, azóta többször beszélgettünk erről különböző törésvonalakat átívelően, hogy jó lenne változtatni bizonyos dolgokon. Én tényleg örülök annak, hogy egy fokkal közelebb kerülünk ahhoz a szinthez, amit mi jónak gondolnánk, és az a helyzet, hogy az a három pont, amelyen változtatni kívánnak, az mind támogatható, az az évi tíz munkanap, amely felszabaduljon a sikeres örökbefogadás érdekében, az, hogy ha 3 évesnél idősebb gyerekekről van szó, akkor az 50 éves korkülönbség megengedhető legyen, és az egyszerűsített honosítás ügye is egyértelműen támogatható.

De én igazából azért kértem szót, mert a tanfolyam ügyében én nagyon komoly problémákat látok, hogyha azt önkéntessé teszik, és igazán ez az egy értelme van annak, hogy én most itt felszólalok, mert hogy én szeretném nagyon megvédeni ezt a tanfolyamot, és tényleg szeretném megérteni, hogy miért került az fel, hogy ezt eltörölnék, amit én egy nagyon elhibázott ötletnek vagy javaslatnak gondolok.

Végig az egész örökbefogadáson keresztülvonul az, hogy mindig a gyermek érdekeit nézik, tehát egy nagyon gyermekközpontú dologról van szó. Akinek van tapasztalata, meg az is, aki olvasott róla, tudja, hogy mindig a gyermekhez választanak örökbe fogadó szülőt, és nem a szülőket nézegetik, hogy melyik gyermek passzolna hozzájuk, tehát ez egy ilyen alapvető szemléletbeli hozzáállás ehhez a kérdéshez. Na most, hogyha ez a tanfolyam kikerülne a rendszerből, akkor ez, ez a történet megborulna, már nem a gyermek lenne az, akire figyelnek, hanem sokkal inkább, úgy tűnik, a szülőknak vagy nem tudom pontosan kinek az érdekei érvényesülnének, merthogy az a lényeg ebben az egészben, hogy eredetileg úgy tűnik, mint-hogyha ez a gyermek érdeke lenne, hogy a tanfolyam megtörténjen, de valójában az egész család érdeke, a szülő érdeke is az, hogy a tanfolyamra sor kerüljön.

Egyébként én magam is részt vettem egy ilyen tanfolyamon, merthogy én magam is örökbefogadó szülő vagyok, van két vér szerinti gyermekem és van egy harmadik saját gyermekem, egy szív szerinti gyermekem, tehát így vagyok én háromgyermekes édesanya, és egészen friss élményeim vannak egyébként ezzel a tanfolyammal kapcsolatban, és meg kell hogy mondjam önöknek, hogy az egy sorsfordító élmény volt számomra. Ehhez nyilván hozzájárult az is, hogy fantasztikus tanárokhöz kerültünk, de azt gondolom, hogy bárhova mentem volna ilyen tanfolyamra, ezeket az élményeket, ha én ott megéltem volna, akkor nagyon hasonló tapasztalatokkal távoztam volna.

Ez az egy dolog van, amit nagyon el szeretnék önöknek mondani, mert ez szerintem - ha bíróságon lennénk, azt mondanám, hogy perdöntő bizonyíték - egy alapvető, egy olyan dolog, ami cáfolhatatlanná teszi azt, hogy erre a tanfolyamra szükség van, hogy mi ott elég sokan voltunk, és azoknak az embereknek vagy pároknak a szemlélete, ahogyan bejöttek és ahogyan elmentek, az nem volt ugyanaz, változott

a tanfolyam alatt. Tehát ahogy így végigcsinálták ezt az egészséget, és elmélyedtek abban, hogy mit jelent az, hogy egy gyermeket örökbe fogadni, mi vár a gyermekre, mi vár rájuk, hogy tudnak bizonyos problémákat kezelni, egyszerűen megváltozott a hozzáállásuk, és hogyha szabad illet mondani, szerintem sokkal jobb lett, mint ahogy oda bejöttek, és sokkal megalapozottabb döntést tudtak utána hozni.

Például van a tanfolyamon egy olyan rész, ahol különböző módon ikszelni kell azt, hogy mi az a szint, amit még be tudnak fogadni vagy be tudnak vállalni a családban, hogyha sérülékenységről van szó, betegségekről van szó, és nagyon érdekes volt azt látni, hogy az elején nagyon sokat ikszeltek a szülők, adott esetben így mondták, hogy ezt nem tudják bevállalni, azt nem tudják bevállalni, aztán valahogy ez úgy, ahogy... Mint egy terápia, olyan is volt ez az egész történet így azokkal, akik vezették, és egyszerűen kinyíltak ezek a szülők, és rájöttek, hogy erősebbek annál, mint amit gondoltak, és hogy lehet a dolgokat máshogy is kezelni - nyilván aki tartotta a tanfolyamot, ő maga is mutatott technikákat, hogy ha egy ilyennel szembe-sül, akkor hogyan lehet kezelni -, és egyszerűen magabiztosabbak lettek az örökbefogadással kapcsolatban. Nagyon érdekes így állni egyébként önök előtt, hogy igazából nem szakértője vagyok a témának, hanem érintettje, azért is próbálom úgy elmagyarázni, ahogy én megéltem, merthogy egy szakértő ezt biztos sokkal jobban el tudná mondani, de hogyha a lényegre nézzük, ez azt jelenti, hogy erősebb, hatékonyabb szülők kerültek ki erről a tanfolyamról, mint amilyen szülőjelöltek oda bekerültek. Úgyhogy én azt gondolom, hogy egy illet nagy kár lenne önkéntessé tenni.

Rám azt szokták mondani, hogy liberális vagyok - nem mintha ez nekem probléma lenne -, de ebben a kérdésben én biztos nem vagyok liberális, tehát én bizony beiskoláznám ezeket a szülőket; mondom ezt úgy, hogy egyébként amikor a vér szerinti gyermekemről beszélek, nekünk a szülés előtt is volt a kórházban ilyen tanfolyam, nagyon jó hozzáállása volt a nővéreknek és a szülésznőknek, és csináltak nekünk például a várandósságot követő 9 hónapos időtartamra - mert, ugye, szokták mondani, hogy 9 hónap benn, 9 hónap kinn - egy ilyen eligazítást, vagy nem is tudom, hogy fejezzem ki magam, egy felkészítést, igen, hogy mire számíthatunk, és hogy hogyan kell helyzeteket kezelni. Énszerintem tehát az információ, a hiteles információ mindig megkönnyíti az emberek életét és az emberek helyzetét, és énszerintem ami információk ezen a tanfolyamon elhangoznak, azok keltenek ahhoz, hogy az örökbefogadás sikeres legyen. Úgyhogy ez nagyon fontos, és, kérem, ezt jegyezzék fel, hogy nekem az volt a tapasztalatom, hogy változott ott a családok vagy a párok véleménye, és ez mindenképpen a gyermekek helyzetét erősítette utána.

A másik, amit szerettem volna kiemelni, hogy mondják, hogy gyorsítani akarják az örökbefogadásokat, ami helyes, mert tényleg vannak olyan dolgok, amelyeket lehet is gyorsítani, de azért azt látjuk, hogy ha a felkészülésről van szó, akkor tudatosítani kell

magunkban azt is, hogy egy gyermek mellé mindig le kell lassulni. Akármilyen pörgős az ember munkája vagy az élete, hogyha hazaérkezünk, és ott vannak a gyermekek, akkor ott, nem tudom, ott a kapuban le kell tenni sok mindent, amit kint megélünk, és a gyermek mellé le kell lassulni. És ezen a tanfolyamon nagyon sokat tanultunk például arról is, hogy miben más egy vér szerinti gyermek, mint egy örökbe fogadott, szív szerinti gyermek, és amikor jönnek azok a helyzetek, amelyek óhatatlanul jönnek - és nyilván én is nagyon sokat tudnék erről beszélni -, nagyon sokat segít az, hogyha kvázi egy kész receptet kap ott egy ember egy olyan felkészült szakembertől, aki már látott ilyet nem egyet, nem kettőt, és nem akkor kell, mondjuk, az interneten utánanézni a Google keresőben, hogy pontosan mit kell ilyen helyzetben csinálni.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy abban, hogy sikeres legyen az örökbefogadást követő időszak, illetve már az az időszak is, amikor a gyermek kihelyezése megtörténik, nagyon sokat tud segíteni egy ilyen képzés, és azt is hozzá kell tennem, hogy tényleg rengeteg szakirodalma van az örökbefogadásnak, vannak mesekönyvek, amelyek gyermekeknek szólnak, meg a szülőknek is vannak felkészítő filmek meg mindenféle dolog, de nem véletlen az sem, hogy mondjuk, iskolába járunk, és pont így a karanténhelyzetben látjuk is, hogy mennyire más otthon tanulni, még ha kap is az ember útmutatást, meg mennyire más az iskolában készen kapni valamit, összeszedve, tól-ig időtartamba berakva; ugyanez a helyzet a tanfolyammal is, hogy nem nekem kell kitalálni, hogy mi az a tíz könyv meg tizenöt film, amit meg kell nézni, hanem ott van két fantasztikus ember, esetünkben fantasztikus ember, aki tényleg elmondja azt ebben a negyven órában, hogy mi az, ami nélkül nagyon esni-kelni fogsz, hogyha a gyermek megérkezik hozzád.

Úgyhogy, igen, ez a tanfolyam egy kicsit lelassít, azok a hétvégék olyanok, hogy akkor végig ott kell ülni, és figyelni kell, és higgyék el nekem, ami tudást én ott kaptam, az utána még szerintem hónapokig így emésztődött bennem, meg alakult, és most, hogy nevelem már ezt a kisgyereket, egy csomószer most aktíválódik, és adott esetben máshogy reagálok egy adott helyzetre, mert megkaptam ott, akkor attól az asszonytól azt a tudást, és énszerintem biztos, hogy ez az én gyermekem érdekét szolgálja.

Ami viszont komoly segítség lenne - és ez az utolsó, amit mondani szeretnék -, hogy ez tényleg egy drága tanfolyam, és én azt gondolom, hogy ebben az országban van elég pénz ahhoz, hogy ezeknek a tanfolyamoknak a díját átvállalja a magyar költségvetés. Úgyhogy én azt szeretném kérni önöktől, hogy ezt tegyék meg. Nem tudom, hogy Selmeczi képviselőtársunknak milyen módosító javaslata lesz, hogy mire céltzott konkrétan, de én remélem, hogy egyrészt az lesz benne, hogy ez a tanfolyam maradhat a helyén, ahogy egyébként nagyon sok ember kérte is - az aHang gyűjtötte az aláírásokat, és ez a petíció él, és most is alá lehet írni, én magam is aláírtam -, de a másik az lehetne, hogy ennek a tanfolyamnak a díját vagy

teljes egészében, vagy részben vállalja át a szülőktől, adott esetben a szociális helyzetet figyelembe véve a magyar állam. Én biztos hogy örömmel adózom azért, hogy gyermekek örökbefogadását segítsem elő, van sok olyan dolog, amiért nem adózom örömmel, azt nem szeretem, és arról rengeteg szó is van a magyar parlamentben, de e törvényjavaslat vitájában én most kifejezetten arra a pozitív dologra akarok koncentrálni, hogy tényleg segítsük egymásra találni ezeket a szülőket és a gyermekeket.

(20.50)

Egyébként, egy személyes példát még el fogok önöknek mondani, mikor megkérdezte tőlem a kislám, hogy ő egész pontosan hogy került ide, mondtam neki - a gólya hozta című anekdota jött be -, hogy hát igen, vannak olyan gólyák, amik egy picit sokat keringenek, de aztán végül mindig megtalálják a kisbábát, és leteszik a megfelelő helyre. Ez nálunk is így történt, és én azt kívánom mindenkinek, hogy élje meg azt, amit én megélhettem, és én tudom azt, hogy ez a tanfolyam nélkül nem sikerült volna.

Úgyhogy én arra kérem önöket, hogy mérlegeljék ennek a tanfolyamnak a szükségességét. Igazából még ez a tanfolyam szó is egy kicsit bután hangzik, mert ez sokkal több, mint egy tanfolyam. Ez igazából egy nagyon mély utazás az embernek önmagában, a szülőségében, az örökbefogadásban, és egy nagyon mély megtapasztalása annak, ami utána vár rá, és egy nagyon komoly segítség mindenkinek, aki részt vesz az örökbefogadásban. Úgyhogy, tisztelt államtitkár úr, kérem, hagyja magát most befolyásolni általam. Higygye el, hogy nem rossz szándékkal mondtam el azt, amit elmondtam. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Most megköszönve a felszólalást, megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért gondoltam, hogy hozzászólok ehhez a javaslatához, mert nagyon régóta várom, mióta képviselő vagyok, hogy az örökbefogadás témája a plenáris ülésen valamilyen módon előkerüljön. Egyszerűen azért, mert fiatal ügyvéd koromban a Jóisten kegyelméből jó pár család örökbefogadása procedúrájában mint jogi képviselő részt tudtam venni, és láttam mind a gyermekek oldalát, mind a szülők oldalát, mind az elhagyó szülők oldalát, mind az intézményi oldalt.

Azt meg kell hogy mondjam, üdvözlöm, hogy a kormányzat valamilyen módon a meglévő szabályokat javítani akarja, az örökbefogadást könnyebbé kívánja tenni, a javaslatban mindenképpen vannak előremutató elemek, de húszéves tapasztalatom az, hogy a magyar örökbefogadási rendszer ebben a formában még mindig nem a gyermekek érdekét szolgálja. Minden alkalommal minden felszólaló mindig kifejti: az

örökbefogadás a gyermekek érdeke. A szülők ebben - bocsánatot kérek mindenkitől - segédszemélyzet. A gyermek az, aki ki van szolgáltatva a világnak, nincs cselekvőképessége, nincs még oly tudata, hogy felfogná, hogy mi történik körülötte. És míg az egyik gyermek, aki olyan családba születik, ami szerencsére nagyszerű anya és apa, akik tervezték, várták, fogadják, és boldoggá teszi az életüket, addig van más gyermek, aki ezt nem kapja meg, hiába egy anya és egy apa áldásos tevékenysége alapján megfogant. Amikor világra jön, akkor mégsem azok a körülmények fogadják, ami másnak esetleg kijár.

Ugye, háromféle olyan helyzet van, amikor örökbe lehet adni egy gyermeket: amikor a születésekor elhagyják, amikor árva lesz, és nincs családtag, aki őket nevelje, a harmadik mód pedig az, amikor egy gyermeket a saját családjától, szüleitől el kell venni, mert alkalmatlanok a gyermeknevelésre, és veszélyeztetik a gyermek fejlődését valamilyen okból.

Amikor a születésről beszélünk, és otthagyják a gyermeket, és a szülő, az anya nem volt arra felkészülve, hogy esetleg egy nyílt örökbefogadással, előkészítve a szülés előtt a folyamatot, azonnal családot találjanak - mert az a szerencsésebb eset, ha már belátja az anya, hogy nem kívánja a gyermekét nevelni, akkor maga gondoskodik arról, hogy keressen ő egy családot, akikben megbízik, és rá meri bízni a gyereket, tehát -, marad az otthagynom valahol, rosszabb esetben inkubátorban, jobb esetben megbeszélve egy kórházi nővérrel vagy orvossal. Most erről a kérdésről szeretnék először beszélni.

Attól a pillanattól kezdve, hogy a szülő kimondja: nem viszem haza, az én elveim szerint a szülőnek másodrangúvá válnak a jogai. Tehát, ha ezt ebben a kérdésben nem mondjuk ki, hogy a gyermek az uralkodó és a szülő másodrangú, akkor ezt a rendszert soha nem tudjuk gyermekközpontúan felépíteni. És nem fogadom el azt, hogy ebben a szabályban is az van, hogy ennyi meg annyi meg amannyi időt adok arra, hogy meglátogassa a gyereket, mert a gyerekeknek a szülőtől való távollétében még egy nap is sok, nem három hónap, négy hónap, öt hónap, nyolc hónap, bármennyi!

Az a szülő, aki azt mondja, hogy most azért hagyom itt a gyermeket, mert még nem tudom, nem tudtam a terhességem alatt, és még idő kell ahhoz, hogy kialakítsam azokat a feltételeket, ahová haza tudom a gyereket vinni, az is egy más történet, de azért azt nehezen tudjuk elképzelni, hogy egy ilyen szülő kéthetente legalább ne látogassa meg a gyereket.

Tehát én azt szeretném, ha az egész örökbefogadási rendszernek ez a fejezete, amikor a gyermekeket otthagyják, és úgy kerülnek bele ebbe a rendszerbe, hogy talán egyszer örökbe fogadható lesz, akkor igenis a szülővel szemben szigorúnak kell a rendszernek lenni! A szülővel szemben elvárásoknak kell lenni! Ennél nagyobb kincs, hogy az ember kap egy gyereket, nincs a földön!

Tehát az, amikor az van a szabályba írva, hogy ha három hónapig nem találják a szülőt, akkor mi

van - micsoda?! Keresgetjük a szülőt?! Adott erre a gyerek felhatalmazást? A mostani szabály is erről szól, tehát nehogy félreértsenek! Én a mostani szabályt is kritizálom meg a legközelebbit is. Hát kik vagyunk mi?! Mint társadalom? Mi az intézményrendszer? Miért kéne keresgetni egy szülőt?! Hát elfelejtette, hogy lett egy gyermeke?! Nem keresgetünk senkit, kérem szépen! Nem keresgetünk! Az a szegény gyerek, aki szerencsétlen sorsban jött világra, mert ugyan a természet létrehozta őt, de az az ember, a cselekvő ember, akinek ő nem kell, arra nem várunk, és nem keresgetjük! Mert a gyerekek minden áldott nap, amit ott tölt egy intézményben a szülői otthon nélkül, az a hátrányára válik. Hány, hány, hány tanulmányt olvastak arról, hogy egész életünket az első három év tapasztalatai határozzák meg? Hány ilyen? Bizonyára mindannyian olvastak ilyeneket. Nem létezik - még akik nem is foglalkoznak ilyen kérdéssel -, hogy nem találkoztak ezzel.

Ezért én, bár üdvözlöm ezt a javaslatot, de azt gondolom, hogy ebben a kérdésben el kell kezdeni egy komolyabb rendszerszintű változtatást arra, hogy a másodrangú szerep, mert abban a pillanatban másodrangú annak a szülőnek a szerepe, igenis nem élvezhet nagyobb előnyt, mint ami a gyerekeknek jár.

A következő tétel, amikor elhagyják a gyermeket. Már hazavitték, aztán megiscsak a gyermek vagy elhagyott gyermek lesz, vagy a másik az, hogy elveszik a családtól. A gyermeknek ahhoz van joga a születése pillanatában, hogy odakerüljön, azokhoz, olyan emberekhez, akik a természetes veszteségeit pótolják. Természetes vesztesége a gyermeknek az anya és az apa elvesztése azzal, hogy vagy meg se kapta, csak biológiai, vagy elvesztette, vagy elvették. Nekünk másnap, hogy ez a gyerekkel megtörténik, a természetes közeg pótlása kell a legelső feladatunknak lenni, és a szemléletünkbe azt kell belevinni, hogy a természetes veszteséget kell cselekvéssel pótolni.

Ez azért fontos egyébként, mert sokkal többet beszélünk arról, hogy az örökbe fogadó szülőnek hogy kell felkészülnie a szülőségére, meg hogy milyen tanfolyamra kell elmenni, és hogy kell a módszereket megismernie. De én látom, hogy itt több, legalább háromgyerekes szülő van ebben a teremben, és mindegyik biztos azt mondja nekem, hogy az egyik gyerekkel így kell bánni, a másikkal úgy, a harmadikkal meg amúgy, mert van neki három darab teljesen háromféle természetű gyereke, és hogy egyetlenegy nevelési tanács sem szokott néha működni. Vagy az egyiknél igen, másik kettőnél nem.

Szülővé lenni, az, azt gondolom, egy érzelmi folyamat, egy lelki, személyiségfelkészülés, amit egyébként a természetünkből kapunk, tehát minden egyes ember, férfi, nő eljut egyszer csak, ki 18 évesen, ki 40 évesen arra a tudati állapotra, hogy már az élete nem teljes anélkül, hogy szülő legyen. Ezért én azt gondolom, és nagy tisztelettel nem is teszek ebben a pillanatban még konkrét javaslatokat, csak azt kérem a kormányzat képviselőjétől, hogy legyen - még mindig nem eléggé gyerekcentrikus - gyerekcentrikusabb a

javaslat. Hosszúak az idők, a nyolc hónap is sok! Igen, levett az eddigiből, de még ez is sok!

(21.00)

Nincs olyan, nincs olyan, hogy három hónapot várok a szülőre! Nincs ilyen! Nincs! Ma, a mobilitás világában, a mobiltelefonok és a telekommunikáció fejlettségének világában nem kell ennyi időt várnunk, mert minden egyes nem családban töltött nap a gyerekek vesztesége.

Tudom, hogy ez a javaslat csak részben érinti a nevelőszülőség kérdését, csak talán abban a részben, amikor azt mondja, hogy 4 évre örökbe fogadhatónak nyilvánítja. Szerintem ez egy borzalmas szabály. Az eddigi is borzalmas volt, de mi az, hogy 4 évre örökbe fogadható? Mi ez? Iksz évre, addig örökbe fogadható, és utána mi lesz? Tehát én csak azt akarom mondani, hogy ezek biztos azt a célt szolgálják, hogy jobb legyen, mint eddig volt, de én meg azt szeretném, ha a kormányzat ennyire család- és gyermekcentrikus, hogy ne javítgassunk, hanem csináljunk egy nagyon jót. Miért ne? Itt a kétharmad, itt vagyunk mi, ezt a dolgot mindenki nagyon jól akarja csinálni. Mert hogyha a szülői felügyeleti jogot nem vonták meg, no, ebben a kérdésben, ez most nem ennek a tárgya, de azért a bírakkal és a gyermekvédelmi emberekkel beszélgetni kell arról, hogy a gyermek az első, és nem az a szülő, akire állandóan várunk, hogy egyszer csak hajlandó legyen a gyermekével szoba állni.

A másik a korkülönbség. Amikor egyszer Hohn Krisztina képviselőtársam ezt a kérdést felvetette, és Rétvári államtitkár úrral beszélgettünk, és mondtam, hogy még egy dolgot tessenek már megfontolni, ez az, amikor már van saját gyermeke vagy akár örökbe fogadott gyermeke valakinek, és azt mondja, hogy szeretnék még egyet. Ahol már van két saját gyerek, ott már akár lehet nagyobb korkülönbség a gyermek és a szülő közt, hiszen ott van még két gyermek vagy még három gyermek. Amikor a második után egy harmadik, a harmadik után egy negyedik jön, ők nagyon sokat segítenek abban, hogy a gyermek és a szülő közti esetleg nagyobb korkülönbség áthidalható legyen, mert mindig az az elv - nagyon helyes -, hogy esetleg van az életnek egy határa, túl hamar lennének árvák, mondjuk, azok az örökbe fogadott gyerekek, akiknél nagyobb korkülönbség van. De ahol ott van már testvér, akár örökbe fogadott, akár saját gyermek, ott már ott az a támogató közeg, ha mégis elveszti a szülőt!

És még egyet hadd mondjak! Én nagyon sok 30 évest látok 70 éves gondolkodásmóddal, és nagyon sok 60 évest látok igen fiatalosnak, tehát a szűk környezetemből is tudok ilyen többet mutatni. Tehát a kor, persze, valamilyen mércét meg kell határozni, de én úgy érzékelem, hogy sokkal jobb lenne egyediesíteni.

Nehezen tudom elképzelni, hogy egy olyan ügyintéző, aki egy ilyen menedzsel, az azt mondja, mondjuk, egy 60 évesre, hogy igen, 60 éves már ne fogadjon örökbe, pedig látja, hogy olyan lendülete van, és olyan

életöröm és olyan életszeretetet van, és esetleg van másik gyereke, csak azt gondolja, hogy megajándékozza a személyét, a személyével megajándékoz egy olyan gyermeket, akinek nincs családja. Tehát én azt gondolom, hogy sokkal rugalmasabbá kellene tenni annyiban ezt a rendszert, hogy a gyermeknek minél nagyobb esélye legyen olyan családba kerülni, ami neki a legoptimálisabb, a legkorábban, a legharmonikusabban, a legnagyobb szeretetközegben.

Abban is igaza van képviselőtársaimnak, hogy a tanfolyam elhagyása esetlegesen okozhat olyan helyzeteket, hogy talán egy-egy szülő nem annyira felkészült. Nem is szeretnék ellentmondani ebben, de annyit azért megjegyeznék, hogy van olyan szülő, akiből 18 tanfolyam sem fog szülőt csinálni, és van olyan szülő, aki meg arra született, és a teremtő Isten nem adja meg neki azt a lehetőséget, hogy saját gyereke legyen. Tehát azért ezt is tegyük hozzá, hogy minden egyes ember a saját személyiségét, a saját helyzetét, a saját történetét, a saját biológiáját, a saját DNS-ét, a saját elveit teszi bele ebbe a történetbe.

Magyarországon rendkívül komoly a felnőtt társadalomban a frusztráltság, a mentális problémák. Sok olyan ember van, akiről egyébként hivatalosan soha ki nem derítik, mert nem kerül olyan helyzetbe, de mi látjuk. Ha csak a konfliktusokat nézzük a társadalmi mozgásokban, a közösségi médiában megjelent végtelen frusztrációt, ezek nagy része a gyermekkorból hozott élethelyzetek következménye.

Ha Magyarországon az a célunk, hogy a következő nemzedék minél egészségesebb legyen, és azt látjuk, hogy sajnos bár igaz, hogy növekedett az örökbefogadások száma, de egyre több olyan család és olyan gyermek van, ahol a család nem megfelelő módon neveli a gyereket, és veszélyeztetett helyzetben van a gyermek, ez sajnos egyre inkább elő fog fordulni, nekünk az kell legyen a célunk, hogy minden egyes gyermek, aki ma nem családban, hanem intézetekben van, vagy esetlegesen nevelőszülőknél nyolcadik-kilencedik gyermekként - arról külön 15 percet lehetne beszélni -, tehát az a lényeg, hogy minél inkább, minél szeretőbb, minél jobb családba kerüljenek a gyerekek, mert akkor van esély arra, hogy azt a gyermekori veszteséget, amit már elszenvedtek, azt a családban való nevelés és a szeretet kompenzálni tudja, és ne vigye ezeket a traumákat át a felnőtt életére.

Úgyhogy ezért gondoltam, hogy szavaimat elmondom önöknek, és én is azt fogom szorgalmazni, hogy nyújtsunk be módosító javaslatokat, mert egyszerűen ezzel csak egy szemléletet, egy további szemléletet szeretnék ahhoz adni, hogy ha már, hála istennek, a kormányzat hozzányúlt ehhez a kérdéshez, akkor minél jobb javaslat, minél jobb törvény, minél inkább gyerekcentrikus gyakorlat alakulhasson ki. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A Jobbik képviselője, Gyüre Csaba képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Nem kívántam hozzászólni ehhez a témához, de annyi hangot hallottam már itt az Országgyűlésben, és végre egy olyan téma, amely az országgyűlési képviselőt nemcsak szakmailag érinti meg, hanem azt gondolom, hogy itt nagyon sokaknak és sokunknak a lelkét is megérintette ez a téma, és tényleg olyan érzések vetődtek fel itt képviselőtársaim hozzászólásában, ami, azt hiszem, aki itt van és hallgatja, mindannyiunkat megfogott.

Nekem nagyon tetszett az Hohn Krisztina hozzászólásában, és engem is megfogott az a kijelentése, amikor azt mondta, hogy nem az a fontos egy örökbefogadásnál, hogy az a szülő végre találjon, legyen egy örökbe fogadott gyermeke, hanem az a fontos, hogy az a gyermek családba kerüljön, hogy annak a gyerekek legyen édesanyja, édesapja, ha úgy mondjuk, szív szerinti, ahogy elhangzott itt már többektől, és nagyon szép kifejezés, hogy egy ilyen édesanyja és édesapja legyen, egy szív szerinti szülője legyen neki, ez a legfontosabb. Itt nyilván minden tekintetben őket kell nézni, hogy minél kevésbé viselje meg őket, minél kevesebb adminisztrációval járjon - de ne feledkezzünk meg az állam felelősségéről! Akkor, ha az állam, illetve az állami szervek odaadják ezt a gyermeket egy családnak, akkor nagyon nem mindegy, hogy milyen körülmények közé kerül.

Sajnos én is tapasztaltam nagyon sok mindent ügyvédi pályafutásom alatt, tapasztaltam jót is, rosszat is, olyat is, amikor tényleg a gyermek nagyon jó körülmények közé került, olyat is, amikor gyakorlatilag szörnyű, elmondhatatlanul szörnyű körülmények közé került. És itt van felelőssége az államnak abban, hogy kinek fogja odaadni. És valóban, elhangzott itt is érvként, hogy erre a tanfolyamra szükség van-e, kell-e ez a tanfolyam. Amikor egy családban születik egy gyermek, lehet, hogy 18 évesek a szülők, és nekik sem kell elvégezni egy hosszabb tanfolyamot, és mégis fogják tudni, általában fogják tudni azt a gyermeket nevelni, tudják, hogy mit kell vele tenni. Azonban itt teljesen más a helyzet, hiszen amikor egy családban születik egy gyerek, akkor általában, jó esetben azt a gyermeket tervezik, azt megbeszélik, rákészülnek, aztán van 9 hónap, amíg az édesanya kihordja a gyermekét, ez alatt az idő alatt szintén lelkileg, pszichésen rákészülnek, nyilván a felelősséggel bírók megbeszélik a szülőkkel, nagyszülőkkel, utánaolvasnak nagyon sokan. Tehát a felkészülési folyamat minden esetben megvan. Természetesen az örökbefogadás esetén is megvan erre a lehetőség, hogy ugyanezt megtegyék, és ugyanígy várják, de azért mégsem az a meghitt várakozás, amikor valaki örökbe kíván fogadni, vagy az, amikor az édesanya a magzatát a szíve alatt hordja. Nyilván teljesen más a helyzet.

Igenis nagyon-nagyon tekintettel kell lennünk arra, amikor erről döntünk, és az, hogy egy gyermek meddig marad állami gondozásban, mikor kerül oda, és nemegyszer, jó sokszor láttam sajnos, amikor már a nagyobbacska gyerekek, a nem újszülöttek, nem

egyévesek, hanem amikor 6-8 évesek várnak arra, hogy mi fog velük történni, amikor az árva gyermek ott van a gyermekvédő intézetben, és ott ül, és látja az ember az arcukat. Akinek nincs édesanyja, nincs édesapja, teljes a bizonytalanság, vajon kik fogják őt szeretni az életben, amikor a gyermeknek talán nincsen fontosabb, mint hogy ragaszkodjon, mint hogy szeressék őt, és ő is viszonzszerethessen, és ott van elhagyottan, apátlan, anyátlan, és nem tudja, hogy mi lesz a sorsa.

(21.10)

Amikor ezeken a gyerekeken tudunk segíteni azzal, hogy könnyítünk az örökbefogadáson, az mindenképpen támogatandó és megfontolandó. De kérem a tisztelt kormányzati többséget, gondolják át és fontolják meg, amit minden ellenzéki képviselő, aki eddig megszólalt, említett, hogy ezt a kötelező jellegét a tanfolyamnak megszüntessék. Azt gondolom, hogy akik itt felszólaltak, és érintettek is felszólaltak, szintén elmondták ezt, illetve idézetek hangzottak el örökbe fogadó szülőktől, akik igenis nem végezték volna el ezt a tanfolyamot, mert azt mondták, hogy minek, egy gyereket úgyis fel tudunk nevelni, mert itt, Magyarországon a gyerekeveléshez és a futballhoz mindenki ért. Ez van. Ezt gondolja mindenki, hogy mindenki fel tudja nevelni azt a gyereket, hát, én miért ne tudnám felnevelni. Igen ám, de itt teljesen más a helyzet, ezért igenis fontos, amikor érzelmileg is felkészítik a lehetőségekre, hogy mikkel fog találkozni az az örökbe fogadó szülő. Nem is tudja elképzelni, milyen érzelmi szituációkba fog kerülni, illetve még azt sem, hogy a gyerek min fog keresztülmenni, és azt sem, hogy az örökbe fogadó apa vagy anya milyen örökbefogadási szituációkat és érzelmeket fog megélni majd a későbbiek során.

Azt gondolom, rendkívül fontos, hogy erre ezeket a szülőket felkészítsék, az örökbe fogadó szülők tudják, hogy mi fog rájuk várni. Azt gondolom, itt nem az a megoldás, ami szerepel ebben a törvényjavaslatban, hogy a könnyebb ellenállás felé menjünk, hagyjuk az egészséget a francba, ne legyen kötelező, aki akar, megy, aki nem akar, nem megy. Ez a legkönnyebb. Miért nem tudjuk azt megtenni, hogy segítjük azzal az örökbefogadást, hogy legyen ingyenes ez a tanfolyam? Legyen kötelező, de legyen ingyenes, járuljunk hozzá ehhez. Úgy tudom, hogy más országokban is, amikor felelősen gondolkodnak a gyerekek jövőjéről, ott kötelezően előírják a tanfolyamot.

Én is vettem részt olyan ügyben, amikor az Egyesült Államokból fogadtak örökbe gyermeket. Hihetetlen szigorú szabályok voltak az Egyesült Államokban, még akkor is, ha külföldről hozták be. Igenis, nagyon hosszú és nagyon komoly tanfolyamot kellett elvégezni, és semmilyen lépést nem lehetett tenni addig, amíg nem igazolták, hogy ezt a tanfolyamot az Egyesült Államok területén elvégezték mindketten a szülők, és addig nem lehetett továbblépni, nem lehetett addig beadni az igényüket sem. Azt hiszem, hogy a felelősen

gondolkodó állam így gondolkodik. Ezért nagyon fontos, hogy könnyítések legyenek, hogy az adminisztráció minél könnyebb legyen, minél kisebb adminisztratív feladatok legyenek, de minél felelősebben döntsünk a gyerekek jövőjéről. Azt kívánom, hogy ezt megfontolva hozzuk meg együtt, közösen a családok, a gyerekek számára a legjobb döntést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Hohn Krisztina képviselő asszony, az LMP képviselője két percen. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tényleg nem kívánok senkinek sem visszaélni az idejével, de azt gondolom, még egyszer ráérősítek, hogy miről szól ez a tanfolyam, mert hátha nem mindenkinek volt ez világos vagy nem teljesen kivehető.

Ez a tanfolyam nem tanít sem csecsemőgondozást, sem gyermeknevelést, sem azt, hogy mit kell adni a gyerekeknek enni, sem semmi ilyesmit. Ezt a tanfolyamot nem is tanfolyamnak kellene tulajdonképpen nevezni, hanem felkészítőnek, ki kellene hagyni azt a szót, hogy tanfolyam, meg oktatás. Ez nem egy klasszikus értelemben vett oktatás. Ez közösséget formál, ahol eseteket beszélhetünk meg, de nem azzal kapcsolatban, hogy a gyerek most csúnyán viselkedik, hanem azzal kapcsolatban, hogy hogy reagáljunk egy adott szituációra, ami az örökbefogadásával kapcsolatos. Ez nagyon fontos.

A másik, hogy érzékenyít bennünket is. Amikor én bementem, kizárólag nullaéves, teljesen egészséges gyermeket szerettem volna. Amikor kijöttem, lehet, hogy egy 35 évest is örökbe fogadtam volna. *(Derültség.)* Ez most kis túlzás, nem akarom elviccelni a dolgot, de az érzékenyítés megtörtént az én esetemben is, elfogadóbbá, toleránsabbá váltam. Tényleg. Tehát sokkal kevesebb kikötés volt. Van egy lista, sajnos, bár egy gyerek nem árucikk, de mégis létezik egy lista pont az elfogadást segítő, hogy mik azok a dolgok, amiket elfogadsz egy gyerek esetében. De ez a tanfolyam, ez a felkészítő ahhoz segített minket hozzá, hogy megértsük ezt az egészséget, és megértsük ennek az egészséget a működését, mert ez nem olyan, mint egy másik család. Ez nem olyan. Majd olyanná válik. De ehhez egy út vezet, amelyen végig kell menni.

Itt fogják a kezdet, kialakul egy közösség, és utána is tartottuk a kapcsolatot, és tartjuk most is az örökbefogadási tanácsadóval. Ez fontos. Ez nem egy tanfolyam, nem kell vizsgázni, ezt nem így kell értelmezni. De kell ahhoz, hogy magabiztos legyél, és meg tud élni úgy, ahogy kell. A gyerek érdekében. Köszönöm. *(Nagy taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Többen drukkolnak, hogy most mit fogok mondani. *(Derültség.)* Ennek fényében megkérdezem, hogy kíván-e valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e reflektálni. (Fülöp Attila: Igen.) Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni a vitát, szeretném megköszönni a hozzászólásokat ebben a témában, ha lehet, az emberi és személyes aspektusait és tapasztalatokat is.

Feloldva az elején keletkezett polémiát, az a helyzet, hogy államtitkár asszonnyal közösen dolgoztunk ezen a jogszabályon, de felülemelkedve a személyi kérdéseken, van ennek egy sokkal fontosabb, mélyebb tartalma. Az örökbefogadás ugyanúgy családpolitika is, mint ahogy a gyermekvédelemnek is szerves része. Ez itt sokszor szóba került az elmúlt órában, az elmúlt időszakban, hogy pontosan mire van szükség ahhoz, hogy a gyerekvédelmet meg az örökbefogadást is valahogy a jobbik és a szebb irányba tudjuk vinni.

Az a helyzet - és ezt szeretném hangsúlyozni, mert fontos -, hogy ez most nem egy légből jött jogszabály, hanem ez az elmúlt évek szerves folytatása. Amikor arról beszélünk, hogy családközpontú politika, meg családbarát kormányzás, meg egyébként a gyermekvédelem családközpontúvá tétele, akkor ebben rengeteg lépés történt az elmúlt időszakban. Nem előzmény nélkül született. Örülök annak, hogy azt tudjuk mondani, hogy nem volt soha korábban annyi nevelőszülő, nem volt annyi nevelőszülőnél elhelyezett gyermek, mint ma van Magyarországon, és egyébként az a helyzet, hogy az elmúlt évben folytatott „Befogadlak” kampány is pont azt tűzte ki célul, hogy intézmény helyett nevelőszülőknél, családközpontúaknál találják meg azok a gyermekek is a gyermekkor, akik nem a vér szerinti családban tudnak felnőni. Selmeczi képviselő asszony említette azt a számot, hogy ezer gyerekből 650-nél is több, aki egyébként a gyermekvédelemből jött és úgy került örökbefogadásra, ezért nyilvánvalóan a kettő rendszer összekapcsolódása egyértelmű.

A legfontosabb témát, a tanfolyamot az elején említettem, hisz a tanfolyammal kapcsolatban érkezett a legtöbb észrevétel. Sok állítás elhangzott, ami a valóság próbáját nem biztos, hogy kiállja, például hogy az alkalmasságot nem akarjuk vizsgálni, és ezt el akarjuk törölni. Itt önkéntessé tétel van. De azt is szeretném most rögzíteni, csak hogy tudjak még egy jó hírt mondani, hogy egy további kedvezményről is beszélhetünk, amit módosító javaslat formájában be fognak nyújtani majd a frakciótagok, ami, ha jól értem, önkéntes, ellenzéki képviselők által is támogatást fog élvezni. Azt a támogatást még megadjuk, hogy a tanfolyam térítésmentessé tételének a szabályozását rögzítjük, és ez nyilvánvalóan további családtámogatási lehetőségként fog jelentkezni.

Azt gondolom, itt azt is mondhatnánk, hogy így kerek volt, de azért egy-két mondatot muszáj mondanom, engedjék meg. Elhangzott Varga Zoltán képviselő úrtól, hogy anyagi diszkrimináció éri bizonyos

esetekben azokat, akik örökbe fogadó szülők. Az ex-pozében is elmondtam, hogy 2020. január 1-jétől lett bevezetve az örökbefogadói díj, az örökbefogadói gyes és az anyasági támogatás, ami korábban nem létező, az örökbe fogadó szülőknek nyújtott családtámogatási forma. Ezeket egyébként ebben a parlamentben az ellenzék nem szavazta meg. Az elmúlt másfél órában végighallgattam, hogy egyébként milyen tevékenes fontos dolgok vannak ezen a területen, de amikor konkrét jogszabályban idehoztuk ezt a javaslatot, én magam is itt voltam, a szavazásnál mégsem történt meg az elfogadása.

(21.20)

Tehát én örülök neki, ha ez prioritást élvez, csak akkor nyilvánvalóan az is lenne a kérésünk, hogy amikor jogszabályt alkotunk, és idehozzuk a kormány részéről, akkor ez a szavazás alkalmával is legyen meg.

Bósz Anett képviselő asszony azt említette, ha jól értem, és elnézést, ha félreértettem, hogy a gyermekotthonok esetében az elmúlt időszakban hiba történt a rendszerben, és hogy miért voltak a gyermekotthonok izolálva. Ma is Tordason voltam egy fogyatékosintézményben, és az elmúlt időszakban elég sok intézményben voltam. Az a helyzet, hogy a járvány előtt azokat a képeket láttuk, hogy a spanyol hadügyminiszter állt ki, és mondta el, hogy egyébként milyen veszteségek vannak az otthonokban, és egyébként Olaszországtól Nagy-Britanniáig ezeket a képeket láttuk.

Ebben a helyzetben egyet lehet tenni felelős döntéshozóként: azokat az intézményeket, amelyek bizonyos szempontból zárt intézmények, izolálja az ember. Szerintem azok, akik az elmúlt kettő hónapban szociális intézményben, idősotthonban, fogyatékos-, szenvedélybeteg-, pszichiátriai otthonokban vagy gyermekotthonokban dolgoztak, erőn felül teljesítettek, és tettek meg mindent a rájuk bízottakért, és azért ezek mellett a protokollok mellett, hogy lehetőség szerint minél kevesebb sérülés érje őket.

Úgyhogy én csak azt szeretném kérni, hogy ebből a helyzetből, amit itt az elmúlt hónapokban ezen a területen végig kellett dolgozni és végig kellett bírni a szociális területen és a gyermekvédelem területén dolgozóknak, lehetőség szerint ne hozzuk ki azt, hogy ott valami hiba volt. Szerintem a gyermekvédelmi rendszernek a védelmet meg kellett adni akkor is, ha ez a békeidőhöz képest sokkal nehezebb volt most, a háborús helyzetben, de mégiscsak azt igazolja, hogy jó volt ez a döntés és jó volt a szigor, mert szerencsére sikerült ott elkerülni a további problémákat.

Nem is húznám én se tovább az időt. Köszönöm szépen a hozzászólásokat, köszönöm szépen a támogatást. Azt tudom mondani, hogy legközelebb is ilyen családközpontú, gyermekvédelemről szóló előterjesztést és erről szóló iratokat fogunk idehozni.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok sorában.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Erzsébet-táborokról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10521. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót előterjesztőként Fülöp Attila államtitkár úrnak. Parancsoljon!

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország Kormánya közel tíz éve gondoskodik évente százezrek üdültetéséről. Gyermek, családok, köztük nagycsaládosok és egyszülős családok, fogyatékossgal élők és nyugdíjasok támogatásáról szól ez a rendszer, amely 2012 óta működik. Ezt az Európában is egyedülálló programot sokan sokszor támadták, köztük az Európai Bizottság az utalványrendszer megkérdőjelezésével.

Az Erzsébet-program forrását biztosító Erzsébet-utalványok rendszerét, amely korábban fedezetet biztosított a táborok megvalósításához, egy brüsszeli döntés értelmében át kellett alakítani. A magyar kormány azonban nem hagyta, hogy emiatt a gyermekek, családok szenvedjenek kárt, így a programot 2016-ban átszerveztük annak érdekében, hogy ily módon is tovább folytathassuk a magyar állampolgárok segítségét.

2016-ban kettéváltak az amúgy is külön területet érintő feladatok: egyrészt a felnőttek és a családok üdültetését a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány végzi azóta is, másrészt a gyermekek üdültetése, táboroztatása és a gyerekprogramok biztosítása, tehát az Erzsébet-táborok megvalósítása az Erzsébet Alapítvány feladatkörébe került. Az átszervezés hatására hatékonyabb lett a rendszer, hiszen a két feladatkör két szervezethez való átcsoportosításával még több állampolgárt tudtunk segíteni az elmúlt években. Csak néhány számot szeretnék kiemelni: 2016-ban az Erzsébet-táborok programjain közel 90 ezren vettek részt, a következő évben, 2017-ben meghaladta a 100 ezer főt, majd 2018-ban 126 ezer táborozó volt, és a legutolsó évben, 2019-ben pedig elérte a tábor a 130 ezres összlétszámot.

Az Erzsébet-táborok rendszerében nyújtott programokban a résztvevők között hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű, gyermekvédelmi gondoskodásban élő, sajátos nevelési igényű, fogyatékossgal, továbbá betegséggel élő és gyógyuló gyermekek is vannak. Ők a részvételnél prioritást élveztek, és a jövőben is prioritást fognak élvezni. Éppen ezért a törvényjavaslat is kimondja, hogy a megvalósuló táboroztatás során előnyben kell részesíteni a szociálisan rászoruló gyermekeket és családokat. A szervező Erzsébet Alapítvány alapító okirata és a támogatás irányelvei is a rászorulókat helyezi előtérbe, a kiválasztás rendszere is szociális alapokon nyugszik.

Azt szeretnénk, hogy még több gyermek élvezze az Erzsébet-táborok rendszerét. 2021-től a zánkai, a fonyódligeti és az erdélyi táborhely felújításával még több gyermek szabadidejét és értelmes kikapcsolódását biztosíthatjuk XXI. századi körülmények között. Hosszú távú cél pedig, hogy 2021-től a tervek szerint majdnem megduplázódó tábori létszám részére, amely évente már közel 180 ezer gyermeket jelent, a jövőben biztos alapokon elérhető táborozást tegyünk lehetővé. Ezzel is biztosítottá válhat, hogy a táborhelyek mint ingatlanok mindig a táborozás célját szolgálják, és garantált lehet az is, hogy a táboroztatás folyamatos legyen hazai vagy uniós forrásokkal.

Tisztelt Ház! Azért is kell az Erzsébet-táborokat törvénybe foglalni, hogy egyértelműen tisztázzuk a fogalmakat, a tábor típusokat, tehát azt, hogy kik veszik körül a gyermekeinket vagy unokáinkat a táborozás során, legyen szó a külső helyszínen is együttműködőkkel, például köznevelési intézményekkel, családsegítő szolgáltatásokkal szervezett napközi vagy az Erzsébet Alapítvány által szervezett ottalvós Erzsébet-táborokról.

Azért is szükséges a törvényjavaslat elfogadása, hogy leszögezzük: az ottalvós táborokban a szállás, az egész napos étkezés és a programok is nélkülözhetetlenek, értve ez alatt a családi táborokat is. Itt hívnám fel a figyelmet arra, hogy a családi táborok nem azonosak a családi szociális üdültetési rendszerben nyújtott lehetőségekkel, ez azon felül többlet lehetőségként áll a magyar családok rendelkezésére.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatban definiáljuk a táborozót, tehát azt, hogy a 18 év alatti gyermekeket, illetve a 18. életévüket betöltött, cselekvőképtelen vagy cselekvőképességében részlegesen korlátozottakat értjük az Erzsébet-táborozók alatt, továbbá a családi Erzsébet-tábor esetén a velük együtt érkező szülőt, törvényes képviselőt vagy más hozzátartozót, aki igénybe veszi a törvényben meghatározott szolgáltatásokat, lehetőségeket. Ez a rendszer eddig is működött, biztonságossá téve azt, hogy illetéktelenek ne tartózkodhassanak az Erzsébet-táborozók körében, legyen szó táborozóról vagy táboroztatóról egyaránt.

Tisztelt Ház! Az Erzsébet-táborokat az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány szervezheti. Az egyházi háttérű alapítvány 2016 óta végzi a táboroztatást. A szervezet alapító jogait a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató gyakorolja, amely a Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában 2011 óta működő, országos hatáskörű gyermekvédelmi intézmény. Az alapítvány hosszú távú koncepció mentén dolgozik, táborokat és programokat szervez egész évben, amelyek jellemzően, de nem kizárólag a zánkai, a fonyódligeti és az erdélyi táborhelyen valósulnak meg. Az alapítvány az elmúlt négy évben, a központi költségvetési támogatásoknak is köszönhetően, az említett 100-130 ezer gyermek biztonságos táboroztatását valósította meg évente; ebből rendszerint mintegy 60 ezer táborozó napköziben vesz részt.

Tisztelt Ház! Az Erzsébet-táborok napközi és ottalvós táborai esetén egyaránt megjelenik a magyarság- és honismeret, a sport, a tudományok és a kultúra, valamint a kereszténység témaköre a programokban.

(21.30)

Az Erzsébet-tábori programok terén fontos, hogy az aktív részvételre épülő, élményalapú foglalkozásokkal közösségépítő, ismeretterjesztő és digitális kompetenciát fejlesztő, valamint a környezetünk megóvásával kapcsolatos programokkal is hozzájáruljanak az élményszerzéshez.

Tavaly 130 ezren vettek részt a táborokban, valamint a gyermekprogramokban; a legtöbb esetben egy időben és helyen több ezren. Ez pedig felelősséggel jár. Mint ahogy a felelős táboroztatáshoz például a gyógyszeres kezelést igénylő betegségek, a gyógyszerérzékenység, az ételallergia, a speciális ellátásra vonatkozó információk megadása elengedhetetlen, úgy a személyazonosító dokumentumok adatainak megadása vagy akár az elérhetőségek bekérése is a résztvevők biztonságát, védelmét szolgálja. Mindezek mellett a jelentkezési felhívásokkal összefüggésben is szükséges egyes információk és adatok megadása, többek között az életkorra vagy a szociális helyzetre vonatkozóan, hiszen a jelentkezéseknél a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű, a sajátos nevelési igényű és az állami gondoskodásban élő gyermekekre kiemelt figyelmet fordít az alapítvány. A lehető legnagyobb biztonság érdekében a bekérhető adatok körét jogszabály határozza meg, így garantálva az adatok legmagasabb szintű védelmét.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Az előzőekben elmondottakra figyelemmel kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Vezérszónoki felszólalások jönnek. Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka, parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr expozéjából hallottuk, az Erzsébet-programról szóló 2012. évi CIII. törvény több feladatot is ellátott a nehéz szociális helyzetben lévő vagy mássággal élő emberek tekintetében, akár a nyugdíjasok, akár a rászoruló családok elhelyezésében, üdültetésében, amelyben, azt gondolom, hogy a kormánynak mindenkor feladata van, a szabadidő értelmes eltöltésében, táboroztatásban vagy nyári programnak a megszervezésében, amelyek hozzájárulnak a gyerekek testi-lelki fejlődéséhez vagy akár a nemzeti identitásában, akár a honismeretében hozzájárul az ő fejlődéséhez. Illetve a család olyan kohéziós élményeket kap ezekben a programokban, hogy az a fajta lelki

húrok pengetése is nemcsak fizikai, hanem az együtt-lét örömeit is kifejezi, azt gondolom.

Az Erzsébet-táborok Magyarország legnagyobb táboroztatási programja, amelyet az egyházi háttérű Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány valósít meg már ötödik éve. Az alapítvány Magyarország Kormányának támogatásával számos táborot szervez, és megannyi gyermekprogramról gondoskodik egész évben.

Alapértelmezetten a Balaton partján több ezren tölthetik a szünidőt egy időben, míg több tízezer diák nyári programjáról és étkezéséről közvetlenül a lakóhelyen, a napközis Erzsébet-táborok által gondoskodik az alapítvány. A nyári táborok mellett ottalvós osztálykirándulásokon, továbbá karácsonyi eseményeken is részt vehetnek a gyermekek.

Az Erzsébet-táborok programjain, ahogy államtitkár úr is elmondta, 2016-tól 2019-ig 90 ezertől már 130 ezer főig vettek részt, és várhatóan a törvény módosításával és infrastrukturális fejlesztésekkel elérjük akár a 180-200 ezer fős táboroztatási kapacitást is. Az alapítvány éppen ebből kiindulva hosszú távú koncepció mentén tervezi a táborokat és a programokat, amelyek jellemzően a tulajdonában lévő, elsősorban zánkai és fonyódligeti táborhelyeken valósulnak meg. Ezeknek a Balaton-parti táboroknak az üzemeltetését az alapítvány kizárólagos tulajdonában álló Erzsébet Tábor Kft. végzi.

Jelen javaslat az Erzsébet-táborok megvalósításához szükséges kiegészítéseket tartalmazza, illetve pontosításokat, amelyek a hosszú távon történő működéshez szükségesek. A törvényjavaslat az alábbi rendelkezéseket vezetné be: az értelmező rendelkezéseken keresztül a tábor szervezésével és finanszírozásával kapcsolatos alapvető fogalmak egyértelmű rögzítésre kerülnek, melyek ezáltal a közfeladat pontos meghatározását és azon feladatok elképzelések szerint történő megvalósítását célozzák. Meghatározza az Erzsébet-táborok fogalmát és típusait, mint ahogy hallottuk, már napközi, ottalvós, illetve családi táborok. Rögzíti a táborozás mint közfeladat ellátására hivatott szervezet - az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány - közhasznú jogállását, valamint elősegíti a közfeladat magas színvonalon történő ellátását, továbbá a közpénzek hatékonyabb felhasználását. Meghatározza az állami költségvetési támogatás évi rendszerességgel történő biztosítását, mely a kiemelt közfeladat ellátásához szükséges. Nevesíti a tábor szervezésével összefüggésben keletkezett személyes adatok körét, mely összhangban áll az irányadó adatvédelmi rendelkezésekkel.

Álláspontom szerint a javaslat a közfeladat-ellátás hatékonyságának növelését célozza, továbbá láthatjuk, hogy a kormány kiemelt közfeladatként kezeli a gyermekek testi, szellemi és lelki fejlődését biztosító Erzsébet-táborokat, amely minden, a magyar gyermekek iránt felelősséget érző képviselő által támogatandó.

Ezáltal kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezen javaslat előterjesztését. Köszönöm

megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Csányi Tamás képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

CSÁNYI TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Én mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom mint magyar néppárt, támogatni tudja a törvényjavaslatot, de természetesen azért szeretném kihasználni az időmet, és némi dialógust folytatnék önnel, államtitkár úr.

Támogatjuk a javaslatot, hiszen tudunk azonosulni a magyarság, a honismeret, a sport, a tudomány és a kultúra szeretetét, a kereszténység alapértékeit előtérbe helyező táboroztatással, ennek nagyon örülünk. Annak is örülünk, hogy testi, szellemi és lelki fejlődést segítenek elő ezek a táborok a gyermekeink épülése érdekében. Hozzájárulnak a gyermekek szocializációjához, pihenéséhez, ismeretek bővítéséhez, a szociálisan rászoruló gyermekek élethelyzetének javításához - olvashatjuk a törvényjavaslatban. Annak pedig itt 2020-ban, a trianoni békediktátum centenáriuma külön örülünk, hogy belekerül az is, hogy a külhoni magyarok esetében szintén a gyermekek táboroztatására van lehetőség a csonka ország területén. Mindez a fennálló kötelek erősítését hivatott elősegíteni. Ezt csak támogatni tudjuk.

Ugyanakkor, amikor megnézzük a törvényjavaslatot, akkor, tisztelt államtitkár úr, bizonyos kérdések merülnek fel bennünk, amelyek egy részére már kapunk választ, de én azért csak föltenném, mert öntől is szeretném hallani, és természetesen az expozéban kissé átlendült a 3. §-on ön, és ebben viszont találunk olyan érdekességeket, amelyekre jó lenne, ha kapnánk magyarázatot. Itt tisztázza ugyanis a törvény azt, hogy ez az alapítvány, az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány közhasznú szervezet, amely közfeladatként látja el tevékenységét. De rögtön a (3) bekezdés már egy kizárólagos tulajdonú gazdasági társaságot említ, amit, ha az imént jól figyeltem, talán az Erzsébet Tábor Kft. személyében üdvözölhetünk.

Ez eddig természetesen rendben is lehet, a következő, a (4) bekezdés ugyanis értelmezi azt, hogy miért van erre szükség: ez az alapítvány tulajdonában álló táborhelyek működtetését, ingatlanok üzemeltetését fogja majd végezni, vagy végezte talán eddig is. Azonban kérem, tisztázza államtitkár úr számunkra, hogy miért van az benne, hogy saját tulajdonú, Magyarországon vagy más államban bejegyzett gazdasági társasága vagy önálló jogi személyiséggel rendelkező más szervezet útján látja el. Azért is izgalmas ez, mert amikor az általános indoklást olvassuk, a 3. §-sal kapcsolatban ezt találjuk: „Saját tulajdonú gazdasági társaságai nevesített közreműködőként járhatnak el.”

Kérdésem tehát egyértelmű, mivel némi kaotikus helyzetet eredményez számomra ez, hogy akkor most milyen gazdasági társaságról, hány gazdasági társaságról, Magyarországon bejegyzett gazdasági társaságról, külföldön, más államban bejegyzett gazdasági társaságról beszélünk, amelynek az a feladata, hogy elvégezze a táborban a fenntartást, illetve az üzemeltetést.

(21.40)

S ha már itt tartunk, még egy észrevételem hadd legyen a (6) bekezdéssel kapcsolatosan, amikor is a táborhelyek létrehozásáról rendelkezik a törvény. Ennek megfelelően a kérdés teljesen jogosnak tűnik számunkra, hogy ha táborhelyek létrehozásában gondolkozunk, akkor hol, milyen forrásból, milyen táborhelyeket, mennyit szeretnének majd megvalósítani, és mikor, milyen időtartamban lehetséges majd ez.

A felszólalásomnak a második részében, kérem, engedje meg, hogy kritikai észrevételeket és javaslatokat hozzak, még hozzá azon körből, amely kör a táborozást bonyolítja; tulajdonképpen nem másról beszélünk, mint a pedagógusok köréről, akik mind a táborok megszervezését sok esetben, mind pedig a gyermekek delegálását, odajuttatását, felügyeletét végzik, tehát kimagasló eredményeket és kimagasló feladatokat látnak el ezen a területen.

Az ő hangjukat érdemes itt kihangsúlyozni, és érdemes önöknek megfogadni azokat az észrevételeket, amelyeket nekem is elmondtak, illetve az interneten hozzáférhetővé tettek. Első körben az adminisztrációs feladatok túlsúlyát szeretném itt önnek ajánlani, amit érdemes átgondolni. Indokolatlan túlmunkát eredményez a pedagógusok számára az, hogy nincs lehetőség arra, hogy ha mondjuk, például egy gyermek egy nyári szünet alatt három táborban is részt vesz - mert erre van lehetősége, hiszen akár kettő napközis táborban és egy ottalvós táborban is van lehetősége részt venni -, akkor minden alkalommal újra és újra az adott pedagógusnak ennek a tanulónak az adatait föl kell vinnie a rendszerbe. Nincs lehetősége annak, mint ahogyan régebben is volt, hogy egyszeri alkalommal átvezethetőek lennének ezek az adatok. Kérem, fontolják meg, hogy a pedagógusok amúgy is leterheltek, ezt az indokolatlan túlmunkát ne nekik kelljen elvégezni, ezt lehessen egyszeri alkalommal megtenni.

Örülünk annak - ahogy az előbb említettem -, hogy a határon túli magyarok is lehetőséget kapnak az Erzsébet-táborokban, ugyanakkor olyan érdekes tapasztalásokról számoltak be a zánkai táborral kapcsolatban, hogy bizony vannak, voltak olyan csoportok, amelyek egyáltalán egy szót, egy hangot nem beszéltek magyarul. Gyakorlatilag ukrán csoportok elszállásolásáról, mondjuk, vendégül látásáról, táboroztatásáról volt szó.

Azt gondolom, hogy valóban törekednünk kell a határon túli magyarság integritását elősegítő táboroztatásra, de akkor valóban ragaszkodjunk ahhoz,

hogy határon túli magyarok jöhessenek a Balaton mellé.

Egy nagyon érdekes és talán fontos momentum lehet a következő, amit szeretnék önnek ajánlani: ez a korosztályos szelekció teljes hiánya a táboroztatások kapcsán. Aki gyakorló pedagógus, nagyon jól tudja azt, hogy ha egy időben táboroznak alsósok és felsős tanulók egy bizonyos táborhelyen, akkor elengedhetetlen, hogy ez némi feszültséget fog majd generálni. Mire gondolhatunk ebben az esetben? Elsősorban arra, hogy vannak közös sportversenyek, amelyek nagyon jók és üdvöztetőek, de természetesen nem ugyanolyan eséllyel indulnak az alsósok a felsősök ellen; akár mondjuk, egy-egy győzelmi esély nagyon nehezen áll össze számukra.

Emellett természetesen koncertek, esti programok vannak, amelyekben a részvétel szintén nem ugyanolyan eredménnyel kecsegtet, mondjuk, egy alsósoknak és egy felsősnek. Indokolatlan feszültséget kelt ez az alsós pedagógusokban főként, hogy hogyan védjék meg a kicsiket az idősebbektől, hiszen mennének utánuk, természetesen. Ezt át kellene gondolni, ha van rá lehetőség, kérem, hogy fontolják ezt meg.

A zánkai tábor kapcsán szeretnék még egy kritikai észrevételt megtenni. Ez pedig elsősorban a takarítással összefüggő. Panaszkodtak pedagógusok azzal kapcsolatban, hogy a turnusok közt megtörténik a takarítás, de a napi, rutinszerű takarításra nem találtak megfelelő eszközöket, nem álltak rendelkezésre olyan eszközök, amelyekkel mondjuk, a fürdőszobát, vizes helyiségeket lehetett volna takarítani. Ez elképesztő számomra, hiszen ezek filléres dolgok, és gyakorlatilag olyan eszközök, amelyek nélkülözhetetlenek egy-egy gyermekcsoport higiéniája szempontjából és a táborozás minőségének szempontjából. Ezen is érdemes lenne elgondolkozni, hogy talán a tábort működtető gazdasági társaságnak akár erre is illő lenne odafigyelni.

Fontos dolog, amely szintén negatívumként jelentkezik, az étkezéssel kapcsolatos probléma. Régebben nagyon pozitívan nyilatkoztak a pedagógusok az étkezés minőségéről és mennyiségéről is. Ezek mind nagyon rendben voltak, azonban úgy tűnik - nem tudom, forráshiányra vagy bármi egyébre vissza lehet vezetni, talán majd ön nekünk megmondja -, hogy romlik az étkezés minősége, és csökken az étel mennyisége is, amit a gyermekek megkapnak; 2019-ről Zánkáról tudok beszélni. A pedagógusok visszajelzése alapján a CBA-utalvány szintén némi problémát okoz, főként a vidéken élő pedagógusok számára, ugyanis ez egy olyan élelmiszerlánc, amely nagyon nehezen elérhető a vidéki emberek, akár kisvárosban élő vagy még kisebb településeken élő pedagógusok számára. Ezt is érdemes lenne talán megfontolni, hogy hogyan lehetne ezt kiváltani, mert komoly nehézségekbe ütközik a felhasználása. Néhány szóban még szeretnék a napközis táborokról is beszélni, ahol szintén azt szeretném kiemelni, ahogy az adminisztráció túlsúlyán érdemes lenne elgondolkozni, hogyan lehetne csökkenteni, és amit nagyon fontosnak tartok

és több helyről is érkezett panasz, hogy ezeket a napközis táborokat igen későn bírálják el azok, akinek ez a feladatuk. Ez azt jelenti, mondjuk, egy példával megvilágítva, hogy előfordul olyan, hogy a táborkezdés előtt 5 nappal kapnak zöld jelzést a pedagógusok, hogy mehet a tábor, megvan minden, rendben van, neki akkor be kell szerezni a megfelelő eszközöket, össze kell állítani mindent, és mondjuk, ha beleesik egy hétvége, akkor bizony nagyon nehéz helyzetbe kerülnek a napközis táborok szervezői.

Azt szeretném kérni, nagy tisztelettel, hogy adjuk meg a lehetőséget a pedagógusoknak arra, hogy megfelelően föl tudjanak a táborra készülni, megfelelően tudják beszerezni a szükséges eszközöket, és ne azon kelljen nekik aggódnuk a táborkezdés előtt pár nappal, hogy egyáltalán lesz-e tábor vagy nem lesz tábor.

Ha már a napközis táboroknál tartunk, még annyit szeretnék elmondani, hogy jobbra olyan észrevételeket kaptam, hogy ezek a táborok nagyon jók, mert sok programot meg lehet valósítani, és tulajdonképpen eléggé rugalmas a program megvalósításának a lehetősége, de nagyon érdekes, hogy más források meg arra hivatkoznak, hogy nagyon keményen és nagyon szigorúan számonkérnek azt, hogy milyen programot és hogyan valósítanak meg ezekben a napközis táborokban. Illetve még azt is megszabják, hogy milyen eszközöket és kitől kell beszerezni ezekhez a táborokhoz. Itt megint egy olyan ellentmondást, disszonanciát találunk, amelyet önnek szintén érdemes lenne feloldania, államtitkár úr, amennyiben van információja mindezekről. Végeredményben én Fonyódligetéről nem kívánok beszélni, mert Steinmetz Ádám képviselőtársam majd el fogja mondani.

Zánkáról tettem említést eddig is, és pozitívummal szeretném zárni természetesen, hiszen a zánkai táborról egyébként a jó programokról tudok beszélni, tetszenek a gyermekeknek, a pedagógusoknak szintén ezek a programok, rugalmasak a szervezők, minden kívánságot úgymond teljesítenek, ezért köszönet számukra. A gyerekek jól érzik magukat, örülnek az ajándécsomagoknak, és azt gondolom, hogy érdemes most legalább a hozzászólásom végén köszönetet mondanom mindazon pedagóguskollégáknak, akik részt vesznek ezekben a táborokban, megszerzik, idejüket, energiájukat áldozzák arra, hogy a gyermekeink valóban jól érezhessék magukat a nyáron, megfelelő tudással, megfelelő tapasztalatokkal gazdagodjanak a nyári szünetben. Még egyszer szeretném leszögezni, hogy mindezek ellenére fogjuk támogatni a törvényjavaslatot, de a válaszokat kíváncsian várjuk.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! Remélem, hogy ennél a törvényjavaslatnál is meg tudjuk őrizni azt az egységet, ami az előző törvényjavaslatnál itt fölmerült a parlamentben, bár Arató képviselő úr lejött a pulpitusról, úgy-hogy vannak kétségeim, hogy sikerülni fog. *(Derült-ség az ellenzéki padosorokban.)* De mindenesetre azért én megpróbálom.

Nagyon fontos törvényjavaslat van itt előttünk. Én magam ifjúsági vezetőként számtalan napközis és ottalvós tábor szervezésében, vezetésében vehettem részt. Azt kell elmondani, hogy életem legmeghatározóbb élményei voltak ezek a táborok, amiket mi szerveztünk fiataloknak, hátrányos helyzetű gyerekeknek, és azt kell mondanom, hogy azt látjuk, hogy a nyári táborozás olyan életre szóló élmény, közösségi élmény, barátság, olyan tapasztalatokra tehetnek szert ott a gyermekek, a fiatalok, melyek sehol máshol nem pótolhatók.

(21.50)

Ez nem is a családban megvalósuló tevékenység, nem is az iskolai keretek között megvalósuló tevékenység, hanem valami egészen más, felszabadultság, sport, mozgás, öröm, közösségi játékok, barátság, az egymásra való utaltság játékokban, akadályversenyeken, és persze tanulás, játszva tanulás. Alapvetően ez a hozzáállásom a nyári táborokhoz, és személyes tapasztalatom is az, hogy nagyon sok ilyen jó tábor van szerte Magyarországon. A legnagyobbról beszélünk most, az Erzsébet-táborról és az Erzsébet-programról, mert azt gondolom, hogy mindannyiunknak, akik itt vagyunk a parlamentben, elkötelezetteknek kell lennünk a gyermekek nyári táboroztatása mellett, ahol kikapcsolódhatnak, pihenhetnek, játszhatnak, élményeket és új barátokat szerezhetnek a fiatalok, és a szabadidőt hasznosan és közösségben töltik el.

Talán ez a legfontosabb, hiszen a mostani világban, ahol sokszor virtuális közösségek vannak, ahol sokszor a szabadidő kifolyik a kezünk közül, haszontalanul kerül eltöltésre, a közösség, a valódi közösségek és a szabadidő hasznos eltöltése olyan kulcsfogalmak, amelyek mindenképpen jellemzik az Erzsébet-táborokat.

A nyári gyermektáborok a szülők számára is könnyítést jelentenek, ugyanis nyerhetnek pár nap nyugalmat, szülőként ezt tapasztalatból is tudjuk, és kikapcsolódást nyerhetnek, miközben a gyermeküket biztonságban tudhatják, ahol jól érzik magukat, és vigyáznak is rájuk. Az iskolák és sportegyesületek által szervezett táborok mellett évről évre egyre népszerűbbek az országos Erzsébet-táborok, amelyek tartalmas kikapcsolódási lehetőséget jelentenek a gyermekeknek a nyári szünetekben. Az Erzsébet-táborban évről évre egyre többen vesznek részt, 2016-ban 90 ezren, 2017-ben már több mint 100 ezren, 2018-ban 126 ezren, míg a tavalyi nyáron minden eddiginél több, 130 ezer gyermek vett részt az Erzsébet-táborok valamelyikében. Nekem is volt lehetőségem Simicskó mi-

niszter úrral ellátogatni a zánkai táborba, majd az ot-tani aktivitásokról, a hazafias nevelésről ő fog a KDNP-frakció nevében a későbbiekben felszólalni, de azt gondolom, hogy nekünk is nagy élmény volt az ott-tartózkodás.

Az Erzsébet-program az ottalvós és napközis táborokon kívül tartalmaz családoknak és nyugdíjasok-nak szóló kikapcsolódási lehetőséget is. Ahogy állam-titkár úr elmondta, ez 2016-ban már különvált, és két külön működési formában a nagycsaládos- és idős-üdültetés, illetve az ottalvós napközis táborok külön-váltak jogilag, de azt lehet mondani, hogy az elmúlt nyolc évben az Erzsébet-program keretében másfél millió magyar ember jutott üdülési lehetőséghez. Azt gondolom, hogy ez egy óriási szám, nagyon nagy szó, és arról is szól ez a törvényjavaslat, hogy ne álljunk meg ennél a számnál, a másfél millió embernél, ha-nem még többen tudjanak eljutni akár majd ismétlődően, és aztán még szélesebb körben tudjanak eljutni ezekbe a táborokba magyar emberek.

Az Erzsébet-táborok résztvevői számos kulturá-lis, honismereti, készségfejlesztő, sport- és szórakoz-tató programokon vehetnek részt, ahol játékos, ta-pasztalati úton megismerkedhetnek többek között az esélyegyenlőség fontosságával, a magyar kultúra, a kereszténység értékeivel, a fenntarthatóság, környe-zetvédelem témakörével is.

A nemzeti kormányunk már tíz éve azon dolgo-zik, hogy a magyar nemzet határokon átnyúlóan újra egyesüljön. Így a tavalyi nyáron az Erzsébet-tábor er-délyi helyszínén már anyaországi és határon túli ma-gyar gyermekek is közösen táborozhattak. Azt gondo-lom, hogy ez is egy nagyon fontos mérföldkő az Erzsé-bet-táborok életében.

Itt szeretnék részben válaszolni jobbikos képvise-lőtársam felvetésére, aki az ukrán gyerekeket vette föl. Itt ketté kell választani két dolgot. Egyrészt évek óta folyik az a program a Velencei-tó mellett, ahol olyan ukrán gyerekeknek biztosít a magyar kormány táborozási lehetőséget, akik valamelyik vagy mindkét szülőjüket elvesztették az ukránjai fronton a háború-ban, és ez a magyar állam felajánlása számukra, hogy egy ilyen rekreációs lehetőséget kaphatnak. Én sze-mélyesen többször voltam ott náluk, és sokaknak ez volt életükben az első nyaralás. Ezenkívül pedig Zán-kán volt olyan tábor, amelyet szintén a nemzetpoliti-kai államtitkárság társfinanszírozott vagy segített, ahol kárpátaljai magyar fiatalok magyarul tanuló, Kárpátalján lévő ukrán fiatalokkal közösen táboroz-hattak szintén az összetartozás élményét erősítve. Te-hát kizárólag olyan fiatalok voltak ott Zánkán, akik magyarul tanuló ukrán fiatalok, és ott élnek effektíve magyar többségű vagy részben magyar többségű ter-ületeken. Erre utalhatott képviselő úr, csak ezt szeret-tem volna tisztába rakni, hogy ez két különböző tábor, és ezekről van szó.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy az Erzsébet-tá-borok a rengeteg élmény mellett találkozási pontokká is váljanak a Kárpát-medence különböző területeiről

érkező magyar gyermekek számára. Óriási jelentősége van annak, hogy gyermekkorban élő kapcsolatokat, barátságokat alakítsanak ki a külhonban és az anyaországban élő magyar gyermekek, hogy elfogadják, megértsék egymást, és hogy megéljék az összetartozás élményét. Ezek a táborok hozzájárulnak, hogy a táborozók később felnőttként felelősségteljes magyar állampolgárokká váljanak, akik összetartanak, és számíthatnak egymásra, ezáltal ismét naggyá és erőssé téve Magyarországot.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy az Erzsébet-táborok megvalósításához szükséges források a jövőben is rendelkezésre álljanak, ezáltal pedig az eddigi magas szintű feladatellátás is folyamatosan biztosított legyen. A jelen törvényjavaslat rögzíti, hogy a táboroztatás során előnyben kell részesíteni a szociálisan rászoruló gyermekeket és családokat. Az Erzsébet-táborokban való részvétel és a jó minőségű egészséges étkezés biztosítása a továbbiakban sem lehet pénz kérdése. A tavalyi nyári ottalvós táborokban a heti ellátásért, étkezésért és a programokért a gyermekeknek egy nagyon jelképes összeget kellett fizetni, de hátrányos helyzetű diákok még ezt az összeget is később levásárolhatták. Emellett minden egyes táborozó térítésmentesen utazhatott az Erzsébet-táborba és aztán haza.

Az Erzsébet-táborok évről évre népszerűbbek, számos hátrányos helyzetű gyermek számára az év legnagyobb nyaralását jelenti, ahol barátokat, élményeket szerezhetnek. Azt gondolom, hogy a kormány döntése örömteli az Erzsébet-táborok vonatkozásában. A mostani döntés szerint a napközis táborokat már meg lehet tartani. Készülnek is, nagyon komoly felújítások fejeződtek be Zánkán, Fonyódligeten, vagy akár Erdélyben is az elmúlt években várják a gyermekeket. A kormány hamarosan dönt majd arról, hogy az ottalvós táborokat engedélyezi-e a járványhelyzetre tekintettel, vagy milyen különleges szabályokkal, létszámkorlátokkal engedélyezi a táborokat. Azt gondolom, hogy helyes döntés volt, és azt reméljük, hogy nyilvánvalóan máshogy, mint az eddig megszokott években, a koronavírus-járvány miatt egy kicsit csökkentett tartalommal, kicsit talán kisebb létszámban, de a magyar gyermekek ugyanúgy élvezhetik az Erzsébet-tábor előnyeit és a közösségépítés és a közösségben való játék, szabadidő-eltöltés előnyeit, mint ahogy ezt tehették az elmúlt években.

A táborozás nagyon fontos, arra kérek mindenkit, hogy a táborozásnak ezt a formáját is támogassa, ahogy a KDNP-frakció is támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most pedig Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP vezérszónoka beszélhet. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Szép jó estét kívánok! Szeretném előrebocsátani, képviselőtársaim, hogy az MSZP támogat minden olyan kezdeményezést, amely

a gyerekek szabadidő-eltöltését, táboroztatását, üdülését vagy új tudások megszerzését támogatja, elősegíti. Azt is támogatjuk, hogy ehhez az állam kellő segítséget és támogatást adjon, ugyanakkor számomra nem világos, hogy miért kell ezt ennyire centralizált módon csinálni, mint ahogy ebben az előterjesztésben benne van, és persze előre fölteszem a kérdést, hogy milyen szemléletformálást akarnak végezni. Erre majd később szeretnék azért kitérni, mert azt hiszem, hogy az ingatlanok mellett ez a legfajsúlyosabb kérdés ebben az előterjesztésben.

Többek között azt sem értem, hogy végső soron milyen érdekek állnak mindezek háttérében, és végül ki jár majd jól *(Nacsá Lőrinc: A gyerekek.)* azzal a rengeteg pénzzel, ami majd átfolyik a rendszeren az államon keresztül valakinek a zsebébe nagy valószínűséggel. Hiszen a hatályos törvényhez képest még az a feltétel is kikerül, hogy „nyereségkiszármaztatási szerepet nem tölt be”. Ezt azért szeretném itt hangsúlyozni, hogy az előző törvényből gyakorlatilag ez kikerült.

Az sem világos, hogy miért nem lehet nagyobb hangsúlyt fektetni a rászoruló gyermekek kiemelt támogatására, illetve hogy miért nem biztosítanak a jövőben az időseknek és a fogyatékosoknak szociális üdültetést.

Olyan dolgokat részletez viszont a törvény, amelyek nem tűnnek túl lényegesnek és izgalmasnak, viszont lényeges dolgokat meg nagyon szűkszavúan rögzít. A javaslat preambulumban többek között ilyeneket szerepeltetnek: „Az Erzsébet-táborok a magyarság és a honismeret, a sport, a tudomány és a kultúra szeretetét, a kereszténység alapértékeit előtérbe helyezve nyújtanak testi, lelki, szellemi fejlődést segítő, rekreációs, szórakoztató, tartalmas és esélyteremtő egyéni vagy társas élményprogramokat annak érdekében, hogy pozitívan alakítsák a táboron kívüli egyéni, közösségi létet, valamint elősegítsék integrációját - nem volt közte pont, csak megjegyzem - az abba vetett hit jegyében, hogy gyermekeink és unokáink tehetségükkel, kitartásukkal és lelkierejükkel ismét naggyá teszik Magyarországot.”

(22.00)

Isten bizony, én majd' elolvadtam. Én azt gondolom, meglehetősen cinikus az indoklás első mondata, miszerint „A magyar Országgyűlés elkötelezett az igen sikeres, országos jelentőségű táboroztatási program, az Erzsébet-táborok megvalósítása, valamint az e feladatokért 2016 óta felelős Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány hosszú távú működésének biztosítása iránt.” Ez utóbbi iránt biztosan elkötelezettek, szerintem is, hiszen ez az az alapítvány, amelynek a zánkai gyermek- és ifjúsági tábor egy 2016-os márciusi törvénymódosítással adta át az állam, és később a szintén gyermekek táboroztatására használt fonyódi ingatlant is.

Ez az előző engem szíven ütött, mert én egyik első lakója voltam a zánkai tábornak gyermekkoromban,

akkor nyílt meg, amikor én befejeztem a hetedik vagy a nyolcadik osztályt, nem is tudom pontosan.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Nos, részletezzük! „A szeged-csanádi egyházmegyéhez közeli Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekért Alapítványé lettek az ingatlanok, ahogy ez az alapítvány kapta meg az Erzsébet-program keretein belüli, a gyermektáborokkal és az ifjúsági programokkal kapcsolatos feladatokat is.” A táborok megszervezéséhez akkor 4,4 milliárd forint költségvetési támogatás is érkezett az alapítványhoz, a következő évben pedig további 5,2 milliárd forint. A szervezetnek persze egy fillért sem kellett fizetnie értük. A gyermektáborokat közpénzből, az erőforrástárca költségvetéséből finanszírozták azóta is.

Most jön a lényeg, tisztelt Ház, kedves képviselőtársaim, ugyanis az előterjesztő szerint az átadástól számított 15 év múlva azt tesznek a táborral, amit akarnak.

„Az alapítvány és a Fidesz között egyértelmű a kapcsolat, ahogy maga a szeged-csanádi egyházmegye sincs túlzottan távol a kormánypárttól. Ahogyan máshol fogalmaztak, a zánkai tábor kapcsán továbbra is él a gyanú, hogy az értékes ingatlanok a kormányközeli alapítványoktól magánszereplőkhöz kerülhetnek.”

Az átadott zánkai és fonyódi ingatlanok összértékével kapcsolatban korábban a frakcióvezetóm, Tóth Bertalan nyújtott be közérdekűadat-igénylést az MNV-nek. Így derült ki, hogy az átadott ingatlanok becsült forgalmi értéke összesen 17,5 milliárd forint. Ez persze nem azt jelenti, hogy ennyiért biztosan el lehetne adni az ingatlanokat, de ez a hatalmas vagyon ért volna annyit, hogy az állam pontosan megindokolja, miért adja át ingyen ennek az alapítványnak.

Azért részletezem ezt többek között, képviselőtársaim, mert ez az alapítvány nekem nagyon a bögyömben van. Azt hiszem, hogy ezzel a törvénnyel meg a törvény elfogadásával még ennek a történetnek nem lesz vége, ez a történet évekig itt fog lenni a magyar Országgyűlés előtt.

Nézzük az idejű költségvetést! Az idejű költségvetésben alapvetően összesen 12,2 milliárd forint szerepel ezen a soron, az utóbbi időszakban azonban többször is csoportosították át forrásokat az Erzsébet-táborok előirányzatáról más célokra. Egy korábbi írásbeli kérdésünkre azt válaszolták a tények tisztázása végett, hogy 2017-2019 között összesen 26 milliárd forintot fordítottak az Erzsébet-táborok felújítására, bővítésére, ebből '17-ben 1 milliárd, '18-ban 8,5 milliárd forint, 2019-ben pedig 16,4 milliárd forint jutott.

Nézzük az indokolást, mert ez is borzasztóan fontos. E törvényre azért van szükség az indokolás szerint, hogy „a táborok megvalósításához szükséges forrás, ezáltal pedig a magas szintű feladatellátás folyamatosan biztosított legyen”.

Az értelmező rendelkezések eléggé furcsák, tekintettel, hogy ilyenek szerepelnek benne például: „2. tá-

borhely: azon szálláshely különleges célú igénybevétele, ahol a természeti adottságok és az azok keretei között működő építmények és közösségi terek egyedi rendszert képeznek, és amelynek során a gyermektáboroztatás megvalósul, 3. táborozás: a tábor szervező által a táborhelyen megvalósított rendezvények összessége, amelynek keretében az abban részt vevő táborozók vonatkozásában sajátos szocializációs célú tevékenység és az önszabályozó közösség előre meghatározott időtartamra szóló együttélése valósul meg.”

Szerintem nem tűnik túl indokoltnak ilyen rendelkezések törvénybe iktatása. Az indokolás ehhez ilyen magyarázatokat fűz: „A táborhely és a táborozás törvényi szintű definíciója biztosítja, hogy a közfeladat az arra alkalmas, a kívánt funkciókat biztosító helyen kerüljön megvalósításra.” Ki érti ezt? Ki érti ezt? Én nem.

Az egyik legérdekesebb pontja a javaslatnak, hogy vajon miért kerül ki a hatályos törvényhez képest az a rendelkezés - az Erzsébet-programról szóló törvényről beszélek -, miszerint az Erzsébet-program az 1. § megvalósítása céljából szervezett és lebonyolított, az állam által támogatott szociális program és szolgáltatás, amely nyereségcélzatú piaci szerepet nem tölt be. Ez volt az Erzsébet-programról szóló eredeti törvény 2. §-ának (1) bekezdése.

Tehát jelen törvényjavaslat nem rögzíti, hogy ez nyereségcélzatú piaci szerepet nem tölt be, miközben az adófizetők pénzét a jövőben is beleteszik.

Tisztelt Ház! Számomra úgy tűnik, hogy az a fajta szociális üdültetés, ami a rászoruló időseket, nyugdíjasokat, fogyatékosokkal élőket segítette volna, véglegesen megszűnik, ahogy már fent utaltam rá.

Még valami. A hatályát vesztő Erzsébet-program-törvény szerint vállalni kellett a fonyódi ingatlan átadásakor, hogy az önkormányzati tulajdonú szabadstrand megközelítését és rendeltetészerű használatát nem akadályozzák. Bár ez az ügylet már lezárult, kérdés, hogy ha már nem lesznek a törvényben előírva strandbejárat szabadon hagyására vonatkozó kötelezettségek, akkor a felek módosítják-e szabadon a szerződést.

Nem tudjuk, hogy ez a javaslat miként függ össze a hónapokkal ezelőtt megjelentekkel, miszerint tudatformáló táborokat akar szervezni a kormány. Én olvastam olyan sajtócikket, amelyben az jelent meg, pontosabban ezek szerint egészséges keresztény nemzeti értékek és jövőkép elmélyítését, tudatformálást, a fiatalok lelkének megszólítását célozza a kormány új, 16-18 éveseknek szóló ingyenes táborozási programja, a „Vándordíák 10000”. A hírek szerint a Magyarságtudományi Intézetre bízna a kormány a fiatalok megszólítását, ennek a bizonyos megszólításnak az egyik eszköze, helyszíne pedig a „Vándordíák 10000” táboroztatási program lenne. Értesülések szerint a program lebonyolításában Demeter Szilárd, a Petőfi Irodalmi Múzeum főigazgatója is részt vesz.

Mindenesetre én kíváncsian várom, hogy mi fog történni ebben az ügyben.

Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Ebben a formában az MSZP a törvényjavaslat elfogadását nem tudja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Korózs Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, jegyző úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérnökének.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a javaslat is megérdemelte volna azt, hogy - hasonlóan az előző javaslathoz - ne ilyen késői órán eldugva kerüljön rá sor, hanem érdemi vitát lehessen folytatni erről az egyébként fontos kérdéstről.

Hadd kezdjem azzal, bár sejtem, hogy államtitkár úr majd a zárszavában - hogy fogalmazzak finoman - kihasználja majd a zárszó lehetőségét és védelmét arra, hogy az ellenzékről negatív kritikát vonjon vagy kritikát mondjon.

De ennek ellenére szeretném világossá tenni legalább a pártatlan hallgatók számára, hogy azzal természetesen az ellenzék egyetért, és azt bármikor örömmel támogatná a Demokratikus Koalíció is, ha csak önmagában arról lenne szó, hogy a kormány pénzt fordít arra, hogy hátrányos helyzetű gyerekek vagy általában tulajdonképpen magyar gyerekek, diákok táborozhassanak az ő szellemi fejlődésüknek és jólétüknek megfelelő környezetben. Tehát azt kell mondanom, hogy idáig biztosan nincs köztünk vita.

Abban sincs köztünk vita, hogy az Erzsébet-programnak ez a gyermektáboroztatási része ezek közül a célok közül sokat teljesít. Szerintem sok a pozitív élmény, és azért keletkeztek negatív élmények is, de egy ilyen tömeges program esetében azt kell mondanom, hogy így természetes, nyilván mindig van kritika is.

Azt látjuk, hogy az elmúlt időszakban ez egy olyan program volt, amely egyébként sok ezer gyereket segített ahhoz, hogy eljusson táborozni, közösségi élményt szerezzen, adott esetben a hátrányaiból ledolgozzon valamit, vagy egy olyan élményt szerezzen, ami számára pozitív.

Mivel van bajunk ebben a programban? Nem ismételném meg a törvény részletes elemzését, ezt Korózs képviselő úr megtette már-már kimerítő módon, úgyhogy csak két nagyon fontos pontra koncentrálnék ebben, csak azért, hogy Nacsa képviselő úrnak ne okozzak csalódást.

(22.10)

Az egyik pont az - és emellett nem tudok szó nélkül elmenni én sem -, hogy mindezt a szándékot és mindezt a célt a kormány egy olyan konstrukcióban valósítja meg, amelyik ellenőrizhetetlenné, átláthatatlanná és minimum gyanússá teszi a közpénzek áramlását. Az állam ahhoz a pénzhez, amely erre a célra szolgál, odaadta az ingatlanokat vagy az ingatlanok egy részét, aztán odaadja hozzá a működtetéshez

szükséges közpénzt, odaadja a beruházásokra szolgáló pénzt, majd erre az egészre azt mondja, hogy ezért te nem mint alapítvány vállalsz felelősséget, hanem ezt még kiszervezheted gazdasági társaságokba. Ez a szokásos fideszes technika, megjelennek az alvállalkozók, és aztán majd az alvállalkozók alvállalkozói között ott lesznek azok, akiknek ez a rendszer is pénzt csöpögtet. És ez nagyon nagy baj.

Amennyire jó a szándék, annyira nagy baj, hogy e mögött a program mögött is felsejlik a fideszes oligarchavilág, felsejlik az a vállalkozói kör, amit a Fidesz vezetésének a barátai, rokonai és üzletfelei alkotnak. Hogy egy mai példát mondjunk - tényleg nem sikerülhetett volna jobban ez a típusú időzítés, ahogy ezt a véletlen hozta -, éppen ma értesültünk arról nagy örömmel, önök nyilván kisebb örömmel, hogy a zánkai és a fonyódi ingatlan - a fonyódi ingatlan az, amely üresen állt hosszú ideig, meglehetősen problémás módon, de a zánkai ingatlan sem sokat fejlődött az elmúlt időszakban - felújítására végre került állami pénz. Tessék találgatni, képviselőtársaim, hogy vajon kinek a cége nyerte el ezt a 22 milliárd forintos beruházást. Eltalálta, képviselő úr, a Mészáros Lőrinc által vezetett konzorcium nyerte el. A kormány kedvenc gázszerelője ebből a programból is lehúzza a maga sápját.

Azt kell mondanunk, hogy ez sajnos nem egy egy-szerű eset, rendszerszerűen így van felépítve ez a történet. Sajnos, ennek a történetnek mégiscsak az a lényege, hogy miközben van egy pozitív cél, aközben van egy olyan átláthatatlan rendszer, amelyik nem ezt a célt szolgálja, hanem azt szolgálja, hogy el lehessen dugni az erre szolgáló közpénzeket, és megfelelő csatornába lehessen irányítani; már önöknek megfelelő csatornába.

Azt kell tehát elmondanom, és nem szeretnék hosszasan tovább beszélni ezekről a történetekről - volt itt még jó pár ilyen problémás történet luxusvillabérléssel és sok minden mással -, hogy a céllal egyetértünk, azt támogatjuk, a megoldás módjával pedig nem értünk egyet, mert ez nem a gyerekek és nem az ország érdekét szolgálja, hanem olyan bizonyos üzleti körök érdekét, akiket önök preferálnak, mi pedig ezt nem tudjuk elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérnökének.

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Nagyon röviden fogok erre a törvényre reagálni, bár sokkal hosszabban terveztem, de ilyen késői órán már igazán nem szeretném senkinek sem az idejét rabolni.

Egyre inkább úgy tűnik, hogy az Erzsébet-táborokról szóló törvény évről évre a közpénzek báránybőrbe bújtatott magánkézbe csepegtetésének az esete. A mostani javaslat annak ellenére helyezi hatályon kívül az Erzsébet-programról szóló 2012-es törvényt,

hogy az Erzsébet-táborok évente körülbelül 130 ezer gyermeknek, köztük hangsúlyosan rászorulóknak és határon túli magyaroknak biztosítanak szinte ingyenes táborozási lehetőséget. A táborok népszerűségét évről évre kormányzati sikerként értékelik, így észszerűtlen ezek után egy olyan törvénymódosítási indoklás, mely szerint az Erzsébet-program táboroztatási szerepköre kiürült. Helyette inkább úgy fogalmaznék, hogy miután egy tavalyi törvénymódosítással sikeresen kihúzták a fogyatékossgal élőket és nyugdíjasokat az üdülésben kedvezményezetttek közül, most valóban nincs értelme komplett programról beszélni.

Ez a hangzatos törvénymódosítási vagy inkább törvényhelyettesítési javaslat igazából csak ürügy arra, hogy a 2012-es törvény még valódi értékeket közvetítő, ezáltal a kormány szempontjából nyilvánvalóan aggályos részeit ki lehessen törölni, a kifizetéseket pedig minél jobban lehessen folyósítani egy-egy magáncégnek. A törvénymódosítási javaslat ráadásul a veszélyhelyzet idején született, azonban nincs benne utalás, sem kiegészítő rendelet, amely az Erzsébet-táborok, illetve napközi Erzsébet-táborok hátránykompenzáló kiemelt szerepét hangsúlyozná. A digitális oktatásból kiszoruló gyermekek hátrányainak kompenzálására a hátrányos helyzetű gyermekeket célzó tematikus, ottalvós és napközis táborok idén kiemelt segítséget nyújthatnának, ennek feltételeit pedig törvényileg is meg lehetne alapozni.

Legjobb tudomásom szerint az Erzsébet-táborok idén online térbe költöznek, az ottalvós táborokról továbbra sincs döntés, a napközis tekintetében pedig szó volt már tematikus hátránykompenzáló napközis és gyermekfelügyelet szervezéséről. Azonban ahelyett, hogy azon kezdtek volna el dolgozni, hogy az Erzsébet-program keretein belül hogyan lehet a leghátrányosabb helyzetű gyermekek digitális átállás miatt szerzett lemaradását csökkenteni, helyette annyira futotta, hogy készítettek egy leegyszerűsített törvényjavaslatot, melynek a körítésen és az adatszolgáltatási nyilvántartáson kívül nagyjából annyi a célja, hogy kizárólagosan gazdasági érdekeltégűvé tegye az alapítványi együttműködések.

Az új törvényből kikerül az a rész, hogy az alapítvány az Erzsébet-programmal kapcsolatos feladatai végrehajtásához együttműködhet civil szervezetekkel, valamint egyéb jogi és természetes személyekkel, megszűnik a semleges szerep, és teljes mértékben a nyereségi célzatú ipari alapra helyezéssel a piacra pozicionálja magát egy eredetileg nonprofit program. Mondják meg nekem, miért. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Legyünk nagyon

rövidek és egyszerűek. Támogatandó cél-e a gyermekek táboroztatása, különösen akkor, ha szociálisan hátrányos helyzetű gyerekekről, családokról van szó? Természetesen igen. Támogatható-e az, hogy az állam lemondjon több tíz milliárd forintnyi vagyonról és egy gyanús Fidesz-bérenc egyházi vezető játékszerévé tegye ezeket a táborokat? Természetesen nem támogatható. Támogatható-e az, hogy ezeket a táborokat aztán még állami pénzből ismét csak több tízezer millió forintból újítsák fel, és ilyen módon növeljék tovább az államtól elkerülő vagyon értékét? Nem, ez sem támogatható. Támogatható-e az, hogy ezt a hatalmas beruházást, mint lassan Magyarországon mindent, amiben közpénz van, Mészáros Lőrinc különböző cégei, gyermekeinek cégei, barátainak cégei végzik, hogy aztán ennek a 10-20-30-40-50 százalékát visszacsorgassák Orbán Viktor közelébe? Nem, ez sem támogatható. Támogatható-e az, hogy az állam, amely elvileg elkötelezett kéne legyen a világnézetileg semleges nevelés mellett, egy ilyen - hogy is mondjam csak? - államvallás jellegű megközelítésből nézzen erre a lehetőségre, hogy azt az ideológiát, amely meggyőződése szerint - bár valódi tartalma szerint nem - a kormánypártokat támogatná, tolja minden erejével? Természetesen ez sem támogatható.

Tehát nagyjából úgy tűnik, hogy egyetlen érv van amellet, hogy az Erzsébet-táborokat ilyen módon, ilyen formában üzemeltessék a továbbiakban, de ez az egyetlen érv is csak a szép szavak szintjén jelenik meg az indoklásban, de a valódi célokat tekintve ez sem érvényesül. Egyébként pedig végtelenül aggályos - és akkor finoman fogalmaztam -, hogy a közpénz tízmilliárdjait már megint Mészáros Lőrinc, azaz Orbán Viktor baráti körébe csatornázzák át.

Annál cinikusabb dolgot pedig, mint hogy ezt a rászoruló gyermekek és családok támogatásának, a nekik szánt élmények biztosításának az örve alatt tesszik, nehezen tudnék elképzelni, úgyhogy ez még az önök szokásos aljas, pitiáner tempójánál is súlyosabb. Ha még van egy kis erejük rá, akkor szégyelljék magukat, amikor éppen ráérnek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tordai Bence képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek, Szél Bernadett képviselő asszonynak adom meg a szót, 15 perces időkeretben.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Honfittársaim! Tisztelt Választópolgárok! Én tényleg nagyon sajnálom, hogy este 10 és 11 óra között beszélünk erről a törvényjavaslatról, mert azt gondolom, az egész országnak tudnia kéne, hogy itt konkrétan mi zajlik. Szerintem a pokolban egy speciális bugyor van kiképezve azoknak az embereknek, akik gyerekek mögé bújva próbálnak meg erkölcsstelenül pénzhez jutni, és azt gondolom, hogy semmilyen szín alatt

nem lehet ilyen ájtatos arccal beszélni erről a törvényjavaslatról, mint ahogy a KDNP-s képviselőtársaink ezt megtették.

(22.20)

Én egészen arcpirítónak tartom azt, ami itt zajlik, és én tényleg komolyan gondolom azt, néha még azt gondoltam, hogy önöknek is van valami határ így az erkölcsben, és azt mondják, hogy ilyen szintre már nem sülyednek, de én azt látom, hogy ez egy nagyon feneketlen bugyor, amibe önök elkezdtek lefele ereszkedni. Gyakorlatilag a Fidesznek és a KDNP-nek az egy ilyen szlogenje lehetne, hogy „minél több pénz, annál kevesebb közérdek”. Ha gondolják, akkor ezt használják majd a választási anyagaikban, mert leginkább ez igaz önökre.

Mindenki emlékszik rá, hogy hogyan kezdődött ez a történet még anno, hogy rájöttek, hogy mekkora pénz van az étkezési utalványokban, magukhoz vonták az Erzsébet-utalványoknak a forgalmazását, és a bevételből túlárazott tábortakat szerveztek. Kezdetben szociális üdültetés volt, arról beszéltek, hogy minden idők legnagyobb szociális programja lesz majd az Erzsébet-program, állami támogatás nélkül, az utalványokból befolyt pénzből fogják működtetni, és erre is hivatkoztak, amikor államosították az utalványpiacot. Aztán utána, amikor az Unióban gond lett az utalványpiac államosításával, akkor hangos brüsszelezések közepette a program finanszírozását áttették a költségvetésbe, és akkor ötmilliárd forinttal indulunk évente.

Már akkoriban tele volt a sajtó azzal, és tényfeltáró újságíróktól kezdve képviselőkön át sokan dolgoztunk azon, hogy feltárjuk, hogy milyen cégek és milyen átláthatatlan céghálókat csapolják az Erzsébet-program égisze alatt az adófizetőknek a pénzét. Itt ülünk, emlékszem, én valamire arra ültem még ott az ellenzékben, de egy éjszakai óra volt, amikor benyújtottak egy olyan törvényt, amelyben elérték azt, hogy adatkérésben nem lehet kikérni, hogy hová tűnik a rengeteg közpénz az Erzsébet-táboroknak a környékéről.

Nem sokkal ezután én elég sokat jártam Zánkára, és itt van előttem nyitva a blogbejegyzésem is, sok blogbejegyzésem foglalkozik ezzel a kérdéssel. Az egyiknek például az a címe, hogy „Kinek és miért van útban a 23 éve működő zánkai iskola?” Igen, ez az Egry ügye. Ugyanis az Egry az egy patinás iskola, szakgimnázium, szakközépiskola és kollégium, 130 gyerek tanult benne, és ebből 80 kollégista is volt.

Egy rendkívül érdekes történetet fedeztem fel, miközben valtonos biztonsági őrök próbáltak engem kiteszékelni az alapítvány által felügyelt területről. Nem nekem van üldözési mániám, konkrétan ez történt. Magába az iskolába mentem, hogy megértssem, hogy ha az alapítvány azt nyilatkozta, hogy a táboroztatásnak nincs útban az iskola, akkor miért kell őket kitenni, miért kell bezárni, és miért kell ezeket a gyerekeket és ezeket a tanárokat szétszórni a világban. A

mai napig nem kaptam választ arra, hogy ezt kik intézték és miért intézték, de gyakorlatilag szélnek eresztették azt a remek iskolát, és én azt tudom mondani, hogy ez egy olyan kár volt, amit az önök elég tetemes listájára kell írni.

Tovább folytatva ezt - igen, sikerült tönkretenni az Egryt -, utána folytattuk ezt a történetet, próbáltunk rájönni, hogy milyen pénzek itt hova mennek az Erzsébet-táborok ürügye alatt, és persze nem kell messzire menni, az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány folyamatosan képből van.

'16-ban vagyunk, amikor a kormány 17,5 milliárdot - tehát tizenhét és fél milliárdot - érő fonyódi és zánkai ingatlanokat ajándékozott az alapítványnak, és már elhangzott itt a vitában, hogy ezt olyan módon tette, hogy 15 év múlva gyakorlatilag piaci alapon megszabadulhattak ezektől az ingatlanoktól. Úgyhogy innentől kezdve még arra sem vették a fáradságot, hogy azt garantálják, hogy ezeknek az ingatlanoknak ott kell maradni az alapítványnál a gyermekek szolgálatában.

Persze, nem kellett sokat várni, tényleg mai hír, hogy az elajándékozott területeknek járó 26 milliárdos felújítás során ebből a 26 milliárdból 22 milliárd forintnyi pénz, 21,58 pontosan, a Mészáros családnak a cégeihez vándorolt. Szeretném ezt akkor elmondani, hogy a magyar Országgyűlésben is hangozzon el, hogy pontosan mi történt itt. A zánkai táborfejlesztésre kiírtak egy nettó 16,7 milliárdos közbeszerzést, ezt a Fejér-B.Á.L. Zrt. és a zalakarosi Szabadics Közmű és Mélyépítő Zrt. nyerte el konzorciumi formában, a fonyódligetét pedig Mészáros vállalkozásai és Szabados Zoltán nettó 4,88 milliárd forintot áron.

És akkor itt még mindig nincs vége a történetnek, mert járványveszélyhelyzetben mivel is kellene foglalkozni, mint azzal, hogy kistafirozzák még jobban ezt a bizniszt. 4-5 milliárdos költségvetési támogatásra tettek még rá 2,3 milliárdot a költségvetésből, és felhalmozási célra még pluszban 11,4 milliárdot. Tehát ha ezt mind összeadják, akkor világosan látszik, hogy a kezdeti összegnek a sokszorosára jutottak el, a járványveszélyhelyzet nem akadályozta meg önöket, egy sikeres iskolának a működése nem akadályozta meg önöket, galád módon még a közérdekűadat-kéréseket is letiltották.

Tehát gyakorlatilag itt folyamatosan a zavarosban halásznak, miközben nem telik el úgy alkalom, hogy a gyermekeket pajzsként maguk előtt cipelve ne mondanák el, hogy ez egy mennyire sikeres program. Én lennék, nézzék, a legboldogabb, hogyha ennek a programnak az összes forintját és fillérjét a gyermekek céljára fordítanák, én lennék a legboldogabb, hogyha közvetlenül a gyermekekhez mehetne ez a pénz, de az a helyzet, hogy itt én folyamatosan Mészáros Lőrincet látom, és nem azért, mert mindenhol őt látom, hanem azért, mert tényleg ő áll a felújítások mögött.

Azt is magyarázzák meg nekem, legyenek kedvesek, mert akkor nem sikerült megmagyarázni, amikor a törvénymódosítást csinálták, hogy miért kellett a

közérdeklődés-kérések köréből kivonni az idevonatkozó információkéréseket, és azt is magyarázzák meg, hogy 15 év múlva miért válik elidegeníthetővé ez a két patinás ingatlan az alapítvány számára. Szóval, tartoznak egy-két magyarázattal.

Egyébként még a törvényjavaslatról beszélve, tényleg az egy ilyen korona ennek az egész építménynek a tetején, most nem a vírusra utalok, hanem ez tényleg egy olyan NER-es magánbiznisz, ami az iskolapéldája annak, hogy önök hogyan működnek. Mint említettem, ahogy teszik bele a pénzt, úgy tűnik el a közérdek, és úgy jelennek meg ezek a vámpírként az adófizetőket szipolyozó oligarchák.

Tavaly egy salátatörvényben gyakorlatilag megszüntették a programnak a szociális jellegét, tehát kihúzták belőle ezt a szót. Most pedig ott tartunk, hogy a nyugdíjasok sem kerülhetnek be a programba, sem pedig a nem cselekvőképtelen vagy a részlegesen cselekvőképtelen fogyatékossgal élő embertársaink sem kerülhetnek bele ebbe a programba. Na most, hogyha valami szociális, akkor miért teszik ki ezeket az embereket a részvételből? Ezt legyenek kedvesek, magyarázzák meg!

Ráadásul én semmi garanciát nem látok arra itt a törvényjavaslatnak a szövegében, illetve az önök által elővezetett expozéból, illetve a hozzászólásokból, hogy a rászoruló, illetve alacsony jövedelemmel rendelkező családok nem fognak kiszorulni. Mert ha ez így megy tovább, akkor egyre inkább az lesz a tendencia, hogy mindenki, aki rászoruló, az kiszorul innen, és nem tudom, hogy pontosan kik fogják átvenni a helyüket. Merthogy igen, tehát most már nem is szociális üdültetésnek hívják, hanem táboroztatási programnak. Egyébként ezt az indokolást fel akartam olvasni, mert azt írták, hogy azért volt szükség erre a törvényre, amit most tárgyalunk, mert, idézem: a szociális üdültetés Erzsébet-programon belüli megszüntetése magának a programnak a kiüresítését eredményezte.

Tudom, hogy késő van, de talán ezt a videót majd megnézik a választópolgárok, és ők akkor kapásból érteni fogják, hogy miért egy saját magába harapó kígyó ez a történet, mert gyakorlatilag ez a beismerése annak, hogy önök először kiüresítették a programot, hogy helyet csináljanak egy olyan programnak, ami majd felváltja a korábbi szociális programot. Tehát ezt írták. A szociális üdültetés Erzsébet-programon belüli megszüntetése, amit önök csináltak, magának a programnak a kiüresítését eredményezte, ezért lesz a szociálisból csak simán táboroztatás.

És akkor itt a helyzet, amiről már itt többen beszéltek, hogy ugyancsak problémás a preambuluma ennek a törvénynek. Szerepel benne ez a keresztény, nemzeti szemléletformálás, amit a NAT-tal kapcsolatos hazafias nevelési program óta triplán problémásnak tartok. Nem tudom, mire készülnek önök ezekben a táborokban, de nincsenek jó érzéseim a Magyarországra újra nagyra tétele és egyéb terminusokban. Tehát konkrétan mi fog ott történni? Szeretném hallani.

A másik pedig, hogy önök fenntarthatóságról beszéltek, de a környezetvédelem és a klímavédelem nem szerepel a preambulumban, csak ez a keresztény, nemzeti vonal. Akkor ez nem fontos? Miért nem teszik be a preambulumba azt is, hogyha ennyire XXI. századi, ezt mondta az államtitkár úr, hogy XXI. századi körülmények várják majd a gyerekeket - hát, mondjuk, ennyi milliárdból el tudom képzelni, hogy milyen körülményeket lehet csinálni. De miért nincs a preambulumban benne ez a zöldvonal, hogyha ennyire fontos önöknek?

És akkor itt van ez az adatkezelési rész, ami mellett azért ne menjünk el, mert én tényleg szeretném tudni, hogy miért őrzik meg az ott lévő embereknek az adatait öt évre. Miért? Mondják meg, hogy miért kell lakcím-, telefonszám-, e-mail-cím szinten megőrizni mindenkinek az adatát, aki ott volt ezekben a táborokban!

Szintén szeretném kiemelni, hogy az alapítványnak volt egy kötelezettsége, ez kifejezetten Fonyódra vonatkozik, hogy biztosítani kell a Balatonhoz való kijutást, és ez most eltűnt a törvényjavaslatból.

(22.30)

A fonyódi közpart, szabadstrand ingatlan megközelítését és rendeltetésszerű használatát biztosító részt kivették a törvényjavaslatból, tehát innentől kezdve az alapítványnak nem lesz ilyen jellegű kötelezettsége. Akkor mi fog egész pontosan ott a Balatonparton történni Fonyódon? Azt gondolom, hogy nagyon sok ember fogja hamarosan feltenni ezt a kérdést, hogyha a vírushelyzet engedi, és fogunk tudni majd strandra járni.

Tisztelt Uraim! Én azt gondolom, hogy nem véletlen, hogy ilyen későre került ennek a törvényjavaslatnak a vitája, és az sem véletlen, hogy önök folyamatosan a szociális részt és a gyermekközpontúságot hangsúlyozták a felvezetőjükben, és elfelejtettek Mészáros Lőrincről beszélni, elfelejtettek a bezárt Egryről beszélni, elfelejtettek arról beszélni, hogy 15 év múlva eladhatóvá válik minden ingatlan, amelyet most sok-sok pénzért megkapott ez az alapítvány. Elfelejtettek arról beszélni, hogy a nyugdíjasokat és a fogyatékossgal élő embertársaink egy jelentős részét kizárják a programból. Elfelejtettek arról beszélni, hogy konkrétan ez a keresztény, nemzeti szemléletformálás mit fog jelenteni ezekben a táborokban. Elfelejtették megemlíteni azt is, hogy a környezet- és a klímavédelem, ha szavakban fontos, akkor miért nincs benne a preambulumban, mire való ez a meredek adatkezelési rész, ami szerint, ha ott bárki megfordul, az adatait önök öt évig kezelni fogják. És, igen, a Balatonhoz való kijutás kérdése is egy nagy kérdés, mert azt gondolom, hogy Fonyódon sok embert fog ez érdekelni.

Minden kérdésemre választ várok, azért vagyok itt, és vártam meg az önök hozzászólását a késői órán, mert nagyon más lehetőségünk nem lesz erről beszél-

getni. Az írásbeli kérdéseinkre rendszeresen személyeskedő, sokszor alpári válaszokat kapunk. Nagyon remélem, hogy ha így személyesen konfrontálódunk, akkor nekem és az ország nyilvánosságának választ fognak adni arra a kérdésre, hogy a gyermekeket pajzsként maguk előtt tartva hogyan kívánják a közpénzt és a közérdeket háttérbe szorítani oligarchák és egyéb szándékok javára. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szél Bernadett képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Két percre szót kért Nacsa Lőrinc. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Örülök, hogy Korózs Lajosnak okozhattunk egy pár nosztalgikus percet, hogy amikor ő ott olyan vidám volt, mint a mókus fenn a fán, és Kádár János előtt gaszulálhattott az első Erzsébet-tábor megnyitásakor, ezt itt, a parlamentben nosztalgikusan 2020-ban előadhatta (*Dr. Steinmetz Ádám: Ez miért baj?*), örülünk neki.

Az szerintem felháborító, hogy ő arra próbál itt utalni, hogy jobb lett volna, hogyha ezt az állam anno, az önök ideje alatt privatizálja, ahogy önök azt tervezték, milyen jó lett volna, ha ott lakópark épül, nyaralópark épül, és akkor privatizálva meg van oldva Zánkának a gondja. Önök ezt tervezték, csak 2010-ben a választók közbeszóltak, hogy ezt megakadályozzák.

Egyértelmű, hogy önöknek az a bajuk, hogy az van beleírva, hogy „magyar”, „nemzeti” és „keresztény”, ez az önök problémája. Természetesen, ha Szél Bernadett értené ezeket a szavakat, akkor rájönne, hogy ebben benne van a teremtett világ védelme, hiszen aki ilyen felelősen nemzetben és keresztényként gondolkodik, annak automatizmus, hogy ez ezzel jár.

Azt pedig kikérem magunknak Tordai Bencétől, hogy világnézetileg semlegesnek kellene lennünk. De hogy kellene annak lennünk, és a táboroknak sem kell világnézetileg semlegesnek lenniük (*Tordai Bence közbeszól.*), mert értékválasztásunk van, van szilárd értékválasztásunk, vannak olyan értékek, amelyekhez ragaszkodunk, és ezért nem gondoljuk, hogy egy kilügzött, semleges valaminek kellene történnie egy ilyen táborban.

És ha már Szél Bernadett képviselő asszony felhozta, hogy milyen bugyrok vannak és hol, akkor, ugye, képviselő asszony, azt is pontosan tudja, hogy olyan bugyor is van, ahol azok vannak, akik gyermekeket maguk elé tolva politikai balhét, hangulatkelést és feszültséget szítanak folyamatosan, mint ön tette például Fót ügyében és számtalan más ügyben. Ha tehát ön erre hivatkozik, akkor ön is hagyja abba a gyermekekkel való politikai hangulatkelést és feszültségkelést!

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre Arató Gergely képviselő úr, jegyző úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Szerintem egy dolgot biztosan érdemes tisztába tenni: azokat a szándékokat, amelyekről Nacsa képviselő úr beszélt. Ezekről a szándékokról önök beszéltek, önök állították, de akkor sem volt így, ön erre rosszul emlékszik, képviselő úr, és akkor nagyon udvariasan fogalmazok, sokkal durvábban is meg tudnám ezt fogalmazni, csak nincs értelme.

Másrészt meg azt kell önnek elmondanom, ami a kormánypropaganda táborozási szintre való emelését illeti, hogy ez nem értéket jelent, nem értékválasztást jelent, de hát persze bele lehet írni egy törvény preambulumba. Ha már itt felidéztek az úttörők szép emlékét, el kell mondanom önnek, hogy az úttörők esetében is volt vörös nyakkendő, meg „mint a mókus fenn a fán”, bár abban én kevés ideológiai tartalmat látok bele, de mondjuk, benne volt az úttörők 12 pontjában, hogy fel kell készülni, azt hiszem, a KISZ-tagságra. Én is voltam úttörő, ön talán már nem volt, de idősebb képviselőtársaink jó része volt, és biztos vagyok benne, hogy ettől egyikünkől sem lett kommunista, se belőlem, se belőlük. (*Nacsa Lőrinc: Korózs Lajos!*)

Úgyhogy azt kell mondanom, hogy beírhatják önök huszonnégyezer a törvénybe azt, hogy itt majd hú, de nagyon keresztény, nemzeti nevelés lesz, ezt hála istennek a gyerekek kiválóan ki fogják bírni, ahogy kibírták az úttörőtáborokat is. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Két percre Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt KDNP! Hadd kérjem ezt ki magamnak! Én már akkor is a pécsi székesegyházban térdeltem, amikor az önök pártjának és a kormánypártoknak egy jelentős része még MSZMP-tag volt. (*Derűtség az ellenzék soraiban.*) Úgyhogy innentől elkezdve kérhet bocsánatot tőlem, lehetőleg gyorsan. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólaló következik, Simicskó István, KDNP.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenkit szeretnék megnyugtatni, hogy ez egy jó ügy, ez a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik, támogatható, úgyhogy én arra kérnék mindenkit, hogy gondolja át, és gondolja végig, hogy tud-e jót tenni a mai nap folyamán, ha már ilyen késő esti órákban itt vagyunk, így 11 óra felé, és lassan elérkezik a holnap nap is, ami a méhek világnapja (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), tehát szorgalmas és dolgozó méhekhez hasonló hozzáállást látok itt a mai parlamenti ülésen. Nagyon aktív mindenki, és ez örömteli, és nyilván egy ilyen fontos törvényjavaslatnál is nagyon sokan hozzászóltak, és gondolom, még fognak is.

Engedjék meg, hogy én egy személyes példát hadd tegyek hozzá, hiszen én magam több alkalommal jártam Erzsébet-táborokban, Zánkán is, több gyerekkel beszéltem, akik ott voltak, és ott töltötték az idejüket, és én azt hiszem, hogy nyugodtan elmondhatjuk ebben a Házban, hogy az én tapasztalatom az volt, hogy kiváló programok vannak, a gyermekek szeretik, élvezik, szívesen mennek ezekbe a táborokba, tehát semmiféle értelmetlen, túlpolitizált dolgot nem kell szerintem ebbe beleértetni. Higgyék el tehát, hogy ez egy jó és nemes ügy! A gyermekeinknek lehetőséget ad a vakációk, az idő értelmes, színvonalas, hasznos eltöltésére. Annak a több tízezer gyermeknek és összesen mintegy másfél millió embernek, aki részt vett eddig az Erzsébet-programokban és az Erzsébet-táborokban, mindenkinek a számára egy óriási lehetőség ez.

Elhangzott itt kritikaként, hogy mit adhat ez a tábor a gyermekeknek, hogy keresztény és nemzeti. Azt hiszem, Nacsá Lőrinc képviselőtársam beszélt erről, hogy ez valóban ad egy értékrendet, vagy megpróbál bizonyos alapokat elhelyezni a fiataljaink értékrendjében, gondolkodásmódjában. De hát miről szól a nevelés? Erről szól a nevelés. Hadd idézzem Goethét! Mit adhatunk gyermekeinknek, mi az a legtöbb, amit adhatunk gyermekeinknek? Gyökereket és szárnyakat. És ez nem ördögtől való dolog. A gyökerek pontosan az identitástudatnak a megerősítését jelenti, hogy tudja, hová tartozik, honnan származik, milyen értékeket hoz magával a világba, és nyilván ebben a globalizált világban is meg kell tudnia maradni magyarnak, és nyilván ettől még ő utazhat, meg láthat sok-sok kultúrát meg értéket, sokat tanulhat is, de ettől még a kötődést nem szabad elvenni tőlük, ezért fontos, igen, hogy a gyökereket ezen táborok alkalmával is megadjuk a gyermekeink számára. Szárnyakat adni - ezt pedig azért írta és hagyta ránk Goethe, hogy bizony nagy célokat kell megfogalmazni minden tehetséges és fiatal gyermeknek, hogy igen, nagy célokat tudjon megvalósítani, de az identitástudat szerintem alap, és fontos dolog, és ezek a táborok pont megerősítik az ilyen identitástudatot. Voltak ott Kárpát-medencei magyar gyermekek, voltak ott Kárpátaljáról is szegény magyar gyermekek, tehát ez közösségépítésre is kiválóan alkalmas és jó.

Hadd szóljak még egy szót arról, hogy ezekben a táborokban minden szerdán hősök napja van, nevezük így, olyan hivatást gyakorló, kiváló emberekkel találkozhatnak, akik mind a rendőrségnél, mind a katonaságnál, a honvédségnél, mind a tűzoltóknál, a katasztrófavédelelemnél szolgálatot teljesítenek, sok-sok ember életét mentették már meg, és személyesen találkozhatnak a fiatalok, a gyermekek ezen hivatások képviselőivel, és ki tudja, nem azt mondom, hogy egy életre szóló élményt szerezhetnek, de egy esélyt adhatunk arra a gyermekeink számára, hogy a közösségünket szolgáló emberekkel találkozhatnak, és megismerhetik őket személyesen is, meg a hivatásukat is; adott esetben a pályaválasztásban is segítséget tudnak nekik nyújtani ilyen módon.

Én azt hiszem, hogy ezek mind-mind hasznos programok a gyermekek számára, ezért azt kell hogy mondjam, hogy ilyen értelemben persze mondhatjuk azt, hogy a hazafias nevelés része is. Mert mi a hazafias nevelés? A hazánk szeretetére épülő nevelés, hogyha tiszteljük a múltunkat, a kultúránkat, az őseinket, amiket ránk hagytak, és azt visszük tovább, és egyszer majd átadjuk a zászlót a gyermekeinknek - szerintem ezek nem ördögtől való gondolatok, sőt ezek pozitív gondolatok.

(22.40)

Hogyha tiszteljük a múltunkat, a kultúránkat, az őseinket, amiket ránk hagytak itt, és azt visszük tovább, és átadjuk a zászlót majd egyszer a gyermekeinknek, szerintem ezek nem ördögtől való gondolatok, sőt ezek pozitív gondolatok. Ezzel szemben nem is értem egyébként az ilyen típusú felvetéseket, és mindenféle értelmetlen megjegyzéseket, hiszen önmagában ez egy nemes feladat, nemes ügy. És tényleg hadd köszönjem meg, itt van az alapítvány főtítkára Hornyák Tibor úr személyében, akivel több ízben találkoztam a táborban, bizony-bizony, hogy szívügye a tábor, és tisztességesen és előremutatóan végzi a munkáját. Úgyhogy arra szeretném kérni önöket, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot, és én bízom benne, hogy stabilan megoldja, hosszú távon rendezze az Erzsébet-táborok jövőjét. Úgyhogy ezért a KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Simicskó képviselő úr, jegyző úr. A következő előre bejelentett felszólaló Steinmetz Ádám képviselő úr, Jobbik.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az Erzsébet-táborokról, legalábbis ennek a preambuluma a következőként szól: az Erzsébet-táborok hozzájárulnak a gyermekek élethelyzetének javításához, különösen az egészséges étkezés, az életkoruknak megfelelő egészségi állapot elérését segítő szolgáltatások, valamint az aktív kikapcsolódás lehetőségének biztosításával. Nos, ezek fontos és támogatandó célkitűzések, mint ahogy az is fontos és támogatandó, hogy a gyermekek egészségének megóvásában és elsősorban a rászoruló gyermekek táboroztatásában az állam kiemelt feladatot vállaljon.

És ha már erről beszélünk, akkor az is egy elvárható és megoldandó feladat lenne, hogy a megszületendő gyermekeink a lakóhelyükhöz legközelebb eső kórházban születhessenek meg, illetőleg a beteggévált gyermekek a lakóhelyükhöz legközelebb eső kórházban kapják meg a szükséges egészségügyi ellátást. Ez a marcali járásban, jelesül a marcali kórházban évtizedeken keresztül biztosított volt, de sajnos a Fidesz-kormányának köszönhetően előbb a szüléset-

nőgyógyászat, utóbb a gyermekosztály szűnt meg, zárt be, és ennek „köszönhetően” az állapotos kismamáknak, illetőleg a beteg gyermekeknek és szüleiknek 60 kilométert kell utazniuk az egészségügyi szolgáltatások igénybevételéért. Semmiképpen nem egy ideális állapot, és akkor csak finoman fogalmaztam.

De visszatérve a törvényjavaslatra és az Erzsébet-táborokra, államtitkár urat most meginvitálnám egy képzeletbeli utazásra, ülünk be Marcaliban egy helikopterbe, bocsánat, egy gépjárműbe, és haladjunk északkeleti irányba Fonyódligetig! Mit fogunk látni, államtitkár úr? Azt látjuk, hogy adott egy másfél kilométer hosszú ingatlan a Balaton partján, amelyet a zánkaival együtt korábban 17,5 milliárd forintba becsültek fel. Ez az ingatlan egyébként saját sportpályával és saját balatoni stranddal rendelkezik, amely korábban 900 gyermeki táboroztatását biztosította.

Jelen pillanatban pedig azt látjuk, hogy... - hát mit látunk? Nem az épülést, az építkezést, hanem a rombolás fázisát. Tavalyi évben egyetlen gyermek sem üdülhetett az Erzsébet-tábor keretein belül Fonyódligeten, és várhatóan az idén sem fog, és nem elsősorban a koronavírus-járványnak köszönhetően, hanem azért, mert a feltételek nem adóttak. A somogyi emberek nem értik igazából, és legyen kedves erre választ adni, hogy miért volt szükség egy ilyen sok milliárd forintot érő ingatlant, állami tulajdonú ingatlant egy alapítvány tulajdonába adni, ráadásul egy olyan alapítvány tulajdonába, amelynek a kuratóriumi tagjai között jó néhány ember kötődik ezer szállal a jelenlegi hatalomhoz. Ezt nem értjük, pontosabban értjük, csak nem értünk ezzel egyet.

Az sem világos a somogyi emberek számára, hogy az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyerekekért Alapítványa a 26 milliárd forint fejlesztésre szánt pénzből – ugye, itt adóforintokról van szó - mennyit költött ebből igazából a fonyódligeti táborra, ahol, még egyszer mondom, semmiféle építkezés nem zajlik, hanem a faházak bontása, az épületek belső részének bontása, vizesblokkok bontása. A mai napig, ha kimegyünk a területre, akkor ezt láthatjuk.

Azt sem világos, és ugye, a törvény arról rendelkezik, hogy az Erzsébet-táborok üzemeltetését akár külföldön bejegyzett gazdasági társaságok, vállalkozások is elláthatják majd a jövőben. Ez azért furcsa, mert miért nem magyar vállalkozások látják el ezt; például helyi vállalkozások, például olyan fonyódi vállalkozások, amelyek hosszú évek óta magas színvonalon rendeznek különböző fesztiválokat - például a fonyódi kolbászfesztivált és egyéb eseményeket -, akik egyébként helyben fizetnének ebből adót.

Ha már itt tartunk, Fonyód város önkormányzatának jelentős érvágást jelent a gépjárműadó elvétele, és nem utolsósorban a fonyódligeti gyermeküdültetés elmaradása okán most az éves szinten milliós nagyságrendű adóbevétel-kiesés is akkor, amikor sokan helyi lakosok az önkormányzattól várnak egyébként segítséget a koronavírus-járvány okozta helyzetben.

És engedje meg, államtitkár úr, hogy hangot adjak a helyi lakosok aggályának, annak, hogy ennek a

tábornak egy része majd a jövőben egyes, mindenki által ismert gazdasági körökhöz fog kerülni, akik majd luxusjacht kikötőt és esetleg luxusapartmanokat fognak építeni ezen a rendkívül értékes Balaton-parti ingatlanon. Úgyhogy kérem, nyugtasson meg minket, hogy nem ez fog bekövetkezni a jövőben, nagyon megköszönném, és szeretném, ha garanciákat is vállalna Magyarország Kormánya nevében és képviselőjében.

És akkor a somogyi emberek képviselőjeként fel kell tennem kérdéseket, például azt, hogy a fonyódligeti gyermektábor állami tulajdonból miért került egy alapítványhoz. Miért vannak ennek az alapítványnak a kurátorai között a Fideszhez, a jelenlegi hatalomhoz ezer szállal kötődő emberek? Miért nem láthatják el a fonyódligeti gyermekek táboroztatását helyi cégek, helyi vállalkozások? Mi a garancia arra, hogy majd nem fognak az előbb általam említett gazdasági üzleti körökbe, jelesül Mészáros Lőrinc érdekeltségi körébe kerülni ezek az ingatlanok?

És nem utolsósorban, államtitkár úr, legyen kedves, árulja el végre, hogy a fonyódligeti gyermeküdülő mikor lesz végre alkalmas állapotban gyermekek üdültetésére. Várjuk a feltett kérdésekre a válaszokat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék sorraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, Magyar Szocialista Párt.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Legelőször is Simicskó István képviselő úrnak szeretnék köszönetet mondani, hogy felhívta a figyelmet, hogy a páholyban főtitkár úr itt ül. Szeretném megköszönni Budai Gyulának is, hogy itt tartózkodik, mert akkor remélem, hogy konfliktus nincs a két ember között, mert azért 2017-ben maga Budai Gyula felháborítónak és elfogadhatatlannak tartotta azt, hogy Hornyák Tibor napi 110 ezer forintért bérelt luxusvillát. Annak ellenére egy sajtótájékoztatót is tartott akkor képviselő úr, és remélem, hogy ez már azóta... *(Dr. Budai Gyula: Újságírói kérdés volt!)* De végül is reagáltak rá, és akkor még nagy ellenszenvét meg ellenérzését fejezte ki, hogy mi zajlott akkor Hornyák főtitkár úr részéről. Reméljük, hogy ez a fajta urizálás már megszűnt főtitkár úr részéről, bár az utóbbi időben nem szerepelt annyit a sajtóban, akkor elég sokat.

Hadd csatlakozzak ahhoz, hogy ha Simicskó képviselő urat hallgatom, akkor egyetérték azzal, hogy nagyon fontos, hogy a gyerekek azt az élményt meg tapasztalják, hogy milyen táboroztatásban részt venni, milyen rengeteg gyerekkel együtt lenni országunk különböző részéről, akár még határon túli magyar gyerekekkel is.

(22.50)

Ez mind rendben van. Még azzal is egyetértünk, kell hogy a gyerekek a foglalkozáson részt vegyenek,

hogy szeressük a hazánkat, sok mindenben egyetértünk, azzal viszont nem, hogy a gyerekek mögé bújtatva itt komoly közpénzeknek az ellopása zajlik hosszú-hosszú évek óta. Amikor Kovács képviselő úr arról beszélt, hogy a közpénzek hatékonyabb felhasználása, azt mi értjük, hogy magyarra lefordítva ez mit jelent, hogy még hatékonyabban hogy lehet több pénzt ellopni. Ebben a nagyon szomorú, és csatlakozom Szél Bernadett képviselőtársamhoz, Arató képviselőtársamhoz, Tordai képviselőtársamhoz, hogy talán azért nagyon gusztustalan ez az ügy, mert itt a gyerekeket használjuk fel erre, és lassan ami miatt létrehozták ezeket, maga ami miatt az Erzsébet-program, az Erzsébet-táboroztatás annak idején megvalósult, az most már meg is szűnik. Önök is elismerik ebben a törvényjavaslatban, hogy teljesen ki lett herélve a program, és lényegében meg is szűnik, amiért ez létrejött.

Amihez én is csatlakozni szeretnék, és szót kérttem emellett, hogy kicsoda rablás az, hogy az ingatlanok az elrablása, mert 15 éven belül most rengeteg pénzből felújítják, ha majd végre megtörténik már a felújítás, utána 15 éven belül ki tudja, hogy mi lesz a sorsa ezeknek az ingatlanoknak. Sejtésünk van, hogy azon a napon, amikor ez megszűnik, ez a 15 év letelik, onnantól fogva semmilyen üdültetés nem fog másnapról fogva történni ezekben az ingatlanokban, és lehet, hogy az ingatlanok sem annak a tulajdonában fognak maradni, akié most, mondjuk, ennek az alapítványnak, vagy a Csanád megyei egyházmegyének a tulajdonában. Ami viszont fontos, és képviselőtársam már tett rá utalást, hogy magyarázza meg nekem valaki, hogy ezeket a személyes adatokat miért kell ennek az alapítványnak 5 éven keresztül megőriznie, akár az egészségre vonatkozó adatokat, bár ott azt belerakták, hogy az egészségügyi és a nem nyertes jelentkezők adatait csak az év végéig kezelhetik, de az összes többi, aki valaha betette a lábát a tábor területére, 5 éven keresztül őrzik és kezelik az adataikat. Valaki mondja már meg, hogy miért van erre szükség.

Én is egy személyes tapasztalatot hadd osszak meg, hogy az én gyermekeim is részt vettek Erzsébet-táborban. Hozzáteszem, nem szociális alapon, hanem kifizették, kifizettem a tábornak az árát, mielőtt sajtóhír lenne belőle, ismerjük a kormány médiát, hogy hogyan működnek. Nem fogom elmondani, jól érezték magukat. Nem minden volt rendben, jól érezték magukat, de az, hogy mennyi pénzt, és utána én írásbeli kérdésben feltettem, hogy mennyi pénzt fordítanak egy gyermekre, keressék ki, bicskanyitogató, hogy mennyi pénzt fordítanak. Az, hogy az étkezésükre, a szállásukra, hogy sokszor milyen körülmények között vannak, és nem mindig van rendben az étkezés sem. Az, hogy mondjuk, a táborból nem tehetik ki a lábukat, még azzal is egyetértünk, mert vigyázzanak a gyerekekre, erre adtuk be a pályázatot, az, hogy a büfé, egy büfé üzemel, az is kinek a tulajdonában van, és milyen horrorisztikus áron adja a gyerekeknek azokat a termékeket, amit pluszban meg akarnak vásárolni! Azért vannak ott problémák, elég sokról beszélhetünk.

Viszont ami nekem egyszerűen életidegen volt, az a propagandaanyag, amivel hazajöttek. Ne haragudjanak, még szerencse volt, hogy én bontottam ki, nem ők! *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.)* Én bontottam ki a kis zsákocskát, amit kaptak, és ez évekkkel ezelőtt volt, szerintem azóta még rosszabb a helyzet, mert akkor még annyira nem voltak elvetemültek, de már akkor is azt mondtam, hogy talán ez már túllép minden határon. Ezért mondjuk mi, ellenzéki képviselők, hogy lehet, ha önt, képviselő úr, hallgatom, akkor elhiszem önnek, hogy semmi rossz szándék nem lesz ebben, mert csak jó dolgokat fognak itt a gyerekekkel művelni. De hozzáteszem, hogy az elmúlt évek tapasztalata azt mutatja nekünk, hogy bizony-bizony már a táborban is valamiféle tudatformálást, rossz irányba való tudatformálást akarnak a gyerekeinkkel véghez vinni, de inkább az, ami miatt az ember tényleg az egészséget elutasítja, az a mérhetetlen lopás és közpénzlopás, ami övezi ezt az egész programot, ami miatt az ember azt mondja, még ha a céllal egyet is tudna érteni, azzal, hogy a gyerekek táborba kerüljenek, meg minden olyan dolgot megtapasztaljanak, amiben talán még minékünk is volt részünk, de emiatt tuti biztos, hogy az ember nem tudja támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e valaki még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Fülöp Attila államtitkár úrnak, aki megpróbálja összefoglalni - nyilván sikerül majd - a vitát.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy a törvény kapcsán annyi minden elhangzott, hogy azért maradjunk egy tényvitánál, hogy miről szól ez az egészen rövid törvény, és én ezt a zárszóban azért szeretném megismételni, meg azért is, hogy ez rögzítve legyen. Ez a törvény annyiról szól, hogy definiálja az Erzsébet-tábor kapcsán a táborozás, a táborozók felügyeletét ellátó kísérő, a tábor szervező és a táborhely fogalmát egyrészt. Másrészt meghatározza az Erzsébet-táborok fogalmát és típusait, azaz a napközi, az ottalvós és a családi Erzsébet-táborok fő jellemzőit. Harmadrészt rögzíti, hogy az állam támogatja a gyermekek számára az Erzsébet-táborok keretében szervezett táboroztatást. Negyedrész kimondja az állami költségvetési támogatás évenkénti biztosítását, és ötödrész az alapítvány által kezelhető adatokat leírja, és ezeket rögzíti. Erről szól a törvény, úgyhogy én ezen ténykérdések mentén tudok válaszolni a felmerült kérdésekre.

Az expozémban ezt elmondtam az elején, ezt hangsúlyozottan fontosnak tartom, ez szintén nem egy új történet, hanem ennek van előzménye. Ez 2012 óta egy felépített történet volt, amiben 2016-ban volt egy kényszerű átszervezés.

Azt is elmondtam az expozéban, hogy a felnőttek és családok üdültetése nem az Erzsébet-tábor feladata, hanem a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány végzi ezt. Elég sokan elmondták, hogy egyébként ez ki lett üresítve, és megszűnt, ami természetesen nem igaz. 2019 szeptemberében lett kiírva az a szociális üdülésekre szóló felhívás, amit 2020-ban lehet beváltani. Egyébként ez szól a nagycsaládosoknak, közel 3000 pályázat nyert támogatást, a fogyatékosággal élő gyermekeknél közel 1400, a fogyatékosággal élő felnőtteknél 2900 pályázat, a nyugdíjasok körében pedig 6600 pályázat nyert támogatást. Tehát ez nem igaz, hogy megszűnt, csak - az expozéban is ezt rögzítettem - más a feladata az Erzsébet-tábornak, és más a feladata annak a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítványnak, ami egyébként viszi ezt a részét, ami korábban egy törvényben volt rögzítve. Tehát ez a kettő így állja meg a helyét.

130 ezer gyermek az, aki utoljára, a 2019. évben üdültetésre került, és pontosan ez a 130 ezer gyermek az indok arra, hogy itt a felújítás el legyen végezve. Válaszolva a kérdésre, Zánkán és Fonyódon is zajlik majd felújítás, különböző stádiumban, és ez jövő nyárra olyan állapotban lesz, hogy kész lesz, és jövő nyáron már táborozni lehet ezeken a helyeken.

Arra a kérdésre válaszolva, ami felmerült kétszer a törvénnyel kapcsolatban, hogy miért úgy nevesíti a törvény, hogy gazdasági társaságok, azért, mert Zánkán és Fonyódon kívül Erdélyben is van táboroztatási helye, és az erdélyi telephelyet erdélyi gazdasági társaság az, aki működteti, tehát egy technikai választ tudok erre adni. Illetve azt tudom még Csányi képviselő úrnak mondani, hogy minden olyan praktikus vagy pragmatikus kérdésre, ami magával a tábor szervezéssel kapcsolatban merül fel, egészen biztos vagyok benne, hogy az alapítvány... - most nem szeretnék ebben elmerülni, mert szerintem meg naponta van takarítás, szerintem a konyhában egész biztos, hogy jövő nyárra Európa egyik legjobb konyháját fogják megcsinálni, ezért történik most a beruházás és a felújítás.

(23.00)

De bármilyen kérdés van, bármilyen panasz van, biztos vagyok benne, hogy az alapítvány válaszolni fog ezekre a kérdésekre.

Arra pedig - csak egy mondatban hadd válaszoljak -, hogy ezek az ingatlanok gyerektáborokra szolgáljanak ma és a jövőben is, pontosan az alapítvány a garancia. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és kérem majd a törvény támogatását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fülöp Attila államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és a**

börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10528. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hajas Barnabás úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. HAJAS BARNABÁS igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogy az már önök előtt is jól ismert, az Országgyűlés a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény elfogadásával határozottan kifejezésre juttatta, hogy elítéli a börtönviszonyokkal kapcsolatos fogvatartotti sérelmek kártalanítására indított perek körüli visszaéléseket, amelyek súlyosan sértik a társadalom igazságérzetét.

Az Országgyűlés e törvény elfogadásával megtette az első lépést annak érdekében, hogy a börtönviszonyok miatti kártalanítások kifizetésével kapcsolatban kialakult igazságtalan gyakorlatot megszüntesse. A kormány továbbra is az egyik legfontosabb feladatának tekinti az áldozatok, a sértettek és hozzátartozói jogainak biztosítását a bűnözők nyereszkezdésével szemben. Ennek megfelelően továbbra is mindent elkövetünk annak érdekében, hogy az áldozatok, a sértettek és hozzátartozóik érvényesíthessék jogos igényeiket, és ne kelljen végignézniük, hogy az őket bántalmazó bűnözők milliókat tesznek zsebbe.

Annak érdekében, hogy a kormány e fontos feladatának eleget tudjon tenni, az Országgyűlés 2020. március 6-án kihirdetett 2020. évi IV. törvény elfogadásával 2020. május 15-ig adott határidőt egy olyan új szabályozás kidolgozására, amely megakadályozza a visszaéléseket, és megfelelő lehetőségeket ad az áldozati igények érvényesítésére, valamint a börtönzsúfoltsági kártalanításos eljárásokban a kifizetést 2020. június 15. napjáig felfüggesztette.

Tisztelt Ház! Egy váratlan, az egész világot érintő esemény sajnálatos módon egy időre megakadályozta az új szabályozás kialakítását. Mindannyiunk előtt ismert ugyanis, hogy 2020. március 11-én az élet- és vagyonbiztonságot fenyegető Covid-19-járványra tekintettel a kormánynak az egész országra kiterjedő veszélyhelyzetet kellett kihirdetnie. Hálával tartozunk a védekezés első soraiban dolgozó egészségügyi dolgozóknak, rendőröknek és az egész magyar társadalomnak a példamutató összefogásért, fegyelmettségért és a kitartásért ebben a nehéz helyzetben.

A Covid-19-járvánnyal összefüggésben kihirdetett veszélyhelyzet és az azzal összefüggő országos védekezés miatt azonban nem volt lehetőség a 2020. évi IV. törvényben meghatározott határidőn belül a büncselekmények áldozataira, illetve a fogvatartottakra

vonatkozó kompenzációs rendszerek közötti megbomlott természetes egyensúly helyreállítására és ennek érdekében a börtönsúfoltsággal kapcsolatos új kártalanítási rendszer kialakítására.

A kormánynak ugyanakkor változatlanul határozott célja egy olyan új szabályozás kidolgozása, amely megszünteti a fogvatartotti kártalanítási rendszerrel kapcsolatos visszaélések lehetőségét, illetve amelynek keretében a jelenleginél gyorsabb és hatékonyabb módon juthatnak érvényre az áldozatok és hozzátartozók jogos követelése. A törvényjavaslat ezért a fogvatartotti kártalanításra vonatkozó új szabályozás kidolgozása érdekében és a veszélyhelyzetre figyelemmel 2020. október 31. napjáig ad lehetőséget az új szabályozás kialakítására, és 2020. december 31-éig meghosszabbítja a kifizetések felfüggesztését.

Tisztelt Ház! Az igazságszolgáltatásba vetett bizalom helyreállítása érdekében továbbra is célunk az, hogy a megítélt kártalanítások személyhez kötöten, közvetlenül az elítéltek vagy egyéb jogcímen fogvatartottak részére kerüljenek kifizetésre, és hogy az adófizetői pénzek ne azokhoz a külföldről finanszírozott szervezetekhez kötődő ügyvédekhez vándoroljanak, akik az elítélteket ezekben az ügyekben képviselik. E szabályozás megalapozott és szakszerű kialakítására pedig csak a veszélyhelyzetet követően van lehetőség, amely miatt szükséges a korábban meghatározott időtartamok kitolása.

Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hajas Barnabás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Budai Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BUDAI GYULA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Idén februárban tárgyalta a Ház a börtönsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében benyújtott törvénytervezetet. A magyar állampolgárok és a társadalom általános igazságérzetét nagymértékben sértette az elmúlt években kialakult, börtönbiznisz néven futó tízmilliárdos iparág. A Soros-hálózathoz köthető ügyvédek közel 12 ezer kártalanítási pert indítottak a magyar állam ellen, amelynek következtében az állam nagyjából 9 milliárd forintnyi kártalanítást volt kénytelen kifizetni rendkívül súlyos bűncselekmények elkövetőinek, illetve jogerős szabadságvesztésre ítélt bűnözőknek.

Idézzük fel, hogy mégis mire hivatkozva fordultak a bíróságokhoz ezek az elítéltek és ügyvédjeik! A jogalapjuk az volt, hogy hazánkban emberhez nem méltóak a fogvatartási körülmények, mert például a zárka ablakán nem süt be eléggé a nap. Holott, szeretném megjegyezni, a statisztikai adatokkal alátámasztható, hogy Magyarországon a börtönkörülmények

rengeteget javultak és az elmúlt esztendőknél több lett a férőhely, és folyamatosan épülnek új börtönök. A magyar emberek számára egyszerűen elfogadhatatlanná vált, hogy olyan elítéltek, mint az olaszliszkai lincselők, 5-6 millió forintot kapjanak, a battonyai rém 2 millió forintot kapjon, és a Burka-család tagjai 45 millió forintos összeghez jutottak hozzá sikeres kártalanítási perüknek köszönhetően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megemlíteni, hogy olyan ügyvédek, mint a korábban a balliberális színekben választásokon magát megmértető Magyar György vagy a Helsinki Bizottság és a TASZ partnereként felbukkanó jogászok zsebében landolt a kártalanításként kifizetett összegek közel 70 százaléka. A Soros-szervezetekhez köthető ügyvédek egyszerűen rátelepedtek az elítéltekre és a fogvatartottakra, sőt a börtönökben keresetmintát adtak közre, amelyeket kitöltve az elítéltek közvetlenül fordultak a bírósághoz. A börtönbiznisz néven futó iparág egyértelműen megvalósítja a joggal való visszaélést, megkárosítja a magyar államot, rombolja az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat, és sérti az emberek igazságérzetét. Éppen ezért, nagyon helyesen, a kormány az emberek véleményét is meghallgatva úgy döntött, véget vet mindennek, és helyreállítja a társadalom igazságérzetét.

Tisztelt Ház! Nem is olyan régen elfogadta a javaslatot az Országgyűlés, amely céljaként tűzte ki, hogy igyekszik helyrebillenteni a bűncselekmények áldozataira, illetve a fogvatartottakra vonatkozó kompenzációs rendszerek közötti megbomlott egyensúlyt. Ez a törvény igen előremutatóan kívánta felhívni a kormányt, hogy a bűncselekményből származó károk enyhítéséről szóló és a bűncselekmény áldozatainak érdekeit érvényre juttató új szabályozási rendszert alkosson meg. Mindez meg is történt.

Az elfogadott törvény kitűnően szolgálja a társadalom igazságérzetét súlyosan sértő kártalanítási perek körüli visszaélések számának csökkenését, másrészt törekszik biztosítani az áldozatok jogainak és érdekeinek hatékonyabb védelmét, mindemellett a börtönsúfoltsági probléma orvoslására is megfogalmaz hathatós javaslatokat.

(23.10)

Sajnálatos módon az említett kompenzációs rendszerek közötti megbomlott természetes egyensúly helyreállítása érdekében biztosított határidőben - mint ahogy államtitkár úr is említette, a koronavírus-járvánnyal összefüggésben kihirdetett vészhelyzet és az azzal összefüggő országos védekezés miatt - a börtönsúfoltsággal kapcsolatos új kártalanítási rendszer kialakítására nem volt lehetőség, ezért a korábban lefektetett határidő módosítása vált indokolttá. A kifizetések felfüggesztésének határideje eredetileg 2020. június 15-éig szólt volna, viszont tekintettel a kialakult helyzetre, a határidő 2020. december 31-éig került meghosszabbításra.

A benyújtott javaslat a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló törvényben meghatározott határidő a kártalanítási eljárásokkal érintett büntetőügyek, elbírált bűncselekmények áldozatai és hozzátartozói jogos követeléseinek minél szélesebb körben történő érvényesítésének lehetővé tétele érdekében, a vészhelyzetre figyelemmel jelen év május 15. helyett 2020. október 31-éig lesz meghosszabbítva.

Tisztelt Országgyűlés! Olyan emberpróbáló hónapokon vagyunk túl, amelyek nemcsak a döntéshozók, hanem a hétköznapi emberek vállára is hatalmas terheket róttak. A széles körű összefogásnak és erőfeszítéseknek, a türelemnek, valamint a frontvonalon dolgozók áldozatos munkájának köszönhetően sikerült a járvány terjedését jelentős mértékben lecsökkenteni. Megmutatták a magyar emberek: ha van egy közös ügy, akkor együtt tudnak működni. Meglátásom szerint a társadalom igazságérzetének helyreállítása is hasonlóan közös ügy, hiszen a polgárok túlnyomó többségének érdeke, hogy az általános erkölcsi felfogás meghallgatásra kerüljön.

Remélem, az elmondottak alapján az ellenzéki oldal is támogatni fogja a most tárgyalandó törvénytervezetet. A benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Budai Gyula képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! E kései órában tárgyalunk olyan törvényjavaslatot, amelyik kicsit más formában, de nem olyan régen volt itt előttünk. Akkor is elmondtuk az aggályainkat, és azt gondolom, nyugodt szívvel jelenthetjük ki, hogy ebben a kérdésben egyedül a Jobbik Magyarországért Mozgalom az, amelyik következetes álláspontot képvisel mind ma, mind az előző vitában, mind pedig a 2015. és 2016. években, amikor ennek az előzetes kérdéséről tárgyaltunk.

Államtitkár úr előterjesztésében, illetve Budai Gyula interpretálásában is hallottunk nagy dolgokat. Hallottuk azt, hogy a kompenzációs rendszerek közötti megbomlott természetes egyensúly helyreállítása, hallottunk arról, hogy a társadalom általános igazságérzetének a sértése, hallottuk a Soros-hálózat-hoz köthető szervezetek miatti kifizetési kötelezettséget, a joggal való visszaélést, a társadalom igazságérzete helyreállításának a kötelezettségét. Egy dolgot nem hallottam: a következetességet. Mert arról nem beszélnek, egyikük sem, és nem fog a KDNP következő vezérszónoka vagy vezérszónokai sem, hogy ki idézte elő ezt a helyzetet, ki bontotta meg a természetes egyensúlyt, ki zaklatta fel a társadalom igazságérzetét. Hát, egyértelmű: aki 2015-16-ban kormányon

volt, a Fidesz és a KDNP. Ki vezette be ezt a jogszabályt, hogy ilyen összegű kártalanítást kell fizetni a börtönben lévő raboknak? Ezt, hölgyeim és uraim, a Fidesz-KDNP, a kormánypárt vezette be. Ezt a kormány terjesztette elő, az igazságügyi miniszter írta alá az előterjesztést annak idején, ők mondták azt, hogy bizony az elítélteknek naponta, napi szinten 1200 és 1600 forint közötti összeget kell fizetni a nem megfelelő börtönelhelyezés miatt.

És egyetlenegy párt volt itt a parlamentben, aki nemet mondott erre: az pedig a Jobbik Magyarországért Mozgalom volt. Mi voltunk azok, akik elmondtuk, hogy nem a rabokat kell kártalanítani, hanem itt elsősorban az áldozatok kártalanításával kellene foglalkozni, az ő számukra kellene kidolgozni megfelelő jogszabályt, és igenis sokkal fontosabb lenne ez a kérdés, mintsem az, hogy a rabok megkapják az a kártalanítást, amit önök a törvényben elfogadtak. És igenis mi nem szavaztuk meg. Tehát leszögezhetjük azt, hogy a megbomlott egyensúly okozója a Fidesz-KDNP, a társadalom igazságérzetének a helyreállítása érdekében pedig leginkább önöknek kell tenni, mert az önök hibájából következett ez be.

És szeretnék még valamit idézni Budai Gyulától, amire már hivatkoztam: „Soros-hálózat-hoz köthető szervezetek miatt kellett kifizetni ezt a közel 9 milliárd forintot.” Akkor megkérdezem: a Soros-hálózat-hoz ki tartozik ön szerint? A Fidesz-KDNP? *(Dr. Budai Gyula: Magyar György!)* Képviselőtársam, ön és a Fidesz-KDNP? Hát, kik hozták ezt a jogszabályt?! Kik tették lehetővé?! Hát, ha önök tették lehetővé, akkor önök a Soros-hálózat ön szerint, képviselőtársam, Budai Gyula szerint. Ön szerint a Fidesz-KDNP, illetve a magyar kormány a Soros-hálózat-hoz tartozik, mert önök tették lehetővé, hogy Magyarországon ez előforduljon. Igenis az önök tevékenysége, az önök jogszabálya tette azt lehetővé, hogy Magyarországon az emberekben felháborodást okozott az, hogy az ön által megnevezett elítéltek 5 és 6 millió forintot meg még nagyobb összeget vettek fel. Igenis önök teremtették meg ennek a lehetőségét. És Staudt Gábor képviselőtársam igenis elmondta itt 2016-ban, hogy ez fog történni, és azt is elmondta, hogy önök lehetőséget teremtenek az ügyvédi irodáknak, hogy üzletszerűen börtönbizniszt alapítsanak, de önöket ez nem érdekelte. Önök mindezt lehetővé tették Magyarországon, hogy ez a rendszer kialakuljon. Igenis, mondom, ezekért a felelősség kizárólag önöket terheli, hogy ma itt tartunk.

Önök 2015-ben tettek az Európai Unió felé egy ígéretet, egy olyan ígéretet, hogy meg fogják oldani Magyarországon a börtönzsúfoltság problémáját. Azt mondták, hogy meg fog szűnni a börtönzsúfoltság, önök intézkedési tervet is tettek le az Európai Unió asztalára, és igenis azt mondták, hogy néhány éven belül 100 százalékra fogják csökkenteni a börtönzsúfoltságot arról a százharminc-velahány százalékról, ami akkor volt, és hogy új büntetés-végrehajtási intézetek fognak épülni Magyarországon, és itt ezt meg fogják oldani.

Elkezdődött a tervezés, meghirdették, a belügy-miniszter úr, a kormány, mindenki ezzel foglalkozott, hogy melyik városokban lesz, igen, itt beszéltünk polgármesterekkel, megnéztük a telkeket és a többi, és a többi, minden megtörtént. Egy dolog nem történt meg: hogy ezek a büntetés-végrehajtási intézetek megépüljenek, ezzel nem történt semmi. És igenis elolvastam tanulmányokat, hogy mennyibe került volna 2016-ban, 2017-ben felépíteni egy büntetés-végrehajtási intézetet: 4-5 milliárd forintba. Kettőt tudtak volna felépíteni abból a pénzből, amit önök a magyar adófizetők pénzéből kifizettek az elítélteknek, az ügyvédi irodáknak és mindenkinek, ahelyett, hogy megoldották volna a problémát.

És igenis, Budai képviselőtársam, ön volt az, aki felháborodva mondta, hogy ha nem megfelelő a bena-
pozása a cellának, ha nem megfelelő a hőmérséklete, már akkor kártérítést kell fizetni. *(Dr. Budai Gyula: Én?)* Igen. Nem ön mondta az előbb? *(Dr. Budai Gyula: Nem is vettem részt akkor a vitában! Te normális vagy?)* És ez benne van a jogszabályban! Ki hozta ezt a jogszabályt, képviselőtársam? Ki hozta ezt a jogszabályt, hogy mikor kell fizetni? Vagy államtitkár úr mondta, vagy ön mondta. Igenis önök alkották meg a jogszabályt, amely alapján ezt ki kellett fizetni, és ez a fizetési kötelezettség beállt. Tehát egyértelműen le-
szögezhetjük, hogy a felelősség önöket terheli.

Ezen lehet mosolyogni egyébként, nagyon jól lehet mosolyogni, de önök nagyon jól tudják, hogy ki ezért a felelős. Önök nyilván ebből megint politikai tőkét akarnak kovácsolni, amikor kiállnak, és majd a média ezerrel fogja harsogni az egész országban, hogy egyedül a Fidesz-KDNP az, aki meg akarja akadályozni a Sorosista szervezetek börtönbizniszt Magyarországon. Önök ezt fogják mondani, és nem fognak egy szót sem szólni arról, hogy ki volt az, aki ennek a lehetőségét Magyarországon megteremtette. Önök álljanak ki, és mondják azt, hogy igen, mi voltunk, mert a Fidesz-KDNP volt az, aki megteremtette.

(23.20)

Egyértelmű, 2016-ban került benyújtásra a T/12179. számú törvényjavaslat, amely ezeket tartalmazta, amely a börtönbizniszt lehetővé tette. És mint mondtam, dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter volt ennek az előterjesztője.

És mikor kellett ezt kifizetni a törvény szerint? Ha nincs megfelelően elkülönített illemhely, nem megfelelő a szellőztetés, nem megfelelő a világítás, nem megfelelő a fűtés, vagy ha rovarok vannak a cellában. Erre az esetre önök állapították meg a kártalanítást, és azt, hogy napi 1200 és 1600 forint összeg jár az elítélteknek.

Arról már ne is beszéljünk, hogy önök még azt is megállapították, hogy ebből nem is lehet úgy levonni, mint ahogy egyébként egy normális munkabérből vagy bármiből le lehetne vonni, mert itt is kedvezményezték az elítélteket.

Illetve még egy olyan szabályt is betettek ebbe a törvénybe akkor, hogy 60 napos határidőn belül le kellett mindent zongorázni. És nagyon jól tudjuk, hogy a kártalanítási perek egyébként a bíróságon akár évekig vagy jó néhány évig is elhúzódhatnak, de nem, az elítéltek privilegizáltak, nekik 60 napon belül jár önök szerint a kártalanítás. *(Arató Gergely: Ha megítéli a bíróság.)* Ha megítéli a bíróság, így van, köszönöm szépen. De nyilván olyan rendszert teremtettek meg, amivel nem volt más lehetőség, és ezért is alakult ki maga az üzletág, a börtönbiznisz.

És ezt a rendszert egyedül a Jobbik nem támogatta, mert mi nem akartuk, hogy az adófizetők pénzéből milliók és milliárdok vándoroljanak ki az elítéltekhez, illetve az őket képviselő ügyvédi irodákhoz. Ezt önök akarták, önök, a Fidesz-KDNP akarta, hogy ez megvalósuljon.

És mit tettek? Nem valósult meg a százszázalékos kihasználtság mára sem, hiszen 114 százaléknál tartunk most jelenleg, és bizony még ennél a szintnél is beáll az állam fizetési kötelezettsége Magyarországon. 2500-3000 férőhely van, vagyis hát nincs, ennyivel kellene hogy több legyen. Mint mondtam, a 8,5 milliárd forintból, ami az adófizetők pénzéből a kártalanításra kifizetésre került, önök meg tudták volna oldani, de önök inkább az ügyvédi irodákat fizették, önök inkább az elítélteket fizették.

Hogy is alakult ki ez a biznisz? 2013-ban még csak 37 millió forint került kifizetésre, de amikor rájöttek erre 2015-ben, hogy ez micsoda üzletág lesz, 2016-tól, 2017-ben már 670 millió forint, 2018-ban már 3,5 milliárd forint és máig pedig 8,5 milliárd forint került kifizetésre. 2017-ben még csak közel 700 ügy létezett, 2018-ban már 3745 ügy volt. Ebből is látszik, ha megnézzük a közel 18 ezer elítéltet, ezeknek a nagy része folyamatosan próbált már perelni. És a kormány mindezek alatt semmit nem tett ahhoz, hogy kibővítsék a férőhelyek számát.

Amikor az idén tárgyaltuk a módosítást, azt a Jobbik támogatta. De elmondtuk a hibáit, itt mondtam el önöknek, hogy elnapolja a problémamegoldást, illetve semmilyen megoldást nem ad, nem oldja meg a túlszűfolttságot; és önök nem kérnek bocsánatot az emberektől, amiért megsértették a társadalom igazságérzetét, amiért nem az áldozatokat helyezték előtérbe, hanem éppen az elítélteket. És ezt is bele kellett volna tenni ebbe a törvényjavaslatba, a preambulumban nyugodtan bocsánatot kérhettek volna a kormányzó pártok.

A mostani javaslat elnapolja újra a problémát, mert most sem látnak semmilyen megoldást. Mint ahogy nem láttak legutóbb sem. Elnapolja két tekintetben. A korábbi törvényjavaslat három határidőt állapított meg, ebből a legkorábbi a május 15-e. Az új kártalanítási rendszert kellene kidolgozni önöknek eddig. Ez az időpont, én úgy érzem, már eltelt, még hozzá a mai naptól négy nappal, és semmi nem történt. Persze könnyű a Covid-vírusra fogni, hogy nem tudtuk kidolgozni az új kártalanítási rendszert idáig, de 2015 óta sem tudtak semmit kidolgozni, és nem

fognak szerintem az új határidőig sem, amely ez év október 31-e.

A másik dátum a 2020. június 15-e, ameddig nem fizethető ki a kártalanítás az elítélteknek. Ezt önök meghosszabbítják 2020. december 31-éig. Mi azt szeretnénk, ha egyáltalán nem kellene kártalanítást fizetni az elítélteknek. Mi az áldozatok pártján állunk, mi azt gondoljuk, hogy elsősorban az ő irányukban kellene ilyen igénnyel az állam felé fellépni.

És kérdezem, hogy mi van a harmadik dátummal, 2020. szeptember 30-a, a börtönzsúfoltság megszüntetésének a dátuma, amire önök ígéretet tettek, hogy száz százalékra fogják levinni a börtönzsúfoltságot Magyarországon. Ebben a jogszabályban ehhez nem nyúlnak, tehát akkor önök szerint és e szerint a tervezet szerint a börtönzsúfoltságot a kormány 2020. szeptember 30-áig meg fogja szüntetni. Akkor kérdezem államtitkár urat, hogy hogyan. Kérdezem a Fidesz vezérszónokát, Budai Gyula képviselőtársamat, hogyan fogják megszüntetni. Ez 3000 elítéltet jelent, 3000 fogvatartottat jelent, akik vagy büntetőügyben lettek elítélve, vagy egyéb ügyben vannak fogva tartva vagy őrizetben, velük mi lesz? Mi lesz ezzel a 3000 emberrel? Önök most a hátralévő, június, július, augusztus hónapban szeptember 30-áig fel fognak építeni két büntetés-végrehajtási intézetet, olyat, amely be fog fogadni 1200-1500 embert? Ez az egyik megoldás. A másik megoldás, ha önök azt találták ki, hogy amnesztiát fognak Magyarországon meghirdetni, és szabadon bocsátják azt a 3000 embert. Hát, mondhatom, hogy ezt a Jobbik Magyarország semmilyen formában nem tudja támogatni, hogy önök rászabadítsanak ma a társadalomra a saját hibájuk miatt 3000 embert. Adjanak választ, képviselőtársaim, hogyan gondolják, hogy szeptember 30-áig megoldják a túlsúfoltságot. Lehet ezen mosolyogni jókat, hogy mi mit feltételezünk, egyszerűen nincs más lehetőség, ez a kettő van, vagy amnesztia, ezt mi nem tudjuk támogatni, vagy felépítik szeptember 30-áig a börtönöket. Erre adjanak választ! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyüre Csaba képviselő úr. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Lefolytattuk már itt az ezzel kapcsolatos vitákat egyszer, tehát a koronavírus-járvány előtti időszakban azon dolgoztunk, hogy a társadalom igazságérzetét mélyen sértő börtönbiznisznek véget vessük, így a koronavírus-járvány európai berobbanása előtt az Országgyűlés a 2020. évi IV. törvény elfogadásával döntött a kártérítések kifizetésének felfüggesztéséről 2020. június 15-éig, annak érdekében, hogy új, igazságos kártalanítási rendszert alakítson ki. A koronavírus-járvány elleni

védekezés közepette azonban a börtönzsúfoltsággal kapcsolatos új kártalanítási rendszer kialakítására nem volt lehetőség, ezért a határidők módosítása abszolút indokolt. A jelen törvényjavaslat szerint a kifizetések felfüggesztésének új határideje 2020. december 31-e.

Azt látjuk, hogy a börtönbiznisz egy közel 10 milliárd forintos iparág, amely súlyosan sérti a társadalom igazságérzetét. A börtönbizniszből az elítélt bűnözők és az őket segítő ügyvédek gazdagodtak meg, az áldozatok és az áldozatok családjai kártérítésére a kifizetett összegek csak kis része, mindössze 10 százaléka került. A börtönbiznisszel viszont jól jártak a balliberális oldalhoz és a Soros-szervezetekhez köthető ügyvédek, hozzájuk került a kifizetett összegek 70 százaléka. Becslések szerint félmilliárd forintot kaszált Magyar György ügyvéd is, aki a Párbeszéd színeiben és az MSZP színeiben indult a 2018-as országgyűlési választásokon, és most is Karácsony Gergely főpolgármester bizalmasa. Aki az egyik legnagyobbat kaszált rajta, Magyar György.

Gyüre Csaba képviselőtársamnak jelezném, hogy 2016-ban, amikor az ön által is említett törvény elfogadásra került - és ezt ön is pontosan tudja, csak próbálja elferdíteni a tényeket és a valóságot -, az volt a jogalkotó eredeti szándéka, hogy az akkori elhelyezési körülmények ellensúlyozására egy hatékony és jól működő kompenzációs rendszert hozzunk létre. Ez volt akkor az eredeti jogalkotói szándék, ez volt a strasbourggi perek következménye, amely aztán 2017. január 1-jével hatályba lépett.

(23.30)

Csak ugye, az történt, tisztelt képviselő úr, amit szintén nagyon jól tud, hogy a balliberális oldal ügyvédjei megtaláltak egy kiskaput, megtalálták a joggal való visszaélés lehetőségét, és ezért kiépítettek rá egy milliárdos iparágat. Menjen oda az új szövetségeseihez, és kérdezze meg őket, hogy ez hogyan történt és miért történt. Most, hogy kiszedték a kettős keresztet a logójukból, most már talán szívesebben fogadják önt is, és megkérdezheti a balliberális oldalt és a Soros-szervezeteket, hogy hogyan is történt a joggal való visszaélés minősített esete ebben a kérdésben.

És hogy mennyire így volt, a Magyar Helsinki Bizottság, az egyik Soros-zászlóshajó le is leplezte magát az elmúlt hetekben, hiszen az uniós bírósághoz egy beadvánnyal élt a Magyar Helsinki Bizottság, amely beadványban, tisztelt képviselő úr, azon háborgott a Helsinki Bizottság, hogy a kártérítési összegeket most már nem lehet közvetlenül az ügyvédi letéti számlákra utalni, ezért ők attól félnek, hogy kevés ügyvéd fog vállalni ilyen ügyeket, mert elesnek ettől a nagy pénztől, és nem fognak vállalni ilyen börtönbüntetéses ügyeket. Ezt írta a Magyar Helsinki Bizottság az uniós bírósághoz a beadványában.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi ez, ha nem önleplezés a Soros-szervezetek részéről? Ön is pontosan tudja,

hogyan volt az eredeti jogalkotói szándék, hogyan élt vissza a joggal, ezt a helyzetet kell most rendezni. Elköteleztünk magunk abban, hogy ezt a helyzetet rendezzük. Nyilvánvalóan erre a járványra senki nem számított, ezért abszolút indokolt a határidők kitolása. Arra kérem, hogy ne falazzon ön a balliberális ügyvédeknek, a Soros-szervezeteknek és az ön mellett ülő pártoknak, akik egyébként ehhez asszisztáltak, mert az ő köreikből kikerülő ügyvédek gazdagodtak ezen.

A Jobbik még egyszer sem emelt szót az ellen, hogy például balliberális városvezetők a járványra hivatkozva a bűnöző Czeglédy Csabának adnak különböző szerződéseket. Ez ellen mégsem szólaltak föl önök, mert ez is ennek a hálózatnak a része.

Arra kérem önt is és mindenki mást is, hogy támogassák ezt a mostani törvényjavaslatot. Önöket úgy, ahogy a múltkor is támogatták, és a balliberális ellenzéket pedig arra kérem, hogy gondolják át a múltkori álláspontjukat, és végre ne a bűnözők és az elítéltek és az ügyvédek oldalára álljanak, hanem álljanak a magyar emberek oldalára, és támogassák ezt a mostani törvényjavaslatot, hogy legyen idő a helyzet rendezésére, ki tudjuk tolni a határidőket, és végre egyszer válasszák a magyar emberek igazságérzetét az elítéltekkel szemben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az előttünk fekvő javaslat tekinthető egy technikai változtatásnak, ám azt gondolom, hogy ezek a technikai változtatások fontosak. Két határidő változik meg, két törvényben lefektetett határidő, és ezeknek a határidőknek a kitolása valóban, ahogy képviselőtársaim elmondták, alapvetően a koronavírus-járványnak köszönhetőek, hiszen a koronavírus-járvány elleni védekezés rengeteg energiát emésztett föl.

Tehát Gyüre Csabának is tudom válaszolni, hogy mit csinált azóta a kormány: például egy járványügyi kórházat húzott föl, tisztelt képviselő úr. Ha azt például nem kell fölhúzni, mert nincs járvány, akkor higgye el, hogy ez a helyzet már rég meg lenne oldva, és a börtönzsúfolttság 100 százalék közelébe tudott volna már csökkenni, de most nem erre volt szükség, hanem járványügyi kórházra, ideiglenes konténerkórházra volt szükség annak érdekében, hogy a koronavírus-járvánnyal szemben jól fel tudjunk lépni.

Azt sajnálattal látom, hogy vannak olyan képviselők - az imént még itt volt Arató képviselő úr -, akik annyira gyűlölik a kormányt és a kormánypártokat, hogy még annak sem örülnek, hogy a koronavírus-járvánnyal szemben a kormány hatékonyan lépett föl, hiszen Arató Gergely egy mai tévéműsorban azt mondta, hogy a halálzási arány tekintetében sajnos Magyarország jól áll. Tehát szerinte az, hogy Magyarország jól és hatékonyan védekezett és alacsony a ha-

lálzási ráta, ez Arató Gergely képviselő úr szerint sajnálatos tény. *(Nacsa Lőrinc: Szégyen!)* Csak azért, mert ez akár a kormány, illetve a védekező hatóságok érdeme is lehet.

Tehát arra kérem önöket, amikor kritizálják ezt a javaslatot, hogy legyen önökben belátás! Ha nincs járványügyi helyzet, ha nincs a koronavírus, akkor nem kellett volna ezeket a határidőket kitolni. De a két törvényjavaslat célja ugyanakkor semmit nem változott.

Egyrészt azt tűzte ki célul a kormány, hogy a börtönzsúfolttságot meg fogja szüntetni pont annak érdekében, hogy ezeket a visszaéléseket meg lehessen egyszer és mindenkorra szüntetni, illetve természetesen azt a biznisszt, ami az elmúlt években kiépült, meg lehessen szüntetni. És azért fel szeretném hívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét is arra, hogy ez az üzletszerű börtönbiznisz akár öt évvel ezelőtt egyáltalán nem volt jellemző; a perek számából ezt tudjuk. Ez az elmúlt két-három évben futott fel. Ez is tény, és az is tény, hogy kik gazdagodtak meg belőle, és azt is mindannyian tudjuk, hogy a rabok között a Soros-szervezetek, Soroshoz köthető szervezetek híresztelték el annak a lehetőségét, annak a módját, annak a technikáját, hogy ezeket a pereket hogyan lehet elindítani.

Sajtóban is napvilágot látott mindenféle egyoldalú rövid iromány, amit a börtönökben a rabok egymásnak adtak, hogy pontosan hogyan kell indítani ezeket a pereket. Azóta már tudjuk, hogy ezeket a kis röpiratokat, információs papírokat a Soros-szervezetek készítették el éppen abból a célból, hogy a rabok pontosan tudják, hogy hogyan kell perelni.

Tehát Gyüre képviselő úrnak mondom, hogy nem nekünk kell bocsánatot kérni, hiszen ezeket a pereket nem a kormány, nem a Fidesz-KDNP indította, hanem a Soros-szervezetek indították. Azok a Soros-szervezetek, akikkel egyébként nagyon szorosan együttműködnek az önök szövetségei.

Tehát nekik kéne bocsánatot kérni, és egyébként ha már önök annyira jóban vannak egymással, akkor lehet, hogy azt kéne csinálnia és úgy eredményesebb lenne, hogy szól a szövetségeseinek, akik nagyon közeli viszonyt és szoros kapcsolatot ápolnak ezekkel a szervezetekkel, ezzel a balliberális világgal, hogy szóljanak nekik, hogy legyenek kedvesek ezt az üzletszerű joggal való visszaélést beszüntetni. *(Arató Gergely: Mi irányítjuk a Sorost? És nem Soros minket? Ki kinek a főnöke?)* Én azt mondtam, hogy talán a jobbikos ha önökhöz fordul... De azért szeretném mondani képviselő úr, mert éppen nem volt bent, hogy ön azt gondolja át, Arató képviselő úr, hogy tényleg olyan sajnálatos-e, ahogy azt ma reggel egy tévés interjúban mondta, hogy olyan alacsony a halálzási ráta Magyarországon. Sajnálatos-e? *(Nacsa Lőrinc: Szégyen!)* Mert szerintem ez jó, és ez azt mutatja, hogy akik a járvány ellen védekeztek, a hatósági emberek remek munkát végeztek. Ezt meg kéne köszönnie, képviselő úr, nekik, nem pedig sajnálkozni ezen csak azért, mert az önök felvázolt világképébe, a kormányt gyűlöző világképébe ez nem illeszkedik bele.

Lényeg a lényeg: ezeknek a határidőknek a kitolását szeretem a járványügyi helyzet indokolja, azt a KDNP természetesen támogatni fogja. Azt a joggal való visszaélést, ami az elmúlt években zajlott, meg kell szüntetni, az emberek jól láthatóan ezt támogatják, hiszen az igazságérzetüket valóban sérti ez, és mi egyértelműen támogatjuk azt, hogy a börtönökből ne csináljunk wellnesshoteleket ilyen perek útján.

Azt gondoljuk, hogy a büntetés-végrehajtás - ahogyan a nevében is benne van - arra van, hogy az elítélteket megbüntessük, és nem arra van, hogy wellness-szintű ellátásban részesüljenek. Éppen ezért a korábbi törvények, a most módosított törvények célja továbbra is támogatható. A határidő-hosszabbítást, -eltolást pedig a járványügyi helyzet indokolja, ezért azt mi támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Még szerencse, hogy szó szerinti jegyzőkönyv készül az ülésekről. Hadd idézzem önöknek a 2016. IX. 27-ei jegyzőkönyvből, hogy dr. Völner Pál államtitkár mint előadó a törvényjavaslathoz mit mondott: „Végül az egyezményt sértő helyzet felszámolását célzó módosítások központi eleme a zsúfolt elhelyezési körülmények miatt jogsérelemmel arányban álló hatékony kompenzációt biztosító hazai kártalanítási eljárás bevezetése.

(23.40)

Az új kártalanítási eljárást szintén a büntetés-végrehajtásról szóló törvénybe építi be a javaslat, kiegészítve a büntetés-végrehajtási bírói eljárások körét. A büntetés-végrehajtási bíró független, pártatlan szervként bírálhatja el a kártalanítási igényt egyszerű eljárási keretben, és így rövid határidővel sor kerülhet a sérelem orvoslására. A kártalanítás minden olyan napra jár, amelyet a fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között töltött. Kártalanítás iránti igény az alapvető jogokat sértő elhelyezés megszüntetésétől számított hat hónapos jogvesztő határidőn belül érvényesíthető.” És folytathatnám tovább.

Kedves képviselő urak, vegyék már elő ezt a jegyzőkönyvet, és nézzék meg, hogy ezt a törvényt ki terjesztette be a parlament falai elé 2016... *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Ki szavazta meg? - Megszavazták.)* Tessék? *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Az MSZP megszavazta. - Az elnök csenget.)* Nem szavaztuk meg. Nézzék meg a jegyzőkönyvet, csak fideszes, KDNP-s politikusok szavaztak igennel, a Jobbik nemmel, és a többi ellenzéki párt tartózkodott, tisztelt képviselő úr, önök szavazták meg egyedül. Nem szavaztuk meg, sőt

a vitában felhívtuk a figyelmet arra, Horváth Imre képviselőtársam, Sallai R. Benedek képviselőtársam, a DK-tól nem tudom, hogy ki volt akkor benn. *(Arató Gergely közbeszólására:)* A DK nem szavazott, LMP-s képviselőtársaink mondták, és felhívtuk a figyelmet, hogy milyen veszélyeket rejt, amit Gyüre Csaba képviselőtársam elmondott. Nézzék meg!

Önök okozták ezt a helyzetet, és önök most minket vádolnak azzal, hogy mi teremtettük ezt a helyzetet? Önök terjesztették be a törvényt, Völner Pál képviselő, államtitkár úr terjesztette be, az igazságügyi miniszter volt felelős érte. Önök megszavazták, és akkor itt jönnek, hogy a magyar nép igazságérzete? Igen, a magyar nép igazságérzete meg a mi igazságérzetünk is *(Dr. Budai Gyula: Meg a Magyar György igazságérzete.)* azt mondta akkor, hogy ezt fogja okozni. Hát, önök okozták. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

És akkor mondhatnánk tovább, amit elmondott képviselőtársam, de már nem akarom ismételni, hogy amúgy mire hivatkoztak, hogy milyen egyezményt kellett volna megtartani, milyen börtönépítési programot jelentettek be önök az elmúlt időszakban. Versenyeztették a települési polgármestereket, ígértek fűt, fát, bokrot, volt olyan, hogy össze is veszték, hogy melyik településre épüljön fel az új börtön, és ebből semmi nem valósult meg. Ön is tudja, képviselőtársam, nem azért nem épültek meg a börtönök, mert honnan tudtuk volna 2016-ban, hogy ez a vírus jönni fog? Önök már '15 óta ígérgetik ezeket a börtönöket. Hát, ne hülyéskedjen már! Már '15-ben vagy '16-ban tudta, hogy jönni fog a Covid-vírus, és majd konténerkórházat kell felhúzni egyet, amit nem is használtak amúgy? *(Dr. Budai Gyula: És ez baj? Ennek örülni kellene.)* És akkor majd arra hivatkozva most azt mondja *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból.)*, hogy azért nem tudtak felépíteni egyetlenegy börtönt sem, egyetlenegy beruházást nem tudtak megvalósítani, mert ezt az egy konténerkórházat felépítették, amiről most azt nyilatkozták, hogy majd börtönkórház lesz belőle. Ön is tudja, hogy ez álságos és hazug.

És most mutogatnak mindenki másra, csak a felelősséget nem vállalják, hogy ezt a helyzetet önök okozták, önök a felelősök érte, és most mindenki másra mutogatnak, és gondolják, hogy majd mással vitetik el a balhét. *(Nacsá Lőrinc: Támogatják?)* Mással vitetik el a balhét. *(Nacsá Lőrinc: Támogatják?)* Mással vitetik el a balhét. *(Dr. Budai Gyula: Magyar György megmondta, hogy nem lehet támogatni. - Az elnök csenget.)* Önök okozták a helyzetet, oldják fel! Ahogyan eddig is kértük, hogy ne a hazugságot mondják napról napra, hanem folyamatosan kenik másokra a helyzetet. Fejezzék ezt be! És azt meg külön kérem, hogy még egyszer ne mondja azt, hogy 2016-ban az ellenzék ezt a törvénymódosítást megszavazta. Önök, tisztelt képviselőtársaim, Fidesz-KDNP-képviselők szavazták meg. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, jegyző úr.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Hadd kezdjük akkor a koronavírussal, meg ha már Hollik képviselő úr volt olyan kedves, és megszólított ilyen késői órán, akkor tegyük ezt a dolgot tisztába! Tisztelt Képviselő Úr! Szánjon rá három percre, nézze meg az interjú vagy a beszélgetés egészét, látni fogja, hogy ott arról beszélek, hogy sajnálatos, amit az adatok is bizonyítanak, hogy Magyarországon a visegrádi országokhoz képest magas a halálos áldozatok száma. Ez sajnálatos, ezt mindannyian sajnáljuk, és persze ez nem az egészségügyi dolgozókon múlik, ne legyen féltreértés, mert ezt is félre szokták magyarázni. Ez nem az egészségügyi dolgozókon múlik, hanem az egészségügyi irányításon és az egészségügy állapotán. *(Bangóné Borbély Ildikó távozik az ülésteremből. - Dr. Budai Gyula: Ne tessék elmenni, nem tudok válaszolni.)* De ez egy hosszú történet, és nem is hoznám ezt oda.

Egy dolog miatt szerettem volna szóba hozni, mert államtitkár úr megköszönte a védekezésben részt vevőknek, köztük a rendvédelmi dolgozóknak, és én most csak azért, mert a témához tartozik még, egy kört különösen szeretnék kiemelni, mégpedig a büntetés-végrehajtásban dolgozókat. Az nagyon fontos, hogy ők meg tudták akadályozni minden jelenlegi információ szerint, hogy bejusson a koronavírus a börtönökbe. Láttuk azt, hogy más országokban ebből nagyon komoly problémák származtak, és nemcsak a börtönben lévők, hanem a lakosság egésze szempontjából. Ők is azok közé tartoznak, akik ebben az időszakban veszélyes és áldozatkész munkát végeznek a vírus elleni védekezésben. Nekik is köszönettel tartozunk.

Ami ezt a törvényjavaslatot illeti, sajnos ezért nem tartozunk köszönettel, mert az a helyzet, hogy ez a mostani törvényjavaslat leleplezi azt, hogy ez egy politikai termék. Államtitkár úr, itt nem egy gyakorlati probléma megoldására törekszik a kormány. Kedvenc részem az, hogy a javaslat indoklásában szerepel az, hogy a nemzeti konzultáció eredményeképpen arra jutott a kormány, hogy itt intézkednie szükséges. Ez az a nemzeti konzultáció, amely éppen a koronavírus miatt elmaradt, így nem tudhatjuk, hogy mi az eredménye. Bár sejthetjük, hisz a nemzeti konzultációk elég megbízhatóan szokták azt az eredményt hozni, amit önök elvárnak tőlük.

De az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy az a típusú helyzet, ami kialakult, és aminek egyikünk sem örül, mert szerintem egyikünk sem örül egyébként annak, hogy a rossz börtönviszonyok miatt kártérítéseket kell fizetni a magyar államnak. Ez senkinek nem öröm, de ez azért alakult ki, mert önök előállították ezt a helyzetet. Ki kap kártérítést? Az kap kártérítést, akit olyan körülmények között tartanak, ami a hatályos magyar jogszabályoknak, konkrétan egy igazságügyi minisztériumi rendeletnek nem felel meg. Azért jár a kártérítés a jelenlegi szabályok szerint. Egy olyan törvény alapján jár, amit 2016-ban önök hoztak, és 2016-ban, erről már beszéltek képviselőtársaim, önök döntöttek arról is, hogy hogyan kell

egyébként megoldani ezt a helyzetet, egy olyan büntetőpolitika mellett, amelyet önök követnek, és amelyeknek lényege az, hogy ha viszonylag sokan és hosszú időre kerülnek börtönbe, bizony börtönférőhelyeket kell építeni. Ha sok fogvatartott kell, akkor több férőhelyre van szükség. Csakhogy ezek a férőhelyek nem épültek meg. Hét-kilenc börtönről beszéltek, ezek közül egyet adtak át, ha én jól követtem, és egynéhány férőhelyet kialakítottak bővítéssel. Az a helyzet, hogy azért van ma ez a helyzet, mert önök nem képesek betartani a saját szabályaikat, azért, mert nem épültek meg a börtönférőhelyek.

Gyakran hivatkoznak a kártalanításnál arra, hogy az áldozatokat kellene kárpótolni. Az a helyzet, és ez megint csak szomorú, hogy így van, de ma leginkább éppen ezek a kártérítési összegek jutnak el az áldozatokhoz, mert nem működik egy hatékony áldozatkárpótlási rendszer. Ha erre tennének javaslatot, például arra, hogy a kárt megelőlegezzék a bűncselekmények áldozatainak, ehhez biztos, hogy nagy támogatást kapnának ellenzéki oldalról is, de nem ez a helyzet. Éppen itt említették az olaszliszkai gyilkosság elkövetőinek az ügyét, például annak a kártérítési összegnek a döntő része az áldozat családjához került, és ez volt az a forrás, amelyből egyébként kárpótolni lehetett őket. De nem ez a dolog rendje, egyetértünk. Az lenne a dolog rendje, ha ők egyébként állami forrásból és adott esetben persze, ha van, akkor az elkövetők vagyonából kapnának kártérítést. De akkor oldják meg a valódi problémát!

Ugyanakkor az a jogi megoldás, amit most is követnek, az nem elfogadható, mert egy érvényes bírósági döntés után hozott ítéletben megállapított összeget nem kifizetni, ez egy olyan típusú megoldás, amely a jogállam alapjait ássa alá. Mert én értem, és persze az igazságérzetét bizonyára sokunknak sértik ezek a megoldások, de egy jogállamban az a helyzet, hogy amit a bíróság megítél, azt végre kell hajtani. És ez mindenkit véd, aki a bíróságon keresi a maga igazát, akármilyen ügyről van szó. Ha az állam úgy dönthet, hogy ő nem fizeti ki az egyébként bíróság által megítélt kártérítést, mert nem tetszik neki az, aki megnyerte ezt a pert, annak nagyon súlyos következményei vannak. És hasonlóképpen súlyos következményei vannak annak, ha egyébként egy ügyvédet személyében támadnak azért, mert elvállal egy ügyet.

(23.50)

Nem azért kell fizetni, tisztelt képviselőtársaim, mert egy ügyvéd elvállal egy ügyet. Az ügyvédnek az a dolga, hogy a saját ügyfelét képviselje. Majd ha önnek szüksége lesz ügyvédre, akkor az ön ügyvédjének is az lesz a dolga, hogy önt képviselje, akármilyen ügyéről van szó. *(Dr. Budai Gyula: Tévedés!)* De a bíróság a jogszabályok alapján ítél. Ha rossz a jogszabály, akkor az a felelős, aki a jogszabályt hozta, ez pedig az önök parlamenti többsége volt.

Végül, miért mondom azt, hogy politikai termék ez a törvény? Drága képviselőtársaim, ha jól számoltam, ma 21 jogszabályról döntöttünk, lehet, hogy csak 18, a sajtó sem biztos benne, jó sokról. Ezek előkészítésére volt energia. Az anyakönyvi törvény átírására volt energia, a városok jogainak további korlátozására volt energia és kapacitás, a Budapest-Belgrád vasútvonalra volt energia és kapacitás, az egyetemi rendszer átalakítására, a felsőoktatási rendszer átalakítására volt kapacitás. Mindenre volt ennek a kormánynak kapacitása, hát, erre valahogy pont nem volt.

Ne haragudjanak, hogyha azt a gyanúmat fogalmazom meg, hogy ez azért van, mert önök nem megoldani szeretnék ezt a problémát, hanem szeretnének majd a járvány után néhány hónap múlva újra egy propaganda-hadjáratot indítani ebben az ügyben. Én azt javaslom önöknek, és azt is kérem, hogy ebben ne a politikai témát keressék. Értem, hogy lehet sorozozni, az kötelező gyakorlat, ha nem sorozoznak eleget, akkor beírnak az ellenőrzőkönyvükbe, meg ezután jár a célprémium (*Dr. Budai Gyula: Magyar György!*), ez rendben van, meg Magyar Györgyöt is lehet mondani, meg nyilván még lehet válogatni embereket, akiket ön nem szeret, de nem erről kellene szólni a jogalkotásnak és főleg a kormányzati munkának.

Oldják meg a problémát, jöjjenek létre a börtönök, de ne úgy, ahogy most csinálják, teszem hozzá, de ebbe már nem is akarok belemenni, ahol teljesen alkalmatlan helyszíneken - óvoda mellett meg egyéb helyeken - kezdték el építeni, meg konténerbörtönt építenek. Azért izgalmas lesz a konténerbörtön, hogy mennyire biztonságosan fog működni egy ilyen börtön. Rengeteg problémába fog kerülni így az állam. De mindegy, építsenek börtönt, hozzanak tisztességes, de jobb jogszabályokat, hozzák ide azt a jogi megoldást, amit ígérnek, legyen erre energiájuk, és akkor az Országgyűlésben minden képviselő el fogja dönteni, hogy ezt a jogi megoldást tudja-e támogatni. De ilyen módon ez a szabályozás csak arra jó, hogy újabb politikai botrányt lehessen csinálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak. (*Közbeszólás: Nincs itt!*) Tordai Bence képviselő úr kerestetik. (*Nacsa Lőrinc: Elment táskával.*) Akkor nem adom meg a szót Tordai Bence képviselő úrnak. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettő percben szót kért Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Reagálnék az előttem elhangzottakra néhány mondattal. Nacsa Lőrinc képviselőtársam említette, hogy a jogalkotói szándék a kompenzációs rendszer kidolgozása volt. Akár azt is mondhatnám, hogy nem vitatom, hogy ez lehetett az eredeti jogalkotói szándék, de ez akkor is elhibázott volt. Ezt mi 2016-ban megmondtuk, amikor ennek a törvénynek a vitája volt, akkor ezt megmondtuk.

Aztán Nacsa Lőrinc képviselőtársam hivatkozott a Magyar Helsinki Bizottságra, hogy siránkozott, a siránkozás egy önleplezés volt, siránkozott a kifizetések leállítására miatt, azért, hogy nem az ügyvédi letéti számlákra kerülnek a pénzek, és hogy ez gyakorlatilag egy önleplezés a Helsinki Bizottság részéről.

Nekem egyáltalán nem tisztem, és nem is akarom megvédeni a Helsinki Bizottságot semmilyen formában, legfeljebb az igazságot. Az igazsághoz pedig hozzátartozik, hogy amikor készültem a megelőző felszólalásomra, akkor találtam egy Helsinki Bizottság által készített leiratot, amely a 2014. év végén készült. Ebben felhívták a kormány figyelmét arra, hogy amennyiben meg fognak alkotni majd egy ilyen jogszabályt, akkor erre egy üzletág fog ezen kialakulni, és ügyvédi irodák fognak arra szakosodni, amelyek üzletszerűen fognak használni a börtönbizniszből. Ezt a 2014. év végén írta le a Helsinki Bizottság.

Én megértem, hogy önök nem akarnak hallgatni a Helsinki Bizottságra, és nem akartak 2016-ban, amikor elfogadták ezt a törvényt, de legalább a Jobbikra hallgattak volna, amely elmondta, hogy ebből egy biznisz fog kialakulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Budai Gyula képviselő úr hozzászólása következik.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Akkor Gyüre Csaba képviselőtársamnak és Arató képviselőtársamnak egy nagyon egyszerű költői kérdést szeretnék feltenni. Gondolom, Gyüre Csaba képviselő úr az ügyvédi praxisából még emlékszik, hogy mit jelent a kötelező jogi képviselet. Arató Gergelyről ezt nem feltételezem, mert ő nem praktizált ügyvédként, de hátha utánaolvasott. Tehát érdeklődöm, képviselő úr, hogy ön tudja-e, hogy mit jelent a kötelező jogi képviselet. Ez egy kérdés ön felé.

Tehát ha tudja, hogy mit jelent, akkor az, amit ön itt elmondott, egy borzasztó álságos eszme-futtatás volt, ugyanis ezekben a kártérítési perekben, nézze meg a jogszabályt, nem kötelező a jogi képviselet. Tudja mit jelent ez, képviselő úr? Hogy az elítéltek és a fogvatartottak ügyvédi közreműködés nélkül fordulhatnak vagy fordulhattak volna a bírósághoz, amennyiben ők sérelmezik a fogva tartás körülményeit. De nem! Jött az okos Helsinki Bizottság, amelyre ön hivatkozik, készített egy keresetmintát, eljuttatta a börtönbe, a rabok kézzől kézre adták egymásnak, majd jöttek az erre szakosodott ügyvédi irodák, Magyar György és fia, a TASZ-hoz kapcsolódó jogi képviselők, és szabályosan rátelepedtek azokra az elítéltekre és fogvatartottakra, akik nélkülük is fordulhattak volna a bírósághoz. Akkor ez nem egy iparág, képviselő úr? (*Dr. Gyüre Csaba: Erről beszéltem!*) Ez nem egy üzletszerű iparág?

De még öntől sem meg Arató képviselő úrtól sem hallottam azt, hogy hát, ez a Magyar György, aki félmilliárdot keresett, azért ez nem volt szép dolog. Vagy ott van az a lista, amin szerepelnek a TASZ-hoz, illetve

a Helsinki Bizottsághoz kapcsolódó vagy a Soros-hálózatához kapcsolódó ügyvédek. A mai napig az önök részéről egyetlen olyan kijelentést nem hallottam, hogy ez valóban egy biznisz volt, ez egy iparág volt; volt - még mindig iparág, képviselő úr.

Tehát azért ön mint gyakorló ügyvéd, én most nem akarom önt kioktatni, de azért tegyünk már különbséget a kötelező jogi képviselet és a nem létező jogi képviselet között, mert ebben az esetben nem volt kötelező a jogi képviselet a fogvatartottak és az elítéltek számára. És persze, ez megteremtette ezt az iparágat. Most nem akarom lefolytatni azt a vitát, mint amit februárban lefolytattunk, hogy a két rossz közül melyik volt a jobb: az, hogy kifizetünk az Európai Bíróság döntése alapján ötször ekkora összeget, mint a mostani 10 milliárd, vagy beleállunk ezekbe a perrekbe, képviselő úr.

Tehát én azt gondolom, hogy eléggé álságos az az eszmefuttatás, amit itt öntől hallottam jogász létére. Tehát én most csak szakmai szempont alapján vitatkozom, nincs politika, nem politikai termékről beszélek, szakmai érveket mondok. Arató képviselő úr azt kérte, szakmai érvek alapján mondom, és szakmai érvek alapján jön egy önmagát hol ügyvédnek, hol politikusnak feltüntető ügyvéd, Magyar György, és félmilliárdot kaszál ezen a börtönbizniszen.

Igenis, valóban megjelentek olyan - hogy így mondjam - tudósítások, amelyek elmondják, hogy az ügyvédi irodák 30-50 százalék között kértek el sikerdíjat a kártérítési összegből. Ez nem biznisz? Ügyvéd úr, képviselőtársam, én 22 évi voltam gyakorló ügyvéd. Nem tudom, hogy ön meddig volt. *(Dr. Gyüre Csaba: Csak 20.)* Azért nagyon jól tudjuk, hogy milyen sikerdíjakkal dolgoznak az ügyvédek. A 30-50 százalék... Képviselő úr, azért álljon már föl valaki, és mondja azt, hogy hát, ez a Párbeszéd-MSZP által támogatott Magyar György nagyon csúnya dolgot csinált, meg a többiek is, de úgyse fogják ezt mondani.

Önök ugyan februárban megszavazták az általunk benyújtott törvénytervezetet, de az öntől picit jobbra vagy balra ülő ellenzéki képviselők nemmel szavaztak, meg most is nemmel fognak szavazni. Miközben tudja, miről szól ez a törvényjavaslat? Egy technikai módosításról, dátumokról vitatkozunk, mint ahogy ön is nagyon jól olvasta a törvénytervezetben, hogy a szeptember 30-ai dátum, amiben azt vállalta a kormány kötelezettségként, hogy addig ezeket a börtönzsúfoltsági viszonyokat megoldja, az ott marad.

(0.00)

A kifizetések felfüggesztését kitoltuk decemberig, az áldozatok kártalanítására vonatkozó összeget meg kitoltuk október 31-éig. Hát, itt erről beszélgetünk. S akkor önök politikai termékkel vádolnak meg minket? Tudja, hogy mi a politikai termék? Az a politikai termék, hogy politikusként viselkedő ügyvédek rátelepednek erre az egész ügyre, és milliárdot, félmilliárdot kaszálnak. És ellenzéki oldalról még egyetlenegy ember sem állt fel, sem a DK-ból, sem a Párbeszéd-től,

sem a szocialistáktól, és nem mondta, hogy az valóban nagyon csúnya dolog, amit Magyar György csinál. Vagy nagyon csúnya az, amit a Helsinki Bizottság jogi képviselői vagy a TASZ jogászai csináltak ebben az ügyben. Persze, hogy nem fogják mondani, mert a saját kutyája kölykét ki fogja bántani?!

Tisztelt képviselőtársaim, ebben a késői, éjféle órában önök akarták az ilyen jellegű vitát. Mi egy technikai módosítást terjesztettünk elő, elmondtuk az érveinket, hogy a koronavírus miatt kialakult vészhelyzet miatt nem lehetett ezeket a jogszabályokat megfelelően kidolgozni, és akkor Arató képviselő úr azzal jön, hogy miket dolgoztunk ki. Hát, képviselő úr, én is tagja vagyok a TAB-nak, ott ülök önnel együtt, tudom, hogy milyen jogszabályokat dolgoztunk ki. Ez a jogszabály most került ide, és pontosan azért került ide, mert ezek a határidők a koronavírus miatt kialakult vészhelyzet miatt nem voltak tarthatók. De beszéljünk már őszintén és szakmai szempontból! Én nem politikai érveket hozok, hanem szakmai érveket mondtam.

Gyüre képviselő úr az amnesztiát említette. Ezt már februárban megvitattuk. Az egy akkora blódság, amit ön állít, ne haragudjon, hogy vagy börtönöket építünk, vagy amnesztiával rászabadítunk a társadalomra több ezer bűnözőt. Komolyan gondolja ön ezt? Jogászként komolyan gondolja? Nem. Benne van a törvényben, hogy amnesztiát hirdetünk, képviselő úr? Benne van? Képviselő úr, még egyszer mondom, a börtönzsúfoltság megszüntetésére vonatkozó határidő nem változott. Meg fogjuk oldani, de nem úgy, amit ön hazudozik itt a parlamentben, meg ahogy a DK-s Vadai Ágnes ordibálta itt februárban, hogy rászabadítjuk a bűnözőket a társadalomra, a gyilkosokat meg a rablókat. Ne vicceljen már, képviselő úr! Ez valahol az ön szakmájának a nem ismerete, félreismerte, vagy nem is tudom, mije.

Én nem akarok személyeskedni önnel, de én lettem ebben a szakmában 22 évet. 22 évet lehúztam, képviselő úr, büntetőügyvédként, és tudom, hogy miről szól ez a szakma. S akkor ön jön nekem az amnesztiával? Tudja, mikor volt Magyarországon utoljára amnesztia? *(Dr. Gyüre Csaba: Tudom.)* Hát akkor! Azt gondolom, hogy vegyük már ennél komolyabban a parlamenti műfajt! Képviselő úr, az amnesztia, amiről ön beszél, meg a bűnözők szabadon engedése, na, ez a politikai termék! Ez kőkemény politikai termék, és az emberek félrevezetése ezzel a törvénytervezettel kapcsolatban. Én nagyon szívesen vitázom, nagyon szívesen folytatok szakmai vitát bárkivel ebben a kérdésben, de akkor azt kérem, hogy szakmai érvek csapjanak össze. Azért nem is mondom Arató képviselőtársamat, mert ő nem jogász, ő szakmai érvekkel nem nagyon tud operálni, elmondta azt, amit leírtak neki, aztán ahogy esik, úgy puffan. De, Gyüre képviselő úr, mi azért ismerjük egymást a szakmából. Ha vitázunk, akkor valós érveket mondjunk!

Kérem szépen, álljon már fel valaki az ellenzék-ből, és mondja azt, hogy ez a Magyar György hiába a mi kutyánk kölyke, nagyon csúnya dolgot csinált. Meg

a többi odatartozó baloldali liberális ügyvéd is. Képviselő úr, ez a törvénytervezet arról szól, hogy ezek az ügyvédek miként használták ki az ügyvédi képviselőre nem igazán jogosult elítéltek és fogvatartottak szorult helyzetét. Rátelepedtek erre. Képviselő úr, ön is nagyon jól tudja ezt. Én a februári vitában felolvastam több levelet, amit kaptam, hogy a fogvatartási intézetekben milyen módon adják egymásnak a fogvatartottak az ügyvédek nevét, címét, elérhetőségét. Akkor beszéljünk őszintén! Ön is tudja, hogy megy ez. Képviselő úr, ön járt ügyvédi beszélőre? Habár ön nem büntetődött. Tudja, amikor jön az ügyfele, és azt mondja, hogy a cellatársamnak is kéne ügyvéd. Képviselő úr, aki ismeri a szakmát, az tudja, hogy miről szól. Aki meg nem ismeri, az pedig idejön a parlamentbe, és mondja ezeket a frázisokat, aminek szerintem semmi értelme nincs. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Éjfél elmúlt, immár a méhek világnapján adom meg a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, normál felszólalásra.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Nagyon örülök, hogy közvetlenül Budai Gyula értekezése után kaptam szót. Hát, mit ne mondjak, azt kérte, hogy álljon föl valaki, aki azt mondja, hogy ez a dolog nagyon csúnya volt. Én most felállok, és azt mondom, hogy ez a dolog, ez a börtönbiznisz nagyon csúnya dolog volt. Ha ezt kérte, ez volt. De ki teremtette meg ennek a lehetőségét? A Fidesz-KDNP teremtette meg annak a lehetőségét, hogy ez az üzletszerű iparág Magyarországon megvalósuljon, hogy az elítéltek és a fogvatartottak ügyvédei és a fogvatartottak együtt, közösen közel 9 milliárd forintot húzzanak ki az adófizetők pénzéből.

Kedves Budai Gyula képviselőtársam, kicsit megdöbentett az előző felszólalása. Egyrészt kikérem magamnak, hogy hazugnak nevezett, ezt visszautasítom. Én nem mondtam azt, hogy önök amnesztiát fognak adni, hanem kérdeztem önöktől. Én két megoldást látok. *(Dr. Budai Gyula: Na, ne már!)* Nem fogok magyarázkodni e tekintetben önöknek. Nos, két lehetőség van szeptember 30-áig, vagy amnesztiát alkalmaznak, vagy felépítik a börtönt. Ha önök 2015 óta nem voltak képesek börtönt építeni, akkor nem látok más megoldást. Ez csak egy következtetés.

Aztán azt mondta, hogy az elítéltek nem jogosultak ügyvédi képviselőre. Számomra teljesen döbbenet önnek ez a kijelentése. *(Dr. Budai Gyula: Nem ezt mondtam!)* Képviselőtársam, olvassa el a jegyzőkönyvet! Azt mondta, hogy megdöbben attól, hogy akik nem is lennének jogosultak ügyvédi képviselőre, azokra egy üzletszerű iparág települt rá. Hát hogy ne lennének jogosultak! Magyarországon az Alaptörvény és minden jogszabály szerint minden állampolgárnak, minden jogképes személynek joga van arra, hogy ügyvédi képviselőt vegyen igénybe, így az elítélteknek is joguk

van erre. Ezt az önök jogszabályai is lehetővé tették. Ez döbbenet! Ön beszél a szakmai hozzá nem értésről, de ha ilyen kijelentéseket tesz képviselőtársam, akkor nem tudom, hogy tud másra hivatkozni.

Aztán egyáltalán nem értem az ön okfejtését. Azt mondja, nyilatkozunk arról, hogy van-e kötelező ügyvédi képviselő. Hát, ha nincs, akkor milyen alapon települtek erre rá az ügyvédi irodák? Itt nem kötelező ügyvédi képviselőre van szó, hanem arról, hogy Magyarországon minden állampolgárnak joga van ahhoz, hogy amikor szüksége van rá, ügyvédhez forduljon. Itt nem egy kötelezettségről van szó, hanem egy lehetőségről. Hát ne rója már föl senkinek, hogy ha neki lehetővé van téve, hogy ügyvédet vegyen igénybe, akkor miért vesz ügyvédet igénybe. Miért ne tehetné ezt meg? Ön 22 évig volt ügyvéd, tehát ezt nagyon jól tudja. Ön sem csak olyan ügyekben járt el, ha képviselt, amikor kötelező volt az ügyvédi képviselő. Valószínűleg olyan ügyekben is eljárta, amikor nem volt kötelező, hanem csak felkérték önt, és megbízást adtak önnek attól függetlenül, hogy nem volt kötelező.

Egyébként pedig nem kártérítésről beszélünk - ha már nagyon jogászok akarunk és precízkedni -, hanem kártalanításról, és ne keverjük össze ezeket a fogalmakat. Bár ön nem polgári ügyszakban volt, hanem elsősorban büntetőben. Tehát azért itt is teljesen másról van szó. Kivesézhetnénk itt egymás szavait és egymás kijelentéseit! Azt látni kell, hogy a törvények alapján joguk volt igénybe venni, és ez a lehetőség, sajnos, az önök nevéhez köthető, ezt önök teremtették meg.

S igenis akartam hivatkozni arra, hogy Staudt Gábor képviselőtársam már 2016-ban szó szerint azt mondta, hogy ha megvalósul az önök törvényjavaslata, akkor arra egy iparág fog épülni, hogy ilyen pénzeket szerezzenek a bűnözőknek és az elítélteknek Magyarországon.

(0.10)

Ezt már akkor elmondta Staudt Gábor, 2016-ban. Én azt nem értem, ha azt önökön kívül mindenki látta, hogy ez ilyen társadalmi problémákat fog felvetni, önök miért nem látták.

Én megkérdem önöktől, hogy hol van önöknél a kormányzati felelősség. Hol? Ha olyan döntéseket hoznak, amelyekre önök négy év múlva jönnek rá meg öt év múlva jönnek rá, hogy hát ez súlyosan sérti a társadalom igazságérzetét, ez nem jó. Önök nem gondoltak arra, hogy erre egy iparág fog rátelepülni? Mindenki más önökön kívül gondolt erre, hogy egy iparág fog rátelepülni, csak pont önök nem gondoltak arra? Hogy önök egy kompenzációt szerettek volna megvalósítani. Önök az idealizmus világában élnek? - azt kérdezem. Most pedig megpróbálják rátolni a felelősséget az ellenzékre, arra az ellenzékre, aki nem szavazta meg az önök törvényjavaslatát.

Én azt gondolom, hogy egyértelmű a felelősség, és ezt nézhetjük politikailag és nézhetjük szakmailag.

Szakmailag is egy elhibázott döntés volt az önök 2016-os törvénye és politikailag is az volt. És önök most ebből akarnak jól kijönni politikailag, azzal a médiagőzhengerrel a hátuk mögött, amivel bírnak, amely majd el fogja mondani azt, hogy bizony az ellenzéki pártok nem akarják azt, hogy felszámolódjon a börtönbiznisz, a Sorosista szervezeteket támogatják az ellenzéki pártok mindannyian, mert mindannyian balliberálisok, és a többi, és a többi, ezt fogják önök mondani.

Egyetlenegy dolog sikkad el ebben, az igazság és a felelősség kérdése, és én azt gondolom, hogy talán ez a legfontosabb. Szálljanak magukba, és gondolják végig! Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Én meghallgattam Arató képviselő úr ATV-s mondatait, bár késő este egy jó Arató még el is ronthatja az éjszakát. De, képviselő úr, ön azt mondta, amikor a koronavírusban elhunytakról beszélt, hogy - idézem szó szerint - ebben a számban sem áll sajnos rosszul az ország. Lehet, hogy nem ezt akarta mondani. Akkor álljon ki, kérjen bocsánatot, közölje azt, hogy tévedett, bárkivel megesik a tévéstudióban vagy az újságírók előtt. De ön szó szerint ezt mondta. Kérte, hogy hallgassuk meg - megtettem, ezt mondta.

A Helsinki Bizottság, amit Gyüre Csaba olyan vehemensen védett mint Soros-szervezet, szeretném mondani, tisztelt képviselő úr, hogy a mostani, európai uniós bíróságra történő beadványukban a Helsinki Bizottság azt szorgalmazta, hogy a magyar kormány enyhítsen a szigorú büntetőpolitikán. Tehát ha valaki amnesztiát akar, akkor az ön által védett Helsinki Bizottság akar amnesztiát. Ön természetesen sejtette ezt, és pontosan tudja, hogy politikai célból sejtette, semmiféle amnesztia nem lesz, mert a Fidesz-KDNP-kormány az elmúlt harminc év legszigorúbb büntetőpolitikáját hajtja végre. Míg Gyurcsány Ferencék alatt 420-440 ezer darab regisztrált bűncselekmény történt egy évben, addig mi 199 ezerre, tehát 200 ezer alá csökkentettük már a tavalyi évben a regisztrált elkövetett bűncselekmények számát. Tehát ha valahol a megelőzés és a szigorú büntetőpolitikának van hatása, akkor itt, a Fidesz-KDNP-kormány alatt. Tehát nyilvánvalóan ezzel ne vádoljon minket.

Képviselő Úr! Mint ügyvéd azért arra válaszoljon már, hogy ön szerint teljes ügyvédi szakértelemmel és szakmaisággal el lehet-e látni párhuzamosan négyszáz darab ilyen ügyet. Mert voltak olyan ügyvédek, akiknek párhuzamosan négyszáz ilyen ügye futott. Pontosan ezért beszéltünk mi iparágról, ezért beszéltünk mi börtönbizniszről. El tud látni teljes szakmaisággal és joggal egy ügyvéd négyszáz darab párhuzamos ügyet? Dehogyan! Fénymásolt lapokon osztogatták a kereseteket, és futószalagon húzták le a magyar államot. Erre mondjuk az iparágat, és erre mondjuk a joggal való gátlástalan visszaélést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Megerősítem, hogy az elején kezdem, amit az előbb is mondtam, hogy az interjú egészét javasolom megtekinteni, bármilyen megterhelő is önnek ez, mert abból teljesen világos, hogy mi a pozícióm. Az a helyzet, hogy ez egy szerencsétlen nyelvbottlás volt, ami nem a szándékaimat fejezte ki, ezt szeretném teljesen világossá tenni. Ha evvel bárkit megbántottam, akár önt, akár mást, akkor szívesen bocsánatot is kérek érte. Örülnék, hogyha jók lennének a számok vagy nem lennének rosszak a számok. Sajnos, azok a számok sem jók, amikről én ott beszéltem.

De nem ez most a legfontosabb kérdés természetesen, hanem a törvényjavaslat. A törvényjavaslat kapcsán az egy messze vezető vita, és talán most nem lenne már alkalmas az idő arra, hogy megbeszéljük a szigorú büntetőpolitikát vagy megbeszéljük azt, hogy az a javulás, amit ön említ, az inkább statisztikai jellegű vagy inkább valós. Erről az állampolgárokat érdemes megkérdezni, és biztosan sokfajta véleményt hallanánk erről is.

Azonban egy dolog teljesen világos, és ebben egyetértünk, ezt a statisztikák is mutatják és a szándék is ez volt: az elítéltek száma - legalábbis a 2010 utáni időszakban - gyorsan nőtt. Ha ez így van, akkor erre fel kellett volna készülni megfelelő büntetés-végrehajtási intézmények megfelelő férőhelyeinek a kialakításával. Nemcsak azért egyébként, merthogy vannak olyan minimumok, amiket, még egyszer mondom, az önök jogszabályai állapítanak meg, de kétségkívül nemzetközi egyezményekkel összhangban, azok alapján, hanem azért is, mert egyébként ezek a körülmények a büntetés-végrehajtás dolgozói számára is biztonsági és egyéb kockázatokat jelentenek, meg azért is, mert jó esetben a börtönöknek van valamifajta reintegrációs nevelő célja is, ami nem valósul meg akkor, hogyha a körülmények olyanok, mint a magyar börtönök jó részében. Ha ez a büntetőpolitika, akkor börtönöket kell létrehozni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa Lőrinc tette föl a kérdést, hogy mi a véleményünk, párhuzamosan négyszáz ügyet el tud-e látni egy ügyvéd. Egyértelmű, hogy nem. Egyértelmű, hogy nem.

Mi épp ezért emeltünk szót folyamatosan a börtönbiznisz ellen, éppen ezért szólunk már 2016-ban, hogy erre egy iparág fog alakulni, és éppen ezért hívtuk fel a figyelmet, hogy ez a társadalom igazságérzetét mélyen fogja sérteni, és ezért nem szabad egy ilyen jogszabályt megalkotni. Tehát visszatérek ahhoz, hogy a felelősség önöket terheli, hogy ezt az iparágat lehetővé tették Magyarországon, holott aki felelősen gondolkodott, mindenki látta, hogy ez az iparág fog erre rátelepedni.

És hogy el lehet-e látni ezeket az ügyeket? Ezek sablonügyek voltak, ugyanazt a keresetlevelet kellett szinte szó szerint beadni: rosszak a viszonyok, nincs illemhely leválasztva, rovarok vannak, nincs megfelelő napfény. Beleírták, milyen könnyű beadni, és biztos volt a győzelem, szinte száz százalék, és az is, hogy milliós nagyságrendben lesz megítélve. Persze! Hát, ez egy olyan biznisz, amit minél hamarabb meg kell szüntetni, de nem megszüntetni kellene, hanem már meg kellett volna akadályozni, hogy kialakuljon - és mi erről beszélünk.

Hollik Istvánnak szeretnék még válaszolni, bár most nincs itt. Azt említette a beszédében, hogy most egy börtönkórház felépítésére volt szükség, nem pedig új börtön építésére. Ezzel egyet is értek, hogy az elmúlt két hónapban konténerkórházra, kórházak megerősítésére volt vagy lett volna szükség még jobban. De önöknek volt négy éve. Hogy mernek hivatkozni az elmúlt két hónapra? Az utolsó két hónapra. És mi volt előtte? Mi volt négy éven keresztül? Miért nem tudták legalább elkezdni ezeket az építkezéseket? Pont most tudták volna megvalósítani, amikor jött a Covid-vírus, és csak emiatt nem tudták megvalósítani. Azt hiszem, hogy ez senki nem hisz el. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztők nevében jelen lévő Hajas Barnabás államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában.

DR. HAJAS BARNABÁS igazságügyi minisztériumi államtitkár: Igen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Több olyan felvetés is elhangzott a vita során, amelyre célszerű reagálni.

Egyfelől szeretném jelezni, hogy mindig is cél volt a szabályozás kapcsán az, hogy a sértetti, közérthető nyelven az áldozati igények hatékonyan érvényesíthetők legyenek. Nyilván azt tapasztaltuk, hogy szükséges ezen az úton továbbmenni, további fejlődésre van szükség, de például jelezném, hogy a gyermektartásdíj érvényesítésére korábban is volt lehetőség.

Nem véletlen, hogy a börtönépítéssel kapcsolatos határidőt vagy a büntetés-végrehajtási férőhelyek bővítésére vonatkozó határidőt nem mozdította el vagy ennek elmozdítására nem tesz javaslatot a törvényjavaslat.

(0.20)

Ennek az az oka, merthogy épülnek a további férőhelyek, tehát ennek megfelelően nem indokolt a férőhelybővítéssel összefüggő határidőnek a módosítása. Zajlik tehát ez a munka, ez a munka zajlott korábban is, az eredetileg kiválasztott vagy kizűzött határidőt lehet tartani.

Fontos megjegyezni, hogy Arató képviselő úrral ellentétben mi nem találtunk utalást a nemzeti konzultációra, nem írtunk bele nemzeti konzultációra vonatkozó elemet az indoklásba. Fontos megjegyezni, hogy a határidő-módosítással érintett törvényjavaslat egyébként nem megakadályozza a kifizetést, hanem felfüggeszti, és nagyon fontos, hogy erre azért van szükség, mert valós megoldásra törekszünk annak érdekében, hogy az áldozati igények megfelelően érvényesíthetők legyenek.

És azt is érdemes megjegyezni, hogy a jelen törvényjavaslat vitájában azokat a kérdéseket előhozni, amelyek a '16-os törvényjavaslat elfogadásával kapcsolatban zajlottak, vagyis a kártalanítás mértékére vonatkozó kérdéseket előhozni egy picit távol áll a napirendtől, azonban ahogy arra Budai képviselő úr is utalt, minden hibájával együtt, amelyet orvosolni kívánunk, ez az elfogadott törvény jelentősen kevesebbe került a magyar adófizetőknek, mint az került volna, hogyha üzemszerűen a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság ítéletei során marasztalják el Magyarországot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Miután az általános vitát lezártam, az előterjesztő összefoglalta a vitában elhangzottakat, bejelentem, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Napirend utáni felszólalások következnek. Megadom a szót a napirend utáni felszólalásra jelentkező Steinmetz Ádám jobbikos képviselő úrnak: „Mi az oka annak, hogy nem valósulnak meg a somogyi fejlesztések?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Többször elmondtam már itt a Parlament falai között, hogy a marcali központú választókerületet az elmúlt években valahogy elkerülik az érdemi munkahelyteremtő beruházások, és arra is kíváncsiak lennénk, hogy országos arányban, átlagban mennyi fejlesztés érkezik közpénzből a régiókba, és mennyi az ország többi részére, konkrétan arra, hogy a fideszes vezetésű választókerület és személy szerint Moring József Attila milyen lobbierővel bír annál a képzeletbeli asztalnál, ahol a fejlesztési pénzekről döntenek.

Azt már korábban megszokhattuk, hogy a választásokhoz közeledve a Fidesz jól kommunikálható, hangzatos terveket, ígéreteket fogalmaz meg. Ilyen volt például a balatonboglári borgazdaság visszavásárlása, állami tulajdonba vétele, ilyen a marcali kórháznak ígért fejlesztések, ilyen a Petőfi Sándor laktnya hadiüzemmé alakítása 200-220 új munkahely teremtésével, és ilyen a választókerületünkön áthaladó balatoni bringakör felújítása és kiszélesítése 3 méter szélességre is. És tudják, hogy mi a közös ezekben az ígéretekben? Az, hogy egyik sem valósult meg. *(Dr. Gyüre Csaba nevetve: Igen!)*

Kérdezem én: mi ennek az oka? És mi annak az oka, hogy a Sávoly határában lévő, 20-30 százalékos készültségi állapottal bíró MotoGP-pálya, ez a fejlesztés nem valósul meg, hanem a Fidesz-kormány inkább Kelet-Magyarországra viszi, és egy nullakilométeres beruhásként ott akar egy új MotoGP-pályát építeni, vélhetően több száz milliárd forint közpénzből? Azt teljes mértékben megértjük, hogy Kósa Lajos azért lobbizik, hogy ez a fejlesztés a megyéjébe, Kelet-Magyarországra jusson, az előtt viszont döbbenetünk, hogy Móring József Attila nem tesz semmit annak érdekében, hogy ez a projekt Sávolyon kerüljön befejezésre, és ezáltal, ennek köszönhetően a térség fellendüljön, adóbevételekhez jusson, vállalkozások érkezzenek, és egy olyan, világszerte ismert és elismert sporteseménynek adjon otthont a gyönyörű Somogyország, amire méltán büszkék lehetünk. Egyszerűen döbbenet!

Engedjék meg, hogy végezetül ejtsek egy pár szót azokról a beruházásokról is, amelyeket bár korábban megpályáztak, jóváhagytak, nem egy esetben még meg is finanszíroztak, megérkezett a pénz, mégsem valósultak meg! Ilyen a balatonmáriaifürdői vasútállomás, illetőleg Volánbusz-pályaudvar felújítása; ilyen a pusztakovácsi óvodafelújítás, amely projekt 100 millió forintot kapott, de a mai napig nem valósult

meg; a mai napig nem valósult meg a Mesztegnyőt Balatonmáriaifürdővel összekötő kerékpárút, amely korábban 500 millió forint fejlesztési pénzt kapott; és nem valósult meg a 68-as közút felújítása sem, pedig - most tessék figyelni! - már 2007-ben rendelkezett kormányhatározat a pályaszerkezet megerősítéséről, az úttest felújításáról, ami egyébként európai uniós kötelezettségvállalás is, de a nagyatádi és a marcali elkerülőt leszámítva ez sem valósult meg.

Tisztelt kormánypartii képviselőtársaim, engedjék meg, hogy feltegyem a kérdést a somogyi emberek képviselésében: mi az oka annak, hogy ezek a fejlesztések nem valósulnak meg? És most csak én kérdezem önöket erről, de már nem kell sokat várni arra, mindösszesen két évet, hogy az emberek vonják kérdőre önöket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés ma reggel 9 órakor folytatja ülését. Jó éjszakát! Az **ülésnapot lezárom**.

(Az ülésnap 0 óra 27 perckor ért véget.)

Arató Gergely s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)